

Μ. ΔΕΛΚΟΠΟΥΛΟΥ
—
ΚΩΔΙΞ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ



4



Α.Σ.Ρ. 1925

2

Δ Ω Ρ Ε Α
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. Π. ΛΟΒΕΡΔΟΥ
★ 1962 - 1963 ★

Κ Ω Δ Ι Ε
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΙΣΧΥΟΥΣΑΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ

ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

ΤΗΣ

ΗΛΙΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟΥΡΓ. ΓΕΩΜ. 2^η ΤΑΞ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1893

E. P

AIA

ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΕΞΗΤΗΣΙΣ

N. = Νόμος.

B. Δ. = Βασιλικὸν Διάταγμα.

Έγκ. = Έγκύκλιος.

ΈφΚ.π. = Έφης. Κυβερνήσεως, παλαιὰ έκδ.

ΈφΚ. = » » ἐν χρήσει.

ΑρΠ. = Απόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Δ Ζ = Νομοθεσία Δηλιγιάννη-Ζηνοπούλου.

Ὁ ἀνὰ χειρας Κώδιξ τῆς Δηιοτικῆς Νομοθεσίας περιλαμβάνει τοὺς μέχρι 15 Μαρτίου 1893 έκδοθέντας νόμους, Διατάγματα καὶ Έγκυκλίους.

ΝΟΜΟΙ

Νόμος 27 Δεβρίου 1833 περὶ συστάσεως τῶν Δήμων (1) (2).

ΜΕΡΟΣ Α'.—Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς διακρίσεως τῶν Δήμων.

1. Ὅλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος θέλει διαίρεθῃ εἰς Δήμους (3), ἐκάστου δὲ Δήμου θέλει προσδιορισθῇ ἡ περιοχή.

Ἐκτεταμένα δάση, ἔλη καὶ ἄλλοι ἀκαλλιεργήτοι καὶ ὀλίγους κατοίκους ἔχοντες τόποι (4) θέλουν διαίρεθῇ εἰς ἰδίαις περιοχάς.

2. Τὰ ὅρια τῶν Δήμων καὶ περιοχῶν θέλουν

(1) ΕρΚ. π. 1834 σ. 13. ΕρΚ. 1834 σελ. 3.—ΔΖ 6' σελ. 211. — Δημοσιεύων τὸν περὶ Δήμων νόμον ἔκρινε καλὸν νὰ παραθέτω ἐνισχυτὰ καὶ τὰς φράσεις τοῦ γερμανιστὶ δημοσιευθέντος κειμένου, διότι ὑπάρχουσιν εἰς πλεῖστα μέρη ἀσυμφωνία μετὰ τῶν δύο κειμένων. Βεβαίως ἐν διαφωνίᾳ τὸ ἐλληνικὸν κείμενον ἔδει νὰ ᾖ ἐπικρατέστερον. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἐπὶ ἀντιβασιλείας ἐκδοθέντες νόμοι γερμανιστὶ τὸ πρῶτον συγγραφόμενοι ὑπὸ τῶν βασιλευσάντων μετεφράζοντο κατόπιν ἐλληνιστὶ, καὶ οὕτω τὰ δύο κείμενα συνεδημοσιεύοντο, ὀφείλομεν ἐπὶ ἀσυμφωνίας τῶν κειμένων νὰ θεωρῶμεν, ὅτι τὸ μὲν γερμανικὸν κείμενον εἶνε τὸ ἀποδίδον ἀκριβῶς τὴν ἐννοίαν τοῦ νομοθέτου, ἐνῶ τὸ ἐλληνικὸν τυγχάνει ἀνακριβ. μεταφράσεως.

(2) Ἐν τῷ γερμαν. κειμένῳ ἀπαντᾷ ἀπλῶς Gemeinde-Gesetz=Δημοτικὸς νόμος.

(3) Ἦδε κατωτ. ἀπόσπασμα τῶν ὁδηγιῶν τῆς 15]27 Ἀπριλ. 1834 (μὲ δημοσιευθεῖσιν διὰ τῆς ἙρΚ.) περὶ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων.

(4) und andere unbewohnte oder wenig bevoelkerte Strecken Landes = καὶ ἄλλαι ἀκατοίχαι καὶ ὀλίγον κατοικημέναι ἐκτάσεις γῶρας.

τεθῆ, λαμβανομένης ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τῆς φυσικῆς τοποθεσίας, καὶ, ὅπου εἶναι δυνατόν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνιμα σήματα, δηλαδὴ τὰς ῥάχεις τῶν βουνῶν, τὰς ράχαγγας, τὰ νερά καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ ὅρια θέλουν σημειωθῆ δι' ὁροθετικῶν λίθων (1).

3. Ἐκαστος ὑπὸ κτὸς τοῦ Κράτους πρέπει (2) νὰ ἦναι αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του μέλος Δήμου τινός.

Οἱ κατοικοῦντες τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 1, β' διαλαμβανομένας ἰδίαις περιοχὰς ὑπάρχοντα εἰς τὸν πλησιέστερον Δήμον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαιοκτικὸν καὶ τὴν αὐτοχθονίαν. ἐκαστοῦ, αὐξανομένου τοῦ ἀριθμοῦ των. ἀπαρτίσωσιν ἰδίον Δήμον.

4. Πᾶν χωρίον ἔχον τοῦλάχιστον 300 κατοίκους (3) δύναται νὰ σχηματίσῃ ἰδίον Δήμον μὲ ἰδίαν Δημοτικὴν Ἀρχήν.

Μικρότερα χωρία, σποράδην καίμενα: οἰκίαι, μύλοι καὶ ἄλλαι οἰκοδομαί, πρέπει νὰ ἐνωθοῦν εἰς Δήμον ἢ μετ' ἀλλήλων, ἢ μὲ πλησίον τι καίμενον μεγαλύτερον χωρίον, ἢ, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 3, β', διαλαμβανομένην περίπτωσιν, νὰ προσηλωθοῦν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸν πλησιέστερον Δήμον. Κατὰ τοῦτο δὲ θέλουν ληφθῆ μετ' ἐπιστάσεως ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπάρχουσαι σχέσεις καὶ συγκοινωνίαι.

Τὸ αὐτὸ θέλει γινή καὶ ὡς πρὸς τὰ μοναστήρια.

5. Ὁ σχηματισμὸς Δήμων ἐχόντων ὀλιγωτέρους τῶν 300 κατοίκων ἐμπορεῖ νὰ γινή (4) κατ'

(1) Ἰδε κατωτ. Ὁ δὲ γίγνεται περὶ ὁροθεσίας τῶν Δήμων. 25 Δεβρίου 1838.

(2) muss=ὀφείλει.

(3) See'en=ψυχάς.

(4) gestattet=ἐπιτραπῆ.

ἐξαιρέσιν τότε μόνον, ὅταν ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων πηγάζωσιν ἰδιαίτεροι λόγοι πρὸς τοῦτο, καὶ ὅταν οὐδὲ ὁ διορισμὸς τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, οὐδὲ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν Δημοτικῶν σκοπῶν παρεμ-
ποδίζεται διὰ τοῦ τοιούτου σχηματισμοῦ.

Πρὸ πάντων δὲ θέλουν δίδεσθαι κατὰ τοῦτο αἱ
δυνάμει εὐκολίαι, ὅταν πρόκηται λόγος νὰ συνοικι-
σθῶσι νέα χωρία δι' ἀποίκων (1).

6. Ἐνωθέντων πλειοτέρων χωρίων εἰς ἓνα Δῆ-
μον, ἐπιφυλάττεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἡ ἰδιοκτη-
σία του, ἡ ἀπόλαυσις τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν
ἤθελεν ἔχει τυχὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνώσεως,
καὶ ἡ ἰδιαίτερα αὐτῆς διαχειρίσις· ἡ δὲ περιουσία
αὕτη δὲν δύναται νὰ συγχωνευθῇ, εἰμὴ ὅταν τὰ
ἐνωθέντα χωρία συγκατατεθῶσιν ὁμοφώνως εἰς τοῦ-
το, καὶ ὅταν καὶ τὰ μὴ ἔχοντα δικαίωμα εἰς τὴν
ἰδιοκτησίαν ταύτην ἀγοράσωσι τὴν εἰς αὐτὴν μετο-
χὴν, κατὰ τὰ ἐκδοθησόμενα Διατάγματα (2).

7. Οἱ Δῆμοι διαιροῦνται κατὰ τὴν πλῆθύν τῶν
κατοίκων εἰς τρεῖς τάξεις·

α' τάξις. Δῆμοι μὲ δέκα τοῦλάχιστον χιλιάδας
κατοίκων·

(1) Dieselbe soll insbesondere bei der Bildung neuer Ortschaften durch Colonisation, so viel nur immer moeglich, erleichtert werden = 'Ο αὐτὸς (δηλ. ὁ σχηματισμὸς δῆμων) δέον νὰ διευκολύνηται, καθόσον εἶνε δυνατόν προπάντων κατὰ τὴν δημιουργίαν νέων χωρίων δι' ἐποικισμοῦ.

(2) Ἀρ. II. 185. τοῦ 47. 163 τοῦ 48. 'Ο νομοθέτης ἐπι-
φυλάξεν ἐκάστῳ τῶν ἐνωθέντων δῆμῳ τινὶ χωρίῳ τὴν
ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπόλαυσιν ἧς εἶχε περιουσίας.
'Οθεν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ ἐνοχλίαι, ἃς ἕκαστος τῶν χωρίων
εἶχεν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐνώσεως, ἐπιφυλάττονται εἰς ἕκα-
στον αὐτῶν ὡς καὶ πρότερον.

6' τάξεις. Δῆμοι μὲ δύο τοῦλάχιστον χιλιάδας κατοίκων·

γ' τάξ. Δῆμοι μὲ ὀλιγωτέρας τῶν δύο χιλιάδων (1).

8. Ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ διαίρεσις τῶν Δήμων διατάσσεται παρὰ τοῦ Βασιλέως· ἀλλὰ διὰ τὰ γένη, εἰς τὸ μέλλον μεταβολὴ τοῦ ἄπαξ προσδιορισμένου διοργανισμοῦ αὐτῶν (2), ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ καὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου (3) (4).

Μέρος Β'. — Περὶ τῶν Δημοτῶν.

9. Ἡ ἰδιότης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δημοτοῦ ἀποκτῶνται·

(1) Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ πληθυσμὸς ὁρίζει πρὶν τὰς τῶν δήμου. Ὅθεν μετὰ πᾶσαν μεταβολὴν πληθυσμοῦ (πιστοποιουμένην ἐπίσημως διὰ τῆς ἀπογραφῆς) ἐπέρχεται καὶ μεταβολὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν δήμων. Ἀλλ' ἀρκεῖ τὸ γεγονός τῆς μεταβολῆς τοῦ πληθυσμοῦ. ἢ προαπαιτεῖται καὶ ἐπίσημος πρᾶξις, οἷον Β. Δ., ἀνακηρύττουσα τὴν μεταβολὴν τῆς τάξεως δήμου τινός; Φρονῶ, ὅτι, ἀφοῦ ὁ νόμος δὲν ἀπαιτεῖ ἄλλως, μόνη ἡ δημοσίευσις τῆς ἀπογραφῆς ἀρκεῖ νὰ κανονίζῃ ἐκάστοτε τὴν τάξιν τῶν δήμων. Ἀλλ' ἐν τῇ πράξει ἄλλως τηρεῖται, ἐκδιδομένου ἐκάστοτε Β. Δ. πιστοποιούντος τὴν μεταβολὴν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὁρίζοντος κατ' αὐτὸν τὴν τάξιν τοῦ δήμου. Τοιαῦτα διατάγματα ἐξεδόθησαν ἰκανὰ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1889 (ἴδε ΕρΚ. 1890 σελ. 1271—1272).

(2) Gemeindeformation = τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων.

(3) jedes beteiligten gemeinderathes, des Bezirks etc = Ἐκάστου ἐνδιαφερομένου δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου κλπ.

(4) Ἰδε κατωτ. τροποποίησιν προστεθεῖσαν διὰ τοῦ Ν. ΑἰΤ' 1891 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 27 Δεβρίου 1833 νόμου περὶ δήμων (ἄρθρ. 1).

α'. Διὰ τῆς γεννήσεως. Δι' αὐτῆς ὑπάρχοντα τὰ μὲν γνήσια τέκνα εἰς τὸν Δῆμον τοῦ πατρὸς, τὰ δὲ νόθα εἰς τὸν τῆς μητρός·

β'. Διὰ τῆς κατατάξεως. Ὅταν ὁ Δῆμος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει τις διὰ τῆς γεννήσεώς του, δὲν ᾔηται ἄγνωστος (1), ἢ ὅταν οἱ γονεῖς του ᾔσαν ἀπατρίδες, τότε ἰσχύουν οἱ ἐφεξῆς ὁρισμοί· Ἐκθετα τέκνα (*enfants trouvés*) κατατάσσονται προσωρινῶς καὶ ἄχρι τῆς ἀνακαλύψεως τῶν γονέων τῶν εἰς τὸν Δῆμον, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ὁποίου εὐρέθησαν ἢ ἀνετράφησαν. καὶ, ἀγνωστομένου τοῦ τόπου τῆς ἀνατροφῆς, εἰς τὸν Δῆμον, ὅπου ἐσχάτως ἀπηντήθησαν (2). Ὅσοι Ἕλληνες ἐν διαστήματι τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος, ἐγκατέλιπον τὰ ξένα μέρη ὅπου διέμενον, καὶ μετέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ὅσοι φιλέλληνες, συμμεθέζαντες τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἀπέκτησαν μέγρι τοῦδε δημοτικὸν δικαίωμα, θέλουν καταταχθῆ εἰς ὑπάρχοντά τινα Δῆμον, καὶ οἱ ἐνδεεῖς ἐξ αὐτῶν θέλουν λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ ἀποκτήσωσι πόρον ζωῆς·

(1) nicht auszumitteln ist = δὲν δύναται νὰ ἐξευρεθῇ.

(2) so sollen Findlinge der Gemeinde, in deren Markung sie gefunden worden, Andere aber der Gemeinde, wo sie erzogen wurden, und wenn der Erziehungsort unbekannt ist, der Gemeinde in welcher sie zuletzt angetroffen wurden, vorsorglich und bis zur Ermittlung der Gemeinde der Aeltern zugewiesen werden = Τὰ μὲν ἔκθετα δέον νὰ κατατάσσωνται εἰς τὸν δῆμον, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ὁποίου εὐρέθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὸν δῆμον, ἐν ᾧ ἀνετράφησαν. καὶ ἂν ὁ τῆς ἀνατροφῆς τόπος εἴναι ἄγνωστος, εἰς τὸν δῆμον, ἐν ᾧ τελευταῖον ἀνευρέθησαν, προσωρινῶς καὶ μέγρι τῆς ἐξίχνιασσεως τοῦ δήμου τῶν γονέων.

γ'. Διὰ τῆς κατὰ τοὺς νόμους γενομένης νυμφεύσεως ἐντὸς ἐνὸς Δήμου·

δ'. Διὰ τῆς κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις γενομένης εἰς ἓνα Δήμον τελείας ἀποκαταστάσεως ⁽¹⁾.

10. Τὸ ὁποῖον ἀπαξ ἀπήλαυσέ τις δημοτικὸν δικαίωμα διαρκεῖ ἕως τοῦ ἀπολαύσει νέον εἰς ἄλλον Δήμον, καὶ τότε χάνει ὁ τοιοῦτος τὸ ἀρχαιότερον δημοτικὸν δικαίωμα, ἐκτὸς μόνον ἐάν, ἐπιφυλακτόμενος αὐτὸ, ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὴν μέγρι τοῦδε Δημοτικῆς Ἀρχὴν τοῦ καὶ λάβῃ τὴν συγκατάθεσίν της.

11. Πᾶς δημότης ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαίτη παρα τοῦ Δήμου· ⁽²⁾

α'. Διαμονὴν καὶ εἰς περίπτωσιν ἐνδείας καὶ ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος τοῦ ἐργάζεσθαι ⁽³⁾, τὴν ἀπαιτουμένην περίθαλψιν ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾.

β'. Ἰσὴν μετοχὴν τῆς ἐπικαρτίας καὶ τῆς ἀπολαύσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας, καθ' ὅσον δὲν διετάχθη ἄλλο τι δι' ἰδιαιτέρων νομίμων ὁρισμῶν

(1) Ἴδε κατωτ. Ἐγκ. ἀρ. 39. τῆς 29 Ἀπρ. 1851.

(2) Jedes Mitglied einer Gemeinde hat in derselben folgende Rechte anzusprechen. = Ἐκαστον μέλος δήμου ἔχει ἐν τῷ ἰδίῳ τὴν ἀπαίτησιν τῶν ἀναγκαζῶν δικαίων.

(3) Erwerbs-Unfähigkeit = ἀνικανότητος πρὸς ἀπόκτησιν.

(4) Ὅθεν οἱ ἐνδείαι δὲν πρόειπαι νὰ γίνωνται θάρος ἄλλου δήμου, ἐκτὸς ἐκείνου, οὗ εἶναι δημόται.

(5) Ὁ νόμος ἀναγράφων, ὅτι ὁ ἐνδεὴς δὲ καὶ οὐδὲ καὶ εἰς περίθαλψιν, ὁρίζεται, ὅπερ κατὰ θεωρίαν μὲν εἶναι ἄτοπον, διότι ἡ εὐποιία οὐδέποτε ἐξαναγκάζεται, ἐν τῇ πράξει δὲ μένει ἀνεκτέλεστον, διότι πῶς ὁ ἐνδεὴς θὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν δήμον εἰς περίθαλψιν;

ὡς πρὸς τὴν μετοχὴν ἐν γένει, ἢ ὡς πρὸς τὸ μέτρον αὐτῆς·

γ'. Μετοχὴν εἰς ὅλα τὰ δημοτικὰ καταστήματα (1), ὅσα δὲν ἔχουν ἀποκλειστικόν τινα προσδρισμόν.

12. Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὀφείλει πᾶς δημότης νὰ συνεισφέρει ἀναλόγως (2) εἰς ὅλας τὰς κοινὰς ὑποχρεώσεις καὶ βάρη πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν δημοτικῶν σκοπῶν. καθ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν ἐπιτρέπουν κατὰ τοῦτο ἐξαιρέσιν.

Ἄρθρ. 13 (3).

14. Πᾶς δημότης, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, ὀφείλει (4) νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ ψηφοφορῇ κατ' αὐτάς· πᾶς δὲ, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι (5) εἰς Δημοτικὰς Ἀρχάς, ὀφείλει νὰ δέχηται, ἐν ἐλλείψει

(1) Gemeinde-Anstalten = δημοτικὰ ἰδρύματα, οἶον νοσοκομεῖα, σχολεῖα κλπ.

(2) Τῶν σωματικῶν ἢ διανοητικῶν δυνάμεων, συνηθέστερον δὲ τῶν χρηματικῶν μέσων, νοητέον. Ἴδε ἄρθρ. 3 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγμ. ἀναλόγως τῆς περιουσίας».

(3) Κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ΧΜΗ' 1877 περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, καὶ τοῦ ἄρθρ. 1 καὶ 3 τοῦ Ν. Γ' 1861 περὶ δημοκρισιῶν.

(4) Ἡ προκειμένη ὑποχρέωσις μὴ τυχοῦσα ποινικῆς κυρώσεως, μὴ ἐκβιαζομένη δηλ. ὑπὸ ποινῆς οἰσθητοῦ μεταβάλλεται εἰς ἀπλὴν προχίρσιν. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς πολίτης ὀφείλει νὰ μὴ ἀπέχη τῶν ἐκλογῶν· διότι ἄλλως ἀφίνει τὸ στάδιον τῆς νίκης εἰς τὸν πονηρὸν καὶ ἀμαθῆ. Ἐτέρωθεν ἡ πολιτεία ὀφείλει νὰ μεριμνῇ, ὥστε ἡ ψῆφος τῶν πονηρῶν καὶ ἀμαθῶν νὰ μὴ βαρύνῃ ὅσον καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν.

(5) die waelbarkeit = τὸ νὰ ἐκλέγεται τοῦ ἐκλέγεσθαι.

νομίμων παραιτήσεως λόγων, τὴν δι' ἐκλογῆς ἐπι-
τραπείσαν εἰς αὐτὸν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ
ἐκπληροῖ (1) αὐτὴν πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως καθ'
ὅλην αὐτῆς τὴν διάρκειαν.

Μέρος Γ'.— Περὶ τῶν δικαιομάτων καὶ ὑποχρεώσεων
τῶν Δήμων.

15. Πᾶς Δήμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑπο-
χρέωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως·

α'. Νὰ ἐνεργῇ κατὰ τοὺς καθεστώτας νόμους
τὴν κατωτέραν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου το-
πικὴν καὶ ἀγρονομικὴν Ἀστυνομίαν (2).

β'. Νὰ διοικῇ ἀνεξαρτήτως τὰς ὑποθέσεις του
καὶ νὰ διαχειρίζῃ τὴν δημοτικὴν περιουσίαν·

γ'. Νὰ διαχειρίζῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
τὴν περιουσίαν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων
(fondations pieuses) (3), καθ' ὅσον αὕτη εἰς συμ-
μίκτους Δήμους δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδι-
αιτέραν θρησκείαν (4).

δ'. Νὰ ἐκλέγῃ τὰς Δημοτικὰς Ἀρχάς του ἐκ
τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν.

(1) verwalten=ν' ἀσκή.

(2) Ἀλλὰ διὰ τοῦ ν. ΒΞΘ' 1892 περὶ μεταβολῆς τοῦ
συστήματος τῆς ἀστυνομ. διοικήσεως, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ
ἀπαιτῶνται τῶν ἀστυνομ. καὶ ἀποκρίσεων αὐτῶν. Κατὰ
δὲ τὸ ἄρθρ. 30 ἰδίου νόμου. «Ὁ Δήμαρχος δὲν δύναται νὰ
ἐπιμβάλῃ εἰς τὴν ἀστυνομ. ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ
ὑποβάλλῃ παρατηρήσεις περὶ πάσης ἐλλείψεως ἢ παρεκ-
τροπῆς καὶ νὰ ἐπιζητῇ τὴν θερρασίαν παντὸς εὐλόγου
παραπόνου δι' ἀναφορὰς πρὸς τὸν νομάρχην . . .» Ὡστε
κατ' οὐσίαν τὸ ἐδάφ. α' τοῦ ἄρθρ. 15 κατηργήθη.

(3) In gleicher Weise die Verwaltung . . . zu be-
sorgen.=Καθ' ὅμοιον τρόπον νὰ φροντίζῃ περὶ διοική-
σεως τῆς περιουσίας.

(4) Religiousgesellschaft=θρησκευτικὴν κοινότητα.

Αἱ ὑπὸ στοιχ. α' ὑποχρεώσεις καὶ ἐξουσίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν Δήμων ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν (1) τῆς Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς τοῦ Κράτους· τὰ δὲ ὑπὸ στοιχ. β', γ', δ', δικαιώματα, ἐν ὀνόματι τῶν ἰδίων αὐτοῦ Δημοτικῶν Ἀρχῶν (2).

16. Ὡς πρὸς τὴν δημοτικὴν περιουσίαν δύνανται οἱ Δήμοι νὰ ἐνεργοῦν ὅλα τὰ δικαιώματα, καὶ νὰ ἐμβαίνουσιν εἰς ὅλα τὰ συναλλάγματα (3), ὅσα οἱ πολιτικοὶ νόμοι συγχωροῦσιν εἰς τοὺς ἰδιώτας ἐν γένει, καὶ δὲν ἀπαγορεύουσι ῥητῶς εἰς τοὺς Δήμους.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἀνηλίκων δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς Δήμους.

17. Ἀνατίθεται εἰς ταὺς Δήμους ἡ ἀκριβοὺς ἐκτέλεσις ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων, ὅσαι πηγάζουσιν ἢ ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ των ἢ ἐκ νομίμων εἰδικῶν λόγων.

Ἡ προεστῶσα πολιτικὴ Ἀρχή, ἐὰν ᾔθελε παρατηρήσει ἀμέλειαν κατὰ τοῦτο ἀπὸ μέρους των, ὀφείλει νὰ τοὺς παραινῇ (4) ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἐκπληρῶσι τὰ καθήκοντά των.

(1) aus Auftrag = κατ'ἐντολήν. "Οθεν ὁ ν. ΒΕΘ' 1892 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπενεγκὼν ἄρσιν τῆς ἐντολῆς λόγω κακῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνταλθέντος δικαιώματος.

(2) in eigenem Namen = ἐν ἰδίῳ ὀνόματι.

(3) und alle Verbindlichkeiten eingehen = καὶ νὰ ἀναδέχωνται πάσας τὰς, ὑποχρεώσεις.

(4) anzuhalten = ν' ἀναγκάζῃ. Ὁ ἐξαναγκασμὸς δὲ γίνεται δι' ἐπιπλήξεως· διὰ προστίμου δὲ ἢ ἄλλης ποινῆς τότε μόνον, ὅταν εἰδικὴ νόμου διάταξις ἐπιτρέπῃ τοῦτο (ὡς ἐπὶ τῶν φορολογικῶν νόμων), καθόσον γενικὴ διάταξις περὶ δικαιώματος ἐπιβολῆς προστίμου εἰς τοὺς δημάρχους δὲν ὑπάρχει, ὡς ὑπάρχει τοιαύτη διὰ τοὺς ὑπαλλήλους δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 27 τοῦ ν. ΒΛΔ' 1892. Ἀλλ' ἴδε Φιλίμονα (ὁ Δήμαρχος σελ. 149 ἐπ.) ὑποστηρίζοντα, ὅτι

18. Ὡς τοιαῦται ὑποχρεώσεις τῶν Δήμων κατὰ τὸ ἄρθρον 17 θεωροῦνται πρὸ πάντων·

α'. Ἡ ἀναγκαία δαπάνη πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς Ἀστυνομίας καὶ πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀπαιτουμένων ⁽¹⁾ Ἀστυνομικῶν καταστημάτων·

β'. Ἡ ἀπόδοσις ⁽²⁾ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν δημοτικὴν περιουσίαν φόρων καὶ παντὸς ἄλλου δημοσίου βάρους·

γ'. Ἡ μισθοδοσία τῶν διὰ τὴν Δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαίων ⁽³⁾ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἡ ἀντιμισθία τοῦ Δημάρχου διὰ τῆς ὁποίας ὑποφέρει εἰς τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ἐκ τῆς παραμεινέμενης τῶν ιδιωτικῶν ὑποθέσεών του ζημίας καὶ ἔξοδα ⁽⁴⁾·

ἄνευ εἰδικῆς διατάξεως νόμου οὐδὲ ἐπίπληξιν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ Δημάρχου. Ἡ γνώμη αὕτη θεωρητικῶς ἴσως εἶναι ἀρίστη, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει δυστυχῶς εἶναι ἄχρηστος, ἐτι δὲ καὶ ἐπιζημία, ὥς πιστεύω θὰ ὁμολογήσωσι πάντες οἱ κεκτημένοι πείραν τινα τῆς διοικήσεως. Διὸ εὐχῆς ἔργον, νομίζω, εἶναι νὰ δοθῇ διὰ νόμου γενικῶς τὸ δικαίωμα εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τῶν δημοτ. ἀρχῶν λαμβανομένων, ἐννοεῖται, μέτρων τοιούτων, ὥστε νὰ μὴ ᾖ δυνατὴ ἡ κατάχρησις τοῦ δικαιώματος τούτου.

(1) unentbehrlichen = ἀπαραιτήτων. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 33 τοῦ ν. ΒΕΘ 1892 περὶ ἀστυνομίας, ἡ ἐτήσια κυβερνητικὴ δαπάνη διὰ τὴν ἀστυνομίαν ἀναλογίζεται εἰς τοὺς δήμους πρὸς 1 δραχ. κατὰ ψυχρὴν κλπ.

(2) die Entrichtung = ἡ καταβολή.

(3) unentbehrlichen = ἀπαραιτήτων.

(4) Ἰδὲ κατωτ. Β.Δ. 29 Ἰουλ. 1837 περὶ ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων.

δ'. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων (1).

ε'. Ἡ οἰκοδόμησις ἢ ἐνοικίαισις καὶ ἡ διατήρησις τῶν ἀναγκαιῶν δημοτικῶν καταστημάτων (2).

στ'. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν δημοτικῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, τῶν ἀναγκαιῶν ὑδραγωγείων καὶ φρεάτων (3).

ζ'. Ἡ τοποθέτησις καὶ διατήρησις τῶν ὁροθετικῶν σημείων τῶν ἀγρῶν τοῦ Δήμου.

η'. Ἡ σύστασις καὶ διατήρησις τῶν κατὰ τὰς ὁχθὰς καὶ τὰ νερὰ ὑδραυλικῶν ἔργων, καθόσον ἡ περὶ τούτων ὁροντὶς ἐναπόκειται εἰς τὸν Δήμον.

(1) Elementarschulen = τῶν σχολείων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ κατὰ τὸν ν. ΒΠΕ' 1892 περὶ διοργανισμοῦ τῶν σχολείων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως κλπ. ἕκαστος δῆμος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσπρῇ ἐτησίως εἰς τὸ Δημόσιον τὴν ἀναλογουσαν εἰς τὰς ἀνάγκας ἐκείνου δαπάνην ὑπὲρ τῆς στοιχ. ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν τὴν δαπάνην ἀνέλαβε τὸ Δημόσιον.

(2) καὶ τῶν εἰρηνοδοτικῶν τὸ ἐνοικίον πληρόνουσιν οἱ δῆμοι κατὰ τὸν ν. ΡΙΖ' 1849 περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδοτικῶν κλπ.

(3) Ἀρ.Π. 29 τοῦ 50. Κατὰ τὰ ἄρθρ. 17 καὶ 18 Γ' ὁ δῆμος εἶνε ὑπόχρεως διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν δημοτικῶν ὁδῶν, κατὰ δὲ τὸ 23 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 12 Ὁβρίου 1836 Δ. περὶ προσθήκης εἰς τὸ περίσχιδίου Ἀθηνῶν Δ. διὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς προσδιωρίσθη πέντε βίσι. πῆχυν πλάτος ἑκατέρωθεν ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ μένοντες γίτονες, τὸ δὲ μετὰ τὸν μέρος αὐτῆς ν' ἀποζημιωθῇ ὁ δῆμος. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ δὲ τῶν διατάξεων τούτων προκύπτει, ὅτι κατὰ κανόνα ὁ δῆμος εἶνε ὑπόχρεως εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὰ καταλαμβανόμενα ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ὁδῶν γήπεδα, καὶ κατ' ἐξαιρέσιν οἱ γίτονες ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημιώσιν πέντε Β. πῆχυν πλάτους ἑκατέρωθεν.

θ'. Ἡ δαπάνη διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. (1)

ι'. Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων δι' ἐκεῖνα τὰ κατὰ τόπον ἀγαθοεργὰ καταστήματα. τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη, ἐν ἐλλείψει ἰδίας περιουσίας ἢ ἐξχρητηθέντων βαθμηδὸν τῶν κεφαλαίων τῶν. πίπτει εἰς βάρος τοῦ Δήμου.

ια'. Ὅλαί αἱ συνδρομαὶ (2). ὅσαι πηγάζουσιν ἀπὸ νομίμων μετὰ τῶν ἰδιωτῶν σχέσεις.

Μέρος Δ'.— Περὶ τῶν πόρων (3) τῶν Δήμων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δημοτικῶν ὑποχρεώσεων.

19. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, ὅσαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ, ἢ ἐξ ἰδιαιτέρων νομίμων αἰτιῶν, πορίζονται οἱ Δήμοι τὰ μέσα ἐκ τῶν προσόδων τῆς δημοτικῆς περιουσίας, τῶν δι' ἀστυνομικὰς παραβάσεις προστίμων (4).

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. ΨΝΕ' 13 Δεβρίου 1878 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τῶν περὶ βουλευτῶν νόμων, πάσας τὰς ἐκλογικὰς δαπάνας καταβάλλει τὸ δημόσιον, οἱ δὲ δῆμοι δαπανῶσι μόνον διὰ τὴν φύλαξιν, ἐπισκευὴν (οὐχὶ καὶ ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων) καὶ μεταφορὰν τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν διὰ τὴν δαπάνην δὲ ταύτην ἀποζημιοῦνται λαμβάνοντες τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν (ἴδε ν. ΑΣΝΤ' 26 Ἰουλ. 1885 περὶ φυλάξεως ἐκλογ. εἰδῶν).

(2) Leistungen=καταβολαί. Εὐκρινεστέρα διατύπωσις τοῦ ἄρθρ. εἶνε : Πᾶσαι αἱ καταβολαί, ὅσαι ἐπιβάλλονται τῷ δήμῳ ἐκ δικαιοπραξιῶν πρὸς ἰδιώτας, ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλων νομίμων λόγων. Ἴδε καὶ ν. 1852 περὶ ἐξοφλήσεως χρεῶν τῶν δήμων.

(3) Von den Mitteln=περὶ τῶν μέσων.

(4) Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ ἀστυνομικοῦ ν. ΒΕΘ' 1892 «τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν Πταισματοδικείων πρόστιμα εἰσάγονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον».

τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, τῶν ἀμέσων ἐράνων, καὶ τῶν ἀμισθὶ γινομένων δημοτικῶν ἐργασιῶν.

Κεφάλ. Α'. — Περὶ τῆς δημότικῆς περιουσίας (1).

20. "Ὁλη ἡ δημοτικὴ περιουσία, μηδενὸς αὐτῆς μέρους ἐξαίρουμένου, εἶναι ἰδιοκτησία τῆς ὀλομελείας τῶν δημοτῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ἡ περιουσία τῶν κατὰ τόπον ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, καθ' ὅσον αὕτη εἰς συμμίκτους Δήμους δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδιαιτέραν θρησκείαν (2).

(1) Ὁ τίτλος οὗτος θὰ ᾔην συμφωνότερος πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἐὰν προσετίθετο: «καὶ περὶ προστίμων».

(2) Religionstheil=θρησκευτικὴν κοινότητα. Ἡγέρθη πρὸ διετίας τὸ ἐξῆς ζήτημα. Ἐν Σύρῳ ἱερεὺς καθολικὸς ἀποθανὼν κατέλειπε κληροδότημα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τοῦ δήμου Σύρου· ἐκτελεστικὸς δὲ τῆς διαθήκης ὤρισεν τὸν ἐκάστοτε λατῖνον ἀρχιεπίσκοπον καὶ δύο λατίνους ἱερεῖς ἐν Σύρῳ. Ἡμφοισθητῆθη λοιπὸν, ἂν τὸ κληροδότημα ἀνήκει εἰς τὸν δῆμον, ἢ εἰς τὴν κοινότητα τῶν καθολικῶν; Ἡ διαφορὰ εἶνε, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ δημοστ. ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὴν ἀκριβῆ διαχείρισιν τοῦ κληροδοτήματος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μόνῃ ἡ καθολικὴ ἱερατικὴ ἀρχὴ θέλει διαχειρίζεσθαι ἀνεξέλεγκτως τὸ κληροδότημα δυνάμει τοῦ προδικόλλου τῆς 3 Φεβρ. 1830 περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν, ὁρίζοντος ἐν ἑδῶ. γ' «νὰ διατηρηθῶσιν ἀνεπαρξὰ τὰ καθήκοντα, δίκαια καὶ προνόμια τῶν ἀρχιερεων, τὰ ὅποια οὗτοι ἀπελάμβανον ἐπὶ τῆς προστασίας τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας . . .»

Τὸ ζήτημα προσωρινῶς καὶ ἐπιπολαιῶς ἐλύθη ὑπὲρ τῆς τελευταίας γνώμης· ἀλλὰ τὸ νομ. συμβούλιον, εἰς ὃ παρεπέμφθη, ἀπεφάνθη ἀντιθέτως. "Αλλως θὰ εἶχε βεβαίως ἐὰν τὸ κληροδότημα κατέλειπετο ὑπὲρ τῶν καθολικῶν πτωχῶν τοῦ δήμου, διότι τότε ὑπάρχει περίπτωση εἰς τὴν ἐφαρμογῇ τοῦ ἀρθρ. 20 τοῦ Δημ. νόμου, ὡς ἀνήκοντος τοῦ κληροδοτ. ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδιαιτέραν θρησκευτικὴν κοινότητα.

21. Ὅλη ἡ πρὸς ἄμεσον ἐπιτυχίαν τῶν δημο-
τικῶν σκοπῶν διωρισμένη καὶ ἀπαραίτητος δι' αὐ-
τὴν περιουσία τοῦ Δήμου εἶναι ἀναπαλλοτρίωτος.

Ἡ λοιπὴ περιουσία τοῦ Δήμου εἰμφορεῖ, ἢ
α'. Νὰ ἐκπονηθῇ.

1. Πρὸς ἐκπλήρωσιν δημοτικῶν ὑποχρεώσεων εἰς
ἀναπόφευκτον ἀνάγκην.

2. Πρὸς προφανῇ τοῦ Δήμου ὠφείλειαν ἀπὸ οἰ-
κονομικοῦς (1) λόγους, φυλαττομένων τῶν νομίμων
τύπων (2) ἢ

β'. Νὰ διαμοιρασθῇ πρὸς ἐπαύξησιν (3) τῆς καλ-
λιεργείας κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ νόμους.

22. Τὸ εἰσοδήμα τῆς ὅλης δημοτικῆς περιουσίας
προσδιορίζεται διὰ τὰς ἀφεύκτους καὶ ἐπωφελεῖς
τῶν Δήμων ἀνάγκας.

23. Ὅσα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν δη-
μοτικῶν ἀναγκῶν περισσεύσουν ἐκ τοῦ εἰσοδήματος
τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἢ καταθέτονται ὡς κε-
φάλαια, ἢ χρησιμεύουν πρὸς σύστασιν νέων ὠφε-
λίων δημοτικῶν καταστημάτων· δὲν ἐπιτρέπεται
δὲ τὸ νὰ διανέμωνται μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δήμου.

24. Ὅσον μέρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἶναι
προσδιορισμένον διὰ νὰ δίδεται εἰς τοὺς δημότας
πρὸς ἐπιχαρπίαν, ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτοὺς, ὅταν θεω-
ρηθῇ ἀναγκαῖον διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου (ἄρθρ.
17 καὶ 18). Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ δαπάνη,

(1) Administrativen = διοικητικούς (τῆς περιου-
σίας).

(2) Τὸ φυλαττομένων τῶν νομίμων τύ-
πων ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ ἐτέθη μόνον εἰς τὴν δευτέραν
περίπτωσιν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἑλλειψίς.

(3) zur Befoerderung = πρὸς ἐνίσχυσιν.

εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαρκοῦν τὰ εἰσοδήματα τῆς λοιπῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἐπιβάλλεταν ἀναλόγως εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν ἐπικαρπίαν δημότας, ἃν δὲν προκρίνωσι νὰ παραιτήσωσι δι' ὅλου τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην.

25. Ἐκαστος Δῆμος λαμβάνει διὰ τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας τὰ πρόστιμα, ὅσα ἐπιβάλλονται παρὰ τῶν ἀρμοδίων Δικαστικῶν Ἀρχῶν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν Δήμων γενομένας παραβάσεις τῶν ὅρων τῆς τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς Αστυνομίας (1).

26. Ἄν τὸ εἰσόδημα τῆς ὀλικῆς τοῦ Δήμου περιουσίας καὶ τὰ διαληφθέντα πρόστιμα δὲν ἀρκῶσι πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν, καὶ ὁ σκοπὸς δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ οὐδὲ διὰ κοινῆς ἐργασίας (προσωπικῶν δουλειῶν, *servitutes personnelles*), τὸ ἐλλεῖπον συμπληρόνεται ἢ δι' ἐμμέσων φόρων, ἢ δι' ἀμέσων ἐράνων τῶν δημοστῶν.

Κεφάλ. Β'.—Περὶ τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

27. Διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι, ἀπαιτεῖται·

α'. Νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι τὰ τακτικὰ τῶν Δήμων εἰσοδήματα δὲν ἐξαρκοῦσι διὰ τὰς κατεπείγουσας (2) καὶ ἐπωφελεῖς δημοτικὰς ἀνάγκας·

β'. Νὰ γενῇ ἐκλογὴ ἐκείνων τῶν φόρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίθεσις εἶναι ὀλιγώτερον ἐνοχλητική.

γ'. Νὰ τεθῇ προθεσμία τὸ πολὺ 15 ἐτῶν, μετὰ

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἔχει τινὰ ἰσχὺν μετὰ τὸν ν. ΒΕΘ' 1892 περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυνομίας (ἄρθρ. 34).

(2) *nothwendigen* = ἀναγκαίαις.

παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἑκτακτος φόρος νὰ παύη, ἂν δὲν ἀνανεωθῇ ἐν τοσούτῳ.

Ὡς ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι θεωροῦνται οἱ ἀπὸ ἀντικείμενα καταναλώσεως δασμοὶ ⁽¹⁾, τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐπισήμων ἐγγράφων δεκαιώματα ⁽²⁾, τὰ διὰ τὰς γεφύρας καὶ τοὺς λιθοστρώτους δρόμους διόδια ⁽³⁾, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων καὶ τῶν κατ' αὐτὰς παραπηγμάτων (baraques) πόροι ⁽⁴⁾, τὰ ἐκ τῶν στατήρων ⁽⁵⁾, τῶν ἀποθηκῶν ⁽⁶⁾, τῶν μακελλείων καὶ κρεωπωλείων δικαιώματα ⁽⁷⁾.

Κεφάλ. Γ'.—Περὶ τῶν ἁμέσων δημοτικῶν ἐράνων ⁽⁸⁾.

28. Ἄν, πρὸς ἀπάντησιν ἀναγκάων καὶ ἐπωρελῶν τοῦ Δήμου ἐξόδων, δὲ ἐξαρκέσουν οὔτε τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας εἰσοδήματα, οὔτε τὰ πρόστιμα, οὔτε οἱ ἔμμεσοι φόροι, δύνανται νὰ ἐπιβληθῶν καὶ ἄμεσοι ἔρανοι ⁽⁹⁾.

(1) Ἴδε κατωτ. περὶ δασμῶν δημοτικῶν.

(2) λ. γ. διαβητηρίων, πιστοποιητικῶν ἰθαγενείας, πενήτας, ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ. Ἐνταῦθα τακτέα καὶ τὰ ἐκ τελῶν χρητοσύμου ποσοστὰ ὑπὲρ τῶν δήμων. Ἴδε ἄρθρ. 11 ἐδ. 7 τοῦ ν. ΑΧΚΕ' 1887 περὶ τελῶν χρητοσύμου.

(3) Διόδια ἐπὶ δημοτικῶν ὁδῶν εἰ καὶ ὠρίσθησαν διὰ τοῦ ν. ΣΞΓ' 16 Δεβρίου 1867 περὶ ὁδοποιίας δὲν εἰσπράττονται, διότι δὲν ἐξεδόθη. Β. Δ. κατὰ τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ ἰδίου νόμου.

(4) Ἴδε κατωτ. ἐγκύκλιον 22 Ἰαν. 1885 καὶ 15 Μαΐου 1885.

(5) Ἴδε κατωτ. ἐγκύκλ. 20 Ἀπρ. 1886.

(6) Φόρος ἀποθηκῶν δὲν ὠρίσται.

(7) Ἴδε ἐγκύκλ. 22 Ἰαν. 1885.

(8) Τὰ ἄρθρ. 28—30 δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὴν νῆσον Κέρκυραν δυνάμει τοῦ ν. ΑΦΘ' 1887 (ἴδε νομοθ. Ἐπτανήσου).

(9) Δηλ. ἄμεσοι φόροι τοιοῦτοὶ δὲ εἶνε οἱ ἔγγειοι, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν κλπ.

29. "Ολοι οί δημόται καί ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου εἰς ὄρον ὑποκείμενα πράγματα καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν δημοτικῶν ἐράνων.

Ἡ συνεισφορὰ αὕτη κανονίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων ὀρόρων. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλο καταλληλότερον περὶ τῆς ἀναλογίας τῆς συνεισφορᾶς μέτρον.

Ἡ συνεισφορὰ τῶν δημοτῶν, τῶν μὴ ἐχόντων ἰδιοκτησίαν ὑποκειμένην εἰς ὄρον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου, μήτε μετερχομένων ἐν αὐτῷ φορολογούμενόν τι ἐπιτήδευμα, κανονίζεται ἐκάστοτε δι' ἰδιαιτέρων ἀποφάσεων τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

30. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐράνους :

α'. Οἱ ἐφημέριοι καί οἱ δημόσιοι διδάσκαλοι (1), ἂν διὰ τοῦτου ἤθελον ἐλαττωθῆναι τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀναγκάζα.

β'. Ἡ δημοτικὴ περιουσία.

γ'. Ἡ περιουσία τῶν ὑπ' ἀριθ. 17 διακληθέντων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἐὰν τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν δὲν ἐξαρκῶσι διὰ τοὺς ἀγαθοεργοὺς αὐτῶν σκοποὺς.

31. Οὐδεὶς τῶν δημοτῶν ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρει εἰς ἔρανον προσδιωρισμένον διὰ τὰς ἀνάγκας ἐκκλησιῶν καί σχολείων ἄλλης παρ' εἰς ἣν ὑπάγεται θρησκείας, ἐὰν ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια δὲν ᾖ κοινή, ἢ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα τις νόμιμος περίστασις. — Ἄρθρον 32 (2).

(1) Schullehrer=διδάσκαλοι σχολείων.

(1) Ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἔθ. 16 τοῦ ν. ΕΠ' 22 Ἰουλίου 1847 περὶ δημοτικῶν ὀρόρων, καὶ τοῦ ν. ΑΗ 1882 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἔθ. 16 τοῦ ΕΠ' νόμου ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὅλων τῶν ἐσόδων τῶν δήμων.

Ἄρθρ. 33 (1).

Κεφάλ. Δ'.—Περὶ τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν.

34. Οἱ δημόται ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται πρὸς σύστασιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἀναγκαίων δημοτικῶν καὶ διδασκτικῶν καταστημάτων, τῶν φρεάτων. τῶν ὁδῶν, τῶν γεφυρῶν, τῶν κατὰ τὰ παράλια καὶ ὕδατα ὑδραυλικῶν ἔργων, καθ' ὅσον ἢ περὶ αὐτῶν φροντίς ἀπόκειται εἰς τὸν Δῆμον. ἔτι δὲ πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, καθ' ὅσον δὲν ἔγινεν ἄλλως πῶς φροντίς περὶ τούτου.

Ἐκαστος ἔχει ὅμως τὸ ἐλεύθερον ν' ἀντιπα-
στήσῃ ἄλλον (2).

35. Ὅταν ἡ ἐργασία μέλλῃ νὰ γενῇ μὲ ὑποζύ-

(1) Κατὰ τὸ ψήφ. Γ' τῆς Α' ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως αἱ ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑπὲρ ἦλθον εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, ἐξηρέθησαν δὲ «αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευσμάτων διανομῆς, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμπορίων, καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικαί.» "Ὅθεν «τὰ παράπονα ὡς πρὸς τοὺς δημοτικούς ἐρῶνους» περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 33 ἐπραγματεύετο ὑπὲρ ἦλθον ἔκτοτε σιωπηρῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Σημειωτέον ὡς ἐκ περισσοῦ ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 101 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος «οὐδὲν δικαστήριον. οὐδεμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δύνανται νὰ ὑπάρξωσι ἔνευ εἰδικῶν νόμων. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.» "Ἐκτοτε ὅμως διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω ὀνομαζόμενα ἀντι-
κεείμενα ἐξεδόθησαν εἰδικοί νόμοι, ἐν οἷς ἐρρυθμίσθη ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀναφυσμένων ἐξ ἐκάστου τῶν νόμων τούτων ἀμφισβητήσεων.

(2) geeynete Stellvertreter=κατάλληλον ἀντιπρό-
σωπον.

για ἡ φορτηγὰ ζῶα, οἱ κύριοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται εἰς τοῦτο κατ' ἀναλογίαν τῶν ζευγῶν καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φορτηγῶν ζώων. Διὰ τὰς τοιαύτας ὁμῶς ἐργασίας λαμβάνουν ἢ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἢ δι' ἐράνων ἀποζημιώσιν τινα, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν προσδιορίζεται κατ' ἐκτίμησιν. Συγχωρεῖται δὲ εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ παύσωσι διόλου τὰς τοιαύτας ἐργασίας, ἀναθέτουσαι τὴν φροντίδα τῶν μετακομίσεων ἢ διοικήσεων ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν ἀναδεχόμενον αὐτὴν μὲ τὴν μικρότεραν πληρωμὴν.

36. Ὅλοι οἱ δημόται ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τῶν χειρῶν ἐργασίας· μόνος ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ Πάρεδροι εἶνε ἐλεύθεροι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

Ἡ διανομὴ γίνεται κατὰ κεφαλὴν, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται κάμνις ἀντιμισθίας ἀπαίτησις.

37. Εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποχρεώσεις (1) καταριθμεῖται καὶ ἡ χορήγησις καταλυμαμάτων εἰς τοὺς διερχομένους ἢ σταθμευομένους στρατιώτας (2), ἡ διανομὴ δὲ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῶν τοπικῶν φόρων, ἐνόσω δὲν προσδιορισθῇ ἄλλο καταλληλότερον μέτρον.

Μέρος Ε'.— Περὶ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν (3).

38. Οἱ Δήμοι θέλουν ἐνεργεῖν τὰ εἰς τὸ γ' μέρος τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα δικαιώματα δι' ἐκλεγομένων Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

(1) diensten=ἐργασίας.

(2) Ἰδὲ κατωτ. Β. Δ. 15 Ἰουλ. 1834 καὶ ν. ΩΚΗ' 18 Ἀπρ. 1880, ἀμφότερα περὶ στρατιωτ. καταλυμάτων.

(3) Von den Verwaltungsbehoerden der Gemeinde=Περὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν Δήμων.

Αἱ Ἀρχαὶ αὐταὶ ἐκλέγονται, συνεργομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκλογῆς δημοτῶν. Συνελύσεις δὲ τῆς ὁλομελείας τῶν δημοτῶν πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν περὶ δημοτικῶν ἢ ἄλλων ὑποθέσεων δὲν ἐπιτρέπονται.

Ἄρθρ. 39 (1).

Κεφάλ. Α'. — Περὶ τοῦ Δημάρχου.

40. Ὁ Δήμαρχος εἶναι ἡ πρώτη ἐκτελεστικὴ τοῦ Δήμου Ἀρχή, ἐνεργοῦσα καὶ διεκπεραιοῦσα ὅλας τὰς δημοτικὰς (2) ὑποθέσεις. Αὐτὸς ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας (3) καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, καὶ ἐκτελεῖ ἐνταυτῷ (4) ὅσα οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐπιβάλλουσιν εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχάς τῶν Δήμων περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως (état civil). περὶ

(1) Ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 καὶ 21 τοῦ ν. 417 1864 περὶ Δημαρχεισιῶν: «Ἄρθρ. 11. Διὰ μὲν τοὺς δήμους α' τάξ. ἐκλέγονται εἰς δήμαρχος, 6 δημαρχ. πρέσβεις, 18 σύμβουλοι καὶ 9 συμπληρωτικοί· διὰ τοὺς β' τάξ. εἰς δήμαρχος, 4 δημ. πρέσβεις, 12 σύμβουλοι καὶ 6 συμπληρωτικοί· καὶ διὰ τοὺς τῆς γ' εἰς δήμαρχος, 2 πρέσβεις δημαρχικοί, 8 σύμβουλοι καὶ 4 συμπληρωτικοί.» Ἄρθρ. 21: «Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημάρχου, δημ. πρεσβέων καὶ δημοτ. συμβούλων γίνεται, κατὰ Παρεδρεῖζα, ἡ ἐκλογή τῶν ἐιδικῶν πρεσβέων, διὰ ψηφοφορίας ἀμέσους κλπ.»

(2) Der Bürgermeister ist der erste vollziehende Gemeinde Beamte, und die handelnde und ausführende Behörde in allen Gemeinde-Angelegenheiten. = Ὁ δήμαρχος εἶναι ὁ πρῶτος ἐκτελεστικὸς δημοτικὸς ὑπάλληλος, καὶ ἡ ἐνεργοῦσα καὶ διεκπεραιοῦσα ἀρχή διὰ πάσας τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις.

(3) Ἄλλ' ἴδε σημ. 9 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 15.

(4) und zugleich alles dasjenige zu besorgen hat! = καὶ συγχρόνως μεριμνᾷ περὶ ὅλων.

τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων καὶ περὶ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς ὅλας τὰς παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του ἐκδιδομένας νομίμους (1) ἀποφάσεις. Εἰς αὐτὸν ὑπόκειται ὅλον τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου διωρισμένον προσωπικόν. Ὁφείλει δὲ πρὸ πάντων νὰ ἐλέγχει τὰ ἀφορῶντα τὸ ταμεῖον τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, καὶ νὰ ἐξετάζη ἐπ' αὐτῷ τούτῳ περιοδικῶς τὴν πραγματικὴν χρηματικὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰδιαιτέρας ὁδηγίας (2).

41. Τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα δίδεται (3) τιμῆς χάριν. Ἐπομένως ὁ Δήμαρχος οὔτε σταθερὸν μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ἀπὸ τὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας ἐπιβαλλόμενα ἑῶρα τῶν Δήμων (4) εἶναι ἐλεύθερος· μόνον τοῦτο θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν κατ' ἔτος προσδιωρισμένη τις ποσότης χρημάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, διὰ μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὸ γραφεῖον προσωπικοῦ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, κατὰ τὴν ἑκτασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τῆς δημοτικῆς περιουσίας, χωρὶς νὰ ᾔναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ λόγον διὰ τὴν διαχείρησιν τῆς ἑνὸς ποσότητος (5).

(1) sobald solche zur vollen Gultigkeit gediehen sind=ἔμα αὐτὰ· ἡθελον περιβληθῇ πλῆρες κῶρος.

(2) Ὅδε κατωτ. ἄρθρ. 11 τοῦ ν. ΑΠ17' 1891.

(3) Das Amt des Bürgermeisters ist ein Ehrenamt = Τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου εἶναι τιμητικὸν ἀξίωμα.

(4) Noch eine Befreiung von den auf dem Vermögen haftenden Gemeinde-Lasten verbunden= οὔτε εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας ἐπιβαλλόμενα δημοτικὰ ἑῶρα.

(5) Ὅδε κατωτ. Β. Δ. 29 Ἰουλ. 1837 περὶ ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων. Καθὰ τὸ Δ. τοῦτο δίδεται εἰς τὸν Δή-

Ὅσακις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσῃ τὸ ἐκ
ἐξέλθῃ ὁ Δήμαρχος τῶν ὀρίων τοῦ Δήμου, ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν δι' ἰδιαίτερων κανονισμῶν
διορισθησομένην ἀντιμισθίαν (1).

42. Ὁ Δήμαρχος διορίζει τοὺς ὑπαλλήλους τῆς
δημοτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ εἰς τὸ γρα-
φεῖον ἀναγκαῖον προσωπικόν· ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν ἄ-
δειαν νὰ κάμῃ μονίμους διορισμούς. (2)

43. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου διαρκεῖ τρεῖς (3)
ἔτη. Ἄν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ παύσουν αἱ ἰδιότητες,
δυνάμει τῶν ὁποίων ἔγεινεν ἡ ἐκλογὴ, ἢ ἂν συμβῶσι
περιστάσεις τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐμποδίσαι
τὴν ἐκλογὴν (4), εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀ-
παιτεῖται ἀναγκαίως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν δύναται
νὰ παύσῃ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημάρχου, καὶ πρὶν πα-
ρῆλθῃ ὁ ἄνω προσδιωρισμένος καιρὸς.

44. Ἡ παῦσις τοῦ Δημάρχου ἐνεργεῖται μόνον
δι' ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, ἀκούσαντος τὴν γνώ-
μην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἢ δυνάμει δικα-
στικῆς ἀποφάσεως (5).

μαρχον ἀντιμισθία διὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀνάγκας, διὰ δὲ
τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας
τοῦ γραφείου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου χωρι-
στὸν ποσόν. Ὡστε κατὰ τοῦτο τροποποιεῖται τὸ ἀρθ. 41.

(1) Entschädigung=ἀποζημίωσιν.

(2) Τὸ ἐδάφ. 6' περὶ διορισμοῦ ἀστυνόμων δὲν ἔχει ἰσχὺν
μετὰ τὸν τελευταῖον ἀστυνομ. ν. ΒΞΘ' 1892.

(3) «Ἡ ὑπηρεσία τοῦ τε Δημάρχου, τῶν δημαρχ. Πα-
ρεδρῶν καὶ δημοτικῶν συμβούλων εἶνε τετραετής.» Ἀρθ.
1 τοῦ ν. 4Γ' 1864 περὶ δημαρχεισιῶν.

(4) γρ. περιστάσεις δικαιολογοῦσαι τὴν ἀποποίησιν τῆς
ἐκλογῆς.

(5) Ἐάν δηλ. κατεδικάσθῃ ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημ-
μελίᾳ συνεπαγομένῳ κατὰ νόμον τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ

Ὁ Νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παύῃ εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις προσωρινῶς τὸν Δήμαρχον· ὀφείλει δὲ νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἐκθέτων τὰς αἰτίας τῆς τοιαύτης παύσεως, καὶ ἐπισυνάπτων καὶ τὰς περὶ τούτου πράξεις.

Ἡ Γραμματεία ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ προσωρινῶς πεπαυμένου Δημάρχου, ἢ νὰ προβάλῃ τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλεῖα.

Κεφάλ. Β'.— Περὶ τῶν Παρέδρων.

45. Οἱ Πάρεδροι εἶναι βοηθοὶ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ· θέλουσι δὲ ἐνεργεῖ κατὰ τὰς παραγγελίας του (1).

46. Τὰ εἰς τὰ 43 καὶ 44 ἄρθρα περὶ τοῦ Δημάρχου διατεταγμένα ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν Παρέδρων.

47. Ἄν τύχῃ εἰς τὸν Δήμαρχον ἐμπόδιόν τι, ὁ Πάρεδρος τοῦ μέρους, ὅπου διαμένει ὁ Δήμαρχος,

ἁξιώματος· ἄρθρ. 22 ἐπ. Π. Ν. Ὁμοίως ἐὰν ἐτέθη εἰς κατὰστασιν ἀπαγορεύσεως στερούσης αὐτὸν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐαυτοῦ περιουσίας. Κατὰ Φιλήμονα (§ 24) ὁ Δήμαρχος παύεται καὶ ὅταν παρεπέμφθῃ διὰ βουλευματος ἐπὶ κακουργήματι, καὶ τοῦτο δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 4 καὶ ὃ τοῦ ν. ΧΜΗ' περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ὅμως δὲν πείθονται περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς γνώμης ταύτης· ἴδε καὶ Λυκούδη (Κώδ. Ἐκλογικὸς σελ. 107 σημ. 1) παραθέτοντα τὰς διατάξεις τοῦ ν. ΧΜΗ' αἵτινες ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δημαρρεσιῶν· ἐν ταύταις δὲ δὲν περιλαμβάνεται καὶ ἡ τῶν ἄρθρ. 4 καὶ ὃ τοῦ ν. ΧΜΗ'.

(1) ἈρΠ. 45 τοῦ 57. Οἱ πάρεδροι ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν, θεωροῦνται δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπομένως ἐφαρμόζεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἄρθρ. 493 τοῦ Ποιν. Νόμ.

τὸν διαδέχεται. Ἄν δὲ ᾖναι περισσότεροι Πάρεδροι εἰς τὸν αὐτὸν Δήμον, ἢ προτίμησις δίδεται κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν παρὰ τοῦ Βασιλέως σειρὰν. (1)

48. Οἱ Πάρεδροι ὑπηρετοῦν ἀμισθί· τότε δὲ μόνον λαμβάνουν τὴν δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν διορισθεῖσαν ἀντιμισθίαν (2), ὅσας εἰς ἐξέλωσι τῶν ὀρίων τοῦ Δήμου δι' ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των. Κατὰ δὲ τὴν εἰς τὸ 47 ἄρθρ. ἀναφερομένην περίπτωσηιν ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Δημάρχου λαμβάνει τὴν κατὰ τὸ 41 ἄρθρ. ἀριθ. 2 διωρισμένην εἰς τὸν Δήμαρχον ἀντιμισθίαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του.

Κεφάλ. Γ'. — Περὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

49. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον βοηθεῖ τὸν Δήμαρχον ὡς συμβουλευτικὴ καὶ συνεπιτηροῦσα Ἀρχή. Ἐπαγρυπνεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὁλομελείας τοῦ Δήμου εἰς τὸ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν πᾶσα δυνατὴ ὠφελεια καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπομακρύνηται ἀπ' αὐτὸν πᾶσα ζημία (3).

50. Ἡ σύσκεψις καὶ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ὅσας προέκειται λόγους.

1. Περὶ τοῦ κατὰ ψηφοφορίαν ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ περὶ δημοκρασιῶν νόμ. 2, Γ' 1864 τὴν τάξιν τῶν παρέδρων, ὡς καὶ τῶν δημοτικ. συμβούλων προσδιορίζει· ἢ πρὸς ἀλλήλους σχετικῶς πλειοψηφία.

(2) Entschädigung = ἀποζημίωσιν.

(3) Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι εἶνε ὑπάλληλοι δημοτικοί; Ἡ νομολογία τοῦ Ἀρ. Π. εἶνε ἀντιφατικὴ. Περὶ. Ἀρ. Π. 141 τοῦ 57, 50 τοῦ 58 (ὄχι) καὶ 31 τοῦ 51 (ναί) ὁρθότερα εἶνε ἢ καταφατικῶς ἀπάντησις.

τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐνδεχομένης ἐκτάκτου δαπάνης (1).

2. Περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἔτι δὲ καὶ περὶ ἐλέγχου τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημάρχου.

3. Περὶ συντάξεως χρεωλυτικοῦ σχεδίου.

4. Περὶ ἐκποιήσεως, ἐνεχυριάσεως (2), ἢ ἐπιβαρύνσεως κατ' ἄλλον τρόπον τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ πραγματικῶν δικαιωμάτων (3) τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

5. Περὶ προσκτήσεως καὶ ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς ἐνοικιάσεως κτημάτων κινητῶν, ἢ δικαιωμάτων.

6. Περὶ οὐσιώδους μεταρρυθμίσεως τοῦ τρόπου τῆς ἐπικαρπίας, ἢ τῆς οἰκονομίας τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν Δῆμον ἢ εἰς ἀγαθοεργὰ καταστήματα κτημάτων.

7. Περὶ νέων οἰκοδομῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπισκευῶν.

8. Περὶ δανείων δοθησομένων ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἢ περὶ δανείων ληφθησομένων εἰς βᾶρος τοῦ Δήμου.

9. Περὶ συμφωνιῶν καὶ συνεννόησεων, ἀναγομέ-

(1) bei der Votirung des jährlichen Gemeinde- und Stiftungs-Budget, und der etwa im Laufe des Jahres sich ergebenden ausserordentlichen Ausgaben. = Κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν δήμων καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων, καὶ τῶν τυχόν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους προκυπτουσῶν ἐκτάκτων δαπανῶν.

(2) Ὑπόθεσις, ἢ ἄλλου πρόκειται περὶ ἀκινήτων.

(3) nutzbarer Rechte = δικαιωμάτων ἐπικαρπίας.

νων εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν (1).

10. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς εἰς ἀντιμισθίαν τοῦ Δημάρχου ἀναγκαίας ποσότητος.

11. Περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰς τὰς δημοτικὰς ὑπηρεσίας ἐνρίσκομένων, καὶ περὶ συστάσεως νέων δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν.

12. Περὶ προτάσεως ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, ἢ οἰκονόμου τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων (2).

Δι' ἐκάστην αὐτῶν τῶν θέσεων προβάλλονται τρεῖς ὑποψήφιοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκλέγει ὁ Βασιλεὺς. (3)

13. Περὶ συστάσεως νέων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἢ προσδιορισμοῦ εἰσοδημάτων δι' αὐτά. (4)

14. Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων ἢ δικαιωμάτων ἀπὸ τὰς ὑποθήκας, καὶ τῶν κτημάτων τοῦ Δήμου ἢ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἀπὸ τὰ ἐπικείμενα βάρη.

15. Περὶ διαίρέσεως τῆς εἰς πολλοὺς Δήμους ἢ ἀγαθοεργὰ καταστήματα κοινῆς περιουσίας (5).

16. Περὶ ἀποδογῆς εἰς βάρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας τοῦ εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἐξόδων ἀγαθοεργοῦ τινος καταστήματος ἐλλείποντος (déficit).

(1) Περὶ συμβάσεων διὰ προμηθείας καὶ περὶ συμφωνιῶν δι' ἀναλήψεις [δημοτικῶν] ἐργασιῶν.

(2) Ἴδε καὶ ἄρθρ. 115 τοῦ παρόντος νόμου.

(3) Ἀλλὰ κατὰ τὸν κατωτ. ν. Α' 217 '1891 τὸ δημ. συμβούλιον διορίζει ἀπ' εὐθείας διὰ πλειοψηφίας τὸν δημοτ. εἰσπράκτορα.

(4) Διατί ὅχι καὶ διὰ τὰ προϋπάρχοντα; ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ δὲν γίνεται τοιαύτη διάκρισις.

(5) bei der Abtheilung eines mit anderen Gemeinden oder Stiftungen gemeinschaftlichen Vermögens. = Κατὰ τὴν διανομὴν κοινῆς μετ' ἄλλων δήμων ἢ ἀγαθ. ἰδρυμάτων περιουσίας.

17. Περὶ συστάσεως νέων δημοτικῶν καταστημάτων.

18. Περὶ ἐνεργείας ἀντιπροσωπικῶν δικαιωμάτων (1) Δήμου, ἢ περὶ δημοτικῶν μισθοδοτήσεων (2).

19. Περὶ διαφορᾶς ἀναγομένης εἰς τὰ Δικαστήρια (3), καὶ περὶ διορισμοῦ συντηγόντων ἢ νομοσυμβούλων.

20. Περὶ ἀποστολῆς ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου (4).

21. Περὶ συγκαταστάσεως εἰς πληρωμὰς καὶ περὶ χορηγήσεως ἀμοιβῶν καὶ δώρων.

22. Περὶ κανονισμοῦ τῶν δημοτικῶν ἐργασιῶν καὶ περὶ ἀφάσεως τῆς δι' ὑποζυγίων καὶ φορτηγῶν ζώων ἐργασίας.

23. Περὶ κανονισμοῦ τῶν δημοτικῶν ἐράνων καὶ περὶ εἰσχωγῆς μέτρου συνεισφορᾶς διαφέροντος τοῦ συνήθους.

24. Περὶ ἐπιθέσεως ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, καὶ περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἀφορώσης τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν ἐγκρίσεως.

(1) Ἡ ἔννοια εἶναι σκοτεινὴ καὶ ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ. Νομίζω ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ δικαιώματος τῶν δήμων τοῦ ὑποβάλλειν προτάσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἴτε περὶ διορισμοῦ προσώπων, εἴτε ἐν γένει περὶ δημοτικῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς ἡ Κυβέρνησις παρέχει κατὰ νόμον τὴν ἐγκρίσιν.

(2) Ἐν τῇ § 14 ἐγένετο μνηεὶα περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰς τὰς δημοτ. ὑπηρεσίας εὐρισκομένων, ὥστε τὰ περὶ «δημοτικῶν μισθοδοτήσεων» τῆς § ταύτης δέον νὰ νοῶνται σημαίνοντα μᾶλλον: «δημοτικὰς χορηγίας», ὡς ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ φέρεται Gemeinde Stipendien=δημοτικὰς χορηγίας (συντάξεις, ὑποτροφίας κλ.)

(3) bei der Einleitung eines Rechtsstreites = Κατὰ τὴν ἀνάληψιν δίχης.

(4) Gemeinde-Deputationen=πρεσβειῶν τοῦ δήμου.

Ἄρθρον 51. (1)

52. Κατὰ πᾶσαν τριετίαν (2) τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θέλουσιν ἐκλέγει· ἐξ αὐτῶν ἓνα Πρόεδρον καὶ ἓνα πρωτοκολλιστὴν.

Τὰ χρέη τοῦ Προέδρου εἶναι·

Νὰ συγκαλῇ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν καὶ νὰ διευθύνῃ αὐτό. (3) Θέλει δὲ συνεννοεῖσθαι προφορικῶς μὲ τὸν Δήμαρχον, καὶ, χρείας καλούσης, θέλει θεωρεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς ὑπηρεσίας, διὰ νὰ γνωρίζῃ πάντοτε ὅλας τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις καὶ τὰ συμβεβηκότα, ὅσα ἀφορῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου (4).

53. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται εἰς συνεδριάσιν, ὡσάκις ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ προσκληθῇ, εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ Δημάρχου κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἢ ὡσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκασίον πρὸς συζήτησιν σπουδαίας τινὸς ὑποθέσεως τοῦ Δήμου (5).

54. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ προσκληθῇ ἐκάστοτε ὁ Δήμαρχος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, καὶ, ὡσάκις πρόκει-

(1) Δὲν ἰσχύει μετὰ τὸν περὶ Δημοκρασιῶν νόμον 2. Γ' 1864.

(2) νῦν τετραετίαν.

(3) μᾶλλον : αὐτῇ (τῇ συνεδριάσει)· ἴδε καὶ ν. 26 Ἰουν. 1836 περὶ συνόδων τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἄρθρ. 1 ἐδίφ. 2.

(4) ἴδε κατωτ. Ἐγκ. ἀριθ. 91. Περί πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων. 26 Ἰουν. 1848 — Ἐγκ. ἀριθ. 1 περί ὑπογραφῆς τῶν πράξεων τῶν δημοτ. συμβουλίων. 2 Ἰαν. 1852.

(5) ἴδε Β. Α. 26 Ἰουν. (8 Ἰουλ.) 1836 περὶ συνόδων τῶν δημοτ. συμβουλίων.

ται λόγος περὶ ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν διαχείρισιν τῶν ἀνηκόντων εἰς ἐκκλησιαστικά, ἐκ-
παιδευτικά ἢ φιλανθρωπικά καταστήματα χρημά-
των. πρέπει νὰ προσκαλῆται ὁ ἐφημέριος τοῦ τό-
που, ἐκτὸς μόνον ὅταν ἡ σύσκεψις ἀφορᾷ κατηγο-
ρίαν κατὰ τοῦ προσκληθησομένου (1).

55. Παρευρισκόμενοι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ
Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὅ,τε Δήμαρχος, οἱ Πάρε-
δροι (2) καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἐκθέτουν τὰ ἀν-
τικείμενα τῆς συσκέψεως, κάμνουν προτάσεις, δι-
δουν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι
ψῆφον εἰς τὰς ἀποφάσεις. Τὸ Συμβούλιον κοινοποιεῖ
εἰς αὐτοὺς περίληψιν τῶν πρακτικῶν πρὸς γνῶσιν
τῶν γενομένων ἀποφάσεων. Οὗτοι δὲ ἔχουσι τὸ δι-
καίωμα νὰ ἀναφέρωσι τὰς περὶ τῶν ἀποφάσεων πα-
ρατηρήσεις, ἢ τὰ κατ' αὐτῶν παράπονά των εἰς
τὴν προϋσταμένην Ἀρχήν, ἥτις ἐπομένως ἀποφα-
σίζει.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δύναται, ὡς ἴσως νο-
μίζει, ὅτι αἱ παρὰ τῶν εἰρημένων διδόμεναι εἰς αὐτὸ
πληροφορίαι δὲν εἶναι ἀποχρῶσαι, νὰ διορίζη ἓνα
συνεισηγητὴν, καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν.

56. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτι-
κοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχισ-
τον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν του, καὶ ἡ ἀπό-
λυτος πλειοψηφία τῶν παρόντων.

(1) Ἡ πρόσκλησις τοῦ ἐφημερίου ὡς ἴσως πρόκειται
περὶ ὑποθέσεων φιλανθρ.καταστημάτων προϋποτίθῃσιν, ὅτι
οὗτος ἀναμειγνύεται εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶν· ἀλλ' ἀφοῦ
κατὰ τὰ κατωτέρω ἐξηγησόμενα, ὁ ἐφημέριος δὲν ἀναμει-
γνύεται, ἀκόλουθον εἶνε νὰ μὴ προσκαλῆται.

(2) Ἡ ὁρθὴ μετὰφρ. εἶνε : ὁ Πάρεδρος.

Ίσοψηφίας τυγούσης, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἀποφασίζει (1).

57. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀφορῶσα ἀντικείμενον ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητός του, εἶναι ἄκυρος (2).

Ἄρθρον 58 (3).

59. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον (4).

Τούτου δὲ γενομένου, πρέπει νὰ γενῇ νέα ἐκλογὴ ἐντὸς τεσσαρῶν ἐβδομάδων.

60. Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπηρετοῦν ἀμισθί, ἐκτὸς τῆς ἀντιμισθίας (5), τὴν ὁποίαν λαμβάνουν, ὡς ἀπαιτεῖται ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξελθούσης τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου (6).

(1) hat der Vorsteher abzustimmen und zu entscheiden = ὁ Πρόεδρος θέλει ψηφίζει καὶ (οὕτως) ἀποφασίζει.

(2) Ἰδὲ κατωτ. Ἐγκ. ἀριθ. 167. Περὶ πράξεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων. 23 9bris 1854 καὶ ἀριθ. 59 6 8bris 1891 περὶ μὲν ἐγκρίσεως δημοτικῶν μὲν, συνήθων ἢ μὲν, κανονικῶν δαπανῶν πρὸς τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν νέων δημοτ. ἀρχῶν.

(3) Κατηργήθη διὰ τοῦ νόμου LΓ' 1864 περὶ Δημοπρασιῶν.

(4) Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀπόλυτον, οὐδ' εἶναι ἀνάγκη νὰ αἰτιολογῇ ἐκάστοτε τὴν περὶ διαλύσεως ἀπόφασίν του. Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου εἰσονται ὁ ἀποχρῶν τῆς διαλύσεως λόγος· οὕτω λ.χ. ἐὰν δημοτικὸν τι συμβούλιον παρεκτρέπηται καταχρώμενον τῆς νομίμου αὐτοῦ ἐξουσίας, ἢ ἀμελῶς ἢ δοῦλως μεριμνᾷ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου, ἢ διάλυσις ἐπιβάλλεται ὡς σωτήριον μέσον. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ καιρικὴ καταδίωξις, ὅταν ἐτελέσθησαν πράξεις ἢ παραλείψεις ἀξιοποῖνοι.

(5) Entschädigung = ἀποζημιώσεως.

(6) Ἐν ταῖς περὶ δημοτικοῦ συμβουλίου παρατεθείσαις

Μέρος Γ'. — Περὶ τῶν Δημιουργειῶν (1)

Μέρος Ζ'. — Περὶ ἐνὸς ἐκάστου κλάδου τῆς δημοτικῆς διοικήσεως.

Κεφάλ. Α'. — Περὶ Ἀστυνομικῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρ. 91 (2).

92. Ὁ Δήμαρχος δὲν ἔχει οὔτε ποινικὴν ἐξουσίαν εἰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, οὔτε δικαστικὴν εἰς ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, καθ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν διαλαμβάνουν περὶ τούτου εἰδικὰς ἐξαιρέσεις.

93. Εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν πτωχοκομίαν ὁ Δή-

διατάξουν ὑπάρχουσιν οὐσιώδη γάσματα. Οὕτω λ.χ. δὲν ἀναγράφεται πού, ἂν αἱ συνεδριάσεις εἶνε μυστικαὶ ἢ δημοσiai. Ἐν τῇ πράξει τελοῦνται αὗται μυστικαί, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐπαρχ. συμβουλίων (ἄρθρ. 51 τοῦ ν. τῆς 19 Δεβρίου 1836 περὶ ἐπαρχ. συμβουλίων). Ἐπίσης δὲν ἀναγράφεται, ἂν αἱ πράξεις τῶν δημοτ. συμβουλίων δημοσιεύωνται ἢ οὐ· ἐν τῇ πράξει ἀκολουθεῖται τὸ πρῶτον. Ἐπίσης δὲν ὀρίζεται, ἂν αἱ ψηφοφορίαι γίνωνται φανεραὶ ἢ μυστικαὶ καὶ πότε ὅχιτερον τούτων· ἐν τῇ πράξει ἐκδίδονται ἰδιαιτέροι κανονισμοὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐργασιῶν ἐκάστου δημοτ. συμβουλίου, ὀρίζοντες καὶ τὰ τῆς ψηφοφορίας· καλὸν ὅμως ν' ἀκολουθῇται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 51 τοῦ προμνησθέντος νόμου, καθ' ἣν μυστικὴ ψηφοφορία γίνεται, ὅταν τὸ ζητήσῃ τὰ 2]3 τῶν παρόντων συμβούλων.

(1) Τὸ περὶ Δημιουργειῶν Γ' Μέρος ἀντικατεστάθη διὰ τῶν νεωτέρων περὶ Δημιουργειῶν νόμων· ν. ΛΓ' 19 96ρίου 1864 περὶ Δημιουργειῶν. — ν. ΘΞΔ' 17 Μαΐου 1882 περὶ ἐκδικίσεως τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. — ν. ΑΛΘ' 30 Μαρτ. 1883 περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ δημεραισιῶν νόμων. — ν. ΑΩΕΖ' περὶ ἐπεκτάσεως τῆς διατάξεως τῆς § 6' τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ν. ΑΛΘ' 1883 περὶ μεταρρυθμίσεως κλπ. οὓς πάντας ζῆτει ἐν τῷ τεύχει περὶ ἐκλογικῆς νομοθεσίας.

(2) Κατηργήθη μετὰ τὸν ἀστυνομικὸν ν. ΒΕΘ' 1892.

μαρτυροῦν λαμβάνει μέρος κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰδιαιτέρας διατάξεις.

94. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστάσιν τῶν κατὰ τόπους διδασκαλίων (1), θέλουν προσδιορισθῇ τὰ δέοντα δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων (2).

Ἀρθρον 95 (3).

96. Οἱ μαγαλιῆτες Δῆμοι πρέπει νὰ διακριθῶσιν εἰς ἀνάλογον ἀριθμὸν τμημάτων κατὰ τὰς ἰσχύας καὶ πλατείας, πρὸς εὐκολίαν τῆς ἰσωνομαχίας διευκρίσεως.

Κεφάλ. Β'. — Περὶ ἀναγκαστικῆς τῆς δημοτικῆς περιουσίας.

Α'. Περὶ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπρακτοῦρος.

97. Ἡ ὁρμητικὴ περὶ εἰσπρακτικῆς καὶ ἐξουθεύσεως τῶν δημοτικῶν χρημάτων καὶ περὶ καταστροφῆς τῶν περὶ τούτων λειτουργημάτων ἀνατίθεται εἰς ὅνα εἰσπρακτορὰ κατὰ Δῆμον (4) (5).

98. Ὁ δημοτικὸς οὗτος εἰσπρακτορὸς διορίζεται καθ' ὅν τρόπον διευλαμβάνει τὸ ἀρβύλον 12 τοῦ ἀρβύλου 50 (6).

99. Ἀν τὸ ἐπιδῇ καὶ ἐξουδὴ ἦναι ἀποπληρωμῇ,

(1) Ortschaften — ἐνοπλίον σπυλιόιον.

(2) Β. Δ. 6 Φεβρ. 1834 περὶ δημοτικῶν σπυλιόιον ἀφθ. 34, ὃ δημοκρῆς εἶνε πατέρας τῆς ἐμαρτυρικῆς τῶν σπυλιόιον ἐπιστροφῆς.

(3) Ἀνακοινωτικὴ ἀπὸ τοῦ ἡγέρ. 2 τοῦ νόμου ΒΞΘ 1842.

(4) Πῶς δημοτ. εἰσπρακτορὰ ἀναπληρῶν εἶνε δημοτίας τοιαύτης κατὰ τὸν ν. ΑΔΘ 1848 (ἀφ' ἀποσπ.).

(5) Πῶς ἀρβύλον τοῦτο ἀναπληρῶν καὶ συνεπληρῶν, ἀπὸ τοῦ ἡγέρ. 9 καὶ ἐπ. τοῦ ν. ΑΔΠΓ 1841.

(6) γράφει νόμ. :: ὡς διευλαμβάνει τὸ ἀρβύλον 5 τοῦ ν. ΑΔΠΓ 1841.

ἐνόνονται περισσότεροι γειτνιάζοντες Δήμοι εἰς ἓν εἰσπρακτορικὸν τμήμα.

Ἄν εἰς τοιαύτην περίστασιν αἱ Δημοτικά· Ἀρχαὶ δὲν συμρυνήσωσιν εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ τοῦ εἰσπράκτορος πρότασιν, ὁ Βασιλεὺς ἐκλέγει ἓνα ἐκ τῶν προβληθέντων (1).

100. Οὔτε οἱ Δήμαρχοι, οὔτε οἱ Πάρεδροι, οὔτε τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ᾔναι συγχρόνως καὶ εἰσπράκτορες.

Ὁ εἰσπράκτωρ πρέπει νὰ κατοικήῃ εἰς τὸ τμήμα, ὅπου εἰσπράττει, καὶ ἔχει χρέος νὰ φροντίζῃ ὁ ἴδιος διὰ τὴν εἰσπραξίν.

Δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἀπὸ αὐτὸν νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν.

101. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ λαμβάνει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἀντιμισθίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ τέσσαρα εἰς τὰ ἑκατὸν τῆς ὅληςπραγματικῆς εἰσπράξεως καὶ κανονιζομένην παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς μεγαλητέρους Δήμους εἰμπορεῖ νὰ προσδιορισθῇ καὶ μόνιμος μισθὸς εἰς τὸν εἰσπράκτορα.

Ἄρθρ. 102 (2).

103 (3). Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἄλλας εἰσπράξεις, εἰμὴ ὅσας διαλαμβάνει ὁ ἐγκριθὲς προϋπολογισμὸς, ἢ περὶ ὧων διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου κατὰ συνέπειαν ἰδιαιτέρων νο-

(1) Ἰδὲ προηγουμένην σημείωσιν τροποποιούσαν τὸ ἐδάφ. τοῦτο.

(2) Ἀντικατεστήθη ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 8 καὶ 11 τοῦ νόμ. ΑἲΙΤ' 1891.

(3) Το ἄρθρ. τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 9 καὶ ἐ.π. τοῦ ν. ΑἲΙΤ' 1891.

μῖμων διαταγμάτων ⁽¹⁾ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.
Ὁμοίως δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ ἄλλα παρ' ὅσα διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 109 ὁρισμούς.

Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ φροντίζει ὥστε νὰ κρατῶνται ἀκριβῶς αἱ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Δήμου διαλαμβανόμενα: μερίδες, καὶ εἶνα: ἰδιαιτέρως διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος ⁽²⁾.

104. Δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγίων θέλουν προσδιορισθῇ τὰ περαιτέρω περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος ⁽³⁾.

Β'. Περὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

105. Δι' ἕκαστον Δῆμον συντάσσεται κατ' ἔτος προϋπολογισμὸς κατὰ τοὺς διορισθενομένους περὶ τούτου τύπους.

Θελεῖ δὲ ἐμπεριέχει διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ⁽⁴⁾

1. Ὅλας τὰς δημοτικὰς εἰσπράξεις, τόσον τὰς σταθερὰς, ὠρισμένας καὶ ἀορίστους, καθὼς καὶ τὰς μὴ σταθερὰς·

2. Ὅλας τὰς δημοτικὰς δαπάνας μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων (fonds de réserve) δι' ἀπροσδοκίτους περιστάσεις, καὶ

3. Ὅλα τὰ πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων συντελοῦντα μέσα ⁽⁵⁾.

(1) Einweisungen=παραγγελίων.

(2) Ἰδὲ ἐγκ. ἀριθ.πρ.10996. Περὶ ὑπερεπίσεως τῆς ἐν τῇ τῶν Δημάρχων ἐν δαπάναις τῶν Δήμων. 1 Ἰουλ. 1884.

(3) Ἰδὲ ἐγκ. ἀρ. 46. Περὶ λογιστικοῦ τῶν δήμων. 9 Ἰουν. 1847.

(4) Rechnungsjahr=λογιστικὸν ἔτος.

(5) Ἰδὲ κατωτ. ν. ΡΠΘ' 24 Ἰανουαρ. 1852. Περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων.

106. Τὸ καταστρωθησόμενον περὶ ἐξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον πρωτόκολλον πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτιολογίαν διὰ πᾶσαν μερίδα, καί, τυχούσης διχογνωμίας, νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαφόρους γνώμας τῶν μὴ συμφωνούντων μὲ τὴν πλειοψηφίαν. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἐκτίθενται ὅ τε ἐγκριθεῖς προϋπολογισμοὶ καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συσκέψεων εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅκτῳ ἡμέρας διὰ νὰ λάβουν γνώσιν αὐτῶν οἱ φορολογούμενοι, διευθύνονται ἔπειτα εἰς τὸν Ἐπαρχον τοῦλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου διοικητικοῦ ἔτους.

Γνωστοποιεῖται δὲ εἰς τοὺς δημότας, ὅτι τὰ εἰρημένα ἔγγραφα εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

107. Λαβὼν ὁ Ἐπαρχος τὸν προϋπολογισμὸν τὸν ἐξετάζει ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τὸν καθυποβάλλει μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς του εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἐγκρισίν του ⁽¹⁾ ἀνυπερθέτως, ἐὰν δὲν εὕρῃ τίποτε προσβάλλον τὰ συμφέροντα ἢ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δήμου, ἢ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας ⁽²⁾.

108. Ἐὰν ἀποποιηθῇ τὴν ἐγκρίσιν, πρέπει νὰ ἐκθέσῃ ἀκριβῶς τοὺς λόγους. — Ἄλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὴν προεστῶσαν πολιτικὴν Ἀρχήν. ⁽³⁾

(1) Ἡ ἐγκρίσις ἐνταῦθα δὲν δηλοῖ τὴν ἐν συνόλῳ παραδοχὴν ἢ ἐν συνόλῳ ἀπόρριψιν, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ τὸ δικαίωμα πρὸς τροποποιήσεις κατὰ καὶ τὸ ἄρθρ. 122 ὑποδεικνύει σαφῶς.

(2) Συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ν. Α' 217, δι' οὗ ὁρίσθη προθεσμίαι 15 ἡμερῶν διὰ τε τὸν νομάρχην

109. Κατὰ τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμόν καὶ ἐντὸς τῶν ὧρων αὐτοῦ διευθύνει ὁ Δήμαρχος τὰ τοῦ Δήμου κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ διαχειρίσεως κανονισμοὺς, καὶ ἐκδίδει πρὸς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον εἰδικὴν διαταγὴν διὰ πᾶσαν μερίδα εἰσπράξεως τῆς δαπάνης. Πρὸ πάντων δὲ, καθ' ὅσον ἴσους τοὺς ἀμέστους δημοτικούς ἐράνους, πρέπει εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ καταστρόβωνται οἱ περὶ διανομῆς αὐτῶν κατ' ἄλλους δι' ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὴν συνεισφοράν δημότας, καὶ νὰ ἐκτίθενται ὅπως ἡμέρας εἰς τὸ Δημοκρεῖον πρὸς γνώσιν πάντων, παρελθούσης δὲ τῆς ὁμαρμερῆς

καὶ τὸ δημοτ. συμβούλιον. Τὴν ἔγκρισιν ἐγκρίσαν τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν ἐκτελοῦν οἱ νομαρχοὶ κατὰ κατ' ἑστῆσαν συνθήκην διὰ εἰδικῶν ὁργάνων, καλουμένων κατὰ τὸν νόμον 2107, οἵτινες προσλαμβάνονται μὲν ὑπὸ τῶν νομαρχῶν, θεωροῦνται δὲ ὑπ' ἄλλων δημοτ. ἀποστρεφόμενοι ἐκ τῶν πιστώσεων, ἃς οἱ δημοτ. φησὶν πρὸς τοὺς ὅλους διὰ συνεισφοράς. "Τὸς ἐγκ. ἀριθ. 14. 3 Φεβρ. 1891. Ζήτημα ἐγεννήθη ἀσφύτως, καὶ τὴν προστάσει πῶς, ἀπλ. τὸ ὑποκρεῖον, ἀφ' ἑκτὸς νὰ ἀποσπᾷται ἐπὶ μέρει τῶν ἐρεσθοληθέντων ἀντικειμένων τῶν αὐτῶν ἐπὶ πλῆρῃ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀναρροφῆς, ὡς ἐκτελεσθῇ τῶν πιστωτικῶν, καὶ ἐν τῇ μέρει ἀντικειμένων ἐρεσθοληθέντων. Μικρὰ ἀνακρίσις, συνήθειαν καθήκοντα τὸ πρῶτον, καὶ ὅτι, ἐν αὐτῇ ἐννοίᾳ ἀφ' ἑκτὸς ὅπως εἶναι ἡ μέση ὁδὸς, καθ' ἣν τὸ ὑποκρεῖον, ἀφ' ἑκτὸς νὰ ἀποσπᾷται ἀπὸ μέρους ἐπὶ τῶν ἐρεσθοληθέντων ἀντικειμένων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων συνεισφερόμενων καὶ συνεισφερόμενων ἀποσπᾷται μετὰ τῶν ἐρεσθοληθέντων, καὶ τῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀνακρίσεων ἐφ' ἑστέον. "Αλλ' εἰς κατὰ ἀνακρίσιν τῶν μετὰ τὸν νόμον καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἢ ἄλλων καὶ ἀνακρίσεων τῶν νομαρχῶν καὶ ἀνακρίσεων, καὶ τῶν ἀνακρίσεων τῶν, εἰς καὶ ἐπ' ὅσον ἐκ τῆς πρῶτης αὐτῶν ἀνακρίσεως ὅτι ἀνακρίσεων ἢ ὅτι ἀνακρίσεων.

ταύτης προθεσμίας, ὁ Δήμαρχος κηρύττει τοὺς κα-
ταλόγους ὡς ὑποχρεωτικούς (1). καὶ παραπέμπει
αὐτοὺς εἰς τὸν Δημοτικὸν εἰσπράκτορα, διὰ νὰ ἐνε-
ργήσῃ τὴν εἰσπραξίν. Τὰ κατὰ τῆς διανομῆς προ-
κύπτοντα παράπονα ἐξετάζοντα· διὰ τῆς διοικητι-
κῆς ὁδοῦ· δὲν ἐμποδίζουν ὁμῶς τὴν κατὰ τοὺς κα-
ταλόγους εἰσπραξίν. Ὁ Δήμαρχος δὲν ἔχει τὴν ἄ-
δειαν νὰ διατάξῃ δαπάνην, μὴ ἀναφερομένην ῥητῶς
εἰς τὸν προϋπολογισμόν. ἐκτὸς μόνον ὅταν διαχθῇ
παρὰ τῆς προεστῶσης Ἀρχῆς κατὰ συνέπειαν τοῦ
ἄρθρ. 17 β'. ἢ ὅταν λάβῃ τὴν πληρεξουσιότητα
δι' ἰδιαιτέρων νομίμων ἀποφάσεων τοῦ Δημοτικοῦ
Συμβουλίου· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πρέπει
νὰ ἐπισυναρθῇ εἰς πᾶσαν πληρωμὴν ἡ διαταγὴ ἢ
ἀπόφασις (2), ἐπὶ τῆς ὁποίας αὕτη θεμελιούται.

Γ'. Περί τοῦ Δημοτικοῦ λογαριασμοῦ.

110. Ὁ Δημοτικὸς εἰσπράκτωρ καταστρέφει τὸ
πολὺ 2 μῆνας μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἔτους (3) τὸν δη-
μοτικὸν λογαριασμόν κατὰ τοὺς διατεταγμένους
τύπους, καὶ τὸν παραδίδει εἰς τὸν Δήμαρχον.

Εἰς τὸν λογαριασμόν τοῦτον ἐκτίθενται ὅλα τὰ
εἰς χρήματα ἢ εἶδη ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Δήμου (4).

111. Ὁ Δημοτικὸς λογαριασμός καὶ ὁ παρὰ
τοῦ Δημάρχου ὕστερον καταστρωμένος λογαρια-
σμός τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως ἐκτίθενται, ἀφοῦ

(1) executorisch=ἐκτελεστικός.

(2) in Abschrift=ἐν ἀντιγράφῳ (παρελεύσθῃ).

(3) Ἐννοεῖται τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, ὅπερ λήγει κατὰ
τὸ τέλος Φεβρουαρίου.

(4) Τὸ ἄρθρον τοῦτο συμπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 15
τοῦ ν. ΑἰἹΤ' 1891.

πρότερον δημοσιευθῶν, ὁκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς πληροφορίαν ἐκάστου τῶν φορολογουμένων. Ἐξετάζονται ἔπειτα παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποστέλλονται πρὸς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις τοὺς καθυποβάλλει μετὰ τῶν παρατηρήσεών του εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀρχῆς ταύτης γίνεται ἡ ἑκκλησις εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον (1).

112. Εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας θέλουν διατηρεῖσθαι ἀπαραιτήτως αἱ ἐφεξεῖς γενικαὶ διατάξεις·

α'. Ὅλαι αἱ πωλήσεις καὶ ἐνοικιάσεις ὁποιοῦδήποτε μέρους τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ὅλα τὰ ἐπὶ μισθῷ γινόμενα δημόσια ἔργα, ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ καὶ ὅλαι αἱ προμηθεύσεις θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ καταστρωμένου παρ' εἰδημόνων.

Τότε δὲ μόνον ἐπιτρέπεται νὰ γενοῦν ἰδιαιτέραι συμφωνίαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων·

1. Ὅταν τὰ ἔργα ἀπικτώσι ξεχωριστὴν ἐπιτεθειότητα (πρέπει ὁμῶς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην νὰ γενῇ προϋπολογισμός·)

2. Ὅταν τὰ ἔργα ᾗσι τόσον ἀσήμενα, ὥστε τὰ ἔξοδα τῆς δημοπρασίας δὲν ἔχουν κἀμμίαν ἀνταπόδοσιν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος·

3. Ὅταν ἀπειληται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς·

(1) Τὸ ἄρθρ. τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 16 τοῦ ν. 4215" 1891.

Ἰδὲ ἔργα. ἀρθ. 90. Περὶ τοῦ ὅτι τὰ δημοτ. συμβουλία ἔχουσιν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ τὰς ἐπὶ δημοτ. ἀπολογισμαίων ἀποφάσεις τῶν νομαρχῶν. 15 Ἰουλ. 1891.

4. Ὅταν ἡ δημοπρασία ἀπαντήσῃ ἀνυπερβλήτα ἐμπόδια.

Β'. Διὰ τὴν γενῇ ἐκουσία ἐκποιήσεις μέρους τινὸς τῆς δημοτικῆς περιουσίας, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πάντοτε ἀκριβέστατα, ἂν ἐξετελέσθησαν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμενα, καὶ νὰ ἀποδειχθῇ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ δήμου· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως νὰ διατεθῇ εὐθὺς ἐπωφελῶς, ἐὰν δὲν προσδιωρίσθῃ δι' ἄλλον σκοπὸν εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Γ'. Αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουν τὴν πληρεξουσιότητα, πρὸς ἐξόφλησιν ὑπαρχόντων χρεῶν, νὰ δανειζώνται νέα κεφάλαια μὲ ἴσας ἢ καλλιτέρας συμφωνίας. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁμῶς νὰ ληφθῶν ὡς δάνεια νέα κεφάλαια, εἰμὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν ἢ χρεωλυτικῶν σχεδίων, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἄλλων μέσων, πρὸς ἀπάντησιν ἐκτάκτων, ἀναπορεύκτων καὶ ἀνυπερθέτων δαπανῶν.

Αἱ ἀρμόδια Ἀρχαὶ θέλουν ζητήσῃ συγχρόνως μετ' ἐπιμονῆς κατ'ἀλληλα χρεωλυτικὰ μέσα.

Δ'. Διὰ τὴν γενοῦν νέα δημοσία οἰκοδομαί, ἀπαιτεῖται νὰ συνταχθῶν πρότερον παρ' εἰδημόνων τὰ σχέδια καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων.

Ε'. Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν δημοτικῶν γαιῶν θέλουν διατηρεῖσθαι οἱ περὶ καλλιεργείας νόμοι.

Σ'. Διὰ τὰς συσκέψεις περὶ νομικῶν ζητημάτων αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ζητεῖ τὴν συμβουλὴν τῶν ἀναγνωρισμένων συντηγόνων (1).

113. Διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύπτουσαν εἰς τοὺς Δήμους ἐκ τῆς παραμελήσεως τῶν εἰρημένων περὶ

(1) Advokaten=δικηγόρων.

διαχειρίσεως κανονισμῶν, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων ἀ-
ξιοποιῶν πράξεων ἢ ἀδρανείας τῶν ὑπαλλήλων
τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, ἀποζημιῶται ὁ Δή-
μος παρὰ τῶν αἰτίων, οἵτινες περιπλέον ὑπόκεινται
καὶ εἰς τὰς κατὰ νόμους ποινάς. (1)

Κεφάλ. Γ'. — Περὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τῶν
κατὰ τόπους (2) ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων.

114. Ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ἀγαθοεργῶν κα-
ταστημάτων τίθεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῶν
δι' ἰδιαιτέρῳ διαταγμάτων σχηματισθησομένων
ἐπιτροπῶν (3), ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν τοπικῶν διδα-
κτικῶν καταστημάτων ἀνατίθεται εἰς τὰς συστηθη-
σομένας τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων.

Διὰ τὴν διοίκησιν τῶν τοπικῶν ἐκκλησιαστικῶν
καταστημάτων διορίζονται Ἐκκλησιαστικά Συμ-
βούλια συνιστάμενα ἀπὸ τὸν Δήμαρχον, τὸν ἀνή-
κοντα Ἐρημέριον καὶ δύο ἕως τέσσαρας Δημότας,
διοριζομένους παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου (4).

115. Ὅταν ἡ ἐκπαιδείς τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐνὸς
ἀγαθοεργοῦ καταστήματος ἀπαιτῇ τὸν διορισμὸν

(1) Ἰδε ἐγκ. ἀρ.θ. 61. Περὶ τοῦ ὅτι οἱ νομάρχαι δὲν
ἔχουσιν ἱκανότητα νὰ καταλογίζωσιν εἰς θάρος τῶν δη-
μοτικῶν ὑπαλλήλων τὰς προκυπούσας εἰς τὸν δῆμον ζη-
μίας ἐκ πράξεων ἐκκλησιαστικῶν. 8 Ἰουν. 1856.

(2) civilischen=ἐντοπίων.

(3) Ἰδε κριτ. Β. Δ. 1 Δεβρίου 1836 περὶ τῆς διοι-
κήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

(4) Ἀ.Π. 69 τοῦ 48. «Ἡ περιουσία τῶν ἐκκλησιαστ.
καταστημάτων οὕτω ἰδίᾳ ὅπως, δὲν δύναται νὰ συγχο-
νευθῇ τῇ λοιπῇ δημοτ. περιουσίᾳ ἢ νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς
τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας.» Ἰδε Ἐγκ. ἀρ.θ. πρ. 32657 περὶ
τῆς διαρκείας τῆς λειτουργίας τῶν ἱδρυμάτων τῶν ἀγαθο-
εργῶν καταστημάτων. 30 Ὁβρίου 1885.

ιδιαιτέρου Οικονόμου, γίνεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 50 ἀρθ. 12. Ὁ Οἰκονόμος ὑπάγεται εἰς τὴν ἀνωτέραν διοικητικὴν Ἀρχὴν τοῦ καταστήματος.

116. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 114 διαλαμβανόμεναι Ἀρχαὶ ἔχουν πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν ἔχει ὁ Δήμαρχος πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δημοτικὴν περιουσίαν.

Ὅλα τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοτικῆς περιουσίας ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κανονισμένα ἐφαρμόζονται ἐξίςου καὶ εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα.

Μέρος II'. — Περὶ τῆς ὑπαλληλίας (1) τῶν Δήμων εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ Νομάρχας.

117. Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Διοικητικαὶ αὐτῶν Ἀρχαὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς Ἐπάρχους (2). Εἰς τούτους ἀποκειται τὸ νὰ ἐπιτηρῶσιν ἀμέσως τὴν διοίκησιν τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, καὶ νὰ διατάττουν κατὰ τοῦτο ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων.

Εἶναι ὁμῶς ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς, ἐπὶ βαρυστάτῃ εὐθύνῃ, νὰ παρεμβαίνουν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δημοτικῶν δικαιοματίων, ἢ νὰ παρεμποδίσωσιν ἀθεμίτως τὴν νόμιμον καὶ ἐλευθέραν κίνησιν τῶν Δημοτικῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν (3).

(1) Unterordnung=ὑπαγωγῆς.

(2) εἰς τοὺς νομάρχας— μετὰ τὸν ν. ΒΚΖ' 1892 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ν. ΚΕ' 1845 περὶ διοικητικῆς διαίρ. τοῦ Κράτους (ἴδε τεῦχος Διοικητικοῦ Ὁργανισμοῦ).

(3) Ἰδε ἐγχ.ἀριθ.15 περὶ ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν θέσιν τῶν τῶν κατηγορουμένων δημοτ. ὑπαλλήλων, τῶν ὑποίων

118. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θέλει καθυποβάλλεσθαι, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν Ἐπαρχον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Νομάρχην· ἀφοῦ δὲ παρέλθουν δέκα πέντε ἡμέραι μετὰ τὴν πρὸς τὸν Ἐπαρχον κοινοποίησιν, ἂν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐκδοθῇ διαταγὴ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπαρχου, ἐμποδίζουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, εἴτε ὡς παρανόμου, εἴτε κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τῶν φροολογουμένων, ἡ ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς ἔχουσα κῦρος, καὶ ἐνεργεῖται (1).

119. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου χρῆζουσι τῆς ῥητῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου εἰς τὰς ἐρεξῆς περιπτώσεις·

α'. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ·

β'. Εἰς τὴν ἐγκρίσιν ἐκτάκτων δαπανῶν, τὰς ὁποίας δὲν προεῖδεν ὁ προϋπολογισμὸς, ἐξαιρέτως δὲ ὅταν πρόκηται λόγος νὰ ἀναδεχθῇ ἐκουσίως ὁ Δῆμος βάρη, εἰς τὰ ὁποία δὲν εἶναι ὑπόχρεως, οὔτε δυνάμει τοῦ κοινωνικοῦ του σκοποῦ, οὔτε δι' εἰδικὰς νομίμους αἰτίας·

γ'. Εἰς τὴν ἐκποίησιν, πρόσκτησιν, ἢ ἀνταλλαγὴν ἀκινήτων κτημάτων ἢ δικαιωμάτων ἐπικερπείας (2)·

δ'. Εἰς συμφωνίας ἐνοικιάσεως ἐπέκειντα τῶν ἐν νέαις ἐτῶν·

ἡ περαιτέρω καταδίωξις ἐπικύθη πρὸς κριτὸν διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος. 27 Φεβρ. 1858.

(1) vollziehbar=(ἡ ἀπόφασις θεωρεῖται) ἐκτελεστική.

(2) Ἴδε κατωτ. Ἐγκ. ἀριθ. 49. Περὶ ἐκποίησεως ἀκινήτων κτημάτων τῶν δῆμων. 22 Αὐγ. 1882.

ε'. Εἰς μεταρρυθμίσεις τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας, τουτέστιν, ὅταν πρόκηται λόγος, ἀντὶ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δήμου καλλιεργείας, νὰ διορισθῇ ἐνοικιάσις ἢ τἀνάπαλιν·

ς'. Εἰς ὅλας τὰς ἐνοικιάσεις δημοτικῶν φόρων·

ζ'. Εἰς τὴν σύνταξιν χρεωλυτικῶν σχεδίων·

η'. Ὅταν πρόκηται λόγος νὰ ληφθοῦν δανειακῶς νέα κεφάλαια, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δάνειον τοῦτο γενῇ πρὸς ἐξόφλησιν ὑπαρχόντων χρεῶν μὲ ἴσας ἢ καλλητέρας συμφωνίας, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν, ἢ χρεωλυτικῶν σχεδίων·

θ'. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν Δῆμον δασῶν·

ι'. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν γενικῶν περὶ οἰκοδομῶν καὶ περὶ εὐθυγραμμίας σχεδίων·

ια'. Ὅταν πρόκηται λόγος περὶ εἰσαγωγῆς δίκης·

ιβ'. Ὅταν πρόκηται λόγος περὶ συμβιβασμῶν·

ιγ'. Ὅταν πρόκηται νὰ οἰκοδομηθῶσι νέα δημοτικὰ κτίρια, ἢ νὰ γενῶσι καθολικαὶ ἐπισκευαὶ εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα·

ιδ'. Ὅταν πρόκηται νὰ δοθοῦν δάνεια εἰς τοὺς Δημάρχους, εἰς τοὺς Παρέδρους, καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, εἰς τοὺς ἀνιόντας, κατιόντας, ἐκ πλαγίου ἢ καὶ πρώτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς αὐτῶν·

ιε'. Ὅταν πρόκηται νὰ δεχθῇ ὁ Δῆμος κληροδοσίας ἢ δῶρα ἐνωμένα μὲ βάρη, ἢ νὰ τὰ ἀποποι-ηθῇ (1)·

(1) Κατὰ τὸ ἄρθρ. 805 τοῦ Πολιτ. Κώδ. τῶν Ἰονίων

15'. Εἰς τὸν κανονισμόν τῶν διὰ τοὺς ἀμέσους δημοτικούς ἐράνους συνεισφορῶν ὡς ἐκ μέρους τῶν δημοτῶν, τῶν μὴ ἐχόντων φορολογουμένην περιουσίαν, μηδὲ μετερχομένων ἐπιτήδευμα ὑποκείμενον εἰς φόρον.

Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔχουν κῦρος (1), εἰμὴ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου.

120. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως ἀπαιτεῖται·

α'. Εἰς τὸν διορισμὸν νέων ἐμμέσων ἢ ἀμέσων δημοτικῶν φόρων·

β'. Εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἴσχυον·

γ'. Εἰς τὸν διορισμὸν ἄλλου μέτρου περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀμέσους δημοτικούς ἐράνους συνεισφορᾶς παρ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει βᾶσιν τοὺς ἀμέσους φόρους.

121. Οἱ μὲν Ἐπαρχοὶ ὀφείλουσιν (2) νὰ καθυποβάλλουν, οἱ δὲ Νομάρχαι νὰ ἐνεργοῦν ἢ νὰ ἐμποδίσουν ἄνευ ἀναβολῆς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅσαι χρήζουσιν τῆς ἐγκρίσεώς των, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν, προκύπτουσαν ἀπὸ τὴν ἐκ μέρους των ἀξιόποινον ἀργοπορίαν.

122. Εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπόκειται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκκαλῇ (3) πρὸς τὴν προεστῶ-

νήσων «αἱ διατάξεις ὑπὲρ φιλανθρ. ἰδρυμάτων δὲν ἴσχύουσιν, εἰμὴ ὅταν ἐπιδιοκιμασθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως». "Ὅθεν ἐπεκράτησε νὰ ἐκδίδηται ἐκάστοτε Β. Διάταγμα.

(1) sind. . . vollziehbar = (δὲν) εἶναι ἐκτελεσταί.

(2) (zur) schleunigen (Vorlage) = ταχέως (παρελείφθη)· ἡ ἔκφρασις εἶναι ἀόριστος· κάλλιον νὰ ὠρίζετο προθεσμία ῥητή.

(3) Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ δὲν ὀρίζεται προθεσμία πρὸς

σαν Ἀρχὴν πᾶσαν ἀπόρρασιν τῆς Νομαρχίας, τροπολογοῦσαν ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν ἀπόρρασιν τοῦ.

Ἄρθρ. 123. (Περιεῖχε διαβατικὰς διατάξεις.)

Νόμ. 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλ.) 1836.— Περὶ συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων (1).

1. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται κυρίως δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τακτικὰς συνόδους διὰ νὰ συζητῶσι καὶ ἀποφασίζωσι περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀντικειμένων.— Ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον καὶ διευθύνει τὰς συνεδριάσεις.— Ἐπὶ τούτῳ προειδοπορᾷ τὰ μέλη πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

2. Ἡ ἐναρξίς τῶν δύο συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τελεῖται ἐτησίως κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου.

ἐκκλησίαν, οὐδ' εἰς νεώτερόν τινα νόμον ὠρίσθη τοιαύτη, πλὴν τοῦ ν. Α' 17' 1891, ὅστις ἐν ἄρθρ. 20 ὥρισε 15 ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν νομαρχῶν ἐπὶ τῶν δημοτ. προϋπολογισμῶν ἐπομένως ὑπάρχει νομοθετικὸν κενόν. Ἐν τῇ πράξει ὁμοῦς ἐφαρμόζεται τὸν κατὰ τὸν κανὼν, ὅτι πᾶσα κατὰ πάσης ἀποφάσεως τῶν νομαρχῶν ἔρρις τῶν συμβουλίων δεῖον νὰ γίνηται ἐντὸς 15 ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως τῆς διοικητ. ἀποφάσεως ὁ κανὼν οὗτος ἀνεγράφη τὸ πρῶτον ἐν τῷ Β. Δ. 24 Δεβρίου 1841 περὶ τῶν δημοτ. φάσεων τοῦ 1842 (Ἐρκ. 1841 σελ. 56), ἔκτοτε δὲ καθιερώθη ἄλλῃ κακῶς, διότι τὸ ἐβλήθη Διάταγμα ἦτο ὅλως προσωρινὸν ἰσχύον μόνον διὰ τὸ 1842 (ἄρθρ. 14) ἄλλως τε τὸ Διάταγμα (ἄρθρ. 12) δὲν ὁμιλεῖ γενικῶς περὶ πάσης διοικητικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν περὶ φορολογίας εἰδικῶν πράξεων τῶν συμβουλίων. Μεταπαύσατο οὐδεμία ζημία, τὸν κατὰ τὸν κανὼν δὲ ὠφέλεια μεγάλῃ προκύπτει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς 15 ἡμέρας προθεσμίας.

(1) Ἐρκ. 1836 σελ. 35.

καὶ 15 Σβρίου. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου εἶναι δεκαήμερος. Ὅσάκις δὲ ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις σπουδαίων ἀντικειμένων τὸ ὑπαγορεύσει, ἡ διάρκεια ἐκτείνεται μέχρι τῶν 20 ἡμερῶν. Ἀλλ' ἀνίσως ἐντὸς τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν δὲν ἤθελον ἀποπερατωθῇ, εἰς μὲν τὴν πρώτην σύνοδον, τὰ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ δημοτικοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὰ τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τοῦ δημάρχου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ ψήφισις τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὸ ἐδάφ. 1-2 τοῦ ἄρθρ. 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τὸ συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἐπὶ πλέον τὰς συνεδριάσεις του μέχρις οὗ ἀποπερατωθῶσιν αἱ ῥηθεῖσαι ἐργασίαι (1).

3. Τὸ συμβούλιον συγκαλεῖται καὶ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν σπουδαίων προσδιωρισμένων ἀντικειμένων—α'. εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ —β'. ὅσάκις τὸ τριτημῶριον τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ζητήσῃ τὴν συγκάλεσίν του, δι' ἀναφορᾶς του αἰτιολογημένης, ἀπὸ τὸν πρόεδρον.—Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ προειδοποιῇ τὰ μέλη πρὸ μιᾶς τοῦλάχιστον ἡμέρας.

4. Πᾶν μέλος δημοτ. συμβουλίου ὀφείλει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὰς προσδιωρισμένας παρὰ τοῦ προέδρου ἡμέρας. (2)—Ὅστις κατὰ τρίτην φορὰν ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ἀποβάλλεται τοῦ δημοτικοῦ συμβου-

(1) Τὸ ἄρθρ. τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθ. 18 τοῦ ν. ΑἰΙΓ' 1891.

(2) Τὸ ἐδάφ. β' ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθ. 19 τοῦ ἰδίου νόμ. ΑἰΙΓ'.

λίου, καὶ ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ πλησιεστέρου συμπληρωτικοῦ μέλους (1).

5. Ὡς νόμιμα αἵτια λογιζόνται: — α'. ἡ ἀσθένεια πιστοποιουμένη ἀπὸ ἱατρῶν ἢ ἱερέα· — β'. ὑποθέσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀνηκόντως ἀποδεδειγμένης 2)· — γ'. ἔκτακται οἰκίαι καὶ ὑποθέσεις ἀρκούντως δικαιολογημέναι. — Ἡ ἀνήκουσα προϋσταμένη Β. ἀρχὴ, ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, κρίνει περὶ τῆς ἰσχύος τῶν δικαιολογημάτων, καὶ ἀποφασίζει, ἐὰν ταῦτα εὐρεθῶσιν ἀνίσχυρα, περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ πταίσαντος· ἡ δὲ εἰσπραξίς τῶν προστίμων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ περὶ δήμων νόμου (3).

6. Ὁσάκις ὁ πρόεδρος ἀμελήσῃ ἢ ἀρνηθῇ νὰ συγκαλέσῃ τὸ συμβούλιον κατὰ τὰ ἄρθρα 2-3 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτει τῆς προεδρείας. — Ἡ προϋσταμένη Β. ἀρχὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκπτώ-

(1) Τὸ ἄρθ. τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 19 τοῦ ν. Α' 215' 1891.

(2) Ἐὰν μὲν ἐνταῦθα νοηθῇ περὶ ἐμποδίου λόγῳ δημοσίας ὑπαλληλικῆς, τὸ ἐδάφ. δὲν ἔχει τινὰ ἔννοιαν, διότι σήμερον ὁ δημοτ. σύμβουλος δὲν δύναται νὰ ᾔνῃ καὶ δημόσιος ὑπάλληλος. Τὸ ἐδάφ. ὅμως ἔχει ἰσχὺν καὶ σήμερον, ὅταν ὑποθέσωμεν ὅτι ἐνδεχομένως δημ. σύμβουλος ἀπησχολημένος ὦν ἄλλως (καὶ οὐχὶ ὡς ὑπάλ.) εἰς δημοσίας ἐργασίας δὲν εὐκαιρεῖ· ἀνάλογόν τι ἐδήλουν ἐπὶ ὁμοίου θέματος καὶ οἱ ῥωμαῖοι διὰ τοῦ rei publicae causa abesse.

(3) Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν ὁρίζει τὸ ἄρθ. 18 τοῦ ν. Α' 215' 1891 «ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ Νομάρχου κοινοποιεῖται αὐθημερὸν εἰς τὴν ταμίαν, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐπιβληθέντα πρόστιμα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν».

σινως τοῦ προέδρου, ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δημάρχου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ α' καὶ δ' ἔδαρ. τοῦ 3 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 7. (περιεῖχε διατάξεις διαβητικὰς.)

N. ΡΠΘ' 24 Ἰανουαρίου 1852. - Περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων (¹).

1. Διὰ χρῆσιν μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δήμων γεινόμενα, ἀπαγορεύεται πᾶσα συντηρητικὴ κατὰσχεςις ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων αὐτῶν, τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν πράξεων ὁρισθεῖσων.

2. Οἱ ἔχοντες κατὰ τινος δήμου ἀπαιτήσεις, στηριζομένους εἰς ἐντάλματα, κατὰ νόμιμον τύπον ἐκδεδομένα, εἰς δικαστικὰς τελεσιδικίους ἀποφάσεις ἢ ἄλλα ἐκτελεστὰ ἔγγραφα, ὁρεῖλουν, πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ κάμνωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον δημάρχον τὴν περὶ πληρωμῆς αἰτησίν των δι' ἀναφορὰς ἢ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γενομένην.

3. Ἡ δημοτικὴ ἀρχή, λαβοῦσα τὴν κατὰ τὸ ἠνωτέρω ἄρθρον ἀναφοράν, ἢ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγὴν, ὁρεῖται νὰ σημειώσῃ τ' ἀπαιτούμενα προσὰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους· ἐὰν δὲ αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνουσιν τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικά μέσα, τότε πρέπει νὰ διαθέσῃ τὸ πεμπτημό-

(1) ἘφΚ. 1852 σελ. 3. Ἰδε κατωτ. ν. ΦΟΒ' 1875 καθιεροῦντα ἐξαιρέσιν διὰ τὴν Γεν. Πιστωτικὴν Τράπεζαν ὡς πρὸς τὸν δήμον Πατρῶν. Ἰδε κατωτ. καὶ ἐγκ. ἀριθ. 1425 τῆς 21 Ἰαν. 1893 περὶ δανείων ὑπὸ τῶν δήμων συνωμολογουμένων.

φριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τούτων κατ' ἀναλογίαν. — Οἱ δημοτικοὶ εἰσπρακτορες ὀφείλουν. ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ κρατῶσιν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τὰ ὡς ἀνωτέρω καθορισθέντα ποσά, ἅτινα θέλουν πληρώσει εἰς τοὺς εἰρημένους δικαιοῦχους κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν. — Ἐὰν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν ὀφροντίσῃ νὰ κατὰχωρηθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσά εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους, οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι κατ' ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ πεμπτημορίου τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἐπομένων (1).

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1837 περὶ ὀφειλῶν τῶν κοινοτήτων νόμου φυλάττουν τὴν ἐσχὺν των, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ν. ΦΟΒ' 30 Δεβρίου 1875. — Περὶ μὴ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν περὶ πεμπτημορίου νόμον τῶν εἰς τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν παραχωρηθέντων ἐσόδων τοῦ δήμου Πατρῶν (2).

Τὰ εἰς τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐκχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου Πατρῶν ἐ-

(1) Τὰ ἄρθ. 2 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην εἰσφορὰν τῶν δήμων διὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδ. κατὰ τὸν ν. ΒΠΕ' 1892 περὶ διοργανισμοῦ τῶν σχολείων τῆς στοιχ. ἐκπαιδεύσεως κλπ. (ἘφΚ. 1892 σελ. 1049). Ὁμοίως ὁ ν. οὗτος δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὰ πρὸς τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς χορηγούμενα δάνεια, δυνάμει τοῦ ν. ΩΞΖ' 2 Δεβρίου 1880 περὶ κυρώσεως συμβάσεων μετὰ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς κλπ. (ἴδε τεῦχος Δάνεια ἑθν.)

(2) ἘφΚ. 1876 σ. 2.

σοδα, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ συνομολογηθέντος μεταξὺ αὐτῶν δανείου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15879 τῆς 19 Ἰανουαρίου 1873 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γερασίμου Ἀφεντάκη ὡς καὶ τὰ ἐκχωρηθησόμενα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου εἰς τὴν εἰρημένην Τράπεζαν ἔσοδα, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ συνομολογηθησομένου νέου δανείου ἐκ δρ. 500.000 δὲν ὑπάγονται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ πεμπτημορίου τοῦ ΡΠΘ' νόμου τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852.

Ν. Χ'Θ' 19 86ρίου 1878 περὶ ἀναπληρώσεως δημοτικοῦ εἰσπρακτοροῦ (1).

Ἐν περιπτώσει παύσεως, ἀποβιώσεως ἢ ἐλλείψεως ἐξ ἄλλων λόγων δημοτικοῦ εἰσπρακτοροῦ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ θέλει ἐκπληροῦ μέχρι τοῦ κατὰ νόμον διορισμοῦ καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ διαδόχου του εἰς τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων τῆς ἐπαρχίας, εἰς ὃν ἀνατίθῃται ταῦτα ὁ νομάρχης, προτάσει τοῦ ἐπαρχικοῦ ταμείου.

Ν. ΩΚΗ' 18 Ἀπρ. 1880 περὶ στρατιωτικῶν καταλυμάτων (2).

1. Περὶ καταλύσεως.

1. Οἱ δῆμοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ χορηγῶσιν εἰς τὰ μεταβατικὰ ἀποσπάσματα καὶ εἰς τὰ τῶν συνόδων (εἰσπρακτόρων, κληρούχων κλπ.) τὰ ἀναγκαῖα καταλύματα.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθὰ ἀποβαίνει ἐρικτὴ ἢ κατὰλυ-

(1) ἘρΚ. 1878 σελ. 445.

(2) ἘρΚ. 1880 σελ. 190.

σις αὐτῶν εἰς στρατῶνας, δὲν χορηγοῦνται τοιαῦτα.

2. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκμισθώνει εἰς βῆρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ δήμου οἰκίαν, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κατὰλυμα τῶν ἀποσπασμάτων.

3. Εἰς μέρος, ἐνθα δὲν ἀποθάνει δύνατὸν νὰ ἐνοικιασθῇ τοιαύτη οἰκία, ἢ ὁ γῶρος τῆς ἐνοικιασμένης δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν δύναμιν τῶν ἀποσπασμάτων, ὁ ἀρμόδιος δήμαρχος ἢ ὁ εἰδικὸς πάρεδρος ἐπιτρέπει καὶ τὴν εἰς τὰς οἰκίας τῶν κατωίκων κατὰλυσιν, τηρῶν τὰς ἐξῆς διατάξεις:

α'. Τὰ κατὰλύματα χορηγοῦνται κατὰ σειρὰν καὶ ἐκ περιτροπῆς εἰς πᾶσας τὰς οἰκίας.

β'. Ἡ κατὰλυσις ἐν ἐκάστη οἰκίᾳ ὁρίζεται εἰς ἓν νυχθήμερον· δύναται ὅμως νὰ ἐπικαληθῇ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, ἐὰν λόγοι ὑπηρεσίας ἀπαίτῳσι πολυήμερον διαμονὴν τῶν ἀποσπασμάτων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀλλὰ μόνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀπασαίει οἰκία τοῦ τόπου ἐχορήγησαν κατὰλύματα.

γ'. Ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ δὲν δύναται νὰ κατὰλυσωσι παρὰ εἰς, ἢ, ἐν ταῖς εὐρυχωροτέραις, δύο τὸ πολὺ ἄνδρες.

2. Περὶ προμηθεύσεως τροφῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπαίτησις τροφοδοσίας τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀποσπασμάτων παρὰ τῶν κατοίκων.

5. Εἰς μέρος, ἐνθα ὑπάρχουσιν ὀψοπωλεῖα, τὰ ἀποσπάσματα ὑποχρεοῦνται νὰ προμηθεύωνται ἐξ αὐτῶν τοῖς μετρητοῖς τὰ ἀναγκαζοῦντα αὐτοῖς τρόφιμα.—Ἐνθα δὲ δὲν ὑπάρχῳσι τοιαῦτα, ἀποτείνονται πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ γωροῦ, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ προμηθεύωσιν αὐ-

τοῖς ταῦτα ἀπὸ τοῦς κατοικοῦς κατὰ τὸν δικαιοτέ-
ρον τρόπον καὶ ἐπὶ τῇ κατὰβολῇ τῆς ἀξίας τῶν
κατὰ τὴν τιμὴν. ἤτις καθ' ἑκάστην τριμηνίαν θέλει
ὀρίζεσθαι διὰ τὴν περιφέρειαν ἐκαστοῦ δήμου παρὰ
τοῦ σχετικοῦ ὑπάρχον καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐ-
φόρου.

6. Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ διατάσσει τὴν ἐκ τῶν
ἀποδογῶν τῶν ὑπευθύνων κράτησιν καὶ τὴν εἰς τὸν
δικαιούχον ἀπόδοσιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν προφίμων.
ἅπαντα τὰ ἀποσπάσματα δὲν ἔθελον πληρώσει, ἀλλὰ
ὑποβλήθη αὐτῇ παρὰ τοῦ χρηρηγίσαντος λογαρια-
σμός, συντεταγμένος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ προη-
γουμένῳ ἄρθρῳ διατιμῆσεως καὶ οὕτως ἡ ἀκρίβεια
ὡς πρὸς τὸ ποσόν. τὸ εἶδος καὶ τὴν διατίμησιν τῶν
μὴ πληρωθέντων προφίμων βεβαιούται ἀπὸ κοινοῦ
ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου καὶ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ
παρέδρου.

3. Περὶ τοῦ ὁρολογίου τῶν ἀποσπασμάτων.

7. Ἐὰ ὁρομολόγια τῶν περὶ ὧν πρόκειται, ἀπο-
σπασμάτων θέλουσι κανονίζεσθαι, ἐφ' ὅσον εἶναι
ἐφικτόν. οὕτως ὥστε νὰ διανυκτερεύωσι ταῦτα ἁλ-
ληλοδιαδόχως εἰς διάφορα μέρη καὶ κατὰ προτίμη-
σιν ἔνθα ὑπάρχουσι στρατώνες, προχειρότερα τὰ
πρὸς κατὰλυσιν καὶ τροφοδοσίαν μέσθαι καὶ ἐν γένει
ὅπου θέλουσιν ἐπιδραρύνεσθαι ὀλιγώτερον οἱ κάτοικοι.

4. Γενικαὶ διατάξεις.

8. Αἱ ποινικαὶ παρὰβάσεις τῶν ἀποτελούντων
μέρος εἰς τὰ περὶ ὧν πρόκειται, ἀποσπάσματα
ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν τα-
κτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν
ἀποτελοῦσι παρὰβάσιν τῆς εἰς αὐτὰ ἀνατεθείσης

ὑπηρέσιαις. εἶναι δ' ἀδιάρρονον ἂν ἔχῃσι σχέσιν πρὸς αὐτήν· αἱ δὲ περὶ θανατικὰ τιμωροῦνται παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

9. Οἱ ἀδικούμενοι δύνανται νὰ ἐγείρῳσιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ ἀγωγὰς περὶ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων κατὰ τῶν ἀδικησάντων αὐτούς. — Τὸ Δημόσιον εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ὑπόκειται· διὰ τὰς πράξεις τῶν ἀποσπασμάτων.

10. Αἱ διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 15^{ης} 27 ^{Ἰουλίου} 1834 περὶ τῆς καταλύσεως καὶ τῆς τροφῆς τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους ὁδοιπορούντων στρατευμάτων καὶ τῆς χορηγίας τῶν εἰς αὐτὰ ἀναγκαιῶν μετακομίσεων» μένουσιν ἐν ἰσχύϊ. καθόσον δὲν ἄρροξ εἰς τὰ ἀποσπάσματα, περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

5. Ποινικαὶ διατάξεις.

11. Οἱ καταλαμβάνοντες καταλύματα μὴ ὁρισθέντα ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ ἀπαιτοῦντες τροποδοσίας, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς 6^{ης}, παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 ἢ μὴ πληρώσαντες τὸ ἀντίτιμον τῶν τροφίμων στρατιωτικοί, τιμωροῦνται κατ' ἐγκλησιν τοῦ παθόντος μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς μηνός.

12. Δήμαρχοι ἢ εἰδικοί πάρεδροι, παραβιάζοντες τὰ ἐπιβυλλόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καθήκοντα, ἐφ' ὅσον καὶ παραβάσεις αὐτὰι δὲν τιμωροῦνται ἀπὸ ἄλλην τινὰ εἰδικὴν διάταξιν, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μὴ συνεπαγομένην τὰς συνεπειὰς τοῦ 24 ἄρθρου τοῦ ποιν. νόμου.

13. Οἱ ἐφημέριοι, οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ εἰδικοί πάρεδροι, οἱ βεβαιούντες ἐσφαλμένους λογαριασμούς ὡς ἀκριβεῖς, ὑπάγονται εἰς τὰς ποινὰς τῆς ψευδοῦς πιστοποιήσεως καὶ εἰς ἀποζημιώσεις.

14. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ οἱ εἰσπράκτορες.

15. Ἐξαίρουνται τῆς υποχρεώσεως τοῦ χορηγεῖν τ' ἀνωτέρω καταλύματα αἱ οἰκογένειαι, ὅσαι στεροῦνται ἀνδρὸς ὡς προστάτου αὐτῶν.

N. AΘIΓ' 8 Μαρτίου 1891.—Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 27 Δεβρίου 1833 νόμου περὶ δήμων ⁽¹⁾.

1. Διατασσομένης μεταβολῆς τοῦ προσδιορισμένου διοργανισμοῦ δήμου τινὸς, δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ περὶ τῆς μεταβολῆς ταύτης ἐκδοθέντος κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου τῆς 27 Δεβρίου 1833 Β. Δ. καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαιτούμεναι γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ, πρὸς ταύτας δὲ καὶ τὰ ἐξῆς·

α') Ἐπὶ μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας δήμου· πῖναξ δηλῶν τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀπό τε τῆς παλαιᾶς καὶ ἀπὸ τῆς νέας πρωτεύουσας τοῦ δήμου ἀπόστασιν ἐκάστης τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαρτίζεται ὁ δήμος·

β') Ἐπὶ συγχωνεύσεως δύο ἢ πλειόνων δήμων εἰς ἓνα· 1ον) πῖναξ δηλῶν οὐ μόνον τὰς πόλεις, κωμοπόλεις, χωρία ἢ συνοικισμοὺς, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαρτίζεται ἕκαστος τῶν συγχωνευομένων δήμων, ἀλλὰ καὶ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀπόστασιν ἐκαστοῦ αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ συγχωνευθέντος δήμου, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ διὰ τῆς συγχωνεύσεως σχηματισθέντος. 2ον) πῖναξ δηλῶν τὰ τε

(1) ἘφΚ. 1891 σελ. 253.

κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ πρὸ τῆς συγχωνεύσεως ἀμέσως προηγηθέντος ἔτους ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου τῶν συγχωνευθέντων δήμων, καὶ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ διὰ τῆς συγχωνεύσεως σχηματισθέντος·

γ') Ἐπὶ τῆς διαιρέσεως ἐνὸς δήμου εἰς δύο ἢ πλείους· 1ον) πίναξ δηλῶν τὰς πόλεις, κομποπόλεις, χωρία ἢ συνοικισμοὺς, ἐξ ὧν θέλει ἀπαρτίζεσθαι ἕκαστος τῶν διὰ τῆς διαιρέσεως σχηματισθέντων νέων δήμων, προσέτι δὲ καὶ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀπόστασιν ἐκάστου αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ διαιρεθέντος δήμου καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ διὰ τῆς διαιρέσεως σχηματισθέντος νέου, εἰς ὃν ὑπῆχθησιν· 2ον) πίναξ δηλῶν τὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ πρὸ τῆς διαιρέσεως ἀμέσως παρελθόντος ἔτους ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ διαιρεθέντος δήμου, καὶ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου τῶν διὰ τῆς διαιρέσεως σχηματισθέντων νέων·

δ') Ἐπὶ μετασχηματισμοῦ δήμων, διὰ τῆς ἀποσπάσεως ἐνὸς ἢ πλειόνων χωρίων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς ἄλλον δήμον· 1ον) πίναξ δηλῶν τὰς πόλεις, κομποπόλεις, χωρία ἢ συνοικισμοὺς, ἐξ ὧν ἀπαρτίζετο πρὸ τοῦ μετασχηματισμοῦ ἕκαστος τῶν μετασχηματισθέντων δήμων, τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀπόστασιν ἐκάστου αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου, εἰς ὃν πρὸ τοῦ μετασχηματισμοῦ ὑπῆγετο· 2ον) πίναξ δηλῶν τὰς πόλεις, κομποπόλεις, χωρία ἢ συνοικισμοὺς ἐκάστου τῶν διὰ τῆς διαταχθείσης μεταβολῆς μετασχηματισθέντων δήμων, τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀπόστασιν ἐκάστου αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ

δήμου, εἰς ὃν διὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ ὑπῆχθησαν· βον) πῖναξ δηλῶν τὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ πρὸ τοῦ μετασχηματισμοῦ ἀμέσως προκηθέντος ἔτους ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου τῶν μετασχηματισθέντων δήμων, ὡς καὶ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου τῶν διὰ τῆς διαταχθείσης μεταβολῆς μετασχηματισθέντων· 4ον) πῖναξ δηλῶν τὰ ἔσοδα ἐκάστου τῶν χωρίων τὰ ὁποῖα, ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, ὑπῆχθησαν εἰς τὸν ἕτερον δήμον, ὡς καὶ τὰ ἑνεκα τῆς μεταβολῆς ταύτης ἀρχειρεθσόμενα ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἑνὸς, προστεθσόμενα δ' εἰς τὸν τοῦ ἑτέρου πῖναξ ἔξοδα. — Ἀρθρ. 2-4. (1)

5. Τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου διοικεῖται ὑπὸ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες διορίζονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδεσιῶν ψηφοφορίας καὶ δι' ἀποράσεως, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 56 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἐν τοῖς δήμοις ὅμοως, τῶν ὁποίων τὰ διὰ τοῦ ἑτησίου προϋπολογισμοῦ προσδιορισθέντα ἔσοδα ὑπερβαίνουν τὰς ἐκάστὸν γιλιάδας δραχμῶν, οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ, ἂν δὲν ἔχῃ ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἢ ἂν δὲν διετέλῃς τοιοῦτος πρότερον ἐπὶ δύο ἔτη, ἢ ἐπὶ ἓν τοῦλάχιστον ἔτος ὑπάλληλος εἴτε ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ, εἴτε ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τινὸς τῶν Ὑπουργείων, εἴτε ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπαρχιακοῦ ταμεῖου ἢ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἢ ἐπὶ διετίαν ὑπάλληλος εἴτε ἐν τῇ διοικητικῇ εἴτε ἐν τῇ οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ.

(1) Κατεργήθησαν διὰ τοῦ ν. ΒΕΘ' 1892 περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυνομ. διοικήσεως.

6. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὑποχρεοῦνται, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, νὰ προσφέρωσιν ἐγγύησιν, ἀνάλογον τῶν ποσῶν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, προσδιοριζομένην δὲ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει χρηματικὴν ἢ εἰς χρεώγραφα ἐθνικῶν δανείων ἐκδοθέντων μετὰ τὸ 1862. καὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

7. Αἱ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δύνανται νὰ μεταρρυθμισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἐὰν ᾔθελον προβληθῇ κατ' αὐτῶν ἀντιρρήσεις.

8. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες παύονται διὰ Β. διατάγματος, α') ἐὰν ἐπροτάθῃ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ ἀντικατάστασις αὐτῶν, β') ἐὰν παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην δι' ὀριστικοῦ δικαστικοῦ βουλευματος ἐπὶ παραβάσεσι περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των. — Δύνανται δὲ νὰ παυθῶσι προσέτι, ἐὰν ἐβλαβιώθωνται ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ, μετὰ ἐξέλεγχιν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ἢ καὶ ἀπλῶς τοῦ ταμείου των, ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις (1).

9. Ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὀφείλει νὰ εἰσπράττῃ ἐγκλίρως πάντα τὰ ἔσοδα τοῦ δήμου, τὰ διὰ

(1) Κατὰ τὸ ἄρθ. 1 τοῦ ν. ΑΥΓΔ' 1 Ἀπρ. 1887 περὶ συστάσεως ἐπαρχ. ὑποταμείων κλπ. «Διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργ. τῶν Ἑσπ. καὶ Οἰκονομ. ἐπιτρέπεται νὰ καταργηθῶσι θέσεις δημοσίων εἰσπρακτόρων, ἀνατιθεμένων τῶν καθηκόντων αὐτῶν εἰς ἐπαρχ. ταμεία ἢ ὑποταμεία.» Τοιαῦτα Διατάγμ. ἐξεδόθησαν ἱκανὰ μέλοι τοῦδε καὶ ἐκδίδονται ἐκτίστοτε, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων.

·τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ἢ διὰ τῶν πρὸς συμ-
·πλήρωσιν τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ἐκδοθεῖσων εἰδικῶν
·πράξεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσδιορισθέν-
·τα, ὡς καὶ πάντα τὰ δι' οἰονδῆποτε λόγον μήπω
·εἰσπραχθέντα τοιαῦτα ἔσοδα τοῦ ἀμέσως παρελ-
·θόντος ἢ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐτῶν. Ἀπαγορεύεται δὲ
·αὐτοῖς πᾶσα ἄλλη πλὴν αὐτῶν εἰσπραξις. Δὲν ἐπι-
·τρέπεται δὲ νὰ ἐνεργήσῃ ἄλλας πληρωμὰς, εἰμὴ
·ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας ἤθελον προσαχθῇ ἐντάλ-
·ματα, ἐκδεδομένα ὑπὸ τοῦ δημάρχου, δυνάμει τῶν
·διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ἢ διὰ νομίμων
·εἰδικῶν ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου
·χορηγηθεῖσων, μὴ ἀκυρωθεῖσων δ' ἔτι πιστώσεων,
·καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἔτι ἐξ αὐτῶν ὑπόλοιπα
·διαθέσιμα (1).

10. Ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὑπέχει ἀπέναντι
·τοῦ δήμου τὰς αὐτὰς εὐθύνας, ἅς κατὰ τοὺς ισχύ-
·οντας νόμους ὑπέχουσιν οἱ ταμίαι τοῦ δημοσίου διὰ
·πᾶσαν περὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων τοῦ δημοσίου
·ἀδικαιολόγητον βραδύτητα (2).

Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δημοτικῶν χρημάτων, γενο-
·μένη παρ' αὐτοῦ ἄνευ χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ
·δημάρχου, ἢ δυνάμει μὲν τοιούτου, ἀλλ' ἄνευ πι-
·στώσεως, νομίμως κεχορηγημένης ὑπὸ τοῦ δημο-
·τικοῦ συμβουλίου, εἴτε ἐπὶ πιστώσεως ἀκυρωθείσης

(1) Ἰδε κατωτ. ἐγκ. ἀριθ. 34 περὶ τῆς εἰσπράξεως
τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς δημοτ. ὑπαλλήλους προστί-
μων. 30 Μαΐου 1887. καὶ ἐγκ. ἀριθ. 71 περὶ λύσεως ἀπο-
ριῶν ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νό-
μου ὡς πρὸς τοὺς δημ. εἰσπράκτορας 26 Αὐγ. 1871.

(2) Ἰδε κατωτ. ν. ΑΗ' 1882 περὶ εἰσπράξεων τῶν ἐ-
σόδων τῶν δήμων.

ἡ ἐξαντληθείσης ἤδη διὰ προγενεστέρων πληρωμῶν, εἶναι ἄκυρος· τὰ δ' οὕτω πληρωθέντα ποσὰ ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς κεχορηγημένης ὑπ' αὐτοῦ ἐγγυήσεως καὶ ἀποδίδονται· εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης δύνανται νὰ προταθῶσιν ὑπὸ τῶν παρασχόντων τὴν ἐγγύησιν ὑπολόγων ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεώς της. Ἢ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ἐκδίδεται· ἐντὸς ἐνὸς ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἀντιρρήσεων μηνός, κοινοποιεῖται· δὲ πρὸς τε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τοῦ δημάρχου καὶ πρὸς τὸν ὑπόλογον, καὶ καθίσταται· ἐκτελεστὴ τὴν ἐπιούσαν τῆς κοινοποιήσεώς της.

11. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας, ἂν δὲν συμπληρώσωσιν ἐντὸς τῆς ταχθησομένης αὐτοῖς προθεσμίας τὴν κεχορηγημένην παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 5⁽¹⁾ ἐγγύησιν, κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ αὕτη ἤθελε μειωθῇ ἕνεκα τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀποδοθείσης εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ἀποζημιώσεως.

12. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσι κατὰ τε τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων καὶ κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν δήμων νὰ καταλογίζωσι τὰ τε εἰσπραττόμενα ἔσοδα καὶ τὰ πραγματοποιούμενα ἔξοδα ἐπὶ ἐκάστου τῶν ἄρθρων καὶ κεραλαίων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ τῶν δι' εἰδικῶν ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐγκριθεισῶν προσθηκῶν τῶν ἐσόδων εἴτε πιστώσεων, καὶ νὰ κρατῶσι κεχωρισμένως ἰδίαν δι' ἕκαστον αὐτῶν μερίδα.

(1) Βεβαίως κατὰ παραδορμὴν ἐτέθη 5 ἀντὶ 6.

13. Πᾶσα σύγχυσις τῶν δι' ἑκάστον ἄρθρον καὶ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἑκάστην πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τηρητέων μεριδίων, ἐφ' ὅσον ἕνεκα ταύτης δὲν ἐπῆλθε ζημία εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 184 τοῦ Ποιν. Νόμου, κηρύσσεται λογιστικὴ ἀταξία, ἧς ἕνεκα ἐπιβάλλεται εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα πειθαρχικὸν πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 100.

Τὰς κατὰ τῶν λογιστικῶν ἀταξιῶν πειθαρχικὰς ποινὰς ἐπιβάλλει ὁ ἀρμόδιος Ἐπαρχος ἢ ὁ Νομάρχης δι' ἀποφάσεώς του, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται ἐκκλήσεις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἐντὸς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ὑπόλογον κοινοποιήσεώς της (1).

14. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας ὁ δήμαρχος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐξετάζουσι τὰ βιβλία καὶ τὸ ταμεῖον τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἔκθεσιν, βεβαιούσιν ἂν ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ εἰσπράκτορος εὐρέθησαν πάντα τὰ κατὰ τὰ βιβλία αὐτοῦ διαθέσιμα χρήματα. ὑπόλοιπα τῶν μετὰ τὴν ἀρχίρουν τῶν πληρωθέντων παρ' αὐτοῦ ἐξόδων εἰσπραχθέντων ἐσόδων, ἂν τὰ ἐσοδα εἰσπραχθῇσαν ἐγκρίτως ἢ ἐβραδυνεν ἀδικολογίᾳ τως ἢ εἰσπραχθῇσιν τινος ἐξ αὐτῶν, ἂν τὰ ἐξοδα ἐπληρώθησαν ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ δημάρχου καὶ ἐπὶ πιστώσεων νομίμως χρησιμοποιημένων, μὴ ἀκυρωθεῖσιν δὲ, μηδ' ἐξεντελῇ-

(1) Ἰδὲ κατωτ. «Ὁδηγία περὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν δήμων» 9 Ἰουν. 1847.

θεισῶν, καὶ ἂν τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα καὶ τὰ πληρωθέντα ἔξοδα κατελογίσθησαν προσηκόντως ἐπὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τηρηθεῖσῶν κεχωρισμένως δι' ἕκαστον αὐτῶν μερίδων.—Τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀντίγραφον ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν ἑπαρχον (1).

15. Ἐὰν ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ δὲν καταστρώσῃ καὶ παραδῶσῃ εἰς τὸν δήμαρχον τὸν δημοτικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ νόμου περὶ δήμων τεταγμένης προθεσμίας (2), τιμωρεῖται πειθαρχικῶς δι' ἐπιπλήξεως. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τοῦτο δὲν παραδῶσῃ αὐτὸν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐκβιάζεται διὰ προστίμου ἡμερησίου, τὸ ὅποῖον ὅμως διπλασιάζεται ἐκάστην μετὰ τὴν πρώτην παρερχομένην ἡμέραν. Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, δὲν δύναται δὲ νὰ ἦναι ὀλιγώτερον διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν δύο δραχμῶν (3).

16. Ἐὰν ὁ δήμαρχος, παραλαβὼν παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος τὸν δημοτικὸν ἀπολογισμὸν, δὲν ἐκθέσῃ αὐτόν τε καὶ τὸν λογαριασμὸν τῆς ἰδίας αὐτοῦ διαχειρίσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 111 τοῦ νόμου περὶ δήμων, ὅπως ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς δι' ἐπιπλήξεως, καὶ, ἐὰν δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του τοῦτο ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἂν

(1) Νόει πάντοτε νομάρχην μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐπαρχων.

(2) δηλ. τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἀπριλίου.

(3) Ἴδε κατωτ. ἐγκ. ἀριθ.1 τῆς 15 Ἰαν. 1893· ὁμοίως ἐγκ.ἀριθ. 99 τῆς 31 86ρ. 1892.

ἥς παρεδόθη αὐτῷ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ δήμου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 100 μέχρι 500 δραχμῶν.

17. Ἀρ' ἥς εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους, κατὰ τὰ ἄρθρα 105 καὶ 106 τοῦ νόμου περὶ δήμων, καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ δήμου κατὰ τὸ ἄρθρον 111 αὐτοῦ, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὀφείλει νὰ συνεδριάζῃ καθ' ἑκάστην καὶ νὰ ἀσχολῇται κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ἀσχολίας περὶ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, μέχρις οὗ περατώσῃ τὴν ἐξέλεγχξιν καὶ ἐκδώσῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν πράξεις του.

18. Ἐὰν αἱ περὶ τὴν ἐξέτασιν καὶ ψήφισιν τοῦ ἑτησίου προϋπολογισμοῦ ἐργασίαι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν περατωθῶσιν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ περὶ Συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων νόμου τῆς 25 Ἰουνίου 1836 τεταγμένων προθεσμιῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ὁμῶς καὶ νὰ περατωθῶσιν ὑπὲρ τὸν μῆνα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἑπαρχος ἢ ὁ νομάρχης καταναγκάζεται τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς σκόπιμον ἐργασίαν, ἐπιβίωντων δι' ἀποφάσεως ἐκάστῳ τῶν δυστροπούντων τὴν πληρωμὴν προστίμου δραχμῶν εἴκασιν καὶ πέντε καθ' ἑκάστην ὑπὲρ τὸν μῆνα παρερχομένην ἡμέραν μέχρι τῆς ὀριστικῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. — Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ ἐπαρχοῦ ἢ νομάρχου κοινοποιεῖται αὐθημερὸν εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐπιβληθέντα πρόστιμα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

19. Ἐὰν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καίτοι διατρίβον ἐν τῷ τόπῳ, δὲν προσέλθῃ εἰς τὴν

συνεδρίασιν, οὐδὲ δικαιολογήσῃ ἀποχρώντως τὴν ἀπουσίαν του (1), τιμωρεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου διὰ μὲν τὴν πρώτην ἀπουσίαν διὰ προστίμου δραχμῶν 10 μέχρι 50, διὰ δὲ τὴν δευτέραν διὰ προστίμου ἀπὸ 25 μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, ἐφαρμοζομένων μετὰ τὴν δευτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν τῶν περὶ ἐκπτώσεως αὐτοῦ διατάξεων τοῦ περὶ Συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων νόμου τῆς 26 Ἰουνίου 1836 (2).

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου ἢ τοῦ νομαρχοῦ, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταῖς διοικουμέναις ὑπ' αὐτοῦ, δύναται νὰ προταθῇ ἐκκλησις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν τιμωρηθέντα κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως· ἐπὶ δὲ τῆς ἐκκλήσεως ταύτης ἀποφασίζει τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρλαβῆς τῶν ἐγγράφων (3).

20. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 107 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀποφάσεις τῶν Νομαρχῶν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν ἐκδίδονται ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς παρλαβῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διαβιβασθέντων αὐτῷ ἐγγράφων. Αἱ δὲ κατὰ τῶν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν ἀποφάσεων τῶν Νομαρχῶν ἐκκλήσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων εἰσὶν ἀπαράδεκτοι, ἂν καὶ αὐταὶ δὲν προταθῶσιν ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δήμαρχον καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ

(1) Τὰς δικαιολογίας ἴδε ἐν ἄρθρ. 5 τοῦ ν. περὶ συνόδων τῶν δημοτ. συμβουλίων 1836.

(2) Ἰδε ἄρθρ. 4 ἐδ. γ' τοῦ νόμου τούτου.

(3) Ἰδε κατωτ. ἐγκ. ἀρ. 43 περὶ ἀδείας ἀπουσίας τοῦ προέδρου καὶ τῶν δημοτ. συμβούλων. 6 Ἰουλ. 1852.

δημοτικοῦ συμβουλίου κοινοποιήσεως τῆς νομαρχίας ἀποφάσεως (1).

21. Τὰ ἄρθ. 8, 42, 50, 95—99, 101—103 καὶ 109—111 τοῦ ἀπὸ 27 Δεβρίου 1833 νόμου περὶ δήμεων, ὡς καὶ τὸ ἄρθ. 1 § 6' τοῦ ἀπὸ 1 Ἀπρ. 1887 περὶ ἐπαρχιακῶν ὑποταμασίων (2) θέλουσιν ἰσχύει ἐρ' ὅσον δὲν ἐτροποποιήθησιν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

22. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δεκάτης τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου.

Ν. ΞΗ' τῆς 22 Δεβρίου 1847 περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων (3).

Κεφ. Α'. περὶ ἐπιβολῆς τῶν δημοτικῶν φόρων.

Μέρος Α'. Περὶ δημοτικοῦ δαδμοῦ (4).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους, οὔτινας εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιών, ἢ παρ' οἷς εἶναι καθιδρυμένη τελωνιακὴ ἀρχὴ μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σταθμοῦ (5) καὶ τῶν ὑποῶν τὰ τακτικὰ εἰσδοτήματα

(1) Ὁ παρὼν νόμος οὐδὲν ὥρισε περὶ τῶν προβλεπόμενων, καθ' ἃς ὁρίζει ὁ Νομάρχης νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπόφασίν του, ὃ δὲ δήμαρχος καὶ εἰσπράκτωρ νὰ ἐκκαλώσιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημάρχου ἐνώπιον τοῦ ἐλεγκτ. Συνεδρίου.

(2) Ἡ ἀντικείμενη ὡς πρὸς τὸ ἄρθ. 1 τοῦ ν. ΑΓΙΑ' περὶ ὑποταμασίων εἶναι ἀσφαλὴς, ὅσο καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἐδέχεται ἀντιπραγματικὰ λύσεις. Οὕτω κατὰ μὲν τὴν ὑπ' ἀρ. 98 τῆς 30 Δεβρ. 1891 δὲν ἰσχύει ἡ § 6' τοῦ ἐξηθέντος ἀρθ. καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ καταργηθῇ ἡ θέσις δήμος. εἰσπράκτωρ ἀντικειμένων τῶν καθιζήσεων αὐτοῦ εἰς ταμίαν ἢ ὑποταμίαν ἀλλ' ἐν τῇ πράξει τοὐναντίον τηρεῖται.

(3) ΒαΚ. 1847 σ. 35.

(4) ἀπλοῦστερον: Περὶ ἐμμεσίων δημοτ. φόρων.

(5) Ὁμοίως διὰ τοῦ ν. ΧΕΔ' 1877 (ὡς κατωτ.) ἐπαρτάπη εἰς πάντας τὰς ἐδήμους.

δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν, νὰ ἐπιβάλλω-
σιν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν κατὰνάλωσιν ἐισαγομένων
καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένων ὠνίων δασμὸν
μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο ἐπὶ τοῖς ο]ο τῆς τιμῆς
αὐτῶν (1).

2. Ὡς ἀντικείμενα τῆς ἐσωτερικῆς κατὰναλώ-
σεως θεωροῦνται κυρίως καὶ δύνανται νὰ ὑποβλη-
θῶσιν εἰς τὸν δασμὸν τὰ ἑξῆς: — α') τὰ πνευμα-
τώδη ποτὰ, καὶ τὰ λοιπὰ ρευστά. — β') τὰ τρόφι-
μα. ἐκτὸς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἀλεύρων, ἄρ-
του, λαγάνων, γλωρῶν ὀσπρίων, γλωρῶν ὀπωρῶν,
γλωροῦ τυροῦ, γάλακτος, ἄλατος, ὀρνιθίων, ὠν,
καὶ ἄλλων μικρῶν εἰδῶν. — Ἄρθρ. 3. (2)

(1) Τὸ ἄρθ. τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ν. ΑΡ' 1884
καὶ ΑΣΑ' καὶ ΑΤΙΑ 1885, ἀλλὰ διὰ τοῦ ν. ΑΥΚΕ'
1887 περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου, καταργηθέντων πάν-
των τῶν ἀνωτέρω νόμων, ἐπανήχθη ἡ ἐσχὺς τοῦ ἄρθ. 1
τοῦ ν. ΞΗ'. Ἀλλὰ καὶ πάλιν διὰ τοῦ ν. ΑΧΜΑ' 1888
περὶ συστάσεως ταμείου δημοτ. ἐκπαιδεύσεως (ἄρθρ. 2)
ἐπετράπη εἰς τοὺς δήμους ν' αὐξάνωσι κατὰ 1]2 ο]ο τοὺς
δασμούς. Ἡ δὲ διάταξις αὕτη ἐπανελήφθη καὶ εἰς τὸν ν.
ΒΗΕ' 1892.

(2) Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ν. ΑΥΚΕ',
καθ' ὃν τὴν ἀξίαν τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων προσδι-
ρίζει δι' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν Β. Δ. ἐκδιδόμενον τῇ προ-
τάσει τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου, διὰ πᾶσιν δὲ μέλλουσιν
τροποποιήσιν ἐκδίδεται ἐπίσης Β. Δ. Ἐὰν δὲ δὲν ὠρίσθῃ
ἡ ἀξία εἰδους τινὸς, κανονίζει αὐτὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐ-
σωτερικῶν. Κατὰ ταῦτα ἐξεδόθη τὸ Β. Δ. 25 96ρίου
1887 περὶ δημοτικοῦ δασμολογίου, καὶ λοιπὰ ἑτερα, ἐξ ὧν
τὰ Β. Δ. 30 86ρίου 1888 καὶ 31 86ρ. 1892 ὁρίζουσι τὸ
ἐν ἐσχέσει δημοτ. δασμολόγιον. Τὰ Δ. ταῦτα δὲν δύναν-
ται νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἐνταῦθα, ἕνεκα τῆς δυσχερείας τῶν
πινάκων ὄντων οὐκ ὀλίγων παραπέμπομεν ὁμῶς τὸν βου-
λόμενον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις βιβλιοπωλεῖον Σακελλαρίου,

4. Ὁ ἀνωτέρω εἰρημένος δημοτικὸς δασμὸς δύναται νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, τὸ πολὺ ἐπὶ τετραετίαν ἐκαστοτε.

5. Ἐνεκα ἰδιαιτέρων ἀναπορεύκτων περιστάσεων τινος δήμου, καὶ καθόσον αὗται διαρκοῦσι, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ὁ δασμὸς καὶ εἰς τοὺς δημο-τριακοὺς καρποὺς, τὰ ἄλυσρα, καὶ εἰς ἄλλα ἐμπορεύματα⁽¹⁾ ἐκ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων· ἀλλὰ τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἰσχύει μόνον, ἀφοῦ ἐγκριθῇ διὰ Β. Δ. προηγούμενης γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου⁽²⁾.—Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ νόμοι, καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν διατάγματα περὶ τῶν λοιπῶν δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παρχωρουμένων δικαιωμάτων.

παρ' ᾧ εὐρίσκεται τὸ ἐν ἰσχύϊ δημοτ. δασμολόγιον ἀκριβῶς ἀνατετυπωμένον. Ἡ μόνη δ' ἐπελθοῦσα ἔκδοσις μεταβολὴ εἶνε ἡ ἐξῆς:

Υπ. Ἀπόφ. 29440 24 Δεβρίου 1892. Περὶ κανονισμοῦ τῆς μὲν ὁρισθείσης ἐν τῷ γεν. δημοτ. δασμολογίῳ ἀξίας τῶν ἐν σχήματι σιγαροχάρτου τεμαχίων ἢ ἀποκομμάτων χαρτονίων (μουκαβᾶ) ἘφΚ. 1892 σ. 1786.

Κανονίζομεν τὴν ἀξίαν τῶν ἐν σχήματι σιγαροχάρτου τεμαχίων ἢ ἀποκομμάτων χαρτονίων (μουκαβᾶ), ἵτινα δὲν δύνανται νὰ ὡσι χρήσιμα εἰμὴ πρὸς κατασκευὴν πολυτοῦ διὰ τὴν χαρτοποιίαν καὶ ὧν ἡ ἀξία δὲν ὠρίσθη ἐν τῷ ἐν ἰσχύϊ γεν. δημοτ. δασμολογίῳ εἰς λεπτά 20 κατ' ὅκιν.

(1) Ἰδε κατωτ. Β. Δ. 19 Ἰαν. 1853 περὶ ἐρμηνείας τῆς λέξεως ἐμπορεύματα, καθ' ἣ ἡ λέξις αὕτη περιλαμβάνει δημοτρ. καρποὺς καὶ ἄλυσρα.

(2) Τοιαῦτα Β. Δ. ἐξεδόθησιν καὶ ἐκδίδονται συνεχῶς πλεῖστα.

Μέρος Β'. Περὶ τῆς δημοτικῆς εἰσφορᾶς (1).

6. Ἡ δημοτικὴ εἰσφορὰ (ἄμεσοι φόροι) ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου δήμου ἐξέισου εἰς ὅλα τὰ πράγματα, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους δημοσίους φόρους (2), ἥτοι τὸν ἔγγειον, τὸν ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ τὸν ἐπὶ τῶν μελισσίων, ψηφίζεται δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· καὶ ὁ μὲν ἔγγειος δημοτικὸς φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὅλου ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων, τὸ ἕν πέμπτον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου.—Εἰς τὴν εἰσφορὰν ταύτην ὑπόκεινται καὶ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια παράγονται ἀπὸ γαίης πρῶτην μὲν ἐθνικῶς, ἤδη δὲ ἀποκτηθείσας παρ' ἰδιωτῶν ἐπὶ συμφωνίᾳ ἀποδόσεως τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς χρήματα τριῶν τοῖς ἑκατὸν, κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως, γενομένης ἐξακριβώσεως τοῦ φόρου παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, καθ' ὃν τρόπον θέλει ἀποφασίσαι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὴ εἰσφορὰ ἀποδίδεται εἰς τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων διαιτῶνται ταῦτα· πληρόνεται δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ,

(1) Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὴν νῆσον Κέρκυραν, δυνάμει τοῦ ν. ΑΦΘ' 1887· (ἴδε νομοθ. Ἐπτανήσου).—Ἀντὶ «περὶ δημοτικῆς εἰσφορᾶς», ἀπλούστερον θὰ ἦτο «περὶ ἀμέσων δημοτ. φόρων».

(2) Ἴδε ὅμως γενίκευσιν τούτου διὰ τοῦ κατωτέρου ν. ΨΙΑ' 1878.

ἐὰν κατὰ τὴν χειμερινὴν ἢ τὴν θερινὴν μόνον ὥραν διαιτῶνται ἐν ταῖς νομαῖς τινος δήμου.

8. Καθ' ἣν περίπτωσιν δι' οἰκνδῆποτε αἰτίαν ὁ προϋπολογισμὸς ἐνὸς δήμου δὲν καταρτισθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους, αἱ δημοτικαὶ εἰσπράξεις καὶ δαπάναι θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ γίνωνται μέχρι τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἐξαιρῶνται δὲ τὰ ἀποπληρωθέντα ὁλοκλήρως ἑκτακτα ἔσοδα. καὶ τὰ ψηφισθέντα ῥητῶς περὶ τῶν τοιούτων ἔσοδα. καθόσον ὁ σκοπὸς, δι' ὃν ἐψηφίσθησαν, ἐξεπληρώθη.

Κεφ. Β'. Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων.

Μέρ. α'. Περὶ εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ.

9. Ὁ δημοτικὸς δασμὸς εἰσπραττέται κατ' ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δι' ἐκμισθώσεως. καὶ, ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτῆς, διὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπρακτορος, ἢ διὰ τῆς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου ἐγκαθιδρυμένης τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τὰ εἰσπραττόμενα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον κατὰ μῆνα.

10. Ἡ περιφέρεια, τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται νὰ διέλθωσιν ἀφορολόγητα τὰ διὰ ξηρῆς εἰσαγόμενα ὦνα, καὶ οἱ διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ δασμοῦ αὐτῶν σταθμοὶ προσδιορίζονται διὰ ψηφίσματος τοῦ ἄρχιδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, τῇ ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

11. Ὅσῳκις τὰ εἰς δασμὸν ὑποκείμενα τρόφιμα ἢ ἐμπορεύματα μετακομίζονται διὰ τινος δήμου, ἢ ἀποτίθενται προσωρινῶς ἐντὸς αὐτοῦ, ὀφείλει ὁ εἰσάγων αὐτὰ νὰ προειδοποιῇ τὸν ἐπιτετραμμένον

τὴν εἰσπραξίν, δίδων εἰς αὐτὸν ἀκριβῆ σημεῖωσιν τῶν εἰδῶν, καθὼς καὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστου αὐτῶν· δύναται δὲ νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ ἀνάλογος ἐγγράφους· μετὰ παρέλευσιν δὲ τριῶν μηνῶν, ὧν εἰδῶν ἡ ἐξαγωγή δὲν ἀποδειχθῇ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ εἰσπραγόντος, ὑποβάλλοντα· εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νομισμένου δασμοῦ.

Μέρ. Β'. Περὶ εἰσπράξεως τῆς δημοτικῆς εἰσφορᾶς.

12. Ἡ δημοτικὴ εἰσφορὰ εἰσπράττεται ἐπὶ ἀποδείξει συνάμα μὲ τοὺς ἀντιστοιχοῦντας ἀμέσους φόρους τοῦ δημοσίου ὑπὸ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων (1), καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως, καὶ ἐξελέγξεως· ὅπου δὲ οἱ τοιοῦτοι φόροι τοῦ δημοσίου δὲν εἰσπράττονται κατὰ δήμους, ἢ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ συγχρόνως μὲ αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἢ ἀντιστοιχοῦσα δημοτικὴ εἰσφορὰ, ἢ μέτρησις, ἐξελέγξις, καὶ εἰσπράξις αὐτῶν γίνεται δι' ἐκμισθώσεως, ἢ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

13. Ἄν τις τῶν ἐνεργούντων τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοτικῶν φόρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐνεκὸν ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως, δὲν εἰσπράξῃ συνάμα μὲ τοὺς δημοσίους φόρους τοὺς ψηφισθέντας καὶ ἐγκριθέντας δημοτικούς, ἢ εἰσπράξῃ αὐτοὺς ἑλλειπῶς, ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τὰς περὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων φόρων τοιαύτας ἐλλείψεις των.—
Πρὸς τοῦτο δὲ οὗτοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιά-

(1) Ἴδε ἐξαίρεσιν διὰ τοῦ κατωτ. νόμου ΩΕ' 1880 εἰσ-
χρησάν.

ζωσι τὰ διπλότυπα καὶ λοιπὰ φορολογικὰ βιβλία των εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐξελεγχθῆναι τῶν εἰσπρακτέων καὶ εἰσπραχθέντων ποσῶν, ὅσακις ζητηθῶσι.

14. Ἡ ἐκποίησις τῶν λόγῳ δημοτικῆς εἰσφορᾶς ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰς εἶδη εἰσπραττομένων προϊόντων γίνεται ὁλικῶς, ἢ κατὰ μερίδας, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν ᾧ τόπῳ καὶ καθ' ὃν τρόπον γίνεται αὕτη διὰ τοὺς τοῦ δημοσίου καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν δύναται δὲ νὰ ἐνεργηθῇ ὡσαύτως ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, κατ' ἔγκρισιν τῆς προϋσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς ἄλλον καιρὸν, καὶ ἀλλαγῶν ὅπου εἶναι ἐναποταμιευμένοι οἱ καρποί. — Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν, ἐκποιτηθέντων τῶν δημοσίων καρπῶν, μένουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας μόνον οἱ δημοτικοί, τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης αὐτῶν λογίζεται πλέον εἰς βάρος τοῦ ἀρμοδίου δήμου.

15. Τὰ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰσπραττόμενα δημοτικὰ χρήματα παραδίδονται κατὰ μῆνα, χωρὶς νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν οὐδεμίᾳ διαχειρίσει, εἰς τὰ ἀρμόδια δημοτικὰ ταμεῖα (1).

16. Ἡ ἐκβίασις τῆς ἀποτίσεως τῶν καθιστερούντων δημοτικῶν φόρων θέλει γίνεσθαι ἀπαρχλάκτως, ὡς καὶ ἡ τῆς τῶν δημοσίων, κατὰ τὰς

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀστυνομ. ν. ΒΠΘ' 1892 ἄρθρον 33, παρακρατοῦνται τὰ διὰ τὴν ἀστυνομίαν ἔξοδα τοῦ δημοσίου ὁμοίως κατὰ τὸν περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως νόμον ΒΠΕ' 1892 ἄρθρ. 4 συμπήφίζονται τὰ διὰ τὴν ἐκπαίδ. ἔξοδα τοῦ δημοσίου. Ἴδε καὶ ν. ΡΠΘ' 1852 περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων, ὁρίζοντα τὰ περὶ κατασχέσεων ἐσόδων τῶν δήμων.

διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων (1).

Κεφ. Γ'. Ποινικαὶ διατάξεις.

17. Κατὰ τῶν δι' ἀπάτης ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου ἀποφευγόντων ἢ προσπαθούντων νὰ ἀποφύγωσιν ὀλικῶς, ἢ ἐν μέρει, τὴν πληρωμὴν τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων δημοτικῶν φόρων, ἐφαρμόζοντα: αἱ ποιναὶ, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ νόμον οἱ παραβαίνοντες τὰς περὶ τῶν ἀντιστοιχοῦντων δημοσίων φόρων διατάξεις.

18. Ἐὰν οἱ ἐκμισθωταὶ δημοτικῶν φόρων, ἢ οἱ παρ' αὐτῶν διοριζόμενοι ἐπιστάται ἢ ἄλλοι ὅποιοι-δήποτε εἰσπράκτορες εἰσπράξωσι παρὰ τινος φόρον μὴδαμῶς ὀφειλόμενον, ἢ πλείονα τοῦ ὀφειλομένου, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 461 καὶ 462 τοῦ ποιν. νόμου, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς πρὸς κατὰδίωξιν.

19. (Περὶ εἴχε διατάξιν διαβατικὴν.)

Ν. ΧΕΔ' 29 Δεβρίου 1877 περὶ ἐπιβολῆς δασμοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων εἰς τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθ. 1 τοῦ ν. ΕΗ' κατηγορίας δήμους (2).

Ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς δήμους τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 22 Δεβρίου 1847 ΕΗ' νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων, νὰ ἐπιβάλλωσι τὸν κατὰ τὰ ἄρθ. 1—5 τοῦ νόμου τούτου δημοτικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξετάθη δι' ἅπαντα τὰ ἔσοδα τῶν δήμων — διὰ τοῦ ν. ΑΗ' 1882 (ἴδε κατωτ.) ἴδε καὶ ἐγκ. ἀρ. 29 τῆς 30 Ἀπρ. 1891.

(2) ἘφΚ. 1878 σ. 1.

ἐμπορευμάτων ἐν γένει τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατα-
νάλωσιν τῶν εἰσαγομένων.

N. ΨΙΑ' 9 9^{ου}βρίου 1878 περὶ δημοτικῆς
εἰσφορᾶς (1).

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθ. 6 τοῦ ΞΗ' νόμου περὶ δημοτ.
φόρων τῆς 22 Δεβρίου 1847 δημοτικὴ εἰσφορά ἐπι-
βάλλεται καὶ ἐπὶ πραγμάτων μὴ ὑποκειμένων εἰς
ἄμεσον δημοσίον φόρον (2).

N. ΧΛΘ' 19 Ὀκτ. 1878 περὶ ἀντικατα-
στάσεως δημοτικῶν εἰσπρακτόρων (3).

Ἐν περιπτώσει πύσεως, ἀποδιώσεως, ἢ ἐλλεί-
ψεως ἐξ ἄλλων λόγων δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, τὰ
καθίσκουντα αὐτοῦ θέλει ἐκπληροῦ μέχρι τοῦ κατὰ
νόμον διορισμοῦ καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ δια-
δόχου του, εἰς τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων τῆς
ἐπαρχίας, εἰς ὃν ἀνατίθεται ταῦτα ὁ Νομάρχης,
προτίνει τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου.

N. ΔΗ' 16 Ἰουν. 1882 περὶ ἐφαρμογῆς
τοῦ ἀρθ. 16 τοῦ ΞΗ' νόμου ἐπὶ τῆς εἰσπρά-
ξεως ὁλῶν ἐν γένει τῶν ἐσόδων τῶν δήμων (4).

Τὸ ἀρθ. 16 τοῦ ν. ΞΗ' 5 περὶ δημοτ. φόρων
τῆς 22 Δεβρίου 1847 ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς εἰσπρά-
ξεως πάντων ἐν γένει τῶν ἐσόδων τῶν δήμων.

N. ΤΚΕ' 12 8^{ου}βρίου 1869 περὶ τῆς εἰς
τὸν δῆμον Πατρέων δοθείσης ἀδείας τοῦ

(1) ἘρΚ. 1878 σ. 482.

(2) Ἰδὲ ἐγκ. ἀρ. 31 τῆς 11 Μαρτίου 1891 ὡς πρὸς τὰς
καταμεθεοικιστάς.

(3) ἘρΚ. 1878 σ. 445.

(4) ἘρΚ. 1882 σ. 221.

(5) Ἰδὲ τὸν νόμον τοῦτον ἰνωτέρω.

νά ἐπιβάλλῃ δασμὸν ἐπὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰσαγομένων ὀνίων καὶ ἐμπορευμάτων (1).

1. Ἐπιτρέπεται τῷ δήμῳ Πατρέων νά ἐπιβάλλῃ τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεβρίου 1847 ΕΗ' νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων δασμὸν ἐπὶ πάντων ἐν γένει τῶν εἰς αὐτὸν εἰσαγομένων ὀνίων καὶ ἐμπορευμάτων (2).

2. Ὁ δασμὸς οὗτος ὡς πρὸς μὲν τὰ ὄνια δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 3]4 τοῖς ο]ο, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐμπορεύματα τὸ 1]2 τοῖς ο]ο (3 τῆς τιμῆς αὐτῶν κατὰ τὸ δασμολόγιον, ἢ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου ψηφίζομένην καὶ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐγκρινομένην διατίμησιν δι' ὅσα εἶδη εἰσὶ κατὰ τὸ δασμολόγιον ἐλεύθερα τελωνείου (4).

Ν. ΦΟ' 24 Δεβρίου 1875 περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Πατρέων φορολογικοῦ ὅρου (5).

Ὁ φορολογικὸς ὅρος τοῦ κατὰ τοὺς νόμους ΤΚΕ' καὶ ΤΗ' (6) ἀπὸ 12 Σεβρίου 1869 καὶ 17 Μαΐου

(1) Ἐρκ. 1869 σ. 288.

(2) Ἴδε ὅμως τροποποιήσιν τῆς διατάξεως ταύτης ὡς καὶ ἐν γένει τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ τοῦ ν. ΦΟ' 1875 γενομένην διὰ τοῦ ν. ΑΖ' 1882 περὶ δημοτ. φόρων τοῦ δήμου Πατρέων.

(3) Ἀλλὰ διὰ τοῦ ν. ΤΗ' 1871 ἐπετράπη αὐξήσις μέχρις 1 ο]ο, διὰ δὲ τοῦ κατωτ. ν. ΦΟ' 1875 ἐξετάθη μέχρις 1 1]2 ο]ο. Ἴδε μάλιστα κατωτ. καὶ ν. ΑΖ' 16 Ἰουν. 1882 περὶ δημοτ. φόρων τοῦ δήμου Πατρέων.

(4) Ἀλλὰ κατὰ τὸν ν. ΑΥΚΕ' 1887 ἄρθρ. 20 τῶν τοιοούτων τὴν διατίμησιν ὁρίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως.

(5) Ἐρκ. 1875 σ. 2.

(6) Κατὰ συνέπειαν ὁ νόμος οὗτος κατηργήθη, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἀντικειμένου πραγματευόμενος.

1871 δασμοῦ τοῦ δήμου Πατρέων ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων δύναται ν' αὐξηθῇ ἀπὸ ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν εἰς ἓν καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν.

N. AZ' 16 'Ιουν. 1882 περὶ δημοτικῶν φόρων τοῦ δήμου Πατρέων (1).

1. Ὁ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1869 ΤΚΕ' νόμος περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων τοῦ δήμου Πατρέων τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς.

2. Ἀπαλλάσσονται εἰς τὸ ἐξῆς τοῦ διὰ τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἐπιβεβλημένου, ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1875 ΦΟ' αὐξηθέντος δημοτικοῦ φόρου τὰ ὦνια καὶ ἐμπορεύματα, ἐφ' ὧν καὶ τὸ δημόσιον δὲν εἰσπράττει, κατὰ τὰ νενομισμένα, τέλος εἰσαγωγῆς λόγῳ διαμετακομίσεως, ἢ τοποθετήσεως εἰς τὰς προσωρινὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου.

3. Ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ἐξ ἄλλων Ἐπαρχιῶν μεταφερόμενα καὶ εἰς τὸν δῆμον ἀποβιβάζόμενα, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τῶν ἀνω μνησθέντων νόμων, καὶ ὁ φόρος εἰσπράττεται ὡς ἄχρι τοῦδε, ἐξαίρουμένων τῶν ἐξῆς ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων, ἥτοι: βαλανιδίου, βάμβακος, ἐλαιῶν, σισάμου, γλυκορρίζης, γλυκανίσου καὶ κουκουλίων προωρισμένων πρὸς ἐξαγωγήν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον προθεσμίας δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ ἔμπορος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τὴν πρόθεσίν του ταύτην καὶ ἀποθέσῃ τὰ προωρισμένα πρὸς ἐξαγωγήν, ὡς εἴρηται, ἐμπορεύματα ταῦτα ἐν ἰδίᾳ ἀποθήκῃ, ἰδίῳις αὐτοῦ ἀναλώμασι, τῆς ὁ-

(1) ἘφΚ. 1882 σ. 231.

ποιίας τὴν ἐτέραν ἀνόμοιον κλειῖδα θέλει κρατεῖ ἡ τελωνιακὴ ἀρχή, χωρὶς οὔτε ὁ δῆμος, οὔτε τὸ δημόσιον ν' ἀνα ἐχῆται οἷαν δῆποτε εὐθύνην διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπορευμάτων. Πᾶσα δὲ παράλειψις τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων καθίστησι τὸν ἔμπορον ὑπόχρεων εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου δημοτικοῦ φόρου.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν ν' αὐξήσῃ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν, κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 2 καὶ 3, μὴ ἀπαλλασσομένων αὐτοῦ ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν, ψηφίσματι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης Νομαρχίας.

Ν. ΨΞΖ' 21 Δεβρίου 1878 περὶ ὁδοποιίας ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ ⁽¹⁾.

(Ἀπόσπασμα). Ἄρθ. 12. Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 11 ἀναφερομένων ἀποζημιώσεων ἐπιτρέπεται εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας Τήνου νὰ ψηφίζωσι καὶ ἐπιβάλλωσι διὰ τῶν οἰκείων δημοτ. συμβουλίων πρόσθετον φόρον 1 ο]ρ ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν εἰς αὐτοὺς εἰσαγομένων.

Ν. ΩΕ' 8 Ἀπρ. 1880 περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ δημοτ. φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος τοῦ δήμου Αἰγίου ⁽²⁾.

1. Ὁ κατὰ τὸν ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 22 Δεβρίου

(1) ἘφΚ. 1878 σ. 8.

(2) ἘφΚ. 1880 σ. 147.

1847 ΞΗ' νόμου ψηφίζόμενος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Αἰγίου καὶ ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου δημοτ. φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς συνάμα μετὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου, τὰ δὲ χρήματα παραδίδονται καθ' ἐκάστην εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσπραξις τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου ἐπεκτείνεται διὰ Β. Δ. καὶ εἰς ἄλλους δήμους τοῦ Κράτους, ἐὰν αἰτήσωσι τοῦτο τὰ οἰκεία δημοτικά συμβούλια (1).

Ν. 2Κ' 13 Μαρτίου 1881 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου πρὸς διοχέτευσιν ποσίου ὕδατος ἐν τῷ δήμῳ Ἑράνης (2).

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου πρὸς διοχέτευσιν ποσίου ὕδατος ἐκ τῆς ἀνωθεν τοῦ χωρίου Καναλουποῦς πηγῆς εἰς Φιλιατρά, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἑράνης, καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαιτούμενων κρηνῶν καὶ ἀναβρυτηρίων ἐπιβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν πρόσθετος φόρος ἐκ δραχ. τεσσάρων δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν ἐπὶ τοῦ καθ' ἅπασαν τὴν περιοχὴν τοῦ δήμου τούτου παραγομένου σταφιδοκάρπου (3).

(1) Διὰ Β. Δ. 25 Αὐγ. 1889 ἐπέξετάθη καὶ εἰς τὸν δῆμον Μεθώνης.

Διὰ Β. Δ. 5 Φεβρ. 1890 εἰς τὸν δῆμον Πυλίων.

Διὰ Β. Δ. 17 Μαρτ. » » Δύμης.

Διὰ Β. Δ. 27 » » Ἑρινεοῦ.

Διὰ Β. Δ. 6 Ἰουν. 1890 » Φλεσιιάδος.

Διὰ Β. Δ. 29 » » Βουρῶν.

(2) ἘφΚ. 1881 σ. 188.

(3) Διὰ τοῦ ν. ΑΤΕΘ' 1886 παρετίθη ἡ ἰσχὺς τοῦ

2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν τοῦ σταφιδοκάρπου παρὰ τῶν ὑποτελωνίων Τριφυλίας, Μαράθου καὶ Κυπαρισσίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεγχιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπ' ἀμοιβῇ ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ καὶ διατίθεται δι' ἐκμισθώσεως ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συντρέχη ὁ ἐμισθωτὴς εἰς τὴν βεβαίωσιν, ἢ δ' εἰσπραξις νὰ ἐνεργῇται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

3. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα κατατίθενται εἰς τὸ ἐν Κυπαρισσίᾳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν εἰσπραττουσῶν ἀρχῶν καὶ θέλουσι χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων ἔργων.

Ἐπὶ τοῦ προσθέτου τούτου δημοτικοῦ φόρου ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν, καὶ αἱ τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν εἰσπραξιν καὶ διαχείρησιν ὑπαλλήλους.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα· οὐδεμία δὲ δαπάνη ἐκ τοῦ προσθέτου τούτου φόρου γίνεται ἀνεῦ ψηφίσματος τοῦ δημοτ. συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου.

5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἐράνης νὰ δα-

νόμου ἐπὶ 4ετίαν εἰσέτι, δηλ. μέχρι τοῦ ἐτους 1894, διὰ δὲ τοῦ ν. ΔΦΙΕ' 1887 παρετάθη εἰσέτι ἐπὶ τριετίαν ἤτοι μέχρι τοῦ 1898.

νεισθῇ, φυλαττομένων τῶν νομίμων διατυπώσεων, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια πρὸς ταχυτέραν περαιώ-
σι· τοῦ ἔργου ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ ἀνωτέρω φόρου.

6. Ἡ διαχειρίσις τοῦ ἀνωτέρω φόρου εἶναι ἀνε-
ξάρτητος ἀπὸ τῆς τῶν ἄλλων δημοτικῶν φόρων.
Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως ταύτης
συντάσσεται καὶ ἐξελέγγετα κατὰ τὰς διατάξεις
τῶν ἄρθρων 110 καὶ 111 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

N. ΑΤΞΘ' 17 Ἀπρ. 1886 περὶ παρατά-
σεως τοῦ κατὰ τὸν ν. ΒΚ' 1881 προσθέτου
φόρου (1).

Ἄρθρ. μοναδικόν. Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ
ὕπὸ στοιχ. ΒΚ' νόμου ἀπὸ 13 Μαρτίου 1881
παρατείνεται ἐπὶ τετραετίαν εἰσέτι, ἀρχομένην ἀπὸ
τῆς λήξεως τῆς πρώτης προθεσμίας πρὸς ἀποπλη-
ρωμὴν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν ἐργολῆθον τῆς κα-
τασκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου Φιλιατρῶν καὶ τοῦ πρὸς
τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὀφειλομένου χρέους ὑπὸ τοῦ
δήμου Ἐράνης.

N. ΑΦΙΕ' 27 Μαΐου 1887 περὶ παρατά-
σεως τοῦ κατὰ τὸν ν. ΒΚ' τῆς 13 Μαρτίου
1881 προσθέτου φόρου διὰ τὴν κατασκευὴν
ὑδραγωγείου πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου
ὕδατος ἐν τῷ δήμῳ Ἐράνης (2).

Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΒΚ' νό-
μου ἀπὸ 13 Μαρτίου 1881, περὶ ἐπιβολῆς προ-
σθέτου φόρου διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου
πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος ἐν τῷ δήμῳ Ἐ-
ράνης, παρατείνεται ἐπὶ τριετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ

(1) ἘφΚ. 1886 σ. 324.

(2) ἘφΚ. 1887 σ. 524.

τῆς λήξεως τῆς διὰ τοῦ ν. ΑΤΕΘ' τῆς 17 'Απρι-
λίου 1886 γενομένης παρατάσεως.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ φόρου θέλουσι κατασκευασθῇ καὶ
τὰ ἀπαιτούμενα ὑδραγωγεῖα πρὸς διοχέτευσιν τοῦ
ὑδάτος εἰς τὰ χωρία Κατσίμπαλη καὶ Βάλτα.

Ν. ΑΣΕ' τῆς 19 'Ιουλίου 1885 περὶ ἐπι-
βολῆς προσθετοῦ φόρου πρὸς διοχέτευσιν
ποσίμου ὕδατος κλπ. εἰς Γαργαλιάνους
πρωτεύουσιν τοῦ δήμου Πλαταμῶδους (1).

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου πρὸς διο-
χέτευσιν ποσίμου ὕδατος εἰς Γαργαλιάνους, πρω-
τεύουσιν τοῦ δήμου Πλαταμῶδους, τὴν κατασκευὴν
ὑδροθήκης καὶ τῶν ἀναγκαίων κτηνῶν καὶ τὴν εἰς
τὰς κρήνας ταύτας διανομὴν τοῦ ὕδατος ἐπιβάλλε-
ται ἐπὶ δεκαετίαν πρόσθετος φόρος δρ. δύο (2) δι'
ἐκάστην γιλιάρδα ἐνετικῶν λιτρῶν ἐπὶ τοῦ καθ' ἅ-
πασιν τὴν περιοχὴν τοῦ δήμου τούτου παραγο-
μένου σταριδοκάρπου.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 2—6, περιλαμβα-
νομένου, τοῦ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1881 ΝΚ' νόμου
περὶ ἐπιβολῆς ὁμοίου φόρου ἐν τῷ δήμῳ Ἐράνης
ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν καὶ τὴν ἐν
γένει διαχειρίσιν τοῦ ἀνωτέρω προσθέτου φόρου (3).

Ν. ΑΦΚΒ' 27 Μαΐου 1887 περὶ αὐξήσεως
κατὰ δραχμὴν τοῦ ἐπιβεβλημένου προσθέ-

(1) Ἐγκ. 1885 σ. 226 α.

(2) Διὰ τοῦ κατωτέρω ν. ΑΦΚΒ' 1887 ὁ φόρος ἡύ-
ξηθη εἰς δραχ. 3, ὥρίσθη δὲ διάρκεια 15ετῆς ἀρχομένη
ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ν. ΑΦΚΒ'.

(3) Ἡ ἴδις τὸν ν. ΝΚ' ἀνωτέρω.

του φόρου ἐν τῷ δήμῳ Πλαταυνόδους πρὸς κατασκευὴν ὑδραγωγείου (1).

1. Ὁ διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΑΣΕ' νόμου τοῦ ἔτους 1885 ἐπιβληθεὶς ἐπὶ μίαν δεκαετίαν πρόσθετος φόρος ἐκ δραχμῶν δύο δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνεπικῶν λιτρῶν σταφιδοκάρπου διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος εἰς Γαργαλιάνους καὶ κατασκευὴν ὑδροθήκης κλπ. αὐξάνεται εἰς δραχμὰς τρεῖς. Ὅρίζεται δὲ ἡ διάρκεια τῆς ἄνω ρορολογίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἔρκρ. 2 τοῦ ἔνω ν. ΑΣΕ' ισχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ν. ΑΦΙΓ' 27 Μαΐου 1887 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος εἰς Λιγούδισταν, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Φλεσσιάδος (2).

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος εἰς Λιγούδισταν, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Φλεσσιάδος, ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Κεφαλοβρύσου, εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπεχούσης, ἐπιβάλλοντα ἐπὶ πενταετίαν πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου παραγομένων γλεύκους ἢ οἴνου καὶ ἐλαίου, ἐπὶ μὲν τοῦ γλεύκους ἢ οἴνου λεπτῶν πεντήκοντα ἐφ' ἐκάστης βαρέλας, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλαίου δύο καὶ ἡμισείας ὀκάδων ἐλαίου, ἐφ' ἐκάστης βαρέλας.

(1) ΕφΚ. 1887 σ. 525.

(2) ΕφΚ. 1887 σ. 524.

2. Οἱ πρόσθετοι οὗτοι φόροι, διατιθέμενοι ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς δι' ἐκμισθώσεως κατὰ τοὺς ὅρους, τὰς διατυπώσεις καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, καθ' ἃς ἐκμισθοῦνται ὑπὸ τοῦ δημοσίου οἱ δημόσιοι φόροι, βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν μισθωτῶν, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ γλεύκους ἢ οἶνου ἐν τοῖς οἰνοδοχείοις τῶν παραγωγῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος καὶ ἐνὸς εἰδήμονος, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ὁ δ' ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις, ὃν τρόπον βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔργειος δημόσιος φόρος, διατελουσῶν τῶν ἀποθηκῶν τῶν μισθωτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, τὸ δ' ἐναποτιθέμενόν ἔλαιον θέλει διατελεῖ ὑπέγγυον ὑπὲρ τοῦ δήμου, ἀπέναντι τοῦ μισθώματος, μὴ δυναμένου τοῦ μισθωτοῦ νὰ λαμβάνῃ τοιοῦτον ἐκ τῆς ἀποθήκης, εἰμὴ ἐπὶ ἀποδείξει τῆς κατὰ δόσεις ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τὸν δῆμον ὑποχρεώσεων του.

3. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα κατατίθενται ὑπὸ τῶν μισθωτῶν εἰς τὸ ἐν Πύλῳ ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὕδραγωγείου.

4. Ἐπὶ τῶν προσθέτων τούτων δημοτικῶν φόρων ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν.

5. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα. Οὐδεμίᾳ δὲ

δαπάνη ἐκ τῶν προσθέτων τούτων φόρων γίνεται ἄνευ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως παρὰ τοῦ νομάρχου.

6. Ἡ διαχείρισις τῶν ἀνωτέρω φόρων εἶνε ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς τῶν ἄλλων δημοτικῶν φόρων. Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τῆς διαχείρισεως ταύτης συντάσσεται καὶ ἐξελέγχεται κατὰ τὰς διαταξεις τῶν ἀρθρ. 110 καὶ 111 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

N. ΑΦΉΕ' 18 Δεβρίου 1887 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος ὑπὲρ τοῦ δήμου Λετρίνων (1).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Λετρίνων νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ παραγομένου σταφιδόκαρπου πρόσθετον φόρον μέχρι δραχμῶν δύο κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν (2).

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι ὑπὸ τοῦ τελώνου Κατακώλου κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν τοῦ σταφιδόκαρπου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἐκμισθώσεως, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου. Εἰς τὸν τελώνην Κατακώλου χρησιμεῖται ἀμοιβὴ ἡμισείας δραχμῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

3. Οἱ εἰς Κατακώλον ἢ ἐντὸς τοῦ δήμου Λετρίνων ἀποταμιεύοντες σταφιδόκαρπον παραχθέντα ἐξ ἄλλων δήμων ὀφείλουσι νὰ δηλώνωσι τὸ ποσὸν τοῦ τοιούτου σταφιδόκαρπου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸν δήμαρχον Λετρίνων. ὅπως βεβαιῶται διὰ κοινοῦ πρωτοκόλλου τὸ εἰς τὴν κα-

(1) ἘφΚ. 1887 σ. 1367.

(2) Ἀλλ' ἔδε αὐξήσιν ἐπιτραπέϊσαν διὰ τοῦ ν. ΒΗΗ' 1892.

τηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενον ποσὸν σταφιδοκάρπου καὶ ἀπαλλάσσεται τοῦτο τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσθέτου φόρου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφοράν.

4. Ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρ. 1 προσθέτου φόρου πρόσσόδος διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν τοῦ δήμου Λετρίνων καὶ εἰς ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ῥυμοτομίαν τῆς πόλεως Πύργου, δύναται δὲ νὰ παραχωρηθῇ καὶ πρὸς ὑπηρεσίαν συνομολογηθησομένου πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἀποκλειστικῶς δανείου.

5. Ἡ ἀρχικὴ διάρκεια τοῦ προσθέτου τούτου φόρου, ἢ καὶ ἡ παράτασις αὐτῆς ὁρισθήσονται διὰ ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Λετρίνων, ἐγκρινόμενων διὰ Β. Δ. τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (1).

N. ΒΠΗ' 18 Αὐγ. 1892 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος ὑπὲρ τοῦ δήμου Λετρίνων (2).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Λετρίνων ν' αὐξήσῃ κατὰ μίαν ἑπὶ δραχμὴν τὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1887 ΑΦΔΕ νόμον ἐπιτραπέντα εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιβάλῃ πρόσθετον φόρον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ παραγομένου σταφιδοκάρπου, τὸν μέχρι δραχμῶν δύο κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν ὀριζόμενον.

2. Αἱ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου τούτου φόρου, τῆς ἀμοιβῆς τοῦ εἰσπράκτοντος αὐτὸν τελώνου Κατακώλου, περὶ ἀπαλλα-

(1) Ἰδε κατωτ. Β. Δ. 15 Ἰουν. 1888.

(2) ἘφΚ. 1892 σ. 1094.

γῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ φόρου τοῦ ἐξ ἄλλων δήμεων παρα-
χθέντος σταφιδοκάρπου καὶ περὶ τῆς διαρκείας τοῦ
περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3
καὶ 5 τοῦ εἰρημένου Α'Φ₄Ε' νόμου διατηροῦνται·
ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ παρόντος (1).

3. Τὸ ἐκ τῆς αὐξήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ
παρόντος, τοῦ προσθέτου φόρου ἔσοδον, συνεισπρατ-
τόμενον μετὰ τοῦ κατὰ τὸν εἰρημένον Α'Φ₄Ε' νό-
μον προσθέτου φόρου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τελώνου θέλει
κατατίθεσθαι, ἅμα τῇ εἰσπράξει, εἰς τὸ ἐν Πύργῳ
ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς· διατεθή-
σεται δὲ ὡς ἐγγύησις, πρὸς συνομολόγησιν δανείου
τοῦ δήμου ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα χι-
λιᾶδων ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἄνωτέρῳ τῶν ἐπὶ τοῖς ἐκα-
τόν, ὅπως χρησιμεύσῃ ἀποκλειστικῶς εἰς ἀποπερά-
τωσιν τῶν ἡμιτελῶν δημοτικῶν ἔργων, πληρωμὴν
τῶν ἑνεκα ῥυμοτομίας τῆς πόλεως Πύργου ἀποζη-
μιώσεων καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἄλλων δημωφελῶν
ἔργων.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον νὰ δώσῃ
τὸ περισσεῦον ἐκ τῆς κατ' ἔτος ὑπηρεσίας τοῦ εἰ-
ρημένου δανείου ἔσοδον εἰς ἐταιρίαν, ὡς ἐγγύησιν,
πρὸς παροχὴν φωτισμοῦ τῆς πόλεως Πύργου εἴτε
διὰ φωταερίου, εἴτε δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός.

N. ΑΧΜΓ' 22 Δεβρίου 1887 περὶ προσθέ-
του φόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου Μυρτουντίων(2).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Μυρτουντίων νὰ
ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ πα-

(1) *Ιθ: Β. Δ. 2 Σβρίου 1892.

(2) ἘφΚ. 1888 σ. 63.

ραγομένου σταφιδοκάρπου πρόσθετον φόρον μέχρι δραχμῶν δύο κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν.

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι ὑπὸ τοῦ τελώνου Κυλλήνης κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν τοῦ σταφιδοκάρπου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἐκμισθώσεως, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου.

Εἰς τὸν τελώνην Κυλλήνης χορηγεῖται ἀμοιβὴ ἡμισείας δραχμῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

3. Οἱ εἰς Κυλλήνην ἢ ἐντὸς τοῦ δήμου Μυρτουντίων ἀποταμιεύοντες σταφιδόκαρπον παραχθέντα ἐξ ἄλλων δήμων, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τὸ ποσὸν τοῦ τοιούτου σταφιδοκάρπου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸν δήμαρχον Μυρτουντίων, ὅπως βεβαιῶται διὰ κοινοῦ πρωτοκόλλου τὸ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενον ποσὸν σταφιδοκάρπου καὶ ἀπαλλάσσεται τοῦτο τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσθέτου φόρου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐκ προσθέτου φόρου πρόσδοδος διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ῥυμοτομίαν τῆς πόλεως, τὴν διοχέτουςιν ποσίμου ὕδατος καὶ τὴν κατασκευὴν ὀχετῶν, ὑπονόμων καὶ ὁδῶν.

5. Ἡ ἀρχικὴ διάρκεια τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἢ καὶ ἡ παράτασις αὐτῆς ὀρισθήσονται διὰ ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μυρτουντίων, ἐγκρινομένων διὰ Β. Δ. τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου (1).

(1) Ἴδε κατωτ. Β. Δ. 9 Ἰουλ. 1888.

Ν. ΑΨΠΒ' 9 Δεβρίου 1889 περὶ ἐπιβουλῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος ὑπὲρ τοῦ δήμου Βώλακος (1).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Βώλακος νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν του παραγομένου σταριδοκάρπου πρόσθετον φόρον μέχρι λεπτῶν πεντήκοντα κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λίτρων.

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ μὲν τὴν διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν του εἰς ἄλλα μέρη ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἐκμισθώσεως, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου. κατὰ δὲ τὴν διὰ θαλάσσης ὑπὸ τοῦ τελώνου Κατακώλου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἐκμισθώσεως, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου.

Εἰς τὸν τελώνην Κατακώλου χορηγεῖται ἡμοιβὴ ἡμισείας δραχμῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπ' αὐτοῦ ποσοῦ.

3. Οἱ ἐντὸς τοῦ δήμου Βώλακος ἀποταμιεύοντες σταριδοκάρπον παρὰ χθέντα ἐκ τοῦ δήμου Συλλογόντες ἢ ἐξ ἄλλων δήμων ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τὸ ποσὸν τοῦ τοιοῦτου σταριδοκάρπου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου, εἰς τὸν δήμαρχον Βώλακος. ὅπως βεβαιῶται διὰ κοινοῦ πρωτοκόλλου τὸ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενον ποσὸν σταριδοκάρπου καὶ ἀπαλλάσσεται τοῦτο τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσθέτου φόρου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐκ τοῦ προσθέτου τοῦτου φόρου πρόσδοδος θέλει διατίθεσθαι ἀποκλειστι-

(1) ἘφΚ. 1889 σ. 1403.

κῶς εἰς τὴν ἀνακαίνισιν καὶ συντήρησιν τοῦ δημο-
τικῆς ὑδραγωγείου Ἀγουλινίτσας.

5. Ἡ ἀρχικὴ διάρκεια τοῦ προσθέτου τούτου
φόρου ὀρίζεται πενταετής, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐπὶ
ἐτέραν πενταετίαν παράτασις αὐτῆς διὰ ψηφίσμα-
τος τοῦ δημοτικῆς συμβουλίου Βόλακος, ἐγκρινο-
μένου διὰ Β. Δ. τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικῆς
Συμβουλίου.

Ν. ΑΨΠΓ' 9 Δεβρίου 1889 περὶ ἐπιβολῆς
προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος ὑπὲρ
τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος (1).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σκυλλοῦντος νὰ
ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ πα-
ραγομένου σταφιδόκαρπου πρόσθετον φόρον μέχρι
δραχμῶν δύο κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν.

2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπραττεσθαι κατὰ μὲν
τὴν διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν του εἰς ἄλλα
μέρη ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἐκ-
μισθώσεως, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου, κατὰ δὲ
τὴν διὰ θαλάσσης ὑπὸ τοῦ τελώνου Κατακώλου
διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ
τῆς ἐκμισθώσεως, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου.

Εἰς τὸν τελώνην Κατακώλου χορηγεῖται ἀμοιβὴ
ἡμισείας δραχμῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπρατ-
τομένου ὑπ' αὐτοῦ ποσοῦ.

3. Οἱ ἐντὸς τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος ἀποσταμιεύ-
οντες σταφιδόκαρπον παραχθέντα ἐκ τοῦ δήμου
Ἀλιφεύρας ἢ ἄλλων δήμων ὀφείλουσι νὰ δηλώσι
τὸ ποσὸν τοῦ τοιούτου σταφιδόκαρπου εἰς τὸν ἐκ-

(1) ἘφΚ. 1889 σ. 1404.

μισθωτήν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, εἰς τὸν δήμαρχον Συλλοῦντος, ὅπως βεβαιῶται διὰ κοινοῦ πρωτοκόλλου τὸ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενον ποσὸν σταφιδοκάρπου καὶ ἀπαλλάσσεται τοῦτο τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσθέτου φόρου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφοράν.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐκ προσθέτου φόρου πρόσοδος διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου, ὅπως διοχετευθῇ πόσιμον ὕδωρ εἰς Κρέστειναν, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Συλλοῦντος, εἰς τὴν ῥυμοτομίαν τῆς αὐτῆς πρωτευούσης, εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς δημοτικῆς ὁδοῦ ἐκ Κρεσταίνης μέχρι τῆς παραλίας Ἀλωνάκι καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν νεκροταφείου καὶ πλατείας ἐν Κρεσταίνῃ. Μετὰ δὲ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων τούτων τὰ περισσεύοντα ποσὰ διατεθήσονται εἰς τὴν κατασκευὴν δημοτικῶν ὁδῶν ἐν ἄλλοις χωρίοις τοῦ δήμου.

5. Ἡ αὐτὴ πρόσοδος δύναται νὰ παραχωρηθῇ πρὸς ὑπηρεσίαν συνομολογηθησομένου πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἀποκλειστικῶς δανείου. Μέχρι δὲ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τούτου τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν θέλει κατατίθεσθαι εἰς ἓν τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

6. Ἡ ἀρχικὴ διάρκεια τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἢ καὶ ἡ παράτασις αὐτῆς ὀρισθήσονται διὰ ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Συλλοῦντος, ἐγκρινομένων διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (1).

(1) Ἰδὲ κατωτ. Β. Δ. 24 Ἰαν. 1890.

Ν. ΑΩΞΑ' 4 'Ιουν. 1890 περὶ προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου Παμίσου πρὸς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν δημοτ. γυμνασίου ἐν Μεσσήνῃ (1).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆγον Παμίσου νὰ ἐπιβάλλῃ πρόσθετον φόρον ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῆς περιουχῆς αὐτοῦ παραγομένων σύκων καὶ σταφιδοκάρπου· μέχρις ἡμίσεως μὲν λεπτοῦ ἐφ' ἐκάστης ὀκτῆς σύκων· ἐνδὲς δὲ λεπτοῦ ἐφ' ὀκτῆς ὀκτῆς σταφιδοκάρπου.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 πρόσδοδος θέλει κατατίθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος ἐν τῷ ἐν Μεσσήνῃ ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, διατεθήσεται δὲ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν δημοτικοῦ γυμνασίου ἐν Μεσσήνῃ.

3. Ἡ ἀρχικὴ διάρκεια τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἢ καὶ ἡ παράτασις αὐτῆς ὀρισθήσονται διὰ ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παμίσου, ἐγκρινομένων διὰ Β. Δ. τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (2).

Ν. ΑΩΝΕ' 2 'Ιουν. 1890 περὶ ἐκτελέσεως ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῷ χειμάρρῳ Νέδοντι (3).

1. Ἐγκρίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπομένων ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῷ παραρρέοντι τῇ πόλει Καλαμῶν χειμάρρῳ Νέδοντι :

α) Ἀναδασώσεως καὶ στερεώσεως τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ χειμάρρου κλιτύων·

(1) ἘφΚ. 1890 σ. 577.

(2) *Ἰδὲ κατωτ. Β. Δ. 28 'Ιουλ. 1890

(3) ἘφΚ. 1890 σ. 531.

β') Ἐγκαρσίων φραγμάτων εἴτε ἐπὶ τοῦ Νέδοντος εἴτε ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἐκδιδοῦσων ῥύσεων·

γ') Προχώσεως καὶ διευθετήσεως τῆς ὑπαρχούσης κοίτης καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀνορύξεως νέας διὰ τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκροὴν τῶν ὑδάτων·

δ') Πικνὸς χρησίμου ἔργου πρὸς προφύλαξιν τῶν ἀγρῶν καὶ τῆς πόλεως Καλαμῶν κατὰ τὰς ἀναβάσεις τοῦ χειμάρρου.

2. Πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τούτων καὶ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν τυχόν καταληφθησομένων κτημάτων ἐπιβάλλονται οἱ ἐξῆς εἰδικοὶ φόροι, ἀσχέτως πρὸς τοὺς ἐπιβεβλημένους ἤδη δι' ἄλλα ἔργα :

Α') Ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ τελωνείου Καλαμῶν ἐξαγομένων προϊόντων, τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁμωνύμου δήμου παραγομένων :

1) Μιᾶς δραχμῆς ἐρ' ἐκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφίδος.

2) Δέκα λεπτῶν ἐπὶ ἐκάστου στατῆρος σύκων, καὶ

3) Εἴκοσι λεπτῶν ἐπὶ ἐκάστης βαρέλας ἐλαίου.

Β') Πρόσθετος φόρος μέχρι δύο ἑκατοστῶν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων τῶν εἰσπραττομένων ἐν τῷ δήμῳ Καλαμῶν, ἐξαίρουμένων τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προϊόντων.

Γ') Εἰσφορά τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τοῦ δήμου Καλαμῶν, καθοριζομένη κατ' ἔτος διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ καὶ νομαρχιακοῦ συμβουλίου ἢ τῆς νομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς μέχρι τοῦ ὅρου ἐνὸς δεκάτου

τῶν πραγματοποιουμένων τακτικῶν ἐσόδων τοῦ δήμου.

Ἀπαται: αἱ ὡς ἄνω φρολογίαι: καὶ εἰσφοραὶ ἄρ-
χονται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1890 καὶ διαρκοῦσι: μέχρι
τῆς ἀποσθέσεως τοῦ διὰ τὰ ἀνωτέρω ἔργα συνομο-
λογηθησομένου δανείου, περιοριζόμεναι μετὰ τὴν
ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τούτου εἰς τὸ τέταρτον τῶν
ἄνω ὄρων πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων
διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τῶν ἀνωτέρω φό-
ρων ἐνεργεῖται μετὰ τῆς τῶν ἀντιστοίχων δημοσίων
ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ ἀμοιβῇ ποσοστοῦ 1[2 ο]ο
ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

3. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μνημονευόμενα ἔργα εἰσὶ
δημοσίας ἀνάγκης, τὰ δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν
καταληφθησόμενα κτήματα ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγ-
καστικῶς συμφωνίᾳ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου
ΑΧΙΠ' τῆς 24 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσκαιρος κατοχὴ γαιῶν καὶ
κτημάτων δι' ἐξορύξεις ὑλικῶν, δι' ἀποθέσεις ἢ
ἀποκομίσεις χωμάτων, δι' ὁδοῦς, ἀποθήκας καὶ
προσωρινὰ ἐργοστάσια.

Ἡ τοῖς ιδιοκτῆταις ὀφειλομένη ἀποζημιώσις ἔ-
σεται ἀνάλογος τῷ χρόνῳ τῆς κατοχῆς καὶ τῇ ἐκ-
τάσει τοῦ καταλυμβανομένου κτήματος: ἐὰν δὲ
ἰδιαίτερα συμφωνία μετὰ τῶν ιδιοκτητῶν δὲν ᾔῃται
ἐφικτή, ἡ ὀφειλομένη αὐτοῖς ἀποζημιώσις κανονί-
ζεται ὡς καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τῆς ἀναγ-
καστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων κατὰ
τὰς ἰσχυροῦσας σχετικὰς διατάξεις.

Ἐπιτρέπεται, ὅσάκις παρίσταται ἀνάγκη, ἀνα-
γνωρίζομένη ἐκάστοτε διὰ Β. Δ., ἐκδιδομένου μετὰ

γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐπιβληθῶσι δουλεῖαι ἐπὶ γαιῶν καὶ κτημάτων πρὸς ὄφελος τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 ὑδροσυλικῶν ἔργων. Αἱ δὲ αὐτὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν κανονίζονται κατὰ τῆς ἐσχυρούσας περὶ δημοσίων ἐν γένει ἔργων σχετικᾶς διατάξεως.

4. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὀριζόμενοι πρόσθετοι φόροι καὶ τὴ τοῦ δήμου εἰσφορά εἰσάγονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ διατίθενται δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποκλειστικῶς δι' ἃ προωρίσθησεν ἔργα συμφώνως πρὸς τῆς διατάξεως τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

5. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀνταρρομένων ἔργων, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἡ συνομολόγησις δανείου μέχρι ποσοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου δραχ. 600,000 καὶ ἡ ἐξασφάλισις αὐτοῦ διὰ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβληλλομένων ὁρῶν καὶ εἰσφορῶν.

6. Διὰ Β. Δ. (1) κανονίζονται :

α) Ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαλαμβανομένων ἔργων·

β) Ὁ ὅρος τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου καὶ ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τοῦ δανείου, καὶ

γ) Πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀναγκαίᾳ λεπτομέρεια.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. Δ. 25 Φεβρ. 1836 περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν δήμων (1).

1. Ἐκαστος πολίτης ὅστις εἰς τὸ μέλλον θέλει οἰκοδομήσει νέαν οἰκίαν ἐντὸς τῶν πόλεων τοῦ βασιλείου, ὀφείλει διὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἔδειαν δρ.πέντε.

2. (Περὶ εἴχε διαβατικὴν διάταξιν.)

3. Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δήμου, ὅστις θέλει τὰ δαπανᾷ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῶν πόλεων εἰς δημοσίας δειροφυτείας καὶ εἰς κατασκευὴν ὁδῶν.

Β. Δ. 1 Δεβρίου 1836 περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων (2).

1. Τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, καθὼς νοσοκομεία, ὀρφανοτροφεῖα, νοσοτροφεῖα, κλπ. θέλουν διοικεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἀδελφάτων, συγκείμενα ἀπὸ τῶν δῆμαρχων τοῦ δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ταῦτα εὐρίσκονται, καὶ ἀπὸ δύο ἢ τέσσαρς δημότας (3).

(1) ἘφΚ. 1836 σ. 8.

(2) ἘφΚ. 1836 σ. 128.

(3) Τὸ νομοθετ. τοῦτο διάταγμα δὲν ἐθεωρήθη ὡς νόμος δημοσίας τάξεως· ὅθεν ἐφαρμόζεται ἐν ἐλλείψει ἄλλης ἐγκύριως κατεστημένης ἐξουσίας διοικούσης τὰ ἀγαθ. καταστήματα. Οὕτως ἀγαθ. τινῶν καταστημάτων ἢ διοικήσεις ἐκανονίσθη ἄλλως ἐνὰ νόμον· λ. γ. ἡ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὁρφανοτροφείου, ἄλλων δὲ καταστημάτων τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως ὥρισαν οἱ διαθέναι ἢ δωρηταὶ (ὡς τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει Ὁρφανοτροφείου ἀδελφῶν Μπαμπανγιώτου). Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ἐκδίδεται Κυβερνητικὴ προᾶξις, διάταγμα συνήθως, ἐπικυροῦσα καὶ ἀ-

2. Τοὺς τελευταίους τοῦτους ἐκλέγουν τὰ δημο-
τικὰ συμβούλια ἀπὸ δὴμότας ἐντὸς τοῦ δήμου των
πάντοτε ἐπὶ τρία ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων
εἰμφοροῦν νὰ ἐκλεχθοῦν τὰ ἴδια πάλιν ἄτομα.

3. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατὰστημα ἀνήκει εἰς
περισσοτέρους δήμους, τότε οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγον-
ται ἀπὸ ὅλους, πλὴν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀδελφάτου
ἀνήκει εἰς τὸν δήμαρχον ἐκείνου τοῦ δήμου τοῦ ἔ-
χοντος τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς περιουσίας εἰς τὸ
ἀγαθοεργὸν κατὰστημα· τὴν δὲ ἀναλογίαν τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τῶν μελῶν του προσδιορίζει ὁ διοικητής.

4. Ἐὰν διὰ τὸ ἀπροσδιορίστον τῆς περιουσίας
ἀπορῇται· τίς ἐκ τῶν δήμων ἔχει τὸ περισσότερον
δικαίωμα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ κατὰ-
στήματος, τότε ὁ διοικητής προσδιορίζει τὸν δήμαρ-
χον, ὅστις ἔχει νὰ ἀναδεχθῇ τοῦ ἀδελφάτου τὴν
διεύθυνσιν.

5. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀδελφάτου εὐρί-
σκεται ἱατρός, θέλει εἶσθαι μέλος αὐτοῦ, εἰ δὲ εὐ-
ρίσκονται περικοί, ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸ δημοτικὸν
συμβούλιον.

6. Τὸ ἀδελφάτον ἔχει τὴν ἄμεσον διοίκησιν τοῦ

ναγνωρίζουσα τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως ὡς ὁ διαιθέτης ἢ
δωρητὴς διετύπωσε τοῦτον· οὐδὲ δύναται ἡ Κυβέρνησις
νὰ ὀρίσῃ ἄλλως τὰ τῆς διοικήσεως. διότι τότε θὰ παρε-
βίαζε ῥήτραν τῆς κληροδοσίας ἢ δωρεάς. Ἴδε καὶ ἄρθρ.
15 ἐν τέλει. Ἐπίσης ἂν τὸ φιланθρωπ. ἴδρυμα ἀνήκει εἰς
θρησκευτικὴν κοινότητα μ., ὁρθόδοξον, ἐφαρμοστέα αἰ-
νομικαὶ διατάξεις αἱ ἰσχύουσιν δυνάμει τοῦ ἰδιόζοντος
τῆς κοινότητος δικαίου, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν
δημοσίαν ἐν Ἑλλάδι τάξιν. Ἴδε ἄρθρ. 15 § γ' τοῦ Δημοσ.
νόμου.

ἀγαθοεργοῦ καταστήματος κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ 116 ἄρθρου τοῦ περὶ δῆμων νόμου.

7. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου ἔτους, καὶ πρὶν συνταχθῇ ὁ γενικὸς δημοτικὸς προϋπολογισμὸς, τὸ ἀδελφάτον χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ προϋπολογισμὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καθυποβάλλει εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ συζητεῖ, καὶ ἀφοῦ τὸν ἐγκρίνῃ, τὸν συμπεριλαμβάνει εἰς τὸν γενικὸν μὲν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' εἰς ἰδιαιτέρον κεφάλαιον.

8. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς δύο ἢ περισσοτέρους δήμους, ὁ προϋπολογισμὸς συζητεῖται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ προέχοντος δήμου, καὶ μετὰ τοῦτο πέμπεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν διοίκησιν τῶν λοιπῶν δήμων, διὰ νὰ ἐγκριθῇ ὡσαύτως· τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν ἄλλων δήμων θέλει ζητήσῃ περὶ τούτου γνώμην τοῦ ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκλεγθέντος μέλους τοῦ ἀδελφάτου. Ὅταν οἱ δῆμοι δὲν συμφωνήσουν κατὰ τοῦτο, τότε ν' ἀποφασίξῃ ὁ διοικητὴς τὰς τυχόν διαφοράς, συγχρόνως μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

9. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς προϋσταμένης ἀρχῆς, ὁ ἀνήκων δήμαρχος ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα περὶ τῆς δαπάνης τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἀφοῦ πρῶτον συναποφασίσουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ γίνῃ πρᾶξις ἑγγράφος εἰς τὸ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

10. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατάστημα ἀνήκῃ εἰς περισσοτέρους δήμους, τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται·

πρὸς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν μετεχόντων δῆμων, ἀναλόγως τῆς μερίδος ἐκάστου.

11. Παῖσα δαπάνη γενομένη χωρὶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου εἶναι εἰς βάρος οὗ τινος διέταξεν, ἢ ἔκαμεν αὐτήν.

12. Ἐὰν τὸ ἀγαθοεργὸν κατὰστημα ἔχῃ ἀκίνητον περιουσίαν ἐκτεταμένην, ἐκτελεῖται τὸ ἄρθρον 118 τοῦ περὶ δῆμων νόμου.

13. Ἐὰν ἡ περιουσία τοῦ ἦναι μικρά, ἀρκεῖ εἰς ἐπιστάτης, ὅστις διορίζεται ἀπὸ τοῦ ἀδελφάτου κατ' ἐγκρισιν τοῦ διοικητοῦ καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὰς διατάγας τοῦ.

14. Αἱ δωρεαὶ ὅσαι γίνονται εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ κατὰστήματα, εἴτε αὐτομάτως, εἴτε διὰ προσκλήσεων, ἐντὸς τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀδελφάτου καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ μέλη. Μετὰ ταῦτα παρὰδίδονται εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα ὅστις πιστώνει εἰς τὰ βιβλία τοῦ κατὰστημα.

15. Τὸ ἀδελφάτον δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰς δωρεὰς ἢ συνεισφορὰς ταύτας. χωρὶς ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρισιν τῆς προϋσταμένης ἀρχῆς, καὶ χωρὶς νὰ καθυποβάλῃ προϋπολογισμόν· πρέπει δὲ νὰ ἐκτελεῖται πάντοτε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ διδόντος μετ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν κατὰ τὴν δύναμιν τῆς δωρεᾶς.

16. Ἄν ἡ δαπάνη δὲν ἦναι κατεπείγουσα, καὶ ἐγγίξῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος. δὲν γίνεται ἰδιαίτερος ὑπολογισμὸς διὰ τὰ δωρήματα, ἀλλὰ προσθέτονται ταῦτα εἰς τὸν καθολικὸν προϋπολογισμόν τοῦ νέου ἔτους ἐν τῇ θέσει περὶ ἀγαθοεργείας.

17. Οἱ ἄνωθεν ὁρίσμοι ὡς πρὸς τοὺς προϋπολο-

γισμούς καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ τεχνοσυμβούλια, καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ἐφορίας τῶν σχολείων, διατηρουμένων ἀκριβῶς τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας τῶν διαταχθέντων ἐν τοῖς ἄρθροις 114 καὶ 116.

Β. Α. 29 Ἰουλίου 1837 περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων (1).

1. Εἰς τοὺς δήμους α' τάξεως ἡ ἐτήσια ἀντιμισθία τοῦ δημάρχου δὲν εἰσπορεῖ νὰ ὑπερβαίνει τὰς δύο χιλιάδας τετρακοσίας (2400) δραχμὰς. ἐκτὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, ὅπου εἰσπορεῖ νὰ φθάσῃ ἕως τρεῖς χιλιάδας (3000) δραχμ.

2. Εἰς τοὺς δήμους β' τάξεως προσδιορίζεται ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν : Εἰς δραχμὰς 600 διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 2000 ἕως 2500 κατοίκους. Εἰς δραχμὰς 780 διὰ τοὺς ἔχοντας μέχρι τῶν 5000 κατοίκους. Εἰς 1000 διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν μέχρι τῶν 7500 κατοίκους. Εἰς 1500 διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν ὑπὲρ τοὺς 7500 κατοίκους.

3. Εἰς τοὺς δήμους τῆς γ' τάξεως ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας προσδιορίζεται ἐπίσης ὡς ἐφεξῆς : Εἰς δραχμὰς 200 διὰ τοὺς δήμους τοὺς συνισταμένους ἀπὸ 300 μέχρι τῶν 500 κατοίκων. Εἰς 300, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 500 μέχρις 750. Εἰς 400 διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 750 μέχρι 1000. Εἰς 500 διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 1000 μέχρι 1500, καὶ

(1) Ἐφ.Κ. 1837 σ. 30.

εις 600 δι' εκαίνους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερ-
βαίνει τοὺς 1500.

4. Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων προσδιο-
ρισμένη, προσότης ὡς μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας
ἐνὸς δημάρχου δὲν πρέπει νὰ θεωρηται ὡς ἐλάχι-
στος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ δημάρχου, ἐνὸς κατὰ
τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἀμέσως
ἐκλογισθέντος δήμου (1).

5. Εἰς τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνον-
ται τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου, τὰ διὰ τὴν ἀντι-
μισθίαν τοῦ ἀρχαίου προσωπικοῦ, καὶ διὰ τὰς
λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, ἀλλὰ ταῦτα θέλουσι
διδοῦναι χωριστὰ προσδιοριζόμενα παρὰ τοῦ δημο-
τικοῦ συμβουλίου.

6. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη ἐμπορεῖ νὰ πληρώνηται
καὶ κατὰ μῆνα ἀνελόγως.

B. Δ. 23 Ἰουνίου 1839 περὶ τῶν χρεῶν
τῶν κοινοτήτων (2).

1. Τὰ χρέη τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν
δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰς κατὰσχέσεις
διὰ χρεὶν αὐτῶν προγενέστερα τῆς συστάσεώς των.
ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις προπο-
σθέντων.

2. Ὅταν τὰ χρεὶν τῶν κοινοτήτων τὰ ἐπὶ τῆς
βασικῆς κυβερνήσεως καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους
μετασχηματισεώς των γένωνται, ἦναι ἀναμειβθή-
τητα. ἡ αὐτοῦ δικαστικῶς διακριθῶσι, καὶ κοινότη-

(1) Ἦδε κατωτ. ἐγκ. ἀρ. 118 τῆς 22 Ὀβρίου 1853
περὶ ἀντιμισθίας τῶν δέμαρχων.

(2) ἘφΚ. 1839 σ. 15. Ἦδε καὶ ν. ΡΠΘ' 1852 περὶ ἐ-
ξουχίσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων.

τες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶνῳσι καθ' ἕκαστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀνεξαίρετως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἄν ἡ κοινότης, ἔχουσα τοιαῦτα χρεῖα, δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους κατὰσχῆσιν τσαύτης ποσότητος χρημάτων, ὅση ἐξισοῦται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν των εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Β. Δ. 19 Ἰαν. 1853 περὶ ἐρμηνείας τῆς λέξεως «ἐμπορεύματα» ⁽¹⁾.

Ὑπὸ τὴν λέξιν «ἐμπορεύματα» συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ καὶ τὰ ἔλαια.

Β. Δ. 15 Ἰουν. 1888 περὶ ἐνάρξεως καὶ διαρκείας τοῦ κατὰ τὸν ν. ΑΦΉΕ' προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ δήμῳ Λετρίνων παραγομένου σταφυλοκάρπου ⁽²⁾.

Ἐγκρίνομεν τὸ ἀπὸ 16 Ἀπρ. ε. ε. ὑπ' ἀρ. 84 ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Λετρίνων. δι' οὗ ἡ ἐναρξίς μὲν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τούτου ὀρίζεται ἡ 1 Αὐγ. ε. ε. ἥτοι ἡ ἐρετεινὴ ἐσοδεία. ἀρχικὴ δὲ διάρκεια μέχρι 31 Δεβρίου 1920 ἥτοι ἐπὶ ἔτη 33.

(1) ἘφΚ. π. 1853 σελ. 10.

(2) ἘφΚ. 1888 σ. 877.

Β. Α. 9 'Ιουλ. 1888 περὶ τοῦ κατὰ τὸν ν. ΑΧΜΓ' προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου τοῦ δήμου Μυρτουντίων (1).

Ἐγκρίνομεν τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθμὸν 176 ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ διαληφθέντος δήμου, δι' οὗ ὁρίζεται ὁ μὲν πρόσθετος ρόρος εἰς δραχμὰς δύο κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, ἡ δὲ ἀρχικὴ διάρκεια διετῆς. ἀρχομένη ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἐ. ἔ.. ἤτοι ἀπὸ τῆς νέας παραγωγῆς.

Β. Α. 24 Ιαν. 1890 περὶ ἐνάρξεως καὶ διαρκείας τοῦ κατὰ τὸν νόμον ΑΨΠΙ' τῆς 9 Δεβρίου 1889 προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου τοῦ δήμου Σκυλλαοῦντος (2).

Ἐγκρίνομεν τὸ ἀπὸ 24 Δεβρίου π. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 9 ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ εἰρημένου δήμου, δι' οὗ ἐναρξίς μὲν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τούτου ὁρίζεται ἡ 1 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἤτοι ἡ ἐρετεινὴ ἐσοδεία. ἀρχικὴ δὲ διάρκεια μέχρι 31 'Ιουλίου 1928. ἤτοι ἐπὶ ἔτη 38.

Β. Α. 5 Φεβρ. 1890 περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεως τοῦ ν. ΩΕ' τοῦ 1880 καὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Πυλίων (3).

Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ εἰρημένου νόμου περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Αἰγίου ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὴν εἰσπράξιν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Πυλίων.

(1) ἘφΚ. 1888 σ. 951.

(2) ἘφΚ. 1890 σ. 80.

(3) ἘφΚ. 1890 σ. 132.

Β. Δ. 17 Μαρτίου 1890 περὶ ἐφαρμογῆς διατάξεως τοῦ ν. ΩΕ' καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Δύμης (1).

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ εἰρημένου νόμου περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Αἰγίου ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Δύμης κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς Πατρῶν σύναμα μετὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου, τὰ δὲ χρήματα παρακατατίθενται παρὰ τῷ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς.

Β. Δ. 27 Μαρτ. 1890 περὶ ἐφαρμογῆς διατάξεως τοῦ ν. ΩΕ' καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Ἐρινεοῦ (2).

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ εἰρημένου νόμου περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Αἰγίου ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Ἐρινεοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὑπὸ τοῦ ὑποτελώνου Αἰγίου σύναμα μετὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου, τὰ δὲ χρήματα παρακατατίθενται παρὰ τῷ ἐν Αἰγίῳ ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἢ ἄλλης τοιαύτης.

Β. Δ. 6 Ἰουν. 1890 περὶ ἐφαρμογῆς διατάξεως τοῦ ν. ΩΕ' τοῦ 1880 εἰς τὴν εἰσ-

(1) Ἐφ.Κ. 1890 σ. 255.

(2) Ἐφ.Κ. 1890 σ. 282.

πραξιν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Φλεσιάδος (1).

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ εἰρημένου νόμου ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὴν εἰσπραξιν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Φλεσιάδος, ἐνεργουμένην κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς ἐν τε τῷ ὑποτελωνείῳ Μαράθου καὶ ἐν τῷ τελωνιακῷ σταθμαρχείῳ Γαλῶθης ὑπὸ τῶν ὑποτελωνῶν Μαράθου καὶ Πύλου μετὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου ἐπὶ ποσοστῷ ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, τὰ δὲ εἰσπραττόμενα ἐκ τοῦ δημοτικοῦ τούτου φόρου χρήματα θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα τοῦ εἰρημένου δήμου.

Β. Δ. 29 Ἰουν. 1890 περὶ ἐφαρμογῆς διατάξεως τοῦ ν. ΩΕ' τοῦ 1880 καὶ εἰς τὴν εἰσπραξιν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Βουρῶν (2).

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ εἰρημένου νόμου ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὴν εἰσπραξιν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Βουρῶν, ἐνεργουμένην κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὑπὸ τοῦ ὑποτελώνου Αἰγίου σύναμα μετὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου, τὰ δὲ ἐκ τοῦ φόρου τούτου εἰσπραττόμενα χρήματα παρακατατίθενται παρὰ τῷ ἐν Αἰγίῳ ὑποκαταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἄλλης τοιαύτης.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται δι' ἐκμισθώσεως, ψηφίσματι τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου

(1) ἘφΚ. 1890 σ. 570.

(2) ἘφΚ. 1890 σ. 669.

καὶ ἐγκρίσει τῆς νομαρχίας, ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τῆς ἐκ-
μισθώσεως ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ὑποτελώνου.

Ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ φόρου τούτου δημοτικοῦ ἐσό-
δου θέλει πληρόνεσθαι ἐτησίως ὑπὸ τοῦ δήμου πρῶ-
τιστα ὁ τόκος καὶ τὸ χρεώλυτρον συνομολογητέου
μετὰ τινος τῶν εἰρημένων τραπεζῶν δανείου τοῦ
δήμου ἐκ δραχμῶν 75,000 μέχρις ἐξοφλήσεως
πρὸς ἐκτελέσιν τῶν ἐν τῷ ὑπὸ στοίχ. ΠΕ' τῆς 23
Μαΐου ἐ. ἔ. ψηφίσματι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου
μνημονευομένων δημωφελῶν ἔργων.

Β. Δ. 28 Ἰουλ. 1890 περὶ τῆς διαρκείας
τοῦ κατὰ τὸν ν. ΑΩΞΑ' φόρου ἐπὶ τῶν σύ-
κων καὶ τοῦ σταφιδοκάρπου τοῦ δήμου
Παμίσου (1),

Ἐγκρίνομεν τὸ ἀπὸ 19 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ.
44 ψηφίσμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παμίσου,
δι' οὗ ὠρίσθη ἡ ἀρχικὴ διάρκεια τοῦ προσθέτου
τούτου φόρου ἐπὶ πενταετίαν, περιλαμβανομένου
καὶ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Β. Δ. 15 Αὐγ. 1890 περὶ τοῦ τρόπου τῆς
βεβαιώσεως τῶν ἐξαγομένων προϊόντων τοῦ
δήμου Καλαμῶν κατὰ τὸν ΑΩΝΕ' ν. περὶ
ἐκτελέσεως ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῷ χει-
μάρῳ Νέδοντι (2).

1. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ νομάρχου Μεσ-
σηνίας, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου
Καλαμῶν, συνεργουμένη ἐν τῷ νομαρχιακῷ κατα-
στήματι ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ μη-

(1) ἘφΚ. 1890 σ. 773.

(2) ἘφΚ. 1890 σ. 839.

νός Λυγούστου, προσδιορίζει διὰ πρωτοκόλλου τὸ ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Καλαμῶν παραχθέν καὶ ἐξαχθησόμενον ποσὸν τῆς μὲν σταφίδος εἰς ἐνε-
τικὰς λίτρας, τῶν δὲ σύκων εἰς στατῆρας.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Δεβρίου προσδιορίζει ὡσαύτως εἰς βαρέλας τὸ ἐξα-
χθησόμενον ποσὸν τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς παραγωγῆς
τοῦ δήμου τούτου.

Ἀντίγραφον τῶν πρωτοκόλλων τούτων ἀποστέλ-
λεται εἰς τὸν τελώνην καὶ ἕτερον τοιχοκολλᾶται εἰς
τὸ δημαρχεῖον.

2. Ὁ καταθέτων εἰς τὸ τελωνεῖον Καλαμῶν
διασάφησιν ἐξαγωγῆς τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρ-
θρῳ ἀναφερομένων προϊόντων ὀφείλει ἰὰ μνημονεῦσιν
ὁδηγῶς ἐν αὐτῇ. ἂν ταῦτα δὲν παρήχθησαν ἐκ τοῦ
δήμου Καλαμῶν, ἢ ἂν τὸ ὅλον ἢ ὠρισμένον μέρος
ἦναι προϊόντα τοῦ δήμου τούτου. Ἀλλ' ἂν ὁ τε-
λώνης διαφωτῇ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν
προϊόντων τοῦ δήμου Καλαμῶν, καταχωρεῖται τὰς
ἀντιρρήσεις του κάτωθι τῆς διασαφήσεως.

3. Ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ τελώνου ἀπορρί-
νεται ἀνεκκλήτως ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τοῦ εἰ-
ρηνοδίκου, τοῦ προέδρου τῆς νομαρχιακῆς ἐπιτρο-
πῆς καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου,
συνερχομένη ἐν τῷ τελωνιακῷ καταστήματι κατὰ
τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς τῇ προσκλήσει τοῦ τελώνου.

Ἄν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δεχθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει
τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ τελώνου, χρεώνει οὗτος συμ-
πληρωτικῶς τὴν διασάφησιν μὲ τὸν κατὰ τὸν ν.
ΑΩΝΕ' εἰδικὸν ὄρον.

4. Μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ διὰ τοῦ πρωτοκόλ-
λου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπιτροπῆς προσδιορι-

σθέντος ὡς ἐξαχθισομένου ποσοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ δήμου Καλαμῶν, ὁ τελώνης δὲν θέλει καταχωρίζει πλέον ἀντιρρήσεις.

5. 'Ο κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κεφάλ. Β' τοῦ ν. ΑΩΝΕ' εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ὁρίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατόν. 'Ο οἰκονομικὸς ἔφορος Καλαμῶν ὁφείλει νὰ βεβαιώσῃ συμπληρωτικῶς τὸν εἰδικὸν τοῦτον φόρον καὶ ἐπὶ τῶν βεβαιωθέντων ἤδη ἀμέσων δημοσίων τοῦ ἔτους 1890.

Διὰ Β. Δ. θέλει καθορισθῇ ἡ ἀναλογοῦσα εἰσφορά τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τοῦ δήμου Καλαμῶν διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος, τὰ τῆς εἰδικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων καὶ ὁ ὅρος τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ άρθρου 5 τοῦ ἄνω νόμου δανείου.

Β. Δ. 2 Σβρίου 1892 περὶ τῆς ἐνάρξεως καὶ διαρκείας τῆς κατὰ τὸν ν. ΒΠΗ' αὐξήσεως τοῦ ὑπὲρ τοῦ δήμου Λετρίνων προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ σταφυδοκάρπου (1).

'Εγκρίνομεν τὸ ἀπὸ 3 θβρίου π. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 25 ψήφισμα τοῦ οἰκείου δημοτ. συμβουλίου, δι' οὗ ὁρίζεται ἐναρξίς τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου ἡ 1 Αὐγ. ἔ. ἔ. καὶ λήξις αὐτῆς ἡ 31 Δεβρίου 1920.

(1) ΕφΚ. 1892 σ. 1178.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἀπόσπασμα τῶν ὀδηγιῶν τῆς 15]27 Ἀπρ. 1834 (μὴ δημοσιευθεισῶν διὰ τῆς Ἐρκ.) περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων (1).

Ὁ περὶ τῶν δήμων νόμος τῆς 27 Δεβρίου 1833 (8 Ἰανουαρ. 1834) διαγράφει εἰς τὰ ἄρθρα 1—8 τὰς γενικὰς ἀρχάς, κατὰ τὰς ὁποίας νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰς δήμους διαίρεσις τοῦ βασιλείου καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ ὁ ἐμβριθὴς σκοπὸς τοῦ περὶ τῶν δήμων νόμου. ἂν δὲν ἐννοηθοῦν καλῶς αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀρχαί, καὶ ἂν δὲν ἐφαρμοσθοῦν ὁμοιομόρρως αἱ παροῦσαι ὁδηγαί, διατάττουν ἀκριθέστερον τὰ ὅσα ἀναγκαιοῦν, πρῶτον μὲν διὰ νὰ διαγραφῇ ἐπὶ τὸ ἀκριθέστερον ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν δήμων, καὶ δεύτερον διὰ νὰ διασαφηνισθῶσιν αἱ ἀρχαί, καθ' ἃς πρέπει νὰ γείνη ὁ σχηματισμὸς, καὶ διὰ νὰ προσληφθῇ πᾶσα παρεξήγησις, καὶ τέλος διὰ νὰ προσδιορισθῇ ὁ καιρὸς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως.

α'. Περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως τῶν δήμων. Οἱ δήμοι ἀποτελοῦν τὸ κατώτερον μέρος εἰς τὴν διαίρεσιν τοῦ βασιλείου. Καθώς, κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 3]15 Ἀπριλίου 1833, τὸ βασιλεῖον σύγκειται ἐκ δέκα νομαρχιῶν, καὶ πᾶσα νομαρχία ἐκ τινος ἀριθμοῦ ἐπαρχῶν, οὕτω πᾶσα ἐπαρχία θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ δήμους, οἵτινες θέλουσι διορισθῇ κατὰ τὴν ἑκτασιν καὶ κατὰ τὸν πληθυσμόν.

(1) ΔΖ. 6' σελ. 212—215.

Σκοπὸς τῆς διακρίσεως ταύτης τοῦ Κράτους εἶναι τὸ νὰ κατορθωθῇ ἡ ὀργανικὴ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτικοῦ σώματος καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ εὐκολωτέρα καὶ ἀπλουστέρα ἡ διοικήσεις τοῦ Κράτους, ὥστε ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις νὰ μὲνῃ ἐπαναπαυμένη ὅτι οἱ νόμοι καὶ οἱ δημόσιοι σκοποὶ ἐκτελοῦνται εἰς μὲν τὰς νομαρχίας διὰ τῶν νομαρχιῶν, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας διὰ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ εἰς τοὺς δήμους διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὸν δῆμον λοιπὸν, ὡς εἰς ἑσχατον μέλος, λήγουν ἅπαντες οἱ κλάδοι τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους· ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἀποτελεῖ σῶμα. αὐθύπαρκτον. ἐπιδεκτικὸν ἰδιαιτέρας διοικήσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πολιτικόν, τὸν οἰκονομικόν, ἐκκλησιαστικόν, ἐκπαιδευτικόν καὶ ἐν γένει πάντα ἄλλον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Τὸ δὲ χαρακτηριστικὸν τῆς δημοτικῆς διοικήσεως συνίσταται εἰς τὸ ὅτι οἱπραγματοποιηθησόμενοι σκοποὶ ἀφορῶσι μόνον τὸν δῆμον καὶ ἐπεκτείνονται εἰς ὅλα τὰ μέλη αὐτοῦ. Ὅπου δὲν ὑπάρχουσι μετὰ τῶν μελῶν τοῦτων δεσμοὶ, πηγάζοντες ἀπὸ κοινῆς συμμέροντας ἢ ἀπὸ σχέσεις συγγενείας. φιλίας, ἢ ἄλλης συναρμογῆς, ἐκεῖ στερεῖται ἡ κοινὴ διοίκησις τῶν πρώτων τῆς θεμελίων, καὶ ἡ ἑκτασίς της ματαιοῦναι τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς συστάσεώς της.

Παραδείγματα τινα θέλουσι διασαφηνίσει τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐξ αὐτῶν πορισμάτων.

Εἰς πάντα δῆμον θέλει κρατεῖσθαι τοῦ λοιποῦ βιβλίον περὶ τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποθιώσεων· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ κρατηθῇ

διὰ τοὺς κατοικοὺς δῆμων μακρᾶς ἐκτάσεως, διότι τὸ βρέφος, πρὶν καταγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον, πρέπει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταγραφῆς διορισμένον. ὁ δὲ ἀποθανὼν πρέπει νὰ ἐπιθεωρηθῇ παρ' αὐτοῦ, καὶ οἱ νυμφευόμενοι νὰ ἐμφορνισθῶσιν ἐνώπιόν του.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ διατάγματος τῆς 6]18 Φεβρουαρίου 1834 πρέπει νὰ σχηματισθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς ἕκαστον δῆμον δημοτικὸν σχολεῖον, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος εὐρείουν ὅλα τὰ παιδία νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτὸ, εἰς διάστημα προσδωρισμένης σειρᾶς ἐτῶν· τοῦτο δὲν κατορθοῦται· εἰμὴ ὅπου ἡ περιφέρεια τοῦ δήμου εἶναι τόσο μικρά, ὥστε ἡ κατοικία τῶν μαθητῶν νὰ ᾔηαι πλησίον τοῦ σχολείου.

Πᾶς δῆμος χρειάζεται διὰ καλλιέργειαν καὶ ἐπικαρπίαν τῶν ἐντὸς τῆς δημοτικῆς περιφέρειας ἀγρῶν, λειβαδίων, ἀμπελώνων κλπ. κοινὰς ὁδοὺς καὶ κοινὰ ἐξασφαλιστικὰ καταστήματα, ἢ διατήρησις τῶν ὁποίων γίνεται δι' ἐξόδων τῆς δημοτικῆς περιουσίας. Ἐὰν λοιπὸν ἡ περιφέρεια τοῦ δήμου εἶναι πολλὰ ἐκτεταμένη, καταστάνετα· ἀδύνατος ἡ καλλιέργεια καὶ ἐπικαρπία ἀπὸ ἑν μόνον κοινὸν κέντρον· ἢ ἀπὸ διάφορα γειτονιάζοντα κέντρα, καὶ ἐπομένως ἤθελον ἀπαιτεῖσθαι διὰ τὰ μέρη τὸσον ἐκτεταμένης περιφέρειας ἰδιαίτερα ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας καὶ ἐξασφαλίσεως καταστήματα, τῶν ὁποίων τὰ ἐξοδα δὲν δύνανται δικαίῳ τῷ λόγῳ νὰ θεωρηθοῦν ὡς κοινὰ βάρη.

Ὁ δήμαρχος ὀφείλει νὰ διαχειρίζηται ὅλην τὴν ἐπιτόπιον κατὰ τὸν δῆμον ἀστυνομίαν· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον, ἂν δὲν ᾔηαι ὅλα τὰ μέρη

τοῦ δήμου τόσον πλησίον, ὥστε νὰ δύναται νὰ τὰ ἐφορεύῃ μὲ ἄγρυπνον ὄμμα (1).

Πᾶς δῆμος πρέπει νὰ λάβῃ ὅσον τάχιστα ἐν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφωνται ὅλαι αἱ ἐν-
τὸς τοῦ δήμου οἰκίαι καὶ κτήματα, σημειουμένων
καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν, τοῦ ποσοῦ τῶν ὀρόρων ἢ παν-
τὸς ἕλλου ἐπ' αὐτὰ βάρους, καὶ νὰ καταχωρίζων-
ται ὅλαι αἱ κατὰ καιροὺς συμβαίνουσαι εἰς αὐτὰ
μεταβολαί· ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον δὲν εἶναι
ἐργον ἐνὸς ἀνθρώπου, ἀν ὁ δῆμος ᾗναι ὑπὲρ τὸ δέον
ἐκπαιχμένος.

Ἀλλ' ἂν ὁ σκοπὸς τῶν δήμων διὰ τοὺς προο-
ρηθέντας λόγους ἀπαίτῃ ἀρ' ἐνὸς μέρους ἀρεύκτως
περιορισμὸν τῆς ἐκτάσεώς των, εἶναι βέβαιον ἀρ'
ἐτέρου. ὅτι ὁ σχηματισμὸς παρὰ πολὺ μικρῶν δή-
μων ἔθελεν ἐπιφέρει οὐσιώδεις βλάβας, ὅχι μόνον
διότι ἐκ τούτου πολλαπλασιάζονται ἄνευ λόγου τὰ
ὄργανα τῆς κυβερνήσεως καὶ διευκολύνεται ὁ διο-
ρισμὸς μὲ ἱκανῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ
διότι ὁ περιορισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τὰ μικρὰ
μέσα ἔθελεν καταστήσει ἀδύνατον τὸ νὰ ἀναλω-
πυρωθῇ ἡ δραστηριότης καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ δή-
μου, νὰ κινηθῶν τὰ μέλη εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ
νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰ δημόσια πράγματα τοῦ
δήμου, νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ ἥλιος διὰ τὴν βελτίωσιν
τῆς καταστάσεως τοῦ δήμου καὶ νὰ ἀνεγερθῶν κα-
λῶς ὀργανισμένα δημοτικὰ καταστήματα.

Ἀρᾶς ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθησαν τὰ ὅσα ἀφορῶσι
τὸν σκοπὸν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων, δὲν ἔσται

(1) Ἄλλ' ἔδωκεν ἡ διαχείρισις τῆς ἀστυνομικῆς ἐπὶ τῆς
ἐκ τῶν δημοτάρχων (ὁδὸς περὶ τοῦ Ἀστυνομικῆς Νομοθεσίας).

εἶσθαι· πολλὰ δὲ σκολόν νὰ ἐνιοηθῶσι καλῶς αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ φυλαχθοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχηματισμοῦ.

6. Γενικαί ἀρχαὶ διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν δήμων.

Ὁ περὶ δήμων νόμος διακρίνει τοὺς δήμους κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων εἰς τρεῖς τάξεις, διατάττει δὲ συγχρόνως ὅτι πᾶν μέρος, ἔχον τοῦλάχιστον τριακοσίας ψυχάς, πρέπει νὰ σχηματίζῃ ἰδιαιτέρον δῆμον.

Ἡ διαίρεσις λοιπὸν ἐνὸς πολυαριθμοῦ μέρους (πόλεως) εἰς πλείονας δήμους ἤθελεν ἀντιβαίνει ἐπίσης εἰς τὸν νόμον καθὼς καὶ ἡ ἐνωσις πλειόνων μερῶν. ἔχόντων τοῦλάχιστον τριακοσίας ψυχάς, εἰς ἓνα δῆμον· διότι, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἤθελε διασχισθῇ βιαίως ὁ σκοπὸς τῆς κοινῆς διοικήσεως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἤθελεν ἐνωθῇ βιαίως καὶ παρὰ ρύσιν συμφέροντα πάντη ἀλλότρια.

Ὁ νόμος, ἔχων πάντοτε πρὸ ὀρθαλμῶν τὸν ἀληθεῖ σκοπὸν καὶ τὸν ἀκριβῆ ὀρισμὸν τοῦ δήμου, ὅχι μόνον συγχωρεῖ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 κατ' ἐξαίρεσιν τὸν σχηματισμὸν δήμων, ἔχόντων ὀλιγωτέρας τῶν 300 ψυχῶν· διότι ἦτον ἀναμυθήσολον ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλουν εὑρεθῇ ἐνωμέναι τριακόσιαι ψυχαὶ εἰς ἕκαστον μέρος, ἔχον ἀρκετὴν πρὸς σχηματισμὸν δήμου ἑκτασιν), ἀλλὰ διατάττει διὰ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τὸ τί πρέπει νὰ γενῇ κατ' ἐξαίρεσιν ὡς πρὸς τὰ μέρη τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύνανται νὰ σχηματίσωσιν ἰδίον δῆμον.

Σχηματιζομένων τῶν δήμων πρέπει νὰ διαγράφεται συγχρόνως καὶ ἡ ἑκτασις αὐτῶν, τοῦτέστι

τὸ ἐμβαδὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ δῆμος, εἰάν ἡ φύσις αὐτὴ δὲν προσδιώρισε τὰ σύνορα, ὡς π. χ. εἰς νήσους τινάς.

Τὸν πρῶτιστον κανόνα διὰ τὴν διαγραφὴν τῶν συνόρων τῶν δήμων δίδουν αἱ φυσικαὶ περιστάσεις. διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φυσικὴ θέσις συνήνωσε τοὺς κατοίκους μικροῦ τινος μέρους διὰ κοινῆς καὶ συνεχοῦς σχέσεως, ἢ ἔθεσε καὶ τὴν βάσιν τοιαύτης σχέσεως, ἣτις δὲν πρέπει νὰ χωρισθῇ διὰ τοῦ δημοτικοῦ σχηματισμοῦ ἀλλὰ μᾶλλον νὰ συσφιγχθῇ ἐτι περισσότερον.

Ῥάχα καὶ ῥάραγγες, νερά καὶ δάση εἶναι πανταχοῦ φυσικὰ καὶ μόνιμα σημεῖα διὰ τὴν διαγραφὴν τῶν συνόρων τῶν δήμων· ἂν ὅμως δὲν εὐρίσκωνται τοιαῦτα σύνορα, ἢ ἂν ὑπάρχουν μὲν ἀλλὰ διακόπτουν τὰς γαίας ἐκείνων τῶν μερῶν, ἐξ ὧν ἔπρεπε νὰ σχηματισθῇ ὁ δῆμος, τότε πρέπει νὰ προσδιορισθοῦν τὰ σύνορα ἐκεῖ ὅπου παύει ἡ συνέχεια πῶν γαιῶν τούτων· ἐπομένως εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας θέλουν θεωρηθῇ ὡς σύνορα τοῦ δήμου τὰ ἔσχατα κτήματα τῶν συνεχομένων κτημάτων.

Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν δήμων δὲν ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ κανὼν γενικός, ὡς ἀπείρου οὐσῆς τῆς διαφορᾶς τῶν τοπικῶν περιστάσεων, πάντοτε ὅμως πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅτι, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀναπόφευκτος ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων δικαιολογημένη ἀνάγκη, τὰ πλέον ἀπομακρυσμένα μέρη τοῦ δήμου δὲν πρέπει νὰ ἀπέχουν πλέον τῶν δύο ὥρων ἀπὸ τὸ κέντρον. Ἀλλ' ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, δὲν πρέπει νὰ παραβλεφθῇ τὸ ὅτι ἡ τωρινὴ κατάστασις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος εἶναι μό-

νον προσωρινή, ἥτις, ὁμοῦ μὲ πολλὰ ἔγνη τῶν δει-
νῶν τὰ ὁποῖα ὑπέφερε τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, θέλει
παύσει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς θείας Προνοίας καὶ
ὑπὸ τὴν πατρικὴν κυβέρνησιν ἐνὸς βασιλέως, ὅστις
μὲ ἄγρυπνον ὄμμα ὀροντίζει διὰ τὴν εὐδαιμονίαν
τοῦ λαοῦ Του. Ἐπομένως ὁ σχηματισμὸς τῶν δή-
μων, διὰ νὰ γείνη διαρκὴς, δὲν πρέπει νὰ θεμελιου-
ται μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος πληθυσμοῦ ἐκάστου
μέρους, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ κατα-
στάσεως, τοῦτέστι πόσους κατοίκους δύναται νὰ
θρέψῃ, καὶ ἂν δύνανται νὰ κατορθωθῶν σχέσεις
κοινωνίας.

Πᾶς καλλιεργημένος ἢ ἀκαλλιεργητος τόπος,
πᾶν γῆπεδον καὶ πᾶν οἰκοδόμημα πρέπει νὰ ἐμπε-
ριλαμβάνηται εἰς δημοτικὴν τινα περιοχὴν. ἁδια-
φόρως ἂν ὁ ἰδιοκτήτης ἦναι ἰδιώτης, δῆμος, σῶμα
ἢ καὶ αὐτὸ τὸ δημόσιον.

Μεγάλα συνεχόμενα κτήματα, χάριν λόγου με-
γάλα δημόσια δάση, δὲν πρέπει νὰ χωρισθῶν ἀλλὰ
νὰ ἐνωθῶν εἰς μίαν καὶ μόνην περιοχὴν· ἂν ὅμως
τοιοῦτον κτῆμα ἦναι παραπολὺ ἐκτεταμένον, ἡμ-
πορεῖ κατ' ἐξάίρεσιν νὰ γείνη ὑποδιαιρέσεις, τιθεμέ-
νων φυσικῶν καὶ ἐκρινήτων ὁρίων.

Ὅδηγίαι περὶ ὁροθεσίας τῶν δήμων
25 Δεβρίου 1838 ⁽¹⁾.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 27 Δεβρίου 1833
8 Ἰανουαρίου 1834) περὶ διοργανισμοῦ τῶν δή-
μων νόμου, τὰ ὅρια αὐτῶν πρέπει νὰ διαιερωθῶσιν
ἀκριβῶς καὶ νὰ σημειωθῶσιν ὁρατῶς· ὅπου ὑπάρ-

(1) ἘφΚ. π. 1839 σελ. 2.—ΔΖ. 6' σ. 218.

χουν ἤδη φυσικαὶ ὁροθετικαὶ γραμμαὶ. οἷον σειραὶ ὁρέων, χαράδραι, ῥύακες, λίμναι, ἢ καὶ ὁδοί, θέλει γίνεσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν αὐτῶν χρῆσις. καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων θέλουν τίθεσθαι τεχνικὰ ὁροθετικὰ σημεῖα ἢ λίθοι. Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ δῆμοι τοῦ Κράτους ἐσχηματίσθησαν ἤδη, καὶ ἡ διοικήσις των εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ, διατάττεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ γενικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ρηθέντος ἄρθρου τοῦ νόμου, διὰ τὸ ὁμοιόμορφον δὲ κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὁροθεσίας ἐκδίδομεν τὰς ἀκολουθοῦς ὁδηγίας, κοινοποιουμένας εἰς τοὺς διοικητὰς, ὑποδιοικητὰς καὶ δημάρχους διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτάς.

1. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει διορισθῇ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δημάρχου, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τριῶν μελῶν, ἐξ ὧν τὸ ἐν τοὐλάχιστον πρέπει νὰ ᾔηται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· γέροντες ἰθαγενεῖς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου. ἡ πρὸ πολλοῦ ἀποκατεστημένοι εἰς αὐτὸν, εἶναι οἱ καταλληλότεροι διὰ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

2. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ σύνθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὁ δήμαρχος θέλει ἀναφέρεισθαι περὶ αὐτῆς εἰς τὸν διοικητὴν, ἢ ὑποδιοικητὴν, ὅστις ἀμέσως θέλει προσκαλεῖ ἀνὰ ἕν μὲλος ἐκάστης τοιαύτης ἐπιτροπῆς εἰς τὴν καθέδραν τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, διὰ νὰ ἐξηγῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας των, καὶ νὰ προσδιορίξῃ μετ' αὐτῆς τὴν σειρὰν, καθ' ἣν πρέπει νὰ προχωρῇ ἡ ὁροθεσία ἀπὸ δῆμον εἰς δῆμον, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ ἐμποδίων, δυνάμενων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὴν ταυτόχρονον τῆς ἐργασίας δι-
άταξιν. Πρὸς τοῦτο φαίνεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν

ἐφαρμογὴν ἀξιοσύστατος ἢ ἀκόλουθος τάξεις. Τῆς ὁροθεσίας ἑναρξίς δύναται νὰ γίνηται ἀπὸ τὸν ἀρ-
κτικοανατολικώτερον δῆμον ἐκάστης διοικήσεως,
μετὰ τὸν ὅποιον θέλει ἔπessθαι ὁ ἀμέσως δυτικὸς ὡς
πρὸς αὐτὸν κείμενος, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρι
τῶν δυτικῶν συνόρων τῆς διοικήσεως· ἐκεῖθεν ὁρο-
θετεῖ ὁ μεσημβρινῶς τοῦ ἐσχάτου κείμενος δῆμος,
μετ' αὐτὸν ὁ ἀνατολικὸς τούτου, καὶ οὕτως οἱ ἐ-
πόμενοι πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρι πάλιν τῶν ἀνατολι-
κῶν τῆς διοικήσεως συνόρων, καὶ καθ' ὅμοιον τρό-
πον, μέχρις ὅτου ἡ ὁροθετικὴ ἐργασία λάβῃ πέρας
εἰς τὰ μεσημβρινὰ ὅρια τῆς διοικήσεως. Κατὰ τοῦ-
τον τὸν τρόπον ἡ ὁροθεσία θέλει προβαίνει βουστρο-
φηδὸν, ἀρχομένη κατὰ τὰ ἀρκτικοανατολικά ἐκά-
στης διοικήσεως, προχωροῦσα πρὸς δυσμὰς, ἐπα-
νερχομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς πάλ-
ιν κτλ. καὶ περατουμένη τέλος εἰς τὴν μεσημβρίαν.

3. Προσδιορισθέντος τοιοῦτοτρόπως τοῦ δρόμου
τῆς ὁροθεσίας, θέλει ἄρχεσθαι ἡ ἐργασία εἰς τὸν
πρῶτον δῆμον, διευθύνοντος τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοι-
κητοῦ καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ δήμου καὶ εἰς τῶν γειτνι-
αζόντων τοὺς δημάρχους προσκλήσεις, προσδιορί-
ζούσας τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει γίνεαι ἐκάστου ἡ
ὁροθεσία, καὶ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν μερῶν ἐπιτροποὶ θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν ὥ-
ραν τῆς συνελεύσεως. Διὰ νὰ μὴ συγχισθῇ καὶ ἐμ-
ποδισθῇ ὅλη ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, οἱ γειτνια-
ζόντες δήμαρχοι πρέπει νὰ συμμορφοῦνται κατὰ
γράμμα μὲ τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ νὰ στέλλουν
εἰς τὸν ἀνήκοντα καιρὸν καὶ τόπον τοὺς ἐπιτρόπους
των. Ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως πρέπει νὰ προσδιο-

ρίζηται: πάντοτε εἰς ἓν μέρος κατὰ τὸ ὁποῖον τρεῖς δῆμοι νὰ συνέχωνται.

4. Ἀποῦ συνέλθουν δύο τοιαῦτα ὁροθετικά ἐπιτροπὰ, ἡ ἐργασία των συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζητοῦν τὰς παλαιὰς ὁροθετικὰς γραμμὰς καὶ σημεία (ἂν ὑπάρχουν ἤδη τοιαῦτα) καὶ ν' ἀνανεώσουν τὰ ὅρια. ἡ ἂν δὲν ὑπάρχουν, νὰ προσδιορίζουν καὶ νὰ θέτουν τοιαῦτα σημεία. Ἄν ὑπάρχουν ἀμφιβολία περὶ τῆς διευθύνσεως γραμμῆς τινος, ἡ ἂν ᾔηται ἀμφισβητούμενη, ἀμρότεραι αἱ ἐπιτροπὰὶ πρέπει μετὰ σπουδῆς νὰ φροντίζωσι νὰ διαλύωσι καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ ἀμφιβολίας φιλικῶς καὶ εἰρηνικῶς καὶ νὰ προσδιορίζουν τ' ἀμφισβητούμενα σημεία, διότι ἡ διόρθωσις αὐτῶν, διὰ τοῦ κατωτέρω εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 ἀναφερομένου τρόπου, ἐπιφέρει ἀργοπορίας καὶ ἐξοδα, τὰ ὁποῖα οἱ γείτονες συνεννοούμενοι ἐδύναντο ν' ἀποφύγουν εὐκόλως.

5. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ διόρθωσιν τῶν ὁρίων ἀμρότεραι αἱ ἐπιτροπὰὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ τὰ ὅρια ἀπὸ σημείου εἰς σημείον, καὶ θέλουν ἀνανεῶναι τὰ παλαιὰ σημεία, καθαρίζουσαι αὐτὰ ἀπὸ τοὺς θάμνους κλπ., ὅσοι τυγχόν τὰ ἔχουν κατακεκαλυμμένα, ὥστε ν' ἀνευρίσκωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν. Περὶ τοὺς ὁροθετικοὺς λίθους ἡ γῆ θέλει καθαρῖζεσθαι μέχρι μιᾶς πήχεως ἀπὸ χόρτα καὶ ἀκάνθας, καὶ θέλει ἀνασκάπτεσθαι. Περὶ τῆς ὁροθετικῆς ταύτης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει σημειοῦσθαι τὸ εἶδος τῶν ὁροθετικῶν σημείων, ἡ διεύθυνσις, καὶ τὸ ὡς ἔγγιστα μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι περιγραφὴ τῶν ἀμφιβαλλομένων ἢ ἀμφι-

σβηττουμένων όρίων καί ό τρόπος τοῦ συμβιβασμοῦ αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ πεδίου θέλουν σημειοῦσθαι κατ' ἀρχάς τὰ νέα ταῦτα όροθετικά σημεία, τὰ προσδιοριστέα κατὰ συνέπειαν τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ διὰ τάφρων ἢ δι' ἐπισωρευμένων λίθων, τοὺς όποίους μετὰ ταῦτα μόνον θέλουν ἀντικαθιστᾶ όριστικῶς όροθετικοί λίθοι, κατὰ τὸν § 15.

7. Ὅσχις αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰς ἀμφοισβηττουμένην, ἢ ἀμφοβαλλομένην γραμμὴν όρίων, ἕκαστον μέρος θέλει προσδιορίζει τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενα όροθετικά σημεία κατὰ τὸν ἄνω τρόπον τοῦ ἄρθρου 6. Εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλει ἀναφέρεσθαι ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ἡ ὡς ἔγγιστα ἕκτασις τῆς ἀμφοισβηττουμένης ἐπιφανείας.

8. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν ὅλως νέων όροθετικῶν γραμμῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν ἔχει διηνεκῶς ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἄρθ. 2 τοῦ περὶ δήμων νόμου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ ὅπου τοῦτο κατωρθοῦται, χωρὶς νὰ βλάπτωνται μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς ἀγρονομίας καὶ τῶν δήμων, θέλουν ἐκλέγει φυσικὰς όροθετικὰς γραμμάς καὶ σημεία, καὶ μόνον, ἂν τοῦτο ᾔῃαι ἀδύνατον, θέλουν μεταχειρίζεσθαι τεχνητά. Διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσιν ὑπὲρ τὸ δέον οἱ όροθετικοί λίθοι, αἱ νέα αὐτὰ όροθετικά γραμμὰ θέλουν ἔχει ἱκανὴν ἕκτασιν (3—400 Β. πῆχεις ἢ 6—800 παλαιὰς ἀρχιτεκτονικᾶς), ὥστε τόσιν ἀπόστασιν θέλουν ἔχει μετὰξὺ των οἱ όροθετικοί λίθοι, τιθέμενοι κατὰ τὰ πέρατα αὐτῶν. Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν νέων τούτων όροθετικῶν γραμμῶν, καὶ τῶν τελικῶν σημείων αὐτῶν, θέλει γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὸ πρωτό-

κολλον τῆς ὁροθεσίας, καὶ τὰ σημεῖα θέλουν προσδιορίζεσθαι προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

9. Ἀφοῦ τὰ μεταξὺ δύο δήμων ὄρια ἐπιδιορθωθῶν καὶ τεθῶν, ὅλα τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν ὑπογράφουν τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁροθεσίας, οὕτως τὰ ὄρια προσδιορίζοντα διὰ πάντοτε καὶ ἀμεταθέτως ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 μὴ προσδιορισθείσας ὁροθετικὰς γραμμάς. θέλει ἀναφέρεσθαι ἐκάστη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ δημοτικ. συμβούλιον τοῦ ἰδίου δήμου, τὸ ὁποῖον σκεφθὲν θέλει ἀποφασίζει ἂν πρέπη νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη περὶ συμβιβασμοῦ ἀπόπειρα μετὰ τοῦ γειτνιάζοντος δήμου, ἢ ἂν ἡ ὑπόθεσις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ διοικητοῦ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ δήμαρχος στέλλει εἰς τὸν γείτονά του ἓν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τὴν πρότασιν ἂν αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἐκάτερος τῶν δήμων διορίζει ἑνὴ μίαν νέαν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν συμβιβασμὸν περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου ὁροθετικοῦ σημείου. Ἄν οἱ ἐπιτροποι οὗτοι συμβιβασθῶν ὡς πρὸς ὅλα, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων σημείων, ὑπογραφέντος τοῦ πρωτοκόλλου, ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν τοιούτων σημείων, περὶ ὧν ἐγένετο συμβιβασμὸς. θεωρεῖται ὡς ἀμεταθέτως ὁριστικὸς, καὶ μόνον τὰ ἔτι ἀμφισβητούμενα ἀναφέρονται εἰς τὸν διοικητήν. διὰ νὰ ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ διοικητικὸν δίκαιον.

10. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐνεργεῖ ἡ ὁροθετικὴ ἐπιτροπὴ μεθ' ὅλων τῶν γειτνιάζόντων δήμων, μέχρις ὅτου προσδιορισθῶσι τὰ σύνορα τοῦ δήμου, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν, καὶ καταγραφῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον αἱ γενόμεναι διορ-

θώσεις καὶ ἀμφισβητήσεις. Περιττὸν σχεδὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὁροθεσία πάντοτε γίνεται μετὰξὺ δύο δήμων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὁρίων ἐκάστου ἐπομένου δήμου, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ νὰ προσδιορίζωνται μόνον αἱ γραμμαὶ. ὅσαι δὲν ἐθεωρήθησαν εἰς μίαν τῶν προηγούμενων ἐξετάσεων.

11. Τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως συνωδευμένα μὲ ἀναφορὰν ἀπὸ τὸ δημαρχεῖον εἰς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν καὶ οὗτος θέλει τὴν διευθύνει εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν. Εἰς τὴν ἀναφορὰν θέλει γίνεσθαι λόγος ἂν τὰ ὅρια τοῦ δήμου προσδιωρίσθησαν ἐντελῶς ἄνευ σημείου ἀμφισβητουμένου, ἢ ἂν ὑπάρχουν δυσκολίαι, καὶ ὅποῃαι. Ὁ διοικητὴς θέλει καταχωρίζει ἐκαστὴν ἀμφισβήτησιν ὑποβαλλομένην εἰς τὴν ἀπόφασίν του εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, καὶ ἐπιθέτει καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ πρωτόκολλα τὴν ἐπίσημόν του ἐπικύρωσιν.

12. Ἀφοῦ ὅλα τὰ πρωτόκολλα τῆς ὁροθεσίας θεωρηθῶν κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ σημειωθῶν αἱ ἀμφισβητήσεις, μεταβαίνει ὁ διοικητὴς προσωρινῶς εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον, ὅπου ὑπάρχουν ἀμφισβητούμενα ὅρια, διὰ νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ τόπου τὰς ἐξετάσεις, ὅσαι θέλουν τὸν ὁδηγήσει διὰ ν' ἀποφασίσῃ ὅπου ὑπάρχει ὑποδιοικητὴς, οὗτος θέλει κάμει τὰς ἐπὶ τοῦ τόπου ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας ὁ διοικητὴς του ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαις. Πρὸς τοῦτο ὁ διοικητὴς ἢ ὑποδιοικητὴς μεταβαίνει συνοδευόμενος ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίως ὅπου κεῖνται αἱ ἀμφισβητούμεναι γραμμαὶ καὶ τὰ σημεία, ἀκούει καὶ καταγράφει εἰς πρωτόκολλον.

τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους των, καὶ ἐκδίδει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπόφασίν του ἐγγράφως, προσθέτων καὶ τὰς ἀπολογίας. Εἰς τὸν δῆμον, ὅστις δὲν ἤθελεν εὐχριστηθῆ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ διοικητοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκλησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖαν ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ ἀπαιτήσεις θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς αὐτὸν, καὶ οὗτος χρεωστεῖ νὰ τὴν καθυποβάλῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖαν μετὰ τῶν περὶ ὁροθεσίας ἀμφισβητηθεῖσων πράξεων, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν δικαιολογητικὴν ἀναφοράν του.

13. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεία συζητεῖ τὰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων, τὰ ὅποια περιέχουν τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτιολογιῶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της, περιέχουσαν ἐπίσης τὰς αἰτιολογίας. Ἄν τὰ ἐγγράφα δὲν φαίνωνται ἱκανῶς ἐντελῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖαν ὥστε νὰ ἐξάξῃ ἐξ αὐτῶν ἀπόφασιν βásiμον, δύναται νὰ διατάξῃ ἐπιτόπιον ἐπιθεώρησιν, καὶ ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς. Ἐὰν τὰ ἀμφισβητούμενα δύο δῆμων ὅρια ἀνήκουν εἰς δύο διοικήσεις, ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεία θέλει ὀνομάζει ἓνα τῶν διοικητῶν αὐτῶν διὰ ν' ἀποφασίσῃ πρωτοκλήτως.

14. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας, ἂν ᾖναι σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ διοικητοῦ, καθίσταται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὑποχρεωτικὴ καὶ κατὰ πάντα λόγον ἀνέκκλητος. Διαφερούσων τῶν δύο ἀποφάσεων, δύναται νὰ γίνῃ ἐν-

τὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας ἐκκλησις εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας (1). τὸ ἐγγράφον τῆς ἐκκλήσεως θέλει δίδεσθαι ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει μεθ' ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἐγγράφων καὶ λοιπῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐσωτερικῶν.

15. Πρὶν γίνῃ ἀναφορὰ εἴτε εἰς τὸν διοικητὴν εἴτε εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐσωτερικῶν, δύνανται οἱ διάδικοι δῆμοι νὰ ζητήσωσι τὴν διὰ διαιτητῶν ἀπόφασιν· χρεωστεῖ μάλιστα ὁ διοικητὴς νὰ πασχίζῃ εἰς τὸ νὰ καταπείθῃ αὐτοὺς νὰ προτιμοῦν τὸ μέσον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀργοποριῶν καὶ ἐξόδων. Ἄν ἡ δίκη γίνεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἐκλέγει ἕκαστος τῶν δύο διαδίκων δῆμων ἀπὸ ἓνα διαιτητὴν ἀπὸ τοὺς πλησιεστέρους μὴ διαδίκους δῆμους, καὶ ὁ διοικητὴς τὸν τρίτον ὡς ἐπιδιαιτητὴν. Τὸ δικαστήριον τοῦτο τῶν διαιτητῶν συζητεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀμφισβητουμένων ὀρίων καὶ ὅλας τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἐπιτοπίως, καὶ δόσαν τὸν κατὰ νόμον ὅρκον ἀποφασίζει κατὰ συνείδησιν. Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐγγράφῃ τῆς συνυποσχέ-

(1) Ἀλλὰ καταργηθέντος τοῦ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας ἀντικαθιστᾷ, νομίζω, αὐτὸ τὸ Ἐφετεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ δῆμος, κατὰ τὸ ψήφισμα Γ' τῆς Α' ἐθν. συνελεύσεως, δι' οὗ ὠρίσθη, ὅτι αἱ διαφοραὶ, ὅσας ἐδίκαζε κατ' ἔφessin τὸ Συμβ. τῆς Ἐπικρ. ὑπάγονται μετὰ τὴν κατάργησιν αὐτοῦ εἰς τὰ Ἐφετεῖα. Περὶ τῆς γνώμης μου ταύτης ἴδε πλείονα ἐν τεύχει Ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἐν σημ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 20 τοῦ Β. Δ. τῆς 27 76ρίου 1833 περὶ συστάσεως Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.

τεως εἰς πρωτόκολλον γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος εἰρηνοδίκου· ἑκκλησις τῆς συνυποσχέσεως δὲν συγχωρεῖται. Μετὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν διοικητῶν καὶ τῆς γραμματείας τῶν ἐσωτερικῶν (ἄρθρ. 12 καὶ 15) σημειοῦνται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ τόπου τὰ οὕτω προσδιορισθέντα ὁροθετικά σημεία, ὡς ἐρρέθη ἄνω εἰς τὸ ἄρθρον 6.

16. Ἀμα λάβῃ ἐντελὲς πέρας ἡ ἐργασία τῆς ὁροθεσίας, εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δῆμων, εἴτε διὰ συνυποσχετικοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 ῥηθῆσων ἀρχῶν, ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 12 προσωρινῶς σημειωθέντα διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δύο δῆμων ὁροθετικά σημεία, θέλουν σημειωθῇ θετικῶς καὶ ὀριστικῶς δι' ὁροθετικῶν λίθων, καὶ θέλει συντεθῇ περὶ τοῦτου πρωτόκολλον. Οἱ λίθοι οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι λελαξευμένοι, καὶ θέλουν φέρει σημεῖόν τι ἰδιαιτέρον.

17. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὁροθεσίας θέλουν κατατίθεσθαι καὶ διατηρεῖσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διοικητοῦ, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀμφοβολιῶν ἢ διενέξεων, νὰ ληφθῶσι διασαφήσεις, καὶ νὰ γίνηται ἀπόφασις. Ἐκαστος δῆμος δύναται ἂν τὸ ζητήσῃ νὰ λάβῃ μὲ ἰδίᾳ του ἐξοδα ἐπικυρωμένον αὐτῶν ἀντίγραφον, διὰ τὰ διατηρῇ εἰς τὰ δημοτικά ἀρχεῖα.

18. Προσδιορισθέντα ἅπας κατὰ τὰς παραύσας ὁδηγίας τὰ ὅρια ἐκάστου δήμου, πρέπει νὰ διατηρῶνται καταφανῇ. Πρὸς τοῦτο θέλει γίνεται ἐτησία ἐπιθεώρησις αὐτῶν καὶ ἀναζήτησις τῶν ὁροθετικῶν λίθων. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει γίνεται ἀπὸ δύο μέλη τῶν δημοτικῶν συμβουλίῶν τῶν γενομα-

ζόντων δῆμων κοινῶς. καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων θέλει ἀναφέρει προφορικῶς εἰς τὸν ἴδιον δήμαρχον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὄρων, καὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς· οἱ ἀπολεσθέντες ὅροι θέλουν ἀντικαθιστῆσθαι ἀμέσως ὑπὸ τῶν δύο μελῶν κοινῶς.

19. Τὰ ἐξοδα τῆς ἐπιδιορθώσεως, ἀναπληρώσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ὁρίων θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς συνορεύοντας δήμους ἀνὰ δύο καὶ κατ'ἴσα μέρη· διὰ τοῦτο ὁ λογαριασμός τῶν ἐξόδων τούτων θέλει κρατεῖσθαι πάντοτε ἰδιαίτερος. Τὰ ἐξοδα τῆς διὰ τοῦ διοικητοῦ, τῆς γραμματείας τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἢ τῶν διαίτητῶν συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως, προσδιορίζονται κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

20. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξηγηθῇ ἀνηκόντως ὑφ' ἐκάστου διοικητοῦ καὶ ὑποδιοικητοῦ εἰς ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ συνελθόντας δημάρχους τῆς ἰδίας διοικήσεως, ὡς τοῦτο διετάχθη προηγουμένως περὶ τῶν ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὴν προικοδοτήσιν. Ἐκαστος διοικητὴς καὶ ὑποδιοικητὴς θέλει ἐπαγρυπνεῖ, ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην, διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τῆς διοικήσεώς του, φροντίζων ἰδίως ὥστε νὰ δίδονται εἰς τοὺς δήμους μέτῃ αὐτῶν ἐξοδα ἀνθρωποὶ ἱκανοὶ διὰ νὰ κρατοῦν τὰ πρωτόκελλα τῆς ὁροθεσίας.

Ἐγκ. ἀριθ. 46 τῆς 9 Ἰουνίου 1847 περὶ
λογιστικοῦ τῶν δήμων (1).

Α'. Περὶ χρήσεως.

1. Ἡ χρῆσις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου φέρει τὴν κλήσιν· ἀλλὰ, πρὸς συμπλήρωσιν ὧν τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκουσῶν εἰσπραξέων καὶ πληρωμῶν, παρατείνεται ἐπὶ δύο ἔτι μῆνας, ἥτοι ἀποπερατοῦται ὀριστικῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους.

2. Ὅθεν αἱ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ εἰδικῶν ψηφισμάτων προστηκόντως ἐγκειμένων χρηρηγηθεῖσαι εἰς τὸν δήμαρχον πιστώσεις ἐκάστου ἔτους μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου τοῦ ἐρχομένου· τοῦτο δὲ ἵνα ἐπεξεργασθῇ τὰς ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις καὶ ἐκδώσῃ τὰ ἐντάλματα περὶ πληρωμῆς τῶν ἤδη ἐντὸς τοῦ ἔτους πραγματοποιηθέντων ἐξόδων, εἰς ἃ ἦσαν προσδιωρισμένα.

3. Λήξαντος δὲ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς, αἱ μὴ ἀναλωθεῖσαι πιστώσεις ἀκυροῦνται, τὰ δὲ ὑπόλοιπα εἰσπρακτέα τε καὶ πληρωτέα ποσὰ τῆς ληξιάσης χρήσεως μεταφέρονται, ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐνεστώσης. Ὡσαύτως δὲ μεταφέρεται, ἐγγραφόμενον ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον, εἰς τὸ μέρος τῶν ἐσόδων, καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ληξιάσης χρήσεως προκύπτον ἐν τῷ ταμείῳ χρηματικὸν λείψανον. Ὡστε ὁ ὀριστικὸς ἀπολογισμὸς τῆς ληξιάσης χρήσεως περιέχει ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς πληρωμὰς τὰς πραγματοποιηθεί-

(1) Ἐγκ. π. 1847 σ. 281.

σας ἐντὸς τῶν 14 μηνῶν. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας ἐκάστου ἔτους ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ δύο συγχρόνως λογιστικά βιβλία, τὸ μὲν ἀναγόμενον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ παρελθόντος, τὸ δὲ εἰς τὴν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

4. Τὰ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου ἐπὶ τῶν πιστώσεων καὶ δι' ἑξοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους παρὰ τοῦ δημάρχου ἐκδεδομένα ἐντάλματα μέχρι τέλους μόνον αὐτοῦ τοῦ μηνὸς δύναται νὰ ἐξαργυρώσῃ ὁ εἰσπράκτωρ. Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένους προθεσμίας, οὔτε ἐκεῖνος ἐκδίδει οὔτε οὗτος πληρώνει ἐντάλματα ἐπὶ τῆς παρελθούσης χρήσεως. Ἐκδίδονται δὲ αὐθις, ἐὰν ᾖναι χρεία, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς αὐτὸν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὰ ὑπόλοιπα πληρωτέα, καὶ πληρώνονται ἐκ τῶν ὡσαύτως μετενεχθέντων λειψάνων ἐκείνης τῆς χρήσεως, χρημάτων τε καὶ εἰσπρακτέων.

Β' Περὶ ἐντολῆς καὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων.

5. Κάμμία δημοτικὴ δαπάνη δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ, εἰμὴ ἐπὶ ἐντάλματι τοῦ δημάρχου. Ἐνταλμα δὲ πληρωμῆς δὲν δύναται νὰ ἐκδῶσῃ ὁ δήμαρχος, εἰμὴ δι' ἐκεῖνα μόνον τὰ ἑξοδα, τὰ ὅποια ἐψηφίσθησαν διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

6. Πᾶν ἐνταλμα πρέπει νὰ ἐμφαίνῃ τὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἄρθρον τῆς πιστώσεως, εἰς ᾧ ἀνάγεται ἡ δαπάνη, καὶ νὰ συνοδεύηται, διὰ τὴν νομιμότητα τοῦ ὀφειλήματος καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς πληρωμῆς, μὲ ὅλα τὰ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἑγγραφα.

7. Τὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι καὶ πρὸς ὄφελος τῶν ἀμέσων πιστωτῶν τοῦ δήμου, καὶ εἰς αὐτοὺς ὀφείλει ὁ δήμαρχος, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύτῃ, νὰ τὰ παραδίδῃ.

8. Τὰ ἐξόδα δὲν δύνανται νὰ πληρωθῶσιν, εἰμὴ ἐκ τῶν δι' ἑκαστον αὐτῶν κεχορηγημένων πιστώσεων· οὐδ' αἱ πιστώσεις δύνανται νὰ μετατραπῶσιν εἰς πληρωμὴν ἄλλων ἐξόδων, εἰμὴ εἰς ἃ εἰσι προσδεδωρισμένοι.

Ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ δὲν δύνανται ν' ἀποποιήσῃ, οὐδὲ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐξαργύρωσιν ἐντάλματος, εἰμὴ ἐὰν ἡ ἐντελλομένη ποσότης διατάττεται ἐπὶ ἄλλου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ παρ' ἐκεῖνο. εἰς ὃ ἀνάγεται. ἢ καθ' ὑπερβάσιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ πιστώσεως, ἢ ἐὰν τὰ ἐπισυντημμένα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα δὲν ᾔναι ἀποχρῶντα, οὐδὲ τακτικά. ἢ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς χεῖράς του κατ'ἄσχεσις προστικόντως ἐπιδεδωμένη, κατὰ τῆς ζητουμένης πληρωμῆς. Διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἄτακτον πληρωμὴν εἶναι πρὸς τὸν δῆμον ὑπεύθυνος ὁ εἰσπράκτωρ, ἐὰν ᾔθελεν ἐνεργήσῃ αὐτήν. Ὅφειλε δὲ, διὰ πᾶσαν ἀποποίησιν, ἢ ἀναβολὴν πληρωμῆς ἐντάλματος, νὰ εἰδοποιῇ παραχρῆμα τὸν δήμαρχον, ἐκθέτων πρὸς αὐτὸν ἐγγράφως τὰς αἰτίας.

Γ' Περὶ τῶν ἐγγραφῶν καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ δημάρχου.

10. Ἐκαστος δήμαρχος ὀφείλει νὰ κρατῇ ἐν βιβλίῳ τῶν εἰσπρακτέων καὶ ἑτερον τῶν ἐνταλμάτων, ἀμρότερα διηρημένα κατὰ τὰ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ εἰς ἐκεῖνο μὲν σημειώνει ὅλα τὰ ποσὰ τῶν ὁποίων ἡ εἰσπραξις ἀνατίθεται εἰς

τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα· εἰς τοῦτο δὲ, ὅλα τὰ ποσά, περὶ ὧν ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν ἔνταλμα πληρωμῆς.

Ἄλλ' εἰς τοὺς σημαντικωτέρους δήμους, οἱ δήμαρχοι πρέπει νὰ κρατῶσι πρὸς τοῦτοις καὶ καθημερινὸν διὰ νὰ σημειόνωσιν ἐν αὐτῷ συνοπτικῶς ὅλας τὰς περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων πράξεις των.

11. Ὁ ὑπὸ τοῦ δημάρχου διδόμενος ἐτήσιος ἀπολογισμὸς, διηρημένος εἰς δύο γενικὰ μέρη, τὸ τῶν ἐσόδων καὶ τὸ τῶν ἐξόδων, πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ διακεκριμένας στήλας καὶ κατὰ τὴν σειράν τῶν κεραλαίων καὶ ἄρθρ. τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς μὲν τὸ μέρος τῶν ἐσόδων :

α') Τὴν δῆλωσιν τῶν ἀρμολίων κεραλαίων καὶ ἄρθρων, ἥτοι τὰ εἶδη τῶν εἰσοδημάτων.

β') Τὸ προϋπολογισθὲν καθ' ἑκαστον ποσόν.

γ') Τὸ ὀριστικῶς ἀποδειχθὲν εἰσπραχτέον ποσόν κατὰ τὰ δικαιολογητικὰ ἑτηρίαρχα.

δ') Τὸ ἐντὸς τοῦ α' ἔτους καὶ τῶν δύο μηνῶν τοῦ β' εἰσπραχθὲν ποσόν.

ε') Τὸ ὑπολειπόμενον εἰσπραχτέον.

Εἰς δὲ τὸ μέρος τῶν ἐξόδων :

α') Τὴν δῆλωσιν τῶν ἀρμολίων κεραλαίων καὶ ἄρθρων, ἥτοι τὰ εἶδη τῶν ἐξόδων.

β') Τὸ ποσὸν τῆς καθ' ἑκαστον πιστώσεως.

γ') Τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τῆς πιστώσεως τινύτης διαταχθεισῶν καὶ ἐνεργηθεισῶν πληρωμῶν.

δ') Τὸ ὑπόλοιπον πληρωτέον τὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐπομένης χρήσεως μετατρεβόμενον.

ε') Τὸ ποσὸν τῆς ἐν μέρει ἢ ὁλικῶς ἀκυρωτέας πιστώσεως, ὡς μὴ ἐμπροθέσμως ἀναιλωθείσης.

Τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον συνοδεύει ὁ δήμαρχος

μὲ ἔκθεσιν περιέχουσιν ὅλας τὰς ἀναπτύξεις καὶ ἐξηγήσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἡθικὸν μέρος τῆς εὐθύνης, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων μέλλουσι νὰ κρίνωσι. τό τε δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἡ προϋσταμένη διοικητικὴ ἀρχὴ τὰς πράξεις τοῦ δημάρχου, ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας, καὶ τὴν διάθεσιν τῶν εἰς αὐτὸν δοθεισῶν πιστώσεων, ἐπὶ τῆς παρελθούσης χρήσεως.

Δ' Περὶ τῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ εἰσπράκτορος.

12. Ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὀφείλει νὰ κρατῇ τὰ ἐξῆς βιβλία διὰ τὰς λογιστικὰς πράξεις του.

α') Ἐν διπλότυπον διὰ τὴν ἐγγράφην καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδεικτικῶν πάσης οἰκισθῆναι ποσότητος εἰσαγομένης εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

β') Ἐν καθημερινόν, χρησιμεῦον ἐν ταύτῳ καὶ ὡς βιβλίον ταμεῖου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰς καθ' ἐκάστην γενομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς ἐπὶ δύο διακεκριμένων στηλῶν παραλλήλως κειμένων, καὶ σημειώνει καθ' ἐκάστην τὸ ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν δύο ἄθροισμάτων προκύπτον ὑπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ χρηματικὸν ποσόν.

γ') Ἐν καθολικόν, διηρημένον ἀπαρallάκτως κατὰ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρει ἐκ τοῦ καθημερινοῦ καὶ κατατάττει εἰς τὰς ἀρμοδίας μερίδας τὰς διαφόρους ἐγγραφὰς τῆς ληψοδοσίας του. Ἐπὶ κεφαλῆς δὲ ἐκάστου ἁρθρου πρέπει νὰ φαίνεται σημειωμένον τὸ ἐγκεκριμένον ποσὸν τῆς ἐτησίης πιστώσεως, καθὼς καὶ τὸ βεβαιωθὲν εἰσπρακτέον εἰσόδημα.

Εἰς τοὺς σημαντικωτέρους δὲ δῆμους ὀφείλει ὁ εἰσπράκτωρ νὰ κρατῇ καὶ τὰ ἀναγκαιὰ βοηθητικὰ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα κατατάσσονται λεπτομερῶς καὶ κατ' εἶδος τὰ διάφορα ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

13. Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τοῦ εἰσπράκτορος διηρημένος εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα, ἀπαράλλάκτως ὡς προϋπολογισμὸς, πρέπει νὰ περιέχῃ :

Εἰς μὲν τὸ μέρος τῶν ἐσόδων·

α') Τὴν δῆλωσιν τῶν ἁρμοδίων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, ἥτοι τὰ εἶδη τῶν εἰσοδημάτων.

β') Τὸ καθ' ἕκαστον βεβαιωθὲν εἰσπρακτέον ποσόν.

γ') Τὸ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους καὶ τῶν δύο μηνῶν τοῦ δευτέρου εἰσπραχθὲν ποσόν.

Εἰς δὲ τὸ μέρος τῶν ἐξόδων·

α') Τὴν δῆλωσιν τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, ἥτοι τὰ εἶδη τῶν ἐξόδων.

β') Τὸ ποσὸν τῆς καθ' ἕκαστον πιστώσεως.

γ') Τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης ἐνεργηθεῖσιν πληρωμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ α' ἔτους μέχρι τέλους τῆς διμηνίας τοῦ β'.

δ') Τὸ ὑπόλοιπον πληρωτέον.

ε') Τὸ ἀκυρωτέον ὑπόλοιπον τῆς πιστώσεως.

Ὁ γενικὸς οὗτος πίναξ πρέπει νὰ συνοδεύηται ἀπὸ τοὺς καθ' ἕκαστον ἄρθρον λεπτομερεῖς πίνακας τῶν ἐξοφληθέντων ἐνταλμάτων, καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσπράκτορος, περιέχουσαν τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις περὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαχειρίσεώς του.

Ε' Περὶ ἐξελέγξεως τῶν ἀπολογισμῶν.

14. Ὡς μέσα ἐξελέγξεως τοῦ χρηματικοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ εἰσπράκτορος λαμβάνονται ἐν γένει

μὲν, ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ δημάρχου, ἀφοῦ προηγου-
μένως ἐξετασθῇ οὗτος, εἰδικώτερον δὲ αἱ περὶ εἰσ-
πράξεως τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων διαταγαί, κα-
τάλογοι καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, καὶ τὰ περὶ πληρωμῆς
ἐντάλματα μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ ἐπισυνημμένων δι-
καιολογητικῶν ἔγγραφων.

15. Ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ ἔτους συμβῇ ἀλλα-
γὴ τοῦ εἰσπράκτορος, ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρί-
σεως αὐτοῦ δίδεται χωριστὰ ἀπὸ τὸν τοῦ διαδύ-
χου· ἕκαστος δὲ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἰδίας αὐ-
τοῦ πράξεις. Ἀμα δὲ συμβῇ τοῦτο, παραδίδονται
παρὰ τοῦ πρώην εἰς τὸν νέον εἰσπράκτορα, ἐνώπιον
τοῦ δημάρχου, τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, τὰ βιβλία
καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, καὶ συντάσσε-
ται περὶ τούτου ἔκθεσις εἰς τρία ἴσα, ὧν ἓν μὲν
δίδεται εἰς τὸν παύσαντα, ἕτερον δὲ εἰς τὸν διορι-
σθέντα, καὶ τὸ τρίτον κατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα
τῆς δημαρχίας.

17. Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ εἰσπράκτορος, καθὼς
καὶ τὰ τοῦ δημάρχου, δι' ἕκαστον ἔτος πρέπει νὰ
μονογραφῶνται εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἐναρξέως
αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, ὅστις θέλει
φροντίζει μάλιστα, διὰ τὸ ὁμοιόμορφον, νὰ προε-
τοιμάζη, διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν δημοσίων ταμιῶν,
τὰ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς περιφερείας τοῦ ἀ-
ναγκαιοῦντα τοιαῦτα.

Ἐγκ. ἀριθ. 91 τῆς 28 Ἰουνίου 1848 περὶ
πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῶν δημο-
τικῶν συμβουλίων.

Μᾶς ἐδόθη ἀρρομὴ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰς
τὰς συνεδριάσεις πολλῶν δημοτικῶν συμβουλίων

δὲν συντάσσονται πρακτικὰ, περιέχοντα ἔκθεσιν συνοπτικὴν τῆς γενομένης συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως ἐκ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητὰ των ὑπαγομένων.

Ἐπειδὴ τοιαύτη ἀταξία ἀντίκειται εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν σύνταξιν πρακτικῶν, ὡς ἐκ τῶν ἄρθρ. 52, 55 καὶ 106 καθίσταται πρόδηλον, διὰ τὸ ἀποφεύγωνται εἰς τὸ ἐξῆς τοιαῦτα ἀτοπήματα ἐπιζήμια τὰ μέγιστα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, σὰς παραγγέλλομεν, κύριε νομάρχχα, νὰ διατάξητε νὰ κρατῶνται τοῦ λοιποῦ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας σας δήμων, ὅπου θέλουσιν ἐκτιθεσθαι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ αἱ τυχοῦσαι διάφοραι γνῶμαι.

Τὰ τε πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων πρέπει νὰ υπογράφωνται ἐκάστοτε ὑφ' ὅλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συνεδρίασιν μελῶν εἴτε ἁμέσως ἢ δι' ἄλλων, καὶ ἂν μέλος τι ἤθελε τυχὸν ἀρνηθῆ νὰ υπογράψῃ, πρέπει νὰ γίνεταί μνεῖα τῆς ἀρνήσεως ταύτης εἰς τὰ πρακτικὰ.

Παρατηρήθη προσέτι, ὅτι εἷς τινὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων εἰσεχώρησεν ἡ παράνομος συνήθεια τοῦ νὰ μὴ συντάσσωνται τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις των ἐπὶ συνεδριάσει αὐτῶν καὶ εἰς τὰ διὰ τὰς συνεδριάσεις προσδιωρισμένα καταστήματα, ἀλλ' εἰς ἄλλα μέρη, νὰ περιφέρωνται δ' ἔπειτα αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ εἰς τὰς οἰκίας τῶν δημοτικῶν συμβούλων, διὰ νὰ υπογράψωσι.

Τοιαύτη συνήθεια ἀντιβαίνει εἰς τὸν νόμον, καὶ καθιστᾷ ἀκύρους τὰς ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διὰ τοῦτο ὀφείλετε, κύριε νομάρχχα,

νὰ λάβητε μέτρα. διὰ νὰ παύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἡ παρανομία αὕτη, ἐκδίδοντες καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τοῦ νομοῦ σας, καὶ ἐπιτηροῦντες εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλῃσιν.

Ἐγκ. ἀριθ. 120 3 Δβρ. 1849 περὶ ἀσυμβιβάστου τῶν θέσεων δημοτ. παρέδρου καὶ ἀστυνομοῦ καὶ μὴ ἀσυμβιβάστου τῶν θέσεων δημ. συμβούλου καὶ δημαρχ. γραμματέως.

Δύω ζητημάτων τὴν λύσιν προκαλεῖ ἡ ὑπ' ἀριθ. 8,955 ἀναφορά σας.

α') Ἄν συμβιβάζεται ἡ θέσις τοῦ διωρισμένου διὰ Β. Δ. ἀστυνομοῦ μετὰ τὴν θέσιν τοῦ παρέδρου.

β') Ἄν συμβιβάζεται ἡ θέσις τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου μετὰ τὴν τοῦ γραμματέως τοῦ δημάρχου.

Εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα ἀπαντῶμεν κατὰ τάξιν.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ περὶ δήμων νόμου, οἱ πάρεδροι εἶναι βοηθοὶ τοῦ δημάρχου, ἐνεργοῦντες κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 διάταγμα περὶ δημοτ. ἀστυνομίας οἱ πάρεδροι χρησιμεύουσιν ὡς βοηθοὶ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν ἐκτέλῃσιν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐνεργοῦσι καὶ ἀνεξαρτήτως ὅλην τὴν ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν, ὅσάκις ὁ δήμαρχος ἀναθέσῃ εἰς αὐτοὺς μέρος τῆς ἐξουσίας του. Ἐντεῦθεν δὲ καταφαίνεται, ὅτι οἱ πάρεδροι δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα ἀστυνομικά. Ἄλλ' οἱ πάρεδροι δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι διὰ Β. Δ. ἀστυνομοὶ ὑπὸ μισθόν· τὸ δὲ ἀσυμβίβαστον τοῦτο δὲν δημιουργεῖται αὐτογνῶμόνως ὑφ' ἡμῶν, κατὰ παράβασιν τοῦ κανόνος

«ὅτι τὸ ἀσυμβίβαστον θέσεων τινῶν πρέπει νὰ καθιεροῦται ὑπὸ τοῦ Νόμου», ἀλλὰ πηγάζει, ἐξ αὐτῶν τῶν νομοθετικῶν κειμένων, διότι κατὰ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 (1), εἰδικοί ἀστυνόμοι διορίζονται εἰς τὰ μέρη, ἐνθα παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅπου ὁ δήμαρχος καὶ οἱ πᾶρεδροι, οἵτινες εἶναι τὰ πρῶτα ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀστυνομίας, δὲν ἐπαρκοῦσιν, ἐπομένως εἰς τὴν θέσιν εἰδικῶν ἀστυνόμων διορίζονται ἰδιαιτέροι ὑπάλληλοι. Ἐκτὸς τοῦ λόγου τούτου, ἡ παραδοχὴ ἐναντίας ἐρμηνείας ἤθελεν ἔχει ὡς ἄφευκτον συνέπειαν τὴν σύγχυσιν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δημοτ. ὀργάνων. Πρὸς ἀκριβοῦς λοιπὸν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀτόπων, θέλετε ἐκδώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς τοὺς δημάρχους τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας νομοῦ, ὥστε εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον τυχόν υποβάλλει προτάσεις περὶ διορισμοῦ ἀστυνόμων νὰ μὴ περιλαμβάνωσιν εἰς αὐτὰς παρέδρους.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 τοῦ περὶ δήμων νόμου, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι ὑπηρετοῦσιν ἀμισθί. Ἀλλ' ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς θέσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου μὲ τὴν τοῦ γραμματέως τοῦ δημάρχου, μισθοδοτουμένου ὑπὸ τοῦ δημοτ. ταμείου· διότι τὸ ἄρθρον 60 καθιέρωσε μὲν τὸ ἀμισθον τῆς θέσεως τοῦ δημοτικ. συμβούλου, ὁ γραμ-

(1) Ἀντὶ τούτων ἰσχύει νῦν ὁ ν. ΒΡΠΗ' 1893 καθ' ὃν τὰ τῆς ἀστυνομίας ἀπηρεθήσαν ἀπὸ τῶν δημοτ. ἀρχῶν.

ματεύων ὁμως παρὰ τῷ δημάρχῳ δημοτ. σύμβουλος λαμβάνει ἀντιμισθίαν τινά, ὅχι ὡς δημοτ. σύμβουλος, ἀλλ' ὡς ἐνεργῶν τὰ τοῦ γραμματέως χρέη. "Οθεν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 60 δὲν δύναται νὰ ἐξάξη τις τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦτο, ἀλλ' ἴσως τις ἡδύνατο, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ιδέας τοῦ ἀσυμβιβάστου τῶν προκειμένων θέσεων, νὰ φέρῃ ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι ἡ θέσις τοῦ γραμματέως, μισθοδοτουμένου παρὰ τοῦ δήμου, δὲν συνάδει μὲ τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ δημοτ. συμβούλου καὶ νὰ ἐξάξη τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦτο ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου, ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ ἄλλων περιπτώσεων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν, διότι ὁ γραμματεὺς τοῦ δημάρχου δὲν ἔχει νόμιμον ὑπαρξιν, οὐδὲ φέρει χαρακτῆρα δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλ' εἶναι ὄργανον ἀπλοῦν τοῦ δημάρχου, ἐνεργοῦν ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ εὐθύνην, ὥστε οὐδ' οὕτω δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ιδέα αὕτη τοῦ ἀσυμβιβάστου μὴ προκύπτοντος ἐπομένως τούτου, οὔτε ἐκ τοῦ γράμματος, οὔτε ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς νομοθεσίας μας, δὲν δυνάμεθα νὰ πλάσωμεν ἡμεῖς αὐτό.

Ἐγκ. ἀριθ. 39 τῆς 27 Ἀπριλίου 1851.

Ὁ περὶ δῆμων νόμος, προθέμενος νὰ ὑπαγάγῃ πάντας τοὺς πολίτας εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους, ἐκανόνισεν ἐν ἄρθρ. 3, ὅτι πρέπει ἕκαστος ὑπήκοος τοῦ Κράτους νὰ ᾔῃ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του μέλος δήμου τινός· ἐκ τούτου δὲ συνάγεται 1) ὅτι πάντες οἱ πολῖται "Ελληνες ἀνάγκη νὰ ἀνήκωσιν εἰς τινὰ δῆμον ἢ νὰ ἀπολαύσωσι τῶν δικαιωμάτων καὶ μὴ ὑπεκφεύγωσι τὰ βάρη, τὰ ὅποια ἀπονέμονται ἢ ἐπιτίθενται ὑπὸ νόμων εἰς αὐτούς· 2) ὅτι δὲν δύ-

ναται· νὰ ἀνήκη εἰς δῆμόν τινα πᾶς, μὴ ὢν πολίτης·
“Ἕλληνα, ἢ μὴ προσκτησάμενος τὸ δικαίωμα τῆς ἐλ-
νικῆς ἰθαγενείας.

Ὁ νόμος διὰ τῆς λέξεως δημότης ἐννοεῖ ἀμφό-
τερα τὰ γένη· ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 13 αὐτοῦ, τὸ δια-
γράφον τὰς ιδιότητας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχω-
σιν οἱ μέλλοντες ν’ ἀπολαύσωσι τοῦ δικαιώματος
τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἀποδίδωσι μὲν αὐτὸ
εἰς πάντας τοὺς δημότας, τοὺς φέροντας τὰς ἐν ἐ-
κείνῳ ἀναφερομένας ιδιότητας, ἐπιφέρει δ’ ἐξαιρέ-
σεις τινάς, ἐν αἷς περιλαμβάνει καὶ τὰς γυναῖκας·
ὅθεν ἔπεται, ὅτι ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης ὡς δημότας
καὶ ταύτας καὶ κατὰ συνέπειαν ὑποχρεοῖ αὐτάς νὰ
καταταχθῶσιν εἰς ἓνα τῶν δῆμων τοῦ Κράτους, διὰ
νὰ δύνανται οὕτω νὰ ὑφίστανται τὰ εἰς ταύτας τυ-
χόν δυνάμενα νὰ ἐπιβληθῶσι βάρη καὶ νὰ μετά-
σχωσι τῶν ἄλλων ὠφελημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπονέ-
μονται εἰς τοὺς δημότας. Ἀλλως τε τοῦτο καὶ ἐκ
τοῦ ἄρθρ. 3 δύναται νὰ συναχθῇ, λέγοντος ῥητῶς,
ὅτι ἕκαστος “Ἕλληνα καὶ ἢ οἰκογενεὶά του
πρέπει νὰ ὦσι μέλη δῆμου τινός.

Καὶ πῶς μὲν δύναται τις ν’ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλλη-
νικὴν ἰθαγένειαν, ἢ ποῖοι θεωροῦνται πολῖται “Ἕλ-
ληνες διαγράφει ὁ νόμος ἀπὸ 15 Μαΐου 1835 περὶ
ἐλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ ἀνέπτυξεν ἀρκούντως εἰς
ὑμᾶς ἡ ὑπ’ ἀριθ. 98 ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1849
ἐγκύκλιός μας· ἂν δὲ δὲν ὑπῆρχε ἄλλη τις διάτα-
ξις ἐν τῷ περὶ δῆμων νόμῳ, πλὴν τῆς σημειωθεί-
σης τοῦ ἄρθρ. 3, ἡ ὑποχρέωσις, ἡ ὑπ’ αὐτῆς εἰς
τοὺς πολῖτας “Ἕλληνας ἐπιβαλλομένη ἵνα ἀποτε-
λέσωσι μέρος δῆμου τινός, ἤθελε μένει ἄνευ κυρώ-
σεως, καὶ δὲν ἦτον δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ.

κατ' ἐκείνων, οἵτινες, ὄντες πολῖται "Ελληνες, ἢ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας προσκτησάμενοι, ἀρνοῦνται ἢ ἀμελοῦσι νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τινὰ δῆμον· ὁ νομοθέτης διὰ τοῦτο τοῦ περὶ δῆμων νόμου ἐπιτυχῶς ἐπῆνεγκε τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9, διὰ τῆς ὁποίας διαγράφει τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται τις ν' ἀποκτήσῃ δῆμον τινὸς τὴν ιδιότητα, καὶ δυνάμει τῆς ὁποίας δύναται τις νὰ ὑπαγάγῃ καὶ ἐγγράψῃ εἰς τὸν δῆμον ἐκείνους τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους εἰς τινὰ δῆμον πολίτας "Ελληνες, οἵτινες φέρουσιν τινὰ τῶν διαγραφομένων ἐν αὐτῇ ιδιοτήτων.

Καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 3 καὶ ἡ τοῦ 9 εἶχον εὐρυτέραν ἐφαρμογὴν κατὰ τὰς ἀρχάς τῆς τῶν δῆμων συστάσεως, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους συσταθείσας τότε δημοτικὰς κοινωνίας πάντες οἱ πολῖται "Ελληνες· τῆς ἐποχῆς δὲ ἐκείνης παρελθούσης ἤδη, ὑποτίθεται ἀληθῶς, ὅτι πάντες οἱ πολῖται "Ελληνες ἀνήκουσιν εἰς δῆμους τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τούτων περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἄρτι προσκτησάμενους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας ἀλλοδαπούς, καὶ εἰς τοὺς ἄρτι γεννωμένους, ἢ ἐνηλικισμένους· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξ ὧσων ἔχομεν πληροφωρίων, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ὁδηγιῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων ἄρθρων 3 καὶ 9 τοῦ περὶ δῆμων νόμου καὶ τοῦ περὶ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας, πολλοῦ μὲν ἐσυγχίσθησαν τὰ περὶ προσκτήσεως τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας μὲ τὰ περὶ δημοτογραφήσεως, ὅλως ἀπ' ἀλλήλων διάφορα καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου χωρισμένα, ἀλλαχοῦ δὲ οὐδὲ δημοτολόγια ὑπάρχουσιν ὅλως, οὐδὲ τὰ ὑπάρχοντα ἐν τάξει καὶ ὁ-

μοιομόρφως τηροῦνται, διὰ τοῦτο, ἀροῦ διὰ τῆς σημειωθείσης ὑπ' ἀριθ. 98 ἐγκυκλίου μας διεσαφή-
σαμεν ὑμῖν τὰ περὶ προσκλήσεως τῆς ἐλληνικῆς ἰθα-
γενείας, ἐνομίσαμεν χρέος μας νὰ σᾶς ἐπιστείλω-
μεν καὶ τὴν παροῦσαν, τῇ μὲν διὰ νὰ προλάβωμεν
τὰ ἐκ τῆς μὴ καταλήψεως τοῦ νόμου δυνάμενα νὰ
συμβῶσιν ἄτοπα καὶ νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἐφ' ἅπαν
τὸ Κράτος ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρ. 3, τῇ δὲ διὰ νὰ
κατορθώσωμεν τὴν καθ' ὅλους τοὺς δήμους εἰσαγω-
γὴν ὁμοιομόρφων δημοτολογίων. ἐκ τῆς μὴ τηρή-
σεως τῶν ὁποίων δύνανται νὰ διακινδυνεύσωσι δι-
καιώματα κεκτημένα τῶν ἀτόμων καὶ τῆς πολι-
τείας.

Τέσσαρα μέσα πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ιδιότητος
τοῦ δημότου ἀπαριθμεῖ τὸ ἄρθρον 9, τὴν γέννησιν,
τὴν κατὰ τὰξιν, τὴν νύμφευσιν καὶ τὴν τελείαν ἀ-
ποκατάστασιν· διὰ τῆς γεννήσεως τὰ τέκνα. ἐν
ὅσῳ δὲν συνεπλήρωσαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πο-
λιτικοῦ δικαίου τὴν νόμιμον καὶ πρὸς ἐπιχρείρησιν
πάσης πράξεως ἀπαιτουμένην ἡλικίαν, ἢ ἐν ὅσῳ
συμπληρώσαντα αὐτὴν καὶ ἐνηλικιωθέντα δὲν ἀπέ-
κτησαν ἀλλαχοῦ νέον δημοτικὸν δικαίωμα διὰ τινος
τῶν μέσων τὰ ὁποῖα αἱ § § γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 9
ἀναφέρουσι. θεωροῦνται ὡς μέλη τοῦ δήμου, εἰς
τὸν ὁποῖον ἀνήκει ὁ πατήρ των, ἐὰν ᾔῃται γνήσια,
ἢ ὡς μέλη τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ μή-
τηρ των, ἐὰν ᾔῃται νόθα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πο-
λιτικοῦ δικαίου, καθ' ἃς δὲν δύνανται νὰ ζητηθῇ ἡ
πατρότης τῶν νόθων τέκνων· ἐὰν ὅμως, καθ' ἣν
ἐθήκαμεν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν, ἐνηλικιωθέντα τὰ γνή-
σια ἢ νόθα ταῦτα τέκνα ἀπέκτησαν ἀλλαχοῦ δη-
μοτικὸν δικαίωμα δι' ἐνὸς τῶν ἐν ταῖς § § γ' καὶ

δ' τροπων, τότε εφαρμόζεται ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπό-
 μενον ἄρθρον 10, κατὰ τὸ ὅποιον χάνουσι ταῦτα
 τὸ ἀρχαιότερον διὰ τῆς γεννήσεως ἀποκεκτημένον
 δικαίωμα, ἐκτὸς ἐὰν ἐπιφυλαχθέντα αὐτὸ ζητήσωσι
 καὶ λάβωσι τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς δη-
 μοτικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ τῆς γεννήσεως
 τῶν ὑπῆγοντο. Σημειωτέον δ' ἀπὸ τοῦδε, ὅτι ὁ
 νόμος λέγων τὴν συγκατάθεσιν τῆς δημοτικῆς ἀρ-
 χῆς δὲν ἐννοεῖ ἀπλῆν τὴν συγκατάθεσιν τοῦ δημάρ-
 χου, ἀλλὰ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ τε δημοτικοῦ
 συμβουλίου καὶ τοῦ δημάρχου, καὶ τῶν δύο ἦτοι
 τούτων δημοτικῶν ἐξουσιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι
 τὴν ὅλην τοῦ δήμου ἀρχήν· ὅτι δὲ ταῦτα ἔχουσιν
 οὕτως ἐξάγεται ἐξ αὐτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ νομοθέτου
 χρήσεως τῶν διαφόρων ὁρων, ἀπαριθμοῦντος μὲν
 ἐν ἄρθρῳ 39 τὰς διαφοροὺς ἐξουσίας, αἵτινες ἀπο-
 τελοῦσι τὴν ὅλην τοῦ δήμου ἀρχήν, διαστέλλοντος
 δὲ δι' εὐκρινεστέρου ὁρισμοῦ ἐν ἄρθρῳ μὲν 40, ὅτι
 ὁ δήμαρχος εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ μόνον τοῦ δήμου
 ἀρχή, ἐν ἄρθρῳ δὲ 49, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβού-
 λιον εἶναι ἡ συμβουλευτικὴ αὐτοῦ ἀρχή, ἐξ οὗ δη-
 λοῦται, ὅτι ὁ συνδυασμὸς ἀμφοτέρων τῶν ἐξου-
 σιῶν, ἦτοι τῆς τε ἐκτελεστικῆς καὶ συμβουλευτι-
 κῆς, ἀποτελεῖ τὴν δημοτικὴν ἀρχήν· αὐτὰ δὲ ταῦ-
 τα βέβαιουσι καὶ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 καὶ διάφορα
 ἄλλα τοῦ νόμου χωρία.

Δεύτερον μέσον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ δημοτικοῦ
 δικαιώματος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 9 ἀναφερομένη
 κατὰ τὰς ἐξ ἑξῆς τὴν λέξιν κατὰ τὰς ἐξ ἑξῆς
 λάβητε, κύριοι, εἰς στενωτέραν σημασίαν καὶ οὐχί
 εἰς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν τινὲς ἔδωκαν εἰς αὐτήν·
 διότι δὲν ἐννοεῖ δι' αὐτῆς ὁ νόμος τὴν εἰς δῆμόν

τινα κατὰ τὰξιν τοῦ πολίτου "Ἕλληνας, τὴν τελειω-
τικὴν ἤτοι ἐκείνην τὴν πρᾶξιν τῆς ἐγγραφῆς, διὰ τῆς
ὁποίας καὶ μόνης ἀποκτᾶται τὸ δημοτικὸν δικαί-
ωμα, ἀλλ' ἐννοεῖ τὴν ὑπαγωγὴν ἢ τὸν προ-
διορισμὸν εἰς ἰδίους δήμους τάξεων τινων πο-
λιτῶν, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσιν εἰς ποῖον δῆμον πρέπει
νὰ ἀνήκωσιν οἱ πολῖται οὗτοι· διὰ τοῦτο καὶ ἀμέ-
σως σπεύδει νὰ ἐξηγήσῃ τὸν ὅρον τοῦτον, ἀναφέ-
ρων ἰδίᾳ τὰς κατηγορίας ἐκείνας τῶν πολιτῶν Ἑλ-
λήνων. αἵτινες λόγῳ τῆς τοιαύτης ιδιότητος των
θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς ἓνα τῶν δήμων· κατὰ τὰς
κατηγορίας ταύτας, ὅταν ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς
τινος δὲν ᾔνοι· γνωστός, ἢ οἱ γονεῖς τοῦ ᾔνοι· ἀπά-
τριδες, ὅτε δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τινὰ δῆμον
λόγῳ γεννήσεως, καθ' ἃ περὶ ταύτης εἵπομεν, τότε
ἂν μὲν ᾔνοι· ἐκθετον τέκνον, ἐγγράφεται προσωρι-
νῶς καὶ ἄχρι τῆς ἀνακαλύψεως τῶν γονέων τοῦ εἰς
τὸν δῆμον ἐν ᾧ εὑρέθη καὶ ἀνετράφη, ἢ, καὶ τού-
του ὄντος ἀγνώστου, ἐν ᾧ τελευταῖον ἀπηντήθη·
ὅταν δὲ γνωσθῶσιν οἱ γονεῖς τοῦ, τότε ἐγγράφεται
ὀριστικῶς εἰς τὸν τοῦ πατρός, ἢ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
κατὰ τὰ περὶ γεννήσεως εἰρημένα· ἂν δὲ ᾔνοι· ἐκ
τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἐγκατα-
λιπόντες τὴν ἀλλοδαπὴν, μετέβησαν ἐνθάδε, ἢ ἐκ
τῶν φιλελλήνων, ὅσοι μετασχόντες τοῦ ἀγῶνος δὲν
ἀπέκτησάν που ἕτερον δημοτικὸν δικαίωμα, θέλου-
σιν ἐγγραφῇ ἐπίσης λόγῳ κατατάξεως.

Τρίτον μέσον ἀποκτήσεως τοῦ δημοτικοῦ δικαι-
ώματος εἶναι ἢ ἐν τῷ δήμῳ νύμφευσis· κατὰ τὸ
γράμμα ὁμῶς τοῦ νόμου πρέπει νὰ ἐρυστάται προ-
σοχή, καὶ τότε μόνον ἢ νύμφευσis ν' ἀναγνωρίζηται
ὡς μέσον πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ιδιότητος τοῦ δημό-

του, ὅταν ᾖναι νόμιμος, κατὰ τὰς περὶ συστάσεως γάμου ὑπαρχούσας ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.

Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν δύναται τις νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνήκων εἰς δῆμόν τινα διὰ τινα τῶν προεκτεθέντων τριῶν τρόπων, διότι οὐδὲ λόγῳ γεννήσεως, οὐδὲ λόγῳ κατατάξεως, οὐδὲ λόγῳ νυμφεύσεως δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς αὐτόν, τότε ἀνήκει εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οὗτος ἔκαμε τὴν τελείαν ἀποκατάστασίν του· ὁ νόμος, λέγων τελείαν ἀποκατάστασιν κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις, ἐννοεῖ τὴν μόνιμον κατοικίαν καὶ τὴν ἐν τῷ δήμῳ ἀποκατάστασιν τοῦ κέντρου τῶν ὑποθέσεων του, ἐννοεῖ τὴν κατοικίαν (domicile), ὡς ἐννοεῖ αὐτὴν ὁ ἐν ἰσχύϊ πολιτικὸς νόμος, ἥτις, συνδυαζομένη καὶ προσκολλημένη εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀποτελεῖ τὸν κύκλον τῆς ὕλικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως καὶ παριστᾷ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· αἱ δ' ἤδη νόμιμοι διατάξεις εἶναι· αἱ τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, ὅστις παρ' ἡμῖν εἶναι τὸ ἰσχύον Ῥωμαϊκὸν δίκαιον· τοιοῦτοτρόπως δὲν μένει ἀνεκτέλεστος καὶ ἡ διάταξις αὕτη τοῦ δημοτικοῦ νόμου διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἐξεδόθησαν ἔτι νόμιμοι διατάξεις, διαγράφουσαι τὰ περὶ τελείας ἀποκαταστάσεως.

Ἐὰν δὲ, ἀφοῦ τις διὰ τῶν τρόπων τούτων ἀποκτήσῃ δημοτικὸν δικαίωμα, ἀπολαύσῃ κατόπιν νεώτερόν εἰς ἄλλον δῆμον. τότε κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἀποβάλλει τὸ ἀρχαιότερον δημοτικὸν δικαίωμα· π. χ. ἐὰν ὁ δυνάμει τῆς γεννήσεως τοῦ α' ἢ τοῦ ἄρθρ. 9 ἀνήκων εἰς τὸν δῆμον Α πολίτης Ἕλλην ἀποκατασταθῇ εἰς τὸν δῆμον Β, τότε ὁ δήμαρχος τοῦ δήμου τούτου δύναται νὰ θεωρῇ αὐτόν ὡς δημότην του καὶ ἡ ἐγγραφὴ του εἰς τὸ δημοτολόγιον

θέλει λογίζεσθαι ισχυρά, ἕως ἂν οὗτος προσαγάγῃ ἀπόδειξιν, ὅτι ἀνήκει καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν δῆμον Α λόγῳ γεννήσεως, εἰς τὸν ὅποιον θέλει νὰ μείνῃ· ἐὰν δὲ ζητήσῃ αὐτὸς τὴν εἰς τὸν δῆμον Β ἐγγραφήν του λόγῳ ἀποκαταστάσεως, τότε, ἐγγραφόμενος, ἀποβάλλει τὸ ἐν τῷ δήμῳ Α κεκτημένον δυνάμει γεννήσεως δημοτικὸν δικαίωμα, πλὴν ἂν ἐπιφυλαχθῇ καὶ αὐτὸ τῇ συγκαταθέσει τοῦ τε δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου Α. Ὁ δήμαρχος τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀπέκτησε τὸ νεώτερον δημοτικὸν δικαίωμα, ὀφείλει ἀμέσως νὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς ἀρμοδίας ὁδοῦ τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχε τὸ ἀρχαιότερον δημοτικὸν δικαίωμα, ἵνα διαγράψῃ αὐτὸν τοῦ δημοτολογίου του διὰ τῆς προσηκούσης περὶ μεταφορᾶς τοῦ δικαιώματος σημειώσεώς του.

Ἀφοῦ κατὰ ταῦτα σᾶς ἀνελύσαμεν τὰ ἄρθρα 3, 9 καὶ 10 τοῦ περὶ δήμων νόμου, διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν των, ἐκ τῆς ἀνάγκης νὰ εἰσαγάγωμεν ὁμοιόμορφα καὶ πλήρη δημοτολόγια εἰς πάντας τοὺς δήμους τοῦ Κράτους, συνετάξαμεν τύπον ἴδιον αὐτῶν, κάτωθι τῆς παρούσης σημειούμενον, καὶ διατάξαμεν νὰ τυπωθῶσιν ἰσάριθμα μὲ τοὺς δήμους δημοτολόγια διὰ νὰ ἐφοδιάσωμεν ἕκαστον αὐτῶν μὲ ἓν. Ἐπιφυλασσόμεθα δὲ μετὰ τὴν παρασκευὴν καὶ ἀποπεράτωσιν αὐτῶν νὰ ἀναλογίσωμεν τὸ ὅλον τῆς δαπάνης ποσὸν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν δήμων, καὶ νὰ σᾶς παραγγείλωμεν ἵνα φροντίσητε περὶ τῆς καταχωρίσεως εἰς τοὺς δημοτικούς προϋπολογισμοὺς τοῦ ἐπιβάλλοντος εἰς ἕκαστον ποσοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου. Ὅταν σχηματισθῶσι καὶ ἀπο-

περατωθῶσι τὰ δημοτολόγια, θέλομεν σᾶς στείλει τὰ διὰ τοὺς ἐν τῷ νομῷ σας δῆμους ἀναγκαιοῦντα ἵνα ἐφοδιάσητέ με ταῦτα αὐτούς· θέλετε δὲ φροντίσει· τότε νὰ διατάξῃτε τοὺς δημάρχους. ἐὰν μὲν διατηρῶνται ἐν τῷ δήμῳ δημοτολόγια, ἢ σημειώσεις ἐπίσημοι, ἢ ἄλλοι ἀξιόπιστοι κατᾶλογοι, νὰ μεταγράψωσι τοὺς εἰς αὐτὰ ἐγγεγραμμένους ὡς δημῶτας εἰς τὰ σταλησόμενα δημοτολόγια, σημειοῦντες εἰς ἐκάστην ἐν αὐτοῖς στήλην τὰ προσήκοντα· ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχωσι δημοτολόγια, ἢ σημειώματα, ἢ κατᾶλογοι, νὰ ἐγγράψωσιν εἰς τὸ σταλησόμενον δημοτολόγιον ἐξ ἀρχῆς ἡδὴ πάντας ἐκείνους, οἵτινες ἔχουσι τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

Τὰ δημοτολόγια ταῦτα διαιροῦνται, ὡς βλέπετε καὶ εἰς τὸν κατωτέρω τύπον, εἰς τρεῖς ἀρχικὰς διαιρέσεις· ἡ πρώτη τούτων ἀφορᾷ τὰ περὶ προσκλήσεως τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας, διότι, ὡς ἐρρέθη, διὰ νὰ ἐγγραφῇ τις δημότης, πρέπει νὰ ᾔσῃ ἤδη πολίτης Ἑλλήν, ἵνα δ' ὑπάρχῃ ὁ περὶ τοῦτου προσήκων ἑλεγχος, ἐτέθη ἡ απαιτούμενη πρὸς τοῦτο στήλη· ἐπομένως ἐν αὐτῇ θέλει σημειοῦσθαι λεπτομερῶς διὰ ποῖον λόγον ὁ ἐγγραφόμενος δημότης θεωρεῖται πολίτης Ἑλλήν, ἐὰν δηλ. ἐγεννήθη ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ γονέων ἐχόντων τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεώς του, ἐὰν ἐκτήσατο τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν δυνάμει τῶν πρὸ τοῦ νόμου περὶ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ 1835 ἰσχυρόντων περὶ τοῦτου νόμων, ἥτοι δυνάμει τοῦ συντάγματος τῆς Τροικίνος, ἐὰν ἐκτήσατο αὐτὴν ὡς φιλέλλην διετίαν τοῦλάχιστον κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπερμαχήσας, ἐὰν ὡς μετανάστῃς κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου 1830, ἐὰν διὰ

πολιτογραφήσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ περὶ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας νόμου, καθ' ἃ ἀναπτύσσει ἡ ὑπ' ἀριθ. 98 ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1849 ἐγκύκλιός μας· εἰς ὡς γεννηθεῖς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ γονέων ἁλλοδαπῶν, καὶ συμμορφωθεῖς μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ περὶ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας νόμου· ἢ τέλος εἰς ἐκτὴς τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, ὡς γεννηθεῖς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ πατρός Ἑλληνας· ἵνα δὲ γενῶσιν ἐν τῷ δημοτολογίῳ αἱ περὶ τούτου σημειώσεις ἀκριβεῖς πρέπει καὶ εἰς τοὺς δημάρχους νὰ συστήσητε τὴν σπουδαίαν μελέτην τῶν ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1849 ὑπ' ἀριθ. 98 καὶ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1851 ὑπ' ἀριθ. 8 ἐγκυκλίων μας, τῶν διασαφηνίζουσῶν τὰ περὶ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ ὑμεῖς νὰ λάβητε ὁδηγὸν ταύτας κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς μεταγραφῆς τῶν δημοτῶν.

Ἢ δευτέρα ἀρχικὴ διαίρεσις τῶν δημοτολογίων περιλαμβάνει τὰ περὶ προσκλήσεως τῆς ιδιότητος τοῦ δημότου, ἐπομένως διὰ τοῦτο ὑποδιαιρεῖται εἰς πέντε στήλας· εἰς τὴν πρώτην τούτων θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἐποχὴ τῆς εἰς τὸν δῆμον ἐγγραφῆς του, εἰς δὲ τὰς ἄλλας τέσσαρας θέλει σημειοῦσθαι ἡ ιδιότης, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐνεγράφη, ὡς π. χ. εἰς ὁ ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγγραφόμενος εἰς τὸ δημοτολόγιον ἀποτελεῖ μέρος τοῦ δήμου λόγῳ τῆς γεννήσεως τοῦ α' § τοῦ 9 ἁρθρου, θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὴν στήλην αὐτήν, ὅτι ἐγεννήθη τὴν δεῖνα ἐποχὴν καὶ εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ πατρὸς του δεῖνα, ὅστις εἶναι δημότης ὑπ' ἀριθ. δημοτολογίου δεῖνα, ἢ εἶναι νόθον τέκνον τῆς μητρὸς του δεῖνα, ἥτις εἶναι δημότης ὑπ' ἀριθ. δημοτολογίου δεῖνα. Ἐν δ' ἀποτελεῖ λόγῳ κατατάξεως, ὅτι εὐρέθη, ἢ ἀνετράφη, ἢ

ἀπηντήθη τὴν δεῖνα ἐποχὴν εἰς τὸν δῆμον, ἢ ὅτι Ἑλλήν μετέβη ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς τὴν δεῖνα ἐποχὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὅτι φιλέλλην μετέσχε τοῦ ἀγῶ-
νος. Ἐὰν δὲ λόγῳ νυμφεύσεως, ὅτι ἐνυμφεύθη τὴν
δεῖνα ἐποχὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. δεῖνα ἀδείας γάμου·
ἐὰν δὲ λόγῳ ἀποκαταστάσεως, ὅτι ἀποκατεστημέ-
νος διατελεῖ ἐν τῷ δήμῳ ἀπὸ τῆς δεῖνος ἐποχῆς.

Μετὰ τοῦτο δ' ἔπεται τρίτη ἀρχικὴ διαίρεσις,
ἣτις περιλαμβάνει τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ
δημότου· ὑποδιαίρεται δὲ εἰς διαφοροὺς στήλας·
καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην τούτων θέλει σημειοῦσθαι·
ἡ ἡλικία τοῦ ἐγγραφομένου, εἰς τὴν δευτέραν ἡ ἐγ-
γamos ἢ ἄγamos κατάστασις του, εἰς τὴν τρίτην οἱ
ἀριθμοὶ τοῦ δημοτολογίου, ὑφ' οὓς εἶναι ἐγγεγραμ-
μένα ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα του, ἢ, ἂν ἦναι γυνή,
ὁ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα της, εἰς τὴν τετάρτην τὸ
ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖ, εἰς τὴν πέμπτην ἡ
πατρίς του, εἰς τὴν ἕκτην τὸ χωρίον, ἢ ὁ τόπος
τῆς κατοικίας του, εἰς τὴν ἐβδόμην τὸ θρήσκευμα,
τὸ ὁποῖον ἔχει, καὶ εἰς τὴν ὀγδόην, ἐὰν κατὰ τὴν
δευτέραν περίοδον τοῦ § α' τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ περὶ
δήμων νόμου ἔχη περίθαλψιν τινα, ἢ ὄχι· ἐκ τοῦ
δήμου.

Τοῦ τύπου τούτου θέλουσι προηγεῖσθαι δύο
στήλαι, ὧν εἰς μὲν τὴν μίαν θέλει σημειοῦσθαι ὁ
αὐξων ἀριθμὸς, εἰς δὲ τὴν ἄλλην τὸ ὀνοματεπώνυ-
μον τοῦ ἐγγραφομένου. Εἰς τὴν στήλην ταύτην θέ-
λουσι σημειοῦσθαι κατὰ σειρὰν καὶ ὑπὸ αὐξοντα
ἴδιον ἐπίσης ἀριθμὸν ὁ πατήρ, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέ-
κνα τῆς οἰκογενείας, τηρουμένης τῆς αὐτῆς τάξεως
ὡς πρὸς τὰς σημειώσεις ἐν ταῖς ἄλλαις στήλαις τῶν
ἁφορῶντων τὰ τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ τῆς

ιδιότητος τοῦ δημότου. Θέλει ἐπεσθαι τέλος μία γενική στήλη παρατηρήσεων, ὅπου θέλει σημειοῦσθαι, ἐὰν εἴχε δημοτικὸν δικαίωμα εἰς ἄλλον δῆμον καὶ ἀπέκτησε νεώτερον ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐνεγράφη· ἢ ἐὰν, ἀποκτήσας εἰς ἄλλον δῆμον νεώτερον δημοτικὸν δικαίωμα, μετέφερεν εἰς ἐκεῖνον τὸ δικαίωμά του· ἐὰν ἐζήτησε καὶ τῷ ἐδόθη, ἢ οὐ· ἢ συγκατάθεσις τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πρὸς ἐπιφύλαξιν τοῦ δημοτικοῦ δικαίωματος του κατὰ τὸ ἄρθρον 10, ὑπὸ ποῖον ἀριθμὸν δημοτολογίου εἶναι ἐγγεγραμμένος ὁ πατήρ, ἢ ἡ μήτηρ, ὁ σύζυγος, ἢ ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα καὶ ἐν γένει τὰ ἀποτελοῦντα τὴν οἰκογένειάν του μέλη· καὶ ἐὰν τέλος ἀπεβίωσε. Δι' ἐκάστην δὲ τῶν περιπτώσεων τούτων θέλουσι σημειωθῆαι ἡμερομηνίαι καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν σχετικῶν περὶ μεταφορᾶς δημοτικοῦ δικαίωματος, ἢ περὶ ἐπιφυλάξεως αὐτοῦ ἐγγράφων.

Ἐν τοσούτῳ οἱ δήμαρχοι, εὐθὺς ὡς λάβωσι τὰ σταλησόμενα αὐτοῖς δημοτολόγια, πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὴν καταγραφὴν, θέλουσι γνωστοποιήσῃ διὰ προγράμματός των, εἰς τε τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου καὶ τὰ παρεδρεῖα τοιχοκολληθησομένου, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς μεταγραφῆς καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων, τὴν ἡμέραν τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ θέλουν ἀναπτύξῃ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 ἀναφερομένης ιδιότητος πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δημοτικοῦ δικαίωματος, ἵνα λάβωσι γνῶσιν πάντες οἱ δημόται καὶ φροντίσωσι καὶ αὐτοὶ ἢ περὶ τῆς ἀπὸ τῶν παλαιῶν εἰς τὸ νέον δημοτολόγιον μεταγραφῆς τοῦ ὀνόματος ἑαυτῶν καὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν οἰκογένειάν των

προσώπων, ἢ, ἐὰν τοιοῦτον δὲν ἐτηρεῖτο εἰς τὸν δῆμον, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἡδὴ τὸ πρῶτον, καθ' ἣν περίπτωσιν ἔχουσι τινὰ τῶν ιδιοτήτων τοῦτων. Ἀφοῦ δὲ οἱ δῆμαρχοι ἀποπερατώσωσι τὴν ἐργασίαν τῆς εἰς τὰ εἰσαχθησόμενα δημοτολόγια μεταγραφῆς πάντων τῶν ἐν τοῖς νῦν ὑπάρχουσι κατὰ λόγους, δημοτολογίους, ἢ σημειώσεσιν ἐγγεγραμμένων, ἢ τῆς ἐγγραφῆς τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων θέλουσιν ἐκθέσει· ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας εἰς τὴν πρώτην οὐρανίαν τοῦ δήμου τὰ εἰσαχθησόμενα δημοτολόγια διὰ τὰ λάβωσι γινώσιν πάντες οἱ δημόται· ἐπομένως δὲ θέλουσιν ὑποβάλει εἰς τὸ ἐπαρχεῖον τὸ τε δημοτολόγιον καὶ τὰ ὑπάρχοντα νῦν σημειώματα, ἀφ' ὧν θέλουσι μεταγραφῇ εἰς τὸ δημοτολόγιον οἱ δημόται· τὸ ἐπαρχεῖον θέλει ἐπιθεωρήσει τὴν μεταγραφὴν καὶ, βεβαιώθην περὶ τῆς ἀκριθείας, ἢ ἐπενεγκὸν τὰς προσηκούσας διορθώσεις, θέλει τηρήσει μὲν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ πρὸς ἑλεγχον τὰ ἀρχικά σημειώματα καὶ δημοτολόγια, ἐπιστρέψει δ' εἰς τὸν δῆμαρχον τὸ νέον δημοτολόγιον, ἀφοῦ βεβαιώσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀκριθείαν τῆς μεταγραφῆς. Θέλουσι ὁρῶντίσει οὐχ ἥττον οἱ δῆμαρχοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπὸ τῶν παλαιῶν εἰς τὸ νέον δημοτολόγιον ἐγγραφῆς τῶν δημοτῶν τὰ ἐγγράψωσιν εἰς αὐτὸ καὶ πάντα ἄλλον, μὴ τυχόν ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ παλαιὸν δημοτολόγιον, ἔχοντα ὁμως τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τὰ ἐγγραφῇ ἐντὸς αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9.

Οἱ δημόται, οἵτινες, εἴτε ἐκ τῆς ἐπὶ δεκαπενθήμερον ἐκθέσεως τοῦ δημοτολογίου, εἴτε ἄλλοθι, πληροφορηθῶσιν, ὅτι ἐνεγράφῃ τις, μὴ ὢν πολίτης Ἑλλήν, ἢ μὴ ἔχων τινὰ τῶν ιδιοτήτων τοῦ ἄρθρου

9' τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἢ ἔχων ἀρχαιότερον δημοτικὸν δικαίωμα καὶ μὴ θελήσας ν' ἀπολαύσῃ διὰ τῆς ἐγγραφῆς τὸ νεώτερον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἔχων τινὰ τῶν ιδιοτήτων τοῦ ἄρθρου 9, ἐδύνατο ν' ἀπολαύσῃ, οἱ δημόται, λέγω, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν ἑπαρχὸν καὶ ν' ἀναζητήσωσι τὴν θεραπείαν· ὁ ἑπαρχὸς λαβὼν πάντα τὰ σχετικὰ ἐγγράφα ὑπ' ὄψιν θέλει διατάσσει τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, οἱ δ' ἀναφερθέντες δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰς τὴν νομαρχίαν, καὶ ἐὰν καὶ ταύτης τὴν ἀπόφασιν νομίσῃ τις μὴ στηριζομένην εἰς τὸν νόμον, δύναται ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει διατάσσει τὰ δέοντα.

Τοιοῦτοτρόπως πιστεύομεν, ὅτι θέλει κατορθωθῇ ἢ τε εἰσαγωγὴ ὁμοιομορφῶν δημοτολογίων καθ' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους, ἢ ἀσφαλῆς μεταγραφὴ τῶν ἐν τοῖς τυχὸν ὑπάρχουσιν νῦν δημοτολογίοις ἐγγεγραμμένων, καὶ ἡ κατ' ἀτάξιν πάντων τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων εἰς δήμους· θέλουσι δ' ἄρθῃ οὐ μόνον αἱ συμβαίνουσαι ἐκάστοτε ἀνωμαλίαι καὶ ἀμφισβητήσεις περὶ τῆς δημοσιότητος τινος κατὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὠφελημάτων καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, τὰ ὅποια οἱ κείμενοι νόμοι ἀποδίδουσι καὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς δημότας, ἀλλὰ καὶ θέλει δεσμευθῇ ἡ κακὴ πρόθεσις ἐκείνων, οἵτινες εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν περὶ τούτου ἐπιζήτουσι τὰ ἴδια ἑαυτῶν συμφέροντα. Ἀπαιτεῖται ὁμῶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς μελετήσῃτε μετὰ σπουδῆς τὰ ἄρθρα 3, 9 καὶ 10 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τὸν ἀπὸ 15 Μαΐου 1853 νόμον περὶ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ τὰς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1849 ὑπ' ἀριθ. 98

καὶ ἀπὸ ὧ Φεβρουαρίου 1851 ὑπ' ἀριθ. 8 ἐγκυκλίου μας, ὡς καὶ τὴν παροῦσαν, καὶ τοὺς ὑφ' ὑμᾶς δημάρχους καλέσῃτε νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ προσέτι, ἵνα φροντίσῃτε νὰ ἐροδιᾶζῃτε αὐτοὺς ἐν ἀνάγκῃ μὲ τὰς ἀναγκαίας γενικὰς, ἢ εἰδικὰς ὁδηγίας πρὸς λύσιν πάσης ἀναρρησομένης τυχὸν ἀπορίας των περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων, σύμφωνα καὶ μὲ τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑμῖν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ περὶ καθηκόντων σας Β. Διατάγματος.

Ἔγκ. ἀριθ. 1 τῆς 2 Ἰανουαρίου 1852 περὶ ὑπογραφῆς τῶν πράξεων τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 91 τῆς 28 Ἰουνίου 1840 ἐγκύκλιος τοῦ Ἱπουργείου, προβλέπουσα καὶ περὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν μέλη τινὰ τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἀρνοῦνται νὰ ὑπογράψωσι πρᾶξιν τινα ἢ ἀπόφασιν αὐτοῦ, διατάττει νὰ γίνεται μνεῖα τῆς ἀρνήσεως ταύτης εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν πείραν, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκδώσωμεν τὴν παροῦσαν συμπληρωτικὴν ἐγκύκλιον, διὰ νὰ προλάβωμεν εἰς τὸ μέλλον τὰς καταχρήσεις, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ συμβαίνωσιν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς εἰρημένης ἐγκυκλίου.

Δύω κυρίως καταχρήσεις δύνανται νὰ συμβῶσιν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν· α') Πλειοψηφία τις δημοτικοῦ συμβουλίου συνέρχεται εἰς τὸ κατὰστημα τῶν συνεδριάσεων καὶ σημειώνει εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι ἡ συνεδρίασις ἦτο πλήρης κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἡρνήθησαν τινὰ τῶν μελῶν νὰ ὑπογράψωσι τὴν γενομένην πρᾶξιν ἢ ἀπόφασιν, ὡς ἐναν-

τίον τῆς γνώμης αὐτῶν, καὶ οὕτω προβαίνει εἰς πράξεις παρὰ νόμους καὶ ἐναντίον τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῶν δήμων· β') Μειονοψηφία τις δημοτικοῦ συμβουλίου, γνωρίζουσα ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ ὑπογραφή της εἰς τὰς πράξεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ βλέπουσα ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ ἐναντίον τῆς γνώμης της, ἀρνεῖται τὴν ὑπογραφήν της εἰς τὴν γενομένην πρᾶξιν, ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων, ἀρίνει αὐτὴν ἀτελῇ, καὶ οὕτω δύναται νὰ καθιστᾷ πᾶσαν σχεδὸν πρᾶξιν ἀδύνατον. Διὰ νὰ τεθῇ λοιπὸν, ὅσον οἶόν τε, φραγμὸς εἰς τὴν ἐνδεχομένην κακὴν πίστιν τῶν πλειονοψηφούντων μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς τὴν ἀδικιολόγητον καὶ ἐπιβλαβὴ δυστροπίαν τῶν μειονοψηφούντων, καὶ διὰ νὰ ἐκλείψωσι τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἐντεῦθεν εἰς τὴν τακτικὴν καὶ νόμιμον πορείαν τῶν ἐργασιῶν τῶν δημοτ. συμβουλίων, θεωροῦμεν προσφόρους τὰς ἀκολούθους διατάξεις :

Α') Ὅσάκις συγκαλεῖται τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πρέπει νὰ προηγήται παντοτε ἑγγράφος πρόσκλησις πρὸς ὅλα ἐν γένει τὰ μέλη αὐτοῦ. Ὁ τελευταῖος παράγραφος τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 διατάγματος περὶ συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ὀρίζει νὰ προαγγέλλεται ἡ συγκάλεσις εἰς τὰ μέλη τοῦλάχιστον πρὸ μιᾶς ἡμέρας. Διὰ νὰ δύνανται δὲ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι νὰ συμβιβάζωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὰς οἰκιακὰς ὑποθέσεις των μὲ τὰ δημοτικὰ καθήκοντά των, θεωροῦμεν καλὸν ἡ πρόσκλησις νὰ γίνεται πρὸ τριῶν ἡμερῶν· τοῦτο δὲ δὲν ἀπῆλθε πρὸς τὸν νόμον, διότι οὗτος λέγων, ὅτι ἡ προαγγελία γί-

νέται τοῦλάχιστον πρὸ μιᾶς ἡμέρας, ἐννοεῖ ὅτι δύ-
νεται νὰ γείνη καὶ πρότερον. Συγχρόνως δὲ μετὰ τὴν
ἐγγράφον πρόσκλησιν, θεωροῦμεν συντελεστικὸν πρὸς
τὸν προκείμενον σκοπὸν, νὰ σημειῶνται ἐν αὐτῇ
περιληπτικῶς τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρὸ-
καίται νὰ βουλευθῶσιν εἰς τὴν συνεδρίαν, διὰ τὴν
ὁποίαν γίνεται ἡ συγκάλεσις. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ
ὅτι προσεκλήθησαν ὅλα τὰ μέλη καὶ ἐκοινοποιήθη-
σαν τὰ ἀντικείμενα, θέλει ὑπογράψει τὴν πρόσκλη-
σιν ἑκάστον μέλος, ἔαν γινώσκῃ τὴν γραφὴν, ἢ δι'
ἄλλου· ἔαν δὲ μέλος τι ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ ὑπογρά-
ψῃ, ὁ κομιστὴς τῆς προσκλήσεως κλητὴρ τοῦ δη-
μαρχείου ἢ πρέεδρος, θέλει φροντίζει νὰ πιστοποιῇ
τὴν ἀρνησιν διὰ δύο μαρτύρων. Κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον θέλει πιστοποιεῖσθαι ἡ προάγγελία καὶ εἰς
τὴν οἰκογένειαν τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου, ὅσῳκις
οὗτος ἤθελεν ἀποδημεῖ.

Β') Ἄμα συνελθὼν ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν μελῶν
τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, πρέπει νὰ συντάσσεται
πρακτικόν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν σημειοῦσθαι τὰ ὀ-
νόματα ὅλων τῶν παρευρεθέντων μελῶν τοῦ δημο-
τικοῦ συμβουλίου καὶ τὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων
πρόκειται νὰ βουλευθῶσι· τὸ πρακτικόν δὲ τοῦτο
θέλουν ὑπογράψει ὅλα τὰ παρευρισκόμενα μέλη,
ιδιοχείρως ἢ δι' ἄλλου. Μετὰ τοῦτο δὲ θέλουν προ-
βαίνει εἰς τὴν συζήτησιν ἐνὸς ἑκάστου ἀντικειμένου,
περὶ οὗ πρέπει νὰ συντάσσεται ἰδιαιτέρα πράξις.
τὴν ὁποίαν ὁρεῖλουν νὰ ὑπογράψωσιν ὡσαύτως ἁ-
πάντα τὰ μέλη· ἐννοεῖται δὲ οἴκοθεν ὅτι ἔαν ὑπάρ-
χωσι τινες ἔχοντες ἐναντίαν γνώμην πρὸς τὴν τῆς
πλείονοψηφίας τῶν παρευρισκομένων μελῶν, θέλουν
σημειῶσαι τὴν γνώμην τῶν εἰς τὰ πρακτικά, διὰ νὰ

τὴν λάβῃ ἐν καιρῷ ἢ ἀρρυθρίᾳ προϋσταμένη ἀρχή, καὶ τὴν ἐκτιμῆσιν δεόντως. Ἐὰν ὁμῶς ἀρνῶνται νὰ ὑπογράψωσι. θέλει γίνεαι μνεία περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ θέλει σημειωθῇ καὶ ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἡρνήθησαν νὰ ὑπογράψωσι.

Γ') Ὁ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου παρευρισκόμενος πάντοτε δῆμαρχος ὀφείλει διὰ τῆς ὑπογραφῆς του νὰ πιστοποιῇ εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν παρούσαν τῶν μειονοψηφούντων μελῶν καὶ τὴν ἄρνησιν αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ὑπογράψωσι.

Τιθεμένων εἰς ἐνέργειαν τῶν διατάξεων τούτων, οἱ κύριοι νομάρχαι θέλουν εἶσθαι εἰς κατὰστασιν νὰ ἐκτιμῶσιν ἀσφαλέστερον τὰς μὴ φερούσας τὰς ὑπογραφὰς ὧλων τῶν δημοτικῶν συμβούλων πράξεις, ὅταν ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισίν των, καὶ θελοῦν προβαίνει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των μετὰ μεγαλητέρας πεποιθήσεως ἢ μέχρι τοῦδε. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθη ὅτι ἡρνήθησαν νὰ ὑπογράψωσι, θέλουν καταμηνύεσθαι ἀμέλητι εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα διὰ νὰ καταδιώκωνται καὶ τιμωρῶνται ἐπὶ παραβάσει τῶν χρεῶν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 487 τοῦ ποινικοῦ νόμου, συνδυαζόμενον μετὰ τοῦ ἄρθρ. 493 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγκ. ἀριθ. 43 τῆς 3 Ἰουλίου 1852 περὶ ἀδείας ἀπουσίας τοῦ προέδρου καὶ τῶν δημοτ. συμβούλων.

Ὅσάκις δημοτικὸς τις σύμβουλος, ἢ πρόεδρος δημοτικοῦ τῆρος συμβουλίου, λάβῃ χρεῖαν νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ δήμου του, εἴτε λόγῳ ὑγείας, εἴτε χάριν ἰδιαιτέρων συμφερόντων, εἴτε λόγῳ δημοσίας

ὑπηρεσίας, δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ζητήσῃ περὶ τοῦ-
του ἄδειαν ἀπουσίας, παρ' οἵουδῆποτε, ἀλλ' οὔτε
δύναται τις νομίμως νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ἡ παρου-
σία τῶν δημοτικῶν συμβούλων εἰς τὸν δῆμὸν τῶν
δὲν εἶναι πάντοτε ἀναγκαία, χάριν τῆς ἐκπληρώ-
σεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, κύ-
ριε νομάρχᾳ· ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ νομοθέτης ἔχων
πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπουσίας δημοτικῶν συμβούλων καὶ
ἄλλα νόμιμα κωλύματα, καθιέρωσε τὴν ἀρχὴν, ὅτι
αἱ συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων εἶναι
πλήρεις, ὅταν τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν αὐτῶν ᾖναι
παρόντα. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ
δημοτικός τις σύμβουλος ἢ πρόεδρος δημοτικοῦ
συμβουλίου, ἐξ ἀμελείας, ἰδιοτροπίας, ἢ ἐξ ἄλλου
ἄξιοκατακρίτου σκοποῦ, νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐκπληρώσῃ
τὸ καθῆκόν του, τὸ Διάταγμα περὶ συνόδων τῶν
δημοτικῶν συμβουλίων ὥρισε τὰς πειθαρχικὰς ποι-
νὰς, αἵτινες πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται κατὰ τῶν δη-
μοτικῶν συμβούλων εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις.

Ἐγκ. ἀριθ. 118 τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1853
περὶ ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων.

Δὲν ἀγνοεῖτε, κύριοι, ὅτι ἡ κυρία αἰτία, ἐξ ἧς
ὠρμήθη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ νὰ προκαλέσῃ τὴν ψή-
φισιν τοῦ διατάγματος τούτου, δὲν ἦτο διὰ νὰ
κανονισθῇ ὠρισμένος μισθὸς εἰς τοὺς δημάρχους,
ἀλλὰ διὰ νὰ παύσωσιν αἱ ὑπέρογκοι ἀντιμισθίαι,
τὰς ὁποίας τὰ δημοτικά συμβούλια, εἴτε πρὸς χά-
ριν, εἴτε κατὰ παρεξήγησιν τοῦ νόμου, ἐψήφισον,
καὶ αἱ ἀρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἐνέκρινον· πρὸς
τοῦτο δὲ προσδιωρίσθη κυρίως διὰ Διατάγματος
ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας, τὸν ὅποιον οὔτε

τὰ δημοτικά συμβούλια, οὔτε αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν. Ἐντεῦθεν κατανεῖτε, κύριοι, ὅτι δύνασθε, καὶ ὀφείλετε μάλιστα, νὰ προσδιορίζητε τὴν ἀντιμισθίαν τῶν δημάρχων κατωτέρω τοῦ μεγίστου ὅρου, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς χρείας τῶν δήμων, τοὺς χρηματικούς πόρους αὐτῶν καὶ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν καὶ ἱκανότητα τῶν δημάρχων, διὰ νὰ ἐκπληρῶται οὕτω ὁ σκοπὸς τοῦ δημοτικοῦ νόμου, κατὰ τὸν ὅποιον τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα δίδεται τιμῆς χάριν, καὶ οὐχὶ χάριν πορισμοῦ.

Ἐπειδὴ ὁμως τὸ Διάταγμα ἔθεσε καὶ περιορισμὸν τινὰ ὡς πρὸς τὸν ἐλάχιστον ὅρον, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐφελκύσωμεν εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν τῶν κυρίων νομαρχῶν, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς. Κατὰ τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ Διατάγματος, ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ δημάρχου δήμου τινός, δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας δημάρχου ἄλλου κατὰ τὸν μεγαλειέτερον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἀμέσως ἀκολουθοῦντος δήμου. Τὸ Διάταγμα διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 προβαίνειν βαθμηδὸν ἀπὸ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων εἰς τὸν μεγαλειέτερον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου ἐκάστης τῶν δύο τάξεων τῶν δήμων δευτέρας καὶ τρίτης προσδιορίζει τὴν ἀντιμισθίαν τῶν δημάρχων κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δήμων τούτων, ἀλλὰ προστίθουσιν ὅτι ὁ ἐκτελεστής τοῦ Διατάγματος δὲν δύναται νὰ προσδιορίσῃ ὡς ἐλάχιστον ὅρον δημαρχικῆς ἀντιμισθίας τὴν ἀντιμισθίαν ἐκείνην, ἥτις προσδιωρίσθη ὡς μέγιστος ὅρος εἰς δήμαρχον ἀμέσως προηγουμένου δήμου, ἀλλ' ὀφείλει

να προσδιορίσῃ μεγαλειότερον ποσὸν παρὰ τὸν ἐλάχιστον τοῦτον ὅρον π. χ. Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας δημάρχου δήμου, ἔχοντος μέχρι δύο χιλιάδων πεντακοσίων κατοίκων εἶναι κατὰ τὸν νόμον δραχ. 600· ἀλλ' ἡ ποσότης τῶν ἐξακοσίων δραχμῶν δὲν ἔμπορεῖ νὰ δοθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος εἰς τὸν δήμαρχον δήμου, ὅστις ἔχει συμπληρωμένους πέντε χιλιάδας κατοίκων, καὶ ὅστις εἶναι ὁ κατὰ τὸν μεγαλειότερον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἀμέσως ἀκολουθῶν δήμος, ἀλλὰ πρέπει νὰ δοθῇ μεγαλειτέρα ποσότης, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὁποίας ἀρίνεται εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν τοῦ ἐκτελεστοῦ τοῦ Διατάγματος. Ἡ ποσότης ὅμως τῶν ἐξακοσίων δραχμῶν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος εἰς δήμον ἔχοντα τρεῖς, τέσσαρας καὶ ἐπὶ κείναι τῶν τεσσάρων χιλιάδων, ὀλιγωτέρους ὅμως τῶν πέντε χιλιάδων κατοίκων. Ἐτερον παράδειγμα· εἰς τοὺς δήμους τρίτης τάξεως ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας δημάρχου δήμου ἔχοντος πεντακοσίους κατοίκους εἶναι δραχμὰ διακόσια· ἀλλ' ἡ ποσότης τῶν διακοσίων δραχμῶν δὲν ἔμπορεῖ νὰ δοθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος εἰς τὸν δήμαρχον δήμου, ὅστις ἔχει ἐπτακοσίους πενήκοντα κατοίκους, ἀλλὰ πρέπει νὰ δοθῇ μεγαλιτέρα ποσότης. Αἱ δραχμὰ ὅμως διακόσια δύνανται νὰ προσδιορισθῶσιν ὡς ἐλάχιστος ὅρος ἀντιμισθίας εἰς δήμαρχον δήμου ἔχοντος ἐξακοσίους, ἐπτακοσίους καὶ ἐπὶ κείναι τῶν ἐπτακοσίων, ὀλιγωτέρους ὅμως τῶν πεντακοσίων μέχρι πενήκοντα κατοίκων.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα νομίζομεν, ὅτι οὐδεὶς τῶν κυρίων νομαρχῶν ὅχι μόνον δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ προσδιορίσει ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Διατάγματος προσδιοριζομένου μεγίστου ὅρου, ὡς παρὰ

πάσαν προσηγορίαν ἔπραζάν τινες, ἀλλὰ καὶ θέλουν ὀδηγηθῇ εἰς τὸ νὰ προσδιορίζωσι τὰ μεταξὺ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου ὅρου ποσὰ τῆς ἀντιμισθίας σύμφωνα μὲ τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ νομοθέτου.

Ἐγκ. ἀριθ. 90 τῆς 12 Ἰουλίου 1844 περὶ τοῦ ὅτι τὰ δημοτ. συμβούλια ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῶσι τὰς ἐπὶ δημοτ. ἀπολογισμῶν ἀποφάσεις τῶν νομαρχῶν.

Ἡ λύσις, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Καλαβρύτων ὑπ' ἀριθ. 4261 διαταγῆς σας ἐδώκατε ἐπὶ τοῦ ζήτηματος, ἂν ἔχη τὸ δημοτ. συμβούλιον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τὰς ἐπὶ δημοτ. ἀπολογισμῶν ἀποφάσεις τοῦ νομάρχου, ἢ ἂν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχωσι μόνοι οἱ ὑπόλογοι, δὲν εἶναι ὀρθή· καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ὁ νόμος αὐτὸς συνιστῶσι καὶ δικαιολογοῦσι τὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίωματος τῶν δημοτικῶν συμβουλίων λύσιν.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα, καθὼς ζήτημα ἀρμοδιότητος, εἶναι ἐκ τῶν σπουδαίων, ἐσπεύσαμεν νὰ προκαλέσωμεν καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ δικαίωματος τῶν δημοτ. συμβουλίων.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ ἄρθρον 111 τοῦ περὶ δήμων νόμου δὲν ἀναφέρει ῥητῶς ποῖοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως, ἀλλ' ἀπορραίνεται, ὅτι τῶν ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας ὁ νομάρχης ἐκδίδει ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν μετὰ τὴν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου γενομένην ἐξέτασιν, γίνεται ἐκκλήσις εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον· ἢ ἐκφράσις εἶναι γενική· ἢ γενικότερης ὁμῶς τῆς ἐκφράσεως, ἀντὶ νὰ ἀναιρῇ, ἰσχυροποιεῖ τὴν ἀνωτέρω ἐρμηνείαν, διότι

δὲν ἀποκλείει κανὲν τῶν διαφερομένων μερῶν τοῦ νὰ προσφεύγῃ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἀλλὰ ἐκτείνει τὸ δικαίωμα εἰς ὅλους ἐξίσου· εἶναι δὲ ἄγνωστον ὅτι, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐρμηνευτικῆς, δὲν συγχωρεῖται τὸ νὰ δημιουργῇ τις ἐξαίρεσεις, ὅπου ὁ νόμος δὲν ἐδημιούργησε τοιαύτας, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ὅταν πρόκειται περὶ ζήτημάτων ἀρμοδιότητος.

Ἄλλως τε τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου τοῦ νὰ ἐκκαλῇ τὰς ἀποφάσεις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον γίνεται κατὰδηλον ἐκ τοῦ ὅτι πρόκειται περὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του. Εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ὃ τε δήμαρχος καὶ εἰσπράκτωρ ἐνεργοῦσι δικαίωματι τοῦ δήμου, ἐν ὀνόματι τοῦ δήμου εἰσεπράχθησαν τὰ εἰσοδήματα, καὶ εἰς τὸν δῆμον ἀνήκει τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων τούτων. Οἱ διαχειρισταὶ παρουσιάζονται ὡς δοσίλογοι, ὁ δὲ δῆμος ὡς δεξίλογος. Ἐν περιπτώσει διαφοράς, ἀμφότερα τὰ διαφερόμενα μέρη ἔχουσι τὸ αὐτὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων των. Ἐπειδὴ δὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἶναι ὁ φυσικὸς προστάτης τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ ὁ ἔννομος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ὅχι μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπέναντι τῶν ὑπολόγων νὰ ἐκκαλῇ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τὴν νομαρχιακὴν ἀπόφασιν, τὴν τροπολογοῦσαν, ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν ἀπόφασίν του, ἀλλ' ἔχει καὶ χρέος πρὸς τὸν δῆμον νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 49 τοῦ νόμου, τὸ συμβούλιον ἐπαγρυπνεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὁλομελείας τοῦ δήμου εἰς τὸ νὰ ἀπομακρύνηται ἀπ' αὐτὸν πᾶσα ζημία, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 113 δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἐξ ὀλι-

γωρίας προελευσόμενην εἰς τὸν δῆμον ζημίαν.

Αἱ ἐπὶ δημοτικῶν ἀπολογισμῶν νομαρχικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἀληθεῖς δικαστικαὶ ἀποφάσεις φέρουσι τὸν τύπον, τὸ κῦρος καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν. Ἄδικον λοιπὸν καὶ παράλογον ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν εἰς τὸ ἐν τῶν διαφερομένων μερῶν ἡ ὁδὸς τῆς ἐκκλήσεως ἔμενεν ἐλευθέρα, ἐκλείετο δὲ ὡς πρὸς τὸ ἄλλο μέρος, καὶ ἠρνεῖτο ὁ νόμος εἰς τὸν δῆμον ὅ, τι παρεχόρει εἰς τοὺς ἀντιδίκους του.

Ταῦτα πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας σας, εἰς τὰ ὅποια προσθέτομεν τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν, ὅτι καθὼς ὁ νόμος συγχωρεῖ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τοῦ ἄρθρ. 108 νὰ ἐκκαλῇ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, οὕτω τὸ ἄρθρον 111 συγχωρεῖ εἰς αὐτὸ νὰ ἐκκαλῇ πᾶσαν ἐπὶ δημοτικοῦ ἀπολογισμοῦ ἀπόφασιν τοῦ ἰδίου ἢ διαφορὰ συνίσταται, ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ ἐκκλήσις γίνεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, καὶ ὁ λόγος ἀπλοῦς ἐκεῖ πρόκειται περὶ πράξεως καθαρῶς διοικητικῆς, ἐνταῦθα περὶ ὑποθέσεως ἀμφισβητουμένης.

Ἐγκ. ἀριθ. 167 τῆς 23 Ἰουλίου 1854 περὶ πράξεων τῶν δημοτ. συμβουλίων.

Ἐν τινι φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος Ἀθηνᾶς εἶδομεν δημοσιευθεῖσαν πρᾶξιν τινὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Σελλασίας τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, συλληπητηρίαν ἐπὶ τῇ ἀποθιώσει τῆς Α. Μ. τῆς πρώην βασιλίσσης τῆς Βαυαρίας, Σεβαστῆς μητρὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν.

Περὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου ἡ Κυβέρνησις,

ἥτις ἦτον ἄρμοδία, ἔσπευσεν, ἅμα γενομένη ἐν γνώσει αὐτοῦ, νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον της· ἐπειδὴ ὁμῶς τὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἔχουσιν ὑπὸ τοῦ νόμου διαγεγραμμένα καθήκοντα περὶ τὰ ὁποῖα ἐκλήθησαν ἵνα ἀσχολῶνται, καὶ περὶ ὧν πραγματεύονται τό τε ἄρθρον 50 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὸ μέρος β' τοῦ ἀπὸ 18]30 Δεβρίου 1835 ἄρθρον 28 καὶ ἐπόμενα, περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου· καὶ ἐπειδὴ πᾶσα ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸν νομοθετικῶν τούτων διατάξεων διαγεγραμμένου κύκλου τῶν καθηκόντων αὐτῶν πράξις εἶναι, κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τοῦ § 9 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ περὶ ἐπαρχ. συμβουλίων ἄκυρος. Διὰ ταῦτα ἔχομεν καθήκον νὰ ἐπιστήσωμεν, κύριε νομάρχ, τὴν προσοχὴν σας περὶ τὴν κακὴν ταύτην ἐξίν τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἵνα προβάλινωσιν εἰς πράξεις ἀναγομένους περὶ ἀντικείμενα ἀλλότρια τῶν καθηκόντων των, καὶ νὰ σᾶς προκαλέσωμεν νὰ ἐκφέρετε ἐπ' αὐτῶν ῥητῶς καὶ ἀμέσως τὴν κατὰ νόμον ἀκυρωτικὴν ἀπόφασίν σας. φροντίζοντες συγχρόνως νὰ συνεννοήσῃτε μετὰ τοῦ κυρίου εἰσαγγελέως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τυχὸν ἐν αὐτοῖς στοιχείων πράξεως ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου τιμωρουμένης, περὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ὑπαιτίων αὐτῆς.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ τῆς ἀκυρώσεως τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἀρμοδιότητος ἐκδιδομένων πράξεων τῶν δημοτ. συμβουλίων διέλαθε καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 80 ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1848 ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἀποροῦμεν πῶς διέφυγε τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἡ τοιαύτη κακὴ ἐξίς τῶν συμβουλίων νὰ προβάλινωσι· πότε μὲν εἰς συλληπητηρίας, πότε

δὲ εἰς συγχρητηρίας, καὶ πότε ἐν γένει εἰς πράξεις ἀναγομένως εἰς ἀντικείμενα διαφεύγοντα τὴν ἀρμοδιότητά των. μηδεμιᾶς ληρθείσης προνοίας πρὸς περιστολὴν αὐτῆς.

Ἔγκ. ἀριθ. 16 τῆς 8 Ἰουνίου 1856.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἔρρεσιν τοῦ δημάρχου Ἀποδοτίας Δημ. Κοκοτάκη κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7462 ἀποφάσεως τῆς νομαρχίας, δι' ἧς καταλογίσαστε εἰς βάρος αὐτοῦ δραχ. 499 52]00, ὅσας καταδικάσθη ὁ δῆμος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Γ. Πριμηκύρην, λόγῳ ὅτι δὲν ἐφρόντισε νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τοῦ δήμου.

Παρατηροῦντες, ὅτι ὁ νομάρχης ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν ἀποφάσεις, δι' ὧν καταλογίζει εἰς βάρος τῶν δημοτικῶν ὑπολόγων τὰς ἐκ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν προκυπτούσας τυχόν εἰς τὸν δῆμον ζημίας, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὰς περὶ λογιστικοῦ διατυπώσεις, δὲν ἔχει δὲ ἀρμοδιότητα νὰ καταψηφίζῃ, εἰς βάρος δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου τὰς προκυπτούσας εἰς τὸν δῆμον ζημίας ἐκ πράξεων ἐγκληματικῶν ἢ οἰονεὶ ἐγκλημάτων, διδουσῶν ἄρρομὴν εἰς πολιτικὴν ἀγωγὴν, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἀρμοδία τὰ τακτικὰ δικαστήρια ν' ἀπορραίσωσι περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ παθόντος.

Διὰ ταῦτα ἀκυροῦμεν τὴν μνησθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς νομαρχίας, ὡς ἀναρμοδίως ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς.

Ἔγκ. ἀριθ. 15 τῆς 27 Φεβρουαρίου 1858.

Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1010 ἀναφορᾶς σας ἔγνομεν, ὅτι ἐδιστάσατε ν' ἀποκαταστήσῃτε εἰς τὴν θέσιν του τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον τοῦ δήμου Βρασιῶν Παναγ. Κωνσταντῆ, διότι τὸ ἐπὶ τῆς κατ' αὐτοῦ καταγγελίας ἀφορώσης ὑφαίρεσιν πραγμάτων ὑπὸ δικαστικὴν κατ' ἄσχεσιν ὑπαρχόντων ἐκδοθὲν βούλευμα τοῦ συμβολίου τῶν αὐτόθι πλημμελειοδικῶν ἔπαυσε πρὸς καιρὸν τὴν περαιτέρω κατ' αὐτοῦ καταδίωξιν.

Ὁ δισταγμὸς σας δὲν εἶναι ποσῶς βάσιμος. διότι καὶ τὸ βούλευμα, δι' οὗ παύεται πρὸς καιρὸν ἡ περαιτέρω καταδίωξις ἀπολύει ἐπίσης τὸν κατηγορούμενον τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης κατηγορίας, καὶ δὲν δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἐκ νέου ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως, εἰμὴ ὅταν ἡ κατ' αὐτοῦ ὑπόρριστα, ἀλλὰ μὴ ἐκινῇ κριθεῖσιν ὑποψία ἐνισχυθῇ, διὰ νέων ἀποδείξεων, μὴ προϋποβηλτημένων εἰς τὴν δοκιμασίαν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπιτραπῇ παρ' αὐτοῦ. Ὁφείλετε ἐπομένως, κύριε νομάρχᾳ, ν' ἀποκαταστήσῃτε ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του τὸν εἰρημένον δημαρχικὸν πάρεδρον.

Ἔγκ. ἀριθ. 71 τῆς 26 Αὐγ. 1871 περὶ λύσεως ἀποριῶν ἐπὶ τοῦ περιείσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμοι, ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7542 ἀναφορὰν σας καὶ τὰ ὑποβληθέντα ἔγγραφα, τριῶν ζητημάτων τὴν λύσιν, προσεχάλεσε, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 923 ἀναφορᾶς του, ὁ δήμαρχος Ἀγειρατῶν.

α') Ἄν ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ, ὡς ταμίης τοῦ δήμου, ἐκπροσωπῇ τὸν δῆμον ἐπὶ δικαστηρίου, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς § 2 τοῦ άρθρου 49 τοῦ περὶ εἰσπράξεως ἐσόδων Ἰ'ΑΤ' νόμου προνοουμένην περίπτωσιν, ὡς παρίστησι τὸ δημόσιον ὁ ἐπαρχιακὸς ταμίης.

β') Ἄν πρὸς τοῦτο ᾖται ἀνάγκη πληρεξουσίου-τητος ἐκ μέρους τοῦ δημοτ. συμβουλίου καὶ τῆς νομαρχίας.

γ') Ἄν ὁ δῆμος ᾖται ὑπόχρεως εἰς προκαταβολὴν ἐσόδων διατροφῆς τῶν προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν του, ἢ ἂν ᾖται εἰς τοῦτο ὑπόχρεως μόνον, ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ὀφειλέτης, ὡς καὶ τὸ δημόσιον· ὑμεῖς δὲ διὰ διαταγῆς σας, ὑπ' ἀριθ. 7542, ἧς μοι ὑπεβάλλετε ἀντίγραφον. τὰ μὲν ζητήματα α' καὶ γ' ἐλύσατε καταφατικῶς, τὸ δὲ β' ἀποφατικῶς.

Θεωρῶ ὁρθὴν τὴν λύσιν, ἣν ἐδώκατε ἐπὶ τῶν ζητημάτων α' καὶ γ', διότι τῷ ὄντι ὁ μὲν εἰσπράκτωρ, ὡς ταμίης τοῦ δήμου, ἐκπροσωπεῖ τοῦτον ἐπὶ δικαστηρίου, ὡς ὁ ἐπαρχιακὸς ταμίης τὸ δημόσιον, δὲν εἶναι δὲ ὁ δῆμος ὑπόχρεως εἰς διατροφὴν προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν του. πλὴν ἂν ζητηθῇ ὑπὸ τινος τούτων· τοῦ β' ὁμῶς ζητήματός τὴν λύσιν δὲν εὐρίσκω ὁρθὴν. ὁρῶν, ὅτι τὴν πληρεξουσιότητα ἔχει ἐκ τοῦ νόμου ὁ δημοτ. εἰσπράκτωρ· ἐτέρας δὲ πληρεξουσίου-τητος ἀνάγκη δὲν ὑφίσταται. καθ' ὅσον δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ εἰσπράξεως δημοτ. φόρων ἐπιψηφισθέντων ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου καὶ ἀρμολύως ἐγκριθέντων.

Εγκ. ἀριθ. 49 τῆς 23 Αὐγούστου 1882
περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων ἀκινήτων δή-
μων ἢ ἐνοριακῶν ναῶν.

Ἐπιστρέφων τὰ ἔγγραφα, ἅτινα μοι ὑπεβάλετε διὰ τῆς ἀπὸ 16 τ. μ. ὑπ' ἀριθ. 4736 ἀναφορᾶς σας, ἀνακοινῶ ὑμῖν, ὅτι περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων δημοτικῶν κτημάτων ἀποφαίνεται τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ὁ νομάρχης κατὰ τὰς §§ 4 καὶ γ' τῶν ἄρθρων 50 καὶ 119 τοῦ περὶ δήμων νόμου· αὐτὸ τοῦτο ἔχει χώραν καὶ περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων κτημάτων ἐνοριακοῦ ναοῦ, ἅ τε τῶν ἐνοριακῶν ναῶν ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου περὶ δήμων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀγαθοεργῶν καθιδρυμάτων. τῶν δὲ κανόνων τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναγγεγραμμένων διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας ἐφαρμοζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 116 ἐξίσου καὶ εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ καθιδρύματα· ἀλλὰ κατὰ τὴν § 6' τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἵνα γένηται ἐκουσία ἐκποιήσις μέρους τινὸς τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἢ καὶ τῆς περιουσίας ἐνοριακοῦ ναοῦ, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πάντοτε ἀκριβέστατα, ἂν ἐξετελέσθησαν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα καὶ ν' ἀποδειχθῇ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ δήμου. τὸ δὲ προῖόν τῆς ἐκποιήσεως νὰ διατεθῇ εὐθὺς ἐπωφελῶς, ἂν δὲν προσδιωρίσθῃ πρὸς ἄλλον σκοπὸν διὰ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ· ἐκποιήσις δὲ δημοτικῆς περιουσίας, ἢ περιουσίας ἐνοριακοῦ ναοῦ δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὸ ἀνωτέρω μνησθὲν 21 ἄρθρον τοῦ νόμου περὶ δήμων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ 116, εἰμὴ α') πρὸς ἐκπλήρωσιν υποχρεώσεων τοῦ δήμου ἢ τοῦ

ἐνοριακοῦ ναοῦ ἐν ἀναποφεύκτῳ ἀνάγκῃ, 6') πρὸς προφανῇ τοῦ δήμου ἢ τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ ὀφέλειαν ἐξ οἰκονομικῶν λόγων καὶ φυλαττομένων τῶν νομίμων τύπων.

Ἐγκ. ἀριθ. πρωτ. 10996 τῆς 1 Ἰουλ. 1884 περὶ ὑπερβάσεως τῶν δημάρχων ἐν ταῖς δαπάναις τῶν δήμων.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 109 τοῦ δημοτικοῦ νόμου. ὁ δήμαρχος διευθύνει τὰ τοῦ δήμου καὶ ἰδίως τὰ τῶν δαπανῶν κατὰ τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμόν καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτοῦ καὶ δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ διατάξῃ δαπάνην μὴ ἀναφερομένην ῥητῶς εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ὥστε τὰ ὅρια τῆς ἐντολῆς τοῦ δημάρχου εἰσὶν ὠρισμένα καὶ γνωστὰ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὥστε ὅταν ὁ δήμαρχος ὑπερβῇ τὰς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δαπανήσῃ καθ' ὑπερβάσιν αὐτοῦ, ὁ δήμος δὲν εὐθύνεται κατὰ νόμον (Νομ. 5 § 11 Πανδ. 14. 3) καὶ μάλιστα ὅταν τὰ ὅρια τῆς ἐντολῆς τοῦ δημάρχου εἰσὶ γνωστὰ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οἱ καλῇ τῇ πίστει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ὑπερβάσεως συναλλαχθέντες μετὰ τοῦ δημάρχου τρίτοι δὲν ἀποκτῶσι δικαίωμα τι κατὰ τοῦ δήμου, οὐδ' ἔχουσιν ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ.

1) Διότι ἠδύναντο καὶ ὤφειλον νὰ μάθωσι τὰ ὅρια τῆς ἐντολῆς τοῦ δημάρχου, συμβουλευόμενοι τὸν προϋπολογισμόν, δι' οὗ κανονίζεται ἡ περὶ τῆς δαπάνης ἐξουσία τοῦ δημάρχου, καὶ 2) διότι εὐκόλως ἠδύναντο νὰ πληροφορηθῶσιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐκ τοῦ εἰσπράκτορος, ὅτι αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεις εἶχον ἐξαντληθῇ.

Ἦ ἐκ τῶν πράξεων τοῦ δημάρχου εὐθύνη τοῦ δήμου παύει. ὅταν οἱ τρίτοι, ἂν καὶ καλῆς πίστεως, δυνάμενοι ἡμέλησαν νὰ πληροφωρηθῶσι περὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ δημάρχου καὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς. (Ν. 7 § 1 Πανδ.) 14. 1) οἱ προστεσθήμενοι δὲν εὐθύνονται πρὸς τοὺς τρίτους ἐκ τῶν πράξεων τοῦ προεστῶτος, τῶν καθ' ὑπερβάσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ γενομένων. ἐὰν οἱ τρίτοι ἡμέλησαν νὰ πληροφωρηθῶσι περὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ προεστῶτος καὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς, ἢ διετέλουν ἐν γνώσει τῆς ὑπερβάσεως· ἐπὶ τῶν νομικῶν ἰδίως προσώπων, οἷα τὸ δημόσιον. οἱ δῆμοι. δι' ἃ δαπάναι ὁρίζονται ῥητῶς διὰ προϋπολογισμού, αἱ ὑπερβάσεις τοῦ προϋπολογισμού ὑπὸ τῶν διαχειριζομένων τὰς ὑποθέσεις των δὲν εὐθύνουσιν αὐτὰ, διότι πᾶς τις δύναται καὶ ὀρεῖται νὰ μάθῃ τὰ ὅρια τῆς ἐντολῆς τοῦ διαχειριστοῦ καὶ ἰσχύει ἡ ἀρχή, ὅτι πέραν τοῦ προϋπολογισμού δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν, ἐκτὸς ἂν ἐγένοντο πλουσιώτερα, κατὰ τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐδεὶς ὠρελείται ἀδίκως διὰ τῆς ζημίας ἄλλου.

Εἰς τ' ἀνωτέρω συνεφώνησεν ἡ πλειονοψυχία τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἀνεπτύχθη καὶ ἐναντία γνώμη, καθ' ἣν ὁ δῆμος ἐνέχεται ἐκ τῶν πράξεων τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἐν καλῇ πίστει συναλλαχθέντας τρίτους, καὶ ὅτι εἶναι ζήτημα πραγματικόν, ἂν οἱ τρίτοι ἡδύναντο καὶ ἡμέλησαν νὰ μάθωσι τὰς ὑπερβάσεις. ὅτε δὲν ὑφίσταται τὸ κατὰ τοῦ δήμου δικαίωμα των.

Ἐγκ. ἀριθ. 1 τῆς 22 Ἰαν. 1885 περὶ τῆς ἐκ τῶν σφαγείων καὶ τῶν ἐν ταῖς πανηγύρεσι παραπηγμάτων προσόδου τῶν δήμων.

(Ἀπόσπ.) Οἱ δῆμοι ἐν τούτοις δύνανται καὶ διακαιοῦνται πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐκ τῆς φουγῆς τῶν πρὸς σφαγὴν ὠρισμένων ζώων κινδύνου καὶ διὰ λόγους καθαριότητος, ἀπομακρύνσεως τῶν μισμμάτων καὶ ἐπιτηρήσεως τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν κρεάτων νὰ συστήσωσιν ἰδία σφαγεῖα, ἢτοι καταστήματα, ἢ τόπους περιτετοιγισμένους, ἐν οἷς ὁρεῖλουσιν οἱ σφάζοντες ἐπὶ ἐμπορίᾳ καὶ ἰδίως οἱ κρεωπωλᾶι νὰ σφάζωσιν ἐπὶ πληρωμῇ ὠρισμένου ποσοῦ κατὰ σφάζομενον ζῶον τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλούμενα εἰς κρέας σφαγέντα ζῶα· ἐπίσης διακαιοῦνται οἱ δῆμοι νὰ ὀρίσωσι τὸν τόπον τῆς ἀγορᾶς καὶ νὰ συστήσωσιν ἐν αὐτῇ δημοτικὰ καταστήματα μισθούμενα ὑπ' αὐτῶν ὅπως χρησιμεύωσιν ὡς κρεωπωλεῖα καὶ ἰχθυοπωλεῖα, ὡς καὶ παρχαπήγματα ἐν ταῖς πανηγύρεσι πρὸς μίσθωσιν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐμπορευομένους. Ὁ φόρος, ἢ τὸ διδόμενον δι' ἕκαστον ζῶον σφαζόμενον ἐν τῷ δημοτικῷ σφαγεῖο, ἢ τὰ μισθώματα, ἅπερ ὁ δῆμος εἰσπράττει ἐκμισθῶν τὸ σφαγεῖον, ἢ τὰ κρεωπωλεῖα καὶ ἰχθυοπωλεῖα καὶ τὰ ἐν ταῖς πανηγύρεσι παρχαπήγματα δὲν κατηργήθησαν διὰ τοῦ νέου δασμολογίου καὶ ὅσοι δῆμοι ἔχουσι τοιαῦτα καταστήματα δύνανται νὰ τὰ ἐκμισθώσιν. ἰδίως δὲ ὅσοι ἔχουσι σφαγεῖον, δύνανται καὶ δικαιοῦνται καὶ μετὰ τὸ δασμολόγιον νὰ ἐπιβάλλωσι τὸν περὶ σφαγείων φόρον, ὅστις δὲν εἶναι ἄλλο, ἢ τὸ μίσθωμα τοῦ δημοτικοῦ τόπου. ἐν ᾧ ἡ σφαγὴ τῶν

ζώων γίνεται, καθ' ὅσον ὁ σφάζων τὰ ζῷά του, ἵνα μεταφέρει καὶ πωλήσῃ ταῦτα ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ πληρόνων διὰ τὴν σφαγὴν ὠρισμένον ποσόν, πληρόνει τοῦτο, διότι ἐχρήσατο τῷ δημοτ. σφαγείῳ καὶ οὐχὶ ὡς φόρον ἐπὶ τοῦ σφαγέντος ζώου.

Ἐγκ. ἀριθ. 8 τῆς 15 Μαΐου 1885 περὶ φόρου πανηγύρεων.

Κατὰ γνώμην καὶ τοῦ παρ' ἐμοὶ νομικοῦ συμβούλου, οἱ δῆμοι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, δύνανται ψηφίσαι καὶ ἐπιβαλεῖν φόρους ἐπὶ τῶν πανηγύρεων καὶ τῶν κατ' αὐτάς παραπηγμάτων, ἀλλὰ τοιοῦτος φόρος δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ, εἰμὴ ἂν ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκριθῇ παρ' ἡμῶν κατὰ παράγρ. 24 ἄρθρ. 50 καὶ ἄρθρα 105 καὶ 108 δημοτ. νόμ.

Ἐγκ. ἀριθ. 25 τῆς 20 Ἀπριλίου 1886 περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαιωμάτων τῶν δῆμων.

Ἐν ὑποθέσει ἀφορώσει εἰς διὰ δημοπρασίας ἐκμίσθωσιν τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ στατῆρος καὶ κοιλοῦ τοῦ δήμου Λεβαδιέων ἀνεφύη τὸ ζήτημα, ἂν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦτων ἐξακολουθῇ νὰ ἐσχύη ὁ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1872 ὑπὸ στοιχ. Ν5' νόμος τῆς Βουλῆς, τὸ δὲ ζήτημα τοῦτο ἐπελύθη ἀποφαστικῶς μετὰ γνώμην τοῦ παρ' ἐμοὶ Νομικοῦ Συμβούλου, ἣν ἀπεδεξάμην ὡς πρὸς τὸν νόμον συνάδουσαν. Τὴν δὲ γνώμην ταύτην, ἐμπεριεχομένην ἐν ἐγγράφῳ αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀνακοινῶν ὑμῖν κάτωθι τῆς παρούσης, πρὸς γνώσιν καὶ ὁδηγίαν ὑμῶν τε καὶ τῶν δη-

μοτικῶν ἀρχῶν, προστίθῃμι, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δικαιώματα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς δήμους διὰ Β Διατάγματος τῆς 15 Μαΐου 1834, ὅπερ εὔρηται ἐν σελίδι 266 τοῦ β' τόμου τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β. τούτου διατάγματος ἡ εἰσπραξις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δικαιωμάτων ἔδει νὰ γίνηται κατὰ τὸ ἐν τῷ εἰρημένῳ ΝΓ' νόμῳ προσδιωρισμένον ποσόν, μέχρις οὗ ἤθελε διαταχθῇ ἄλλο τι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου περὶ σταθμίσεως καὶ μετρήσεως συστήματος, ἧτις ἦν ἔκτοτε ἀπεφασισμένη. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν Β. διατάγματος τῆς 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) τοῦ 1836, ἐν οἷς δήμοις ἤθελε κριθῇ εὐλόγος σύστασις καταστημάτων πρὸς στάθμισιν καὶ μέτρησιν τῶν πραγμάτων καὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, οἱ κάτοικοι καὶ ἔμποροι δύνανται νὰ ποιῶνται χρῆσιν αὐτῶν διὰ μετρίας καὶ δικαίας πληρωμῆς, προσδιοριστέας κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου περὶ δήμων καὶ εἰσπρακτέας διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναγκάζεται τις νὰ ποιῇται χρῆσιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, πλὴν τυχούσης ἑρίδος μετὰ τὸ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

Προκύπτει ἐντεῦθεν ἀριδῆλως 1) ὅτι ἡ χρῆσις τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, ἐν οἷς δήμοις ὑπάρχουσι τοιαῦτα, τυγχάνει προαιρετικὴ καὶ 2) ὅτι τὸ πληρωτέον ποσόν λόγῳ δικαιώματος τῆς χρήσεως τοῦ κοιλοῦ καὶ στατῆρος προσδιορίζεται διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκριτέου ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

Θέλετε δ' ἐφελκύσει τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων, ὅπως τὸ προσδιοριζόμενον

ὅτι αὐτῶν δικαίωμα τυγχάνη μέτριον καὶ δίκαιον, οὐ μόνον, διότι τοῦτο ἐφίεται ὁ νόμος, ὀρίζων, ὡς εἴρηται. ἵνα ἡ πληρωμὴ ἢ μετρία καὶ δικαία, ἀλλὰ καὶ διότι τοῦτο ἐγκρίνεται ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ δήμου, καθόσον τοιοῦτῳ τρόπῳ ἢ χρῆσις τοῦ κοινού καὶ στατῆρος, ἥτις ἐστὶ προαιρετική. θέλει γίνεσθαι ὑπὸ πλειοτέρων.

Εγκ. ἀριθ. 30 τῆς 31 Μαΐου 1890 περὶ ἀπονομοθεσίας τοῖς δημάρχοις τοῦ ἀπομακρύνεσθαι τοῦ δήμου τῶν ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἐξασκεῖν τὸ δικολαβικὸν ἐπάγγελμα.

Περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι δήμαρχοι τινες οὐ μόνον ἀπομακρύνονται συνεχῶς, ἄνευ ἀδείας καὶ κατὰ μεγάλᾳ ἢ μικρὰ χρονικὰ διαστήματα ἐκ τοῦ δήμου τῶν, ἐγκαταλείποντες αὐτογνωμόνως τὴν θέσιν τῶν καὶ ἀφίνοντες ἐκθετα εἰς τὴν διάκρισιν ἀμαθῶν δημαρχικῶν παρῆδρων καὶ ἀνευθύνων δημαρχ. γραμματέων ποικίλα καὶ σπουδαία συμφέροντα τοῦ δημοσίου, τοῦ δήμου καὶ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τινὲς τούτων μετέρχονται καὶ τὸ δικολαβικὸν ἐπάγγελμα, παριστάνοντες αὐτοπροσώπως καὶ ὑπερασπιζόμενοι πολιτικὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ Εἰρηνοδικείου. εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ Δημότης τῶν.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἄνευ ἀδείας ἀπουσίαν Δημάρχου ἐκ τῆς ἐδρας τοῦ Δήμου, αὕτη ἀποτελεῖ προφανῆ παρὰ γινώρισιν τῶν καθηκόντων, ἃτινα ἀνεδέχθη, καὶ ἃτινα ἐπιβάλλει αὐτῷ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἀντίκειται δὲ καὶ εἰς τὰ ἄρθρα 19 καὶ 13 ἐδρα. 71 τοῦ περὶ καθηκόντων

των Νομαρχῶν Β. Διατάγματος. Ἐπομένως ὁσάκις ἀναπόφευκτος ἰδιωτικὴ ἢ καὶ Δημοτικὴ ὑπόθεσις ἐπιβάλλει τῷ Δημάρχῳ τὴν ἐκ τῆς ἔδρας τοῦ Δήμου ἀπουσίαν του, ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ αἰτῇται προηγουμένως καὶ ἀρμοδίως, ἐγγράφως καὶ ἠτιολογημένως, τακτικὴν ἄδειαν ἀπουσίας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν καταχρηστικὴν ἐξάσκησιν ὑπὸ Δημάρχου τοῦ δικολαβικοῦ ἐπαγγέλματος, ἂν καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1847 Νόμῳ περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων δὲν ὑπάρχῃ ρητὴ ἀπαγορευτικὴ διάταξις, οὐχ ἥττον παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐν πολλαῖς ὁμοίαις εἰδικαῖς περιστάσεσι, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, σταθερῶς ἀπηγόρευσε τοῖς Δημάρχοις καὶ Δημοτικοῖς Ἀστυνόμοις νὰ μετέρχωνται τὸν δικολάβον, διότι τὸ ἀσυμβιβαστον ἔγκειται ἐν αὐτῇ τῇ ιδιότητι τῆς ὑπηρεσίας των, ἣτις ἀπαίτει τὴν ἀπογὴν ἀπὸ παντὸς ἔργου, μὴ συμβιβάζομένου πρὸς τὰ καθήκοντα, ἅπερ ἀνεδέχθησαν, ἢ παρακωλύοντος αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐπιμελοῦς καὶ ἀδιαιλείπτου αὐτῶν ἐκπληρώσεως· πρόδηλον δ' εἶναι, ὅτι ἡ ἐνάσκησις τῶν τοῦ δικολάβου ἔργων καὶ ἐπασχόλησιν ἀπαίτει, καὶ σχέσεις δημιουργεῖ ἀντιθέτους πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου, τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν δημοτῶν, καὶ ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Ἀστυνόμου, οἵτινες εἶναι καὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι· εἰς δὲ τὸν Δήμαρχον καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς πολιτικαῖς δίκαις ἐπιβάλλοντα ὑπὸ διαρρόρων τοῦ νόμου διατάξεων (ἄρθρ. 888 καὶ 957 τῆς πολιτ. Δικονομίας) καθήκοντα, ὧν ἡ ἐκτέλεσις

ἀνέρικτος καθίσταται. ὅταν ὁ Δήμαρχος κατ' ἐπ' ἀρχὴν γέλμα μετέρχεται τὸν συνήγορον ἐν τοῖς εἰρηνοδικείοις. Ἐν γένει δὲ ὅλως ἄτοπον εἶναι, ἐν μὲν ταῖς πταισματοκαταδικαῖς δίκαις νὰ παρίσταται ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Ἀστυνομός, ὡς δημόσιος κατήγορος, ἐν δὲ ταῖς πολιτικαῖς ὡς πληρεξούσιος τῶν διαδίκων ἐπ' ἀμοιβῇ καὶ ὑποκείμενος εἰς τὸν ἑλεγχον τοῦ Εἰρηνοδίκου, παρ' ᾧ τὴν προτεραίαν παρεκλήθητο ὡς δικαστικὸς λειτουργός.

Ἐγκ. ἀριθ. 29 τῆς 30 Ἀπρ. 1891 περὶ ἐπιτρέψεως τῆς ἐπὶ αἰτήσεϊ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοτικῶν φόρων διοικητικῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων τῶν φορολογουμένων.

Ὁ Δήμαρχος Νηλείας ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ὑπ' ἀριθ. 1369 ἐπισημειωτικὴν διαταγὴν τῆς Νομαρχίας καὶ ἠτήσατο τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας αὐτοῦ περὶ τοῦ ὀρθοῦ ἢ μὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 196 π. ε. ἀποράσεως τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀγίου Λαυρεντίου περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, αἰτήσεϊ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν Δημοτικῶν φόρων, διοικητικῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων τὴν πληρωμὴν φορολογουμένων. Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης ἀπαντῶμεν, ὅτι ἡ διακληρηθεῖσα ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδικείου εἶναι ἡμαρτημένη, διότι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 54 τοῦ ΥἸΣΤ' Νόμου τῆς 29 Μαΐου 1871, περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 16 ἀρθρου τοῦ ΕἸΗ' νόμου τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἀρθρου τοῦ ΑΗ' νόμου τῆς 16 Ἰουνίου 1882.

Ἔγκ. ἀριθ. 31 τῆς 11 Μαΐου 1891 περὶ τῆς
μὴ ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρ. 1830 ψηφί-
σματος τοῦ Κυβερνήτου περὶ φορολογίας
τῶν κεραμιδοκαμίνων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπ' ἀριθ. 4337 καὶ 6159
ἀναφορὰς ἡμῶν ἀπαντῶμεν, ὅτι τὸ ἀπὸ 4 Φεβρουα-
ρίου 1830 ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου δὲν ἰσχύει κατὰ
κατὰ πάσαις τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ ἰδίως κατ'
ἐκείνας, αἵτινες προὐνόουν πρὸς θεραπείαν τῶν ἐν
αὐτῷ ἀναγραφομένων ἀναγκῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ
τοῦ Κράτους, ἀλλ' αἵτινες ἀντικατεστάθησαν διὰ
τῶν νομοθετηθέντων φόρων ἐπὶ τῶν ζώων, τῶν οἰ-
κοδομῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὡς καὶ διὰ τῶν νό-
μων περὶ δήμεων καὶ περὶ δημοτικῆς φορολογίας.

Οἱ δῆμοι οὐδὲν ἤντλησαν, οὐδὲ ἠδύναντο νὰ
ἀντλήσωσι δικαίωμα ἐπιβολῆς οἰσουδήποτε φόρου ἐκ
τοῦ ψηφίσματος τούτου, ὅπερ, καθ' ἃ ἐρρέθη, σκοπὸν
προέθετο τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν οὐχὶ τῶν δῆ-
μων, ἀλλὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Κράτους. ἡ δ' ἐκ
τῶν καμίνων καὶ τῆς ἀσβέστου παραγωγή εἶναι ἐπι-
τηδευματικὴ, ἀνθ' ἧς οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐπιτήδευμα
τοῦ κεραμοποιοῦ ἢ ἀσβεστοποιοῦ πληρώνουσιν εἰς
τὸ δημόσιον φόρον κατὰ τὸν ἀπὸ 16 Ἀπριλίου 1867
ΣΙΓ'. Νόμον, ἐξ οὗ φόρου, κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ
Νόμου τούτου, λαμβάνουσι καὶ οἱ δῆμοι 10 τοῖς ο]ο·
ἐπομένως οὐδὲν ἔχρουσι δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωσι καὶ
ἦδισιν ἐπὶ τῶν καμίνων φόρον.

Ἐγκ. ἀριθ. 59 τῆς 7 Σβρίου 1891 περὶ μὴ ἐγκρίσεως δημοτικῶν μὴ συνήθων ἢ κανονικῶν δαπανῶν πρὸ τῆς εγκαθιδρύσεως τῶν νέων δημοτ. ἀρχῶν.

Κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦδε μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα, δὲν προσήκει οὐδ' εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια νὰ ἐπιλαμβάνωνται τοῦ κανονισμοῦ ὑποθέσεων σημαντικῶν τοῦ δήμου, ἢ τῆς διαρρυθμίσεως συμφερόντων μεγάλων αὐτοῦ, οὐδ' εἰς τοὺς ἐνασκουῦντας τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου νὰ μεριμνῶσιν, ἵνα ὀργανώσωσιν, ἢ κανονίσωσι τὰ τῆς δημοτικῆς διοικήσεως τοῦ δήμου πέραν τῆς ἀπλῆς συντηρήσεως αὐτῆς. Ἀφοῦ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1883 Δ.Ε.Θ' νόμου, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ δημαρρεσιῶν νόμων, ὠρισμένη χρονικὴ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν λήγει κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἱσταμένου μηνός, καὶ ἀφοῦ οἱ ἐκλογεῖς, συνελθόντες πρὸ μικροῦ, ἀνέδειξαν ἐκείνους, εἰς οὓς μέλλει μετ' ὀλίγον νὰ ἀνατεθῇ καὶ ἡ συμβουλευτικὴ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ διοίκησις τοῦ δήμου, δὲν εἶναι σπουδαία, εὐλόγως μάλιστα δύναται νὰ ἐπικριθῇ, ἡ τάσις ἐνίων δημοτικῶν ἀρχῶν, νὰ μὴ περιορίζωνται κατὰ τὸ ὑπόλοιπον βραχὺ διάστημα εἰς μόνην τὴν συντήρησιν τῆς δημοτικῆς διοικήσεως, ἀλλὰ νὰ φροντίζωσι περὶ ὑποθέσεων ἐχουσῶν σημασίαν μείζονα ἢ τὴν τῆς ἀπλῆς συντηρήσεως, οἷαι εἰσὶν αἱ περὶ ἀδείας πρὸς συνομολόγησιν ἢ περὶ συνομολογήσεως δανείων, αἱ περὶ ἀφέσεω καὶ παροχῶν εἰς ὀφειλέτας τοῦ δήμου, αἱ περὶ κανονισμοῦ ἀμφισβητουμένων χρεῶν τοῦ δήμου καὶ συμβιβασμοῦ μετὰ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο παραγγέλλομεν ἡμῖν, ἂν ἤθελον ὑποβληθῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν πράξεις δημοτικῶν συμβουλίων κανονιστικαὶ τοιούτων συμφερόντων, ἢ ὑποθέσεων, ἢ χορηγοῦσαι ἀναπληρωτικὰς ἢ ἐκτάκτους πιστώσεις, ὑπερβαίνουσας τὰς ἀνάγκας τῆς ἀπλῆς, κατὰ τὸ ὧς εἴρηται μεσολαβοῦν χρονικὸν διάστημα, συντηρήσεως τῆς διοικήσεως τοῦ δήμου, νὰ μὴ ἐγκρίνῃτε τὰς πράξεις ταύτας, ἀλλὰ νὰ κρατήσητε ἐν τοῖς ὑμετέροις γραφείοις ἐκκρεμεῖς, ὅταν δὲ ἐγκαθιδρυθῶσιν αἱ νέαι δημοτικαὶ αὐρχαί, τότε νὰ διαβιβάσῃτε αὐταῖς τὰς τοιαύτας πράξεις, ὅπως ἐκείναι ἐκτιμήσωσι τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας, περὶ ὧν αὐταὶ πραγματεύονται, καὶ πράξωσιν ὅ,τι τὸ καθήκον ὑπαγορεύει αὐταῖς ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης ὑπὸ τοῦ νόμου ἀρμοδιότητος αὐτῶν.

Ἐγκ. ἀριθ. 99 τῆς 31 8βρίου 1892 περὶ τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν.

Ὡς ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ μέλλοντος, οὕτως ὁ ἀπολογισμὸς τυγχάνει ἀναγκαιότατος πρὸς ἐπισκόπησιν καὶ ἔλεγχον τῆς παρελθούσης καὶ διεξαχθείσης ἤδη οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ δημοτικὸς ἡμῶν νόμος ἐν ἄρθροις 110 καὶ 111 ἀναγράφει τὰ περὶ δημοτικοῦ λογαριασμοῦ συμπληρωθεῖς ἐν τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 15 καὶ ἐπομένων τοῦ νόμου Α' 219' τῆς 7 Μαρτίου 1891. Κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὁ μὲν δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὀφείλει τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἀπριλίου νὰ συντάσῃ καὶ παραδίδῃ εἰς τὸν δήμαρχον τὸν ἀπολογισμὸν διὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἐπίπληξιν καὶ πρόστιμον, ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐπι-

βαλλόμενον (ἄρθρ. 15). Ὁ δὲ δήμαρχος ἐντὸς 40 τὸ βραδύτερον ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὸν ἀπολογισμὸν ὁφείλει νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸν εἰς ἐξέτασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἄλλως τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 100—500 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πλημμελειοδικείου (ἄρθρ. 16). Τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον, ἀφ' ἧς εἰσαχθῇ ὁ ἀπολογισμὸς ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ὁφείλει νὰ συνεδριάζῃ καθ' ἑκάστην καὶ ν' ἀσχολῇται κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ἀσχολίας περὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, μέχρις οὗ ἐκδώσῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασίν του (ἄρθρ. 17). Καὶ δὲν ὠρίσθη μὲν εἰδικὴ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ποινὴ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὴν διάταξιν ταύτην συμβουλίων, ἀλλ' ἡ παράβασις δύναται νὰ δώσῃ εὐλόγον αἰτίαν εἰς ἐφαρμογὴν τῶν νενομοθετημένων περὶ συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ποιν. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας ἢ παρὰβάσει καθήκοντος ἀδικημάτων. Τὴν ἀπόφασιν τέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ὁφείλει ὁ δήμαρχος νὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν νομάρχην (ἄρθρ. 111), ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτοῦ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ νομάρχου ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἔρσεις ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς κοινοποιηθῇ εἰς τὸν δήμαρχον καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου (ἄρθρ. 111 τοῦ δημοτικοῦ καὶ 20 τοῦ νόμου ΑἰΘΙΣ').

Αὕτη εἶναι ὅλη ἡ διαδικασία τῆς ἐξελέγξεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν, ἧς τὴν ὀρθὴν καὶ ἔγκαιρον διεξαγωγὴν ὁ νόμος ἐκύρωσε καὶ δι' ὠρισμένων αὐστηρῶν ποινικῶν διατάξεων κατὰ τὰ προρρηθέντα.

Ἐν τούτοις, ὡς μὴ ὦφειλεν, ἡ ἐργασία αὕτη τῶν ἀπολογισμῶν σπουδαίως γωλαίνει, ὑπάρχουσι δὲ ἡῆμοι, ὧν οἱ ἀπολογισμοὶ καθυστεροῦνται ἢ εἰσιν ἐκκρεμεῖς ἔτη πολλά. Ἐκ τούτου σύγχυσις καὶ χάος κρατεῖ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν δῆμων, εἰς μάτην δὲ ἤθελέ τις ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἀκριβοῦς εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Τὸ ἄτοπον τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν ἤδη ν' ἀρθῇ, τὴν δ' ἐπιθυμίαν ἡμῶν ἀπόφασιν ἔχομεν νὰ καταστήσωμεν σεβαστήν, ἐπικαλούμενοι ἐν ἀνάγκῃ καὶ αὐστηρῶς ἐφαρμοζόντες τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρεχόμενα ἐξαναγκαστικὰ μέσα.

Πρὸς τοῦτο συντάξαντες ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἐντύπους καταστάσεις, ἐφ' ὧν ἅμα τῇ λήψει θέλετε ἐγγράψῃ ἐν ταῖς οἰκείαις στήλαις τὰς ζητούμενας πληροφορίας. δι' ὧν θὰ γνωσθῇ ἡ κατάστασις ἐν ἡ σήμερον διατελοῦσι τὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἐκάστου δήμου κατὰ τὰς διαφόρους χρήσεις τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Αἱ ζητούμεναι πληροφορίες ἱκανῶς διευκρινίζονται διὰ τῶν ἐντύπων ἐπικεφαλίδων, ὥστε περιττὴ πᾶσα περαιτέρω διασάφησις. Ὅ,τι δὲ κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν εἶναι, ὅτι δι' ὅσους δήμους καθυστερεῖται ἔτι ἡ ὀριστικὴ ἐκδίκασις ἀπολογισμῶν πλειόνων τῆς μιᾶς χρήσεως, θέλετε ἀναγράψῃ ἐν ἰδίᾳ σειρᾷ τὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστου ἔτους τοῦ αὐτοῦ δήμου, ὥστε νὰ φαίνεται ἀμέσως τίνων ἐτῶν ἀπολογισμοὶ εἶναι ἐκκρεμεῖς καὶ εἰς ποῖον στάδιον εὐρίσκεται ἕκαστος.

Τὰς ῥηθείσας καταστάσεις θέλετε συμπληρώσει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἀνυπερθέτως, ἅμα δὲ συμπληρώσει θέλετε διαβιβάσει πρὸς τὸ ὄφ' ἡμῶς ὕπουργεῖον.

Τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ ἐρχομένου Δεσφίου θέλετε ἐπὶ ὁμοίων ἐντόπων κατὰστάσεων σημειώσαι τὴν θέσιν, ἐν ᾗ διετέλουν οἱ δημοτικοὶ ἀπολογισμοὶ κατὰ τὴν 30 Ὁβρίου· εἰν δὲ τυχὸν μηδεμίαν ἐπὶ τῆς μεταβολῆς, θέλετε ἀποστελεῖν τὸ ἐντυπον σημειοῦντες ἐν ταῖς παρατηρήσεσι τὴν λέξιν οὐδεμία· προσθέτοντες ὁμῶς καὶ τοὺς λόγους τῆς μὴ μεταβολῆς. Τοῦτ' αὐτὸ θέλετε πράττειν τακτικῶς τὴν πρώτην ἐκίστου ἐπομένου μηνός, διαβιβαζόντες οὕτω κατὰ μῆνα, καὶ τὸ θραδύτερον μέχρι τῆς 10 αὐτοῦ, κατὰστασιν τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν διὰ τὸν ἀγόντα μῆνα. Οὕτω τὸ Ὑπουργεῖον θὰ δύναται νὰ γινώσκῃ καὶ παρακολουθῇ τὴν πρόοδον περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν.

Ἐλπίζομεν λοιπόν, ὅτι ζητῶντες οἰκοθελὲς τὸ σπουδαῖον τῆς προκειμένης ἐργασίας μετὰ ζήλου θέλετε ἐπιληθῆ αὐτῆς, καὶ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς κατὰλλήλως ὀδηγοῦντες, ὥστε καὶ αὗται νὰ ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ πράγματος.

Ἐγκ. ἀριθ. 1 τῆς 15 Ἰανουαρίου 1893 περὶ δημοτικῶν ἀπολογισμῶν.

Λαβόντες ἀπορρῆν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν τὴν λύσιν ἀποριῶν ἐνδεχομένων ἐπὶ τοῦ πράγματος τῆς καθυστέρησεως δημοτικῶν ἀπολογισμῶν.

Α' Εἰν εἰσπραχτὴρ ἀνῆλθαι νὰ ὑποβάλῃ ἐν καιρῶς ἀπολογισμὸν τινά, τιμωρεῖται δι' ἐπιπλήξεως, καὶ ἐν ἐπιμῶν, μετὰ ἓνα μῆνα διὰ προστιμὴν ἡμερησίου, διπλασιαζομένου καθ' ἐκίστην. Τὸ προστιμὸν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, δὲν δύναται

δὲ νὰ ᾖ ὀλιγώτερον τῶν 2 δραχμῶν διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν. Ταῦτα δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου Αἰ. 15 τῆς 7 Μαρτίου 1891. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ πρότερον ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκές, ὡς ἀπίθανον, ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδίου νόμου, ἥτοι προτείνεται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἡ παῦσις τοῦ εἰσπράκτορος.

Β') Ἐὰν πρῶτην εἰσπράκτωρ ἀρνήται νὰ ὑποβάλῃ ἀπολογισμὸν, ἀντὶ τῆς εἰθισμένης καταγγελίας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 480 τοῦ Ποιν. Νόμου, (ἥς μάλιστα τὸ θάσιμον ἐπὶ τοῦ προκαίμενου ἡμερισθῆται καὶ ἠρνήθη ἄλλοτε ὁ Ἄρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 68 τοῦ 1868 ἀποφάσεώς του), ὁ Νομάρχης ἢ ἐντολῇ τούτου ὁ δήμαρχος θέλει προσκαλεῖ τὸν ἀρνούμενον, ἵνα ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ὑποβάλῃ τὴν καθυστερουμένην λογιδοσίαν ἢ τοῦλάχιστον τὰ πρὸς ταύτην στοιχεῖα, προαγγελιομένου συγχρόνως, ὅτι παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἰσχύει, θέλει συνταχθῇ ὁ καθυστερούμενος ἀπολογισμὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, ὅσον δὴποτε ἀτελῶν, ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ εἰσπράκτορος. Καὶ ἂν μὲν ὁ πρῶτην εἰσπράκτωρ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, καλῶς, ἄλλως θέλει συντάσσεται, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ὁ καθυστερούμενος ἀπολογισμὸς, ὃν θέλει ἐξελέγξει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, διοριζομένου ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκτάκτου λογιστοῦ ἀποζημιουμένου εἰς θάρος τοῦ ἀρνούμενου ὑπολόγου. Τὸν οὕτως ἐξελεγχθέντα ἀπολογισμὸν θέλει διαβιβάζει ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις θέλει ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της διὰ τὸ περαιτέρω. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπισημαίνεται ἡ ταχὺ κατὰ τρωσιν τῶν ἀπολογισμῶν.

ἥτις ἄλλως παραταθήσεται ἐπ' ἄπειρον, ἐὰν περιορισθῇτε εἰς μόνον τὸ μέτρον τῆς καταγγελίας.

Γ') Ἐὰν εἰσπράκτωρ ἀπέθανε πρὶν ὑποβάλλῃ τὴν λογοδοσίαν του, θέλετε προσκαλεῖ ὁμοίως τοὺς κληρονόμους του, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν, ἵνα ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ὑποβάλωσι τὴν λογοδοσίαν ἢ τὰ στοιχεῖα, ἄλλως ἢ σύνταξις τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ περαιτέρω θέλουσι διεξάγεσθαι, ὡς ἐν τῇ περιπτώσει Β'. Ἐὰν δὲ κληρονόμοι μηδὲν ἐμφανίζονται, ἢ σύνταξις τοῦ ἀπολογισμοῦ θὰ γίνηται, ὡς ἄνω εἴρηται, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

Δ' Ἐὰν δὲ τυχὸν μὴ ὑπάρχωσι ποσῶς στοιχεῖα, ἐξ ὧν ἐν ἀρνήσει τοῦ ὑπολόγου ἢ τῶν κληρονόμων του νὰ συνταχθῇ, ὡς ἄνω εἴρηται, ὁ ἀπολογισμὸς, θέλει λαμβάνεσθαι ὡς θάσις ὁ σχετικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου, θεωρούμενος κατὰ πλάσμα ὡς πραγματοποιηθεῖς (1) ὡς ἔχει.

Ἐγκ. ἀριθ. 4 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1893 περὶ δημοτικῶν ἀπολογισμῶν τοῦ ἔτους 1892.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε διαταγῶν καὶ ἐνεργειῶν διέγνωτε, νομίζομεν, τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν τοῦ νὰ ἐπενέγκωμεν τὴν ἀρμόζουσαν εὐταξίαν εἰς τὰ τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ 1891 καὶ τῶν προγενεστέρων ἐτῶν γινώσκετε ἤδη, πῶς δεόν νὰ ἐργάζησθε

(1) Τοῦτο διὰ νεωτέρας ἐγκ. ὑπ' ἀριθ. 1506 τῆς 30 Ἰαν. 1893 ἐξηγήθη ὅτι ἀφορᾷ εἰς μόνην τῶν εἰσόδων τὴν πραγματοποιήσιν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν τῶν ἐξόδων, ἵνα μὴ ἄλλως ὠφελῇται μᾶλλον ὁ ὑπόλογος ἐκ τοῦ πλάσματος.

μέχρις αποπερατώσεως τῆς σχετικῆς ἐργασίας. Διὰ δὲ τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ 1892 ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα.

Σὺν τῇ λήξει τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς λήξει, ὡς γνωστὸν, καὶ ἡ χρῆσις τῶν δημοτικῶν διαχειρίσεων τοῦ 1892. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 110 τοῦ περὶ δήμων νόμου παρέχεται εἰς τοὺς εἰσπρακτορας δέμηνος τὸ πολὺ προθεσμία, ἥτοι μέχρι τέλους Ἀπριλίου, ἵνα καταστρώσωσι καὶ ὑποβάλωσι τοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν. "Οθεν θεωροῦμεν καλὸν εἰς μὲν τοὺς εἰσπρακτορας νὰ γνωστοποιήσῃτε ἀπὸ τοῦδε, ὅτι ἀπόφασιν ἔχομεν ν' ἀναμείνωμεν αὐτοὺς μόνον μέχρι τέλους Ἀπριλίου κατὰ νόμον, τοὺς δὲ δημάρχους νὰ διατάξῃτε, ὥστε τὴν πρώτην Μαΐου ἀνυπερθέτως νὰ ὑποβάλωσιν ὑμῖν ἓνα μὲν πῖνακα τῶν εἰσπρακτόρων, οἵτινες παρέδωκαν τοὺς ἀπολογισμοὺς. ἕτερον δὲ τῶν εἰσπρακτόρων, οἵτινες δὲν παρέδωκαν τοὺς ἀπολογισμοὺς αὐτῶν πρὸ τῆς πρώτης Μαΐου. "Αμα δὲ τῇ λήψει τῶν πινάκων τούτων, θέλετε ἄνευ ἀναβολῆς προβῆ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς ἐπιπλήξεως κατὰ τῶν καθυστερούντων, εἰσπρακτόρων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ νόμου Α 215' τοῦ 1891, καὶ δὴ διὰ μιᾶς γενικῆς ἀποφάσεως, ἧς θέλετε πέμψει συγχρόνως καὶ ἡμῖν ἀντίγραφον. Ἐὰν δὲ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτι μηνὸς κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν δημάρχων ὑπάρξωσιν εἰσπρακτορες, ἐμμένοντες ἐν τῇ καθυστερήσει, θέλετε ἐπιβάλει κατ' αὐτῶν ποινὴν προστίμου ἡμερησίου κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον 15, ἥτοι διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν πρόστιμον τοῦλάχιστον δύο δραχμῶν, διπλασιαζομένων ἀνὰ πᾶσαν νέαν ἡμέ-

ραν καθυστερήσεως. Τῶν ἀποφάσεων τούτων θέλετε ὁμοίως πέμψει καὶ ἡμῖν ἀντίγραφον.

Τὰ ἀνωτέρω θέλετε γνωστοποιήσῃ ἀπὸ τοῦδε εἰς τε τοὺς δημάρχους καὶ εἰσπράκτορας, προειδοποιῶντες συγχρόνως αὐτοὺς, ὅτι οὐδεμία θέλει δοθῇ παράτασις ἢ γείνῃ δεκτὴ δικαιολόγησις βραδύτητος, ἀλλ' ὅτι τούναντίον θέλομεν ἐπιμείνῃ εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω, ἵνα τεθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ἡ εὐκαταία τάξις ἐν ἀντικειμένῳ οὕτως· σπουδαίῳ διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν δήμων. Ἐλπίζομεν, κ. Νομάρχα, ὅτι θέλετε ἐργασθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς ἀρμόζει εἰς τὸν ζῆλον ὑμῶν, καὶ ὅτι δὲν θέλετε δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸ ὕπουργεῖον νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς παρούσας διαταγὰς ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' ὑμῶν λόγον τῆς μὴ κατὰ γράμμα ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Ἐγκ. ἀριθ. 6 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1893 περὶ ἐγγυήσεως εἰσπρακτόρων.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ νόμου Α᾽ 15 τοῦ 1891 οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὑποχρεοῦνται πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, νὰ καταβάλλωσιν ἐγγύησιν προσδιοριζομένην ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν Συμβουλίῶν, συνισταμένην δὲ εἰς χρήματα ἢ χρεώγραφα ἐθνικῶν δανείων. Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ θεβαιωθῶμεν, ἂν ἡ οὐσιώδης αὕτη διάταξις, ἐφαρμόζεται· πανταχοῦ, παρακαλοῦμεν, ἵνα λαβόντες τὰς δεούσας πληροφορίας υποβάλλῃτε ἡμῖν ἀνυπερθέτως ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου πῖνακα, ἐμφαίνοντα ἂν τὰ δημ. συμβούλια ὥρισαν ἐγγύησιν καὶ πόσῃν, πρὸς δὲ τὰ ὀνόματα τῶν εἰσπρακτόρων κατὰ δήμους, τὸ ποσὸν τῆς ὑφ' ἐκάστου καταβληθείσης

ἐγγυήσεως, τὸ εἶδος τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ μέρος ἐνθα αὕτη τυγχάνει κατατεθειμένη. Ἐνθα δὲ τὰ εἰσπρακτορικὰ καθήκοντα εἶνε ἀνατεθειμένα εἰς δημοσίους ταμίας ἢ ὑποταμίας, θέλετε πληροφορήσει, ἂν οὗτοι κατέθεσαν ἰδιαιτέραν ὑπὲρ τοῦ δήμου ἐγγύησιν, ἢ ἐθεωρήθη ἀρκοῦσα ἢ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καταβληθεῖσα ὑπὸ τῶν ιδίων.

Ἐγκ. ἀριθ. 13 τῆς 3 Μαρτίου 1893 περὶ ἀποστολῆς δημοτικῶν προϋπολογισμῶν πρὸς ἐκτύπωσιν.

Ἀποφασίσαντες, ἵνα εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν δοθῇ εὐρύτης μεζῶν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1427 ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1893 ἐγκυκλίου ἡμῶν ὑποδειχθείσης, ἵνα δηλαδὴ ἀντὶ συνοπτικῶν πινάκων δημοσιεύωνται εἰς τεύχη οἱ τῶν δήμων προϋπολογισμοὶ ἐν ἀπάσαις αὐτῶν ταῖς λεπτομερείαις, παρκαλοῦμεν, ἵνα, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, διατάξῃτε τοὺς δημάρχους τοῦ ὑφ' ὑμῶν νομοῦ νὰ ἀντιγράψωσιν ἕκαστος διὰ τὸν ἑαυτοῦ δήμον τὸν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους προϋπολογισμὸν, ἐὰν οὗτος κατέστη ἤδη ὀριστικὸς, ἀφοῦ δὲ ἐπικυρώσωσι τὴν ἀκρίβειαν διὰ τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς καὶ σφραγίδος, διαβιβάσωσι πρὸς ὑμᾶς.

Ἐν τοῖς πεμφθησομένοις δὲ προϋπολογισμοῖς δέον γενικῶς καὶ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον νὰ ὑπάρχωσιν 7 στήλαι· ἧτοι 1) Κεφάλαιον, 2) ἄρθρον, 3) εἶδος ἐσόδου ἢ ἐξόδου, 4) ἐγκριθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, 5) ψηφισθέντα ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διὰ τὸ 1893, 6) ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ 7) ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Σημειωτέον ὅτι, ἵνα μὴ πολλαπλασιάζωνται αἱ στήλαι, δέον

αἱ ἀθροίσεις τῶν διαφόρων κεφαλαίων νὰ γράφονται ἐν τῇ ἰδίᾳ στήλῃ κάτωθεν τῶν ἀθροιζομένων ἄρθρων διὰ παχυτέρων ὁμῶς ἀριθμῶν πρὸς εὐχερεστέραν διάκρισιν. Καὶ τῆς μὲν συλλογῆς τῶν ὡς ἄνω ἀντιγράφων τῶν προϋπολογισμῶν θέλετε ποιήσῃ ἕναρξιν ἀμέσως, τὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁμῶς διαβίβασιν αὐτῶν θέλετε ποιήσῃ τότε μόνον, ὅταν συγκεντρώσῃτε τοὺς προϋπολογισμοὺς ἀπάντων τῶν δήμων τοῦ νομοῦ. Ἐλπίζομεν, ὅτι πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς τούτου ἡ προκειμένη ἐργασία ὑμῶν θὰ ἔχῃ περατωθῇ καὶ ὅτι κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον θέλετε ἀνυπερθέτως διαβιβάσῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ ἀντίγραφα τῶν προϋπολογισμῶν ἑτοιμα πρὸς ἐκτύπωσιν.

Ἐγκ. ἀριθ. 53 τῆς 13 Ἰουλίου 1849 περὶ τῶν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποστελλομένων ἐφέσεων τῶν δημ. ὑπολόγων ¹.

Καὶ ἄλλοτε ἐγένετο παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἡ παρατήρησις, ὅτι οἱ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐκκαλοῦντες, κατὰ τὸν Νόμον, τὰς ἐπὶ τῶν λογαρασμῶν τῶν ἀποφάσεις τῶν Νομαρχῶν δημοτικοὶ ὑπόλογοι δὲν ὑποβάλλουν ἐν τάξει οὔτε τὰς ἐφέσεις τῶν οὔτε τὰ συνοδεύοντα αὐτὰς ἐγγραφα. Νεώτεραι δὲ παρατηρήσεις ὑποβλήθεισαι εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ ἐκεῖναι, ἃς ἡ ὑπηρεσία μᾶς ἐδίδαξε, μᾶς πείθουν, ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν ὑπολόγων τούτων, διὰ νὰ κατακρατοῦν τὰ δημοτικὰ χρήματα, ἐκ προθέσεως δὲν ὑποβάλλουν τακτι-

(1) Ἡ παροῦσα ἐγκύκλιος ὑπεμνήσθη ἐσχάτως διὰ τῆς ἐγκ. ἀριθ. 16 τῆς 10 Μαρτ. 1893.

κῶς τὰς ἐφῆσεις των, οὔτε χορηγοῦν ἐμπροθέσμως τὰς ζητουμένας παρὰ τούτου πληροφορίας.

Ἔνεκα τούτου ἐπαναλαμβάνοντες ἐντονώτερον τὴν διαταγὴν μας ταύτην, σᾶς προσκαλοῦμεν, κύριε Νομάρχχα, νὰ ἐκδώσῃτε ἀμέσως τὰς ἀνηκούσας διαταγὰς σας πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς, καὶ νὰ ἐπιστήσῃτε ἄγρυπνον ὄμμα ἐπὶ τῆς διαγωγῆς ταύτης τῶν εἰρημένων ὑπολόγων, παρατηροῦντες εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπεκφυγῆς των δὲν θέλει ποσῶς τοὺς ὠφελήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς, διότι ἐλήφθη τὸ μέτρον, τὸ ν' ἀπορρίπτονται αἱ τοιαῦται ἐφῆσεις των, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ ἀμέλεια ἢ ἡ δυστροπία των αὕτη δὲν θέλει βλάψῃ, εἰμὴ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Διὰ νὰ ἔχῃ ἐν τοσοῦτῳ ἀποτέλεσμα τὸ τοιοῦτον μέτρον θέλετε φροντίσει, ὥστε αἱ κοινοποιούμεναι ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου νὰ ἐκτελῶνται ἀμελητῇ, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον οἱ ὑπόλογοι διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς συνεπειάς, νὰ μὴν ὑποβάλλουν ὅλως διόλου τὰς ἐφῆσεις των, θέλετε διατάξῃ, ὥστε ὅσοι τούτων δὲν ἤθελον ὑποβάλλει ἐγκαίρως τὰς ἐφῆσεις των εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, νὰ ὑποχρεῶνται παρὰ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὅσων καταδικάζει αὐτοὺς ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχχου.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἔγγραφα, ἅτινα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται εἰς τὰς ἐφῆσεις, τὰ ἐξῆς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

1) Ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχχου,

2) Ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς.

3) Ὅσάκις δὲ ἡ ἐφεσις ἀφορᾷ δαπάνην, ἣν ὁ ὑπόλογος ὑποστηρίζει ὡς δικαιολογημένην, εἴτε διὰ

διοικητικῆς πράξεως εἴτε δ' εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, εἴτε δι' ἀποδείξεως πληρωμῆς, ὀφείλει νὰ ἐπισυνάπτη τὰς τοιαύτας πράξεις, ἢ ἀποδείξεις καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλο ἔγγραφον δυνάμενον νὰ θεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰς ἀπαλλαγὴν παρὰ τοῦ ὑπολόγου προτεινομένων εἰς τὴν ἔφεσίν του.

Ἄπαντα δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα πρέπει νὰ φέρωσι προσηρτημένον τὸν νόμιμον σφραγιστὸν χάρτην, ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲν συνετάχθησαν ἐπὶ χρυσοσήμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ ν. ΒΕΘ' 1892 περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυν. διοικήσεως καταργηθέντος, τοῦ δὲ ν. ΒΡΠΗ' 1893 μὴ ἐφαρμοζομένου, διατηροῦσι τὴν ἐαυτῶν ἰσχὺν αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις, ἅς, ὡς εἰκὸς, παρελίπομεν ἐκ τοῦ κειμένου, προστίθεμεν δὲ ἤδη ἐνταῦθα χάριν τῆς ἀκριβείας :

Ν. 27 Δεβρίου 1833 περὶ συστάσεως τῶν δήμων (ἴδε σελ. 5).

Ἄρθρ. 91. Ἡ εἰς τοὺς δήμους ἐναποτεθεῖσα καὶ διὰ τοῦ δημάρχου διευθυνομένη ἀστυνομικὴ διοίκησις περιλαμβάνει ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κατωτέρας τοπικῆς καὶ ἀγρονομικῆς ἀστυνομίας.

Τὰ περὶ τούτου προσδιορίζονται δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγῶν.

95. Εἰς τοὺς μεγαλύτερους δήμους διορίζονται παρὰ τῷ δημάρχῳ, χρείας τυχούσης, εἰς ἣ δύο ἀστυνόμοι διὰ τὴν διοίκησιν τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας· οἱ ἀστυνόμοι οὗτοι διορίζονται καθ' ὃν τρόπον ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 42 (1).

Ν. Α215' 8 Μαρτίου 1891 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 27 Δεβρίου 1833 νόμου περὶ δήμων (ἴδε σελ. 58).

Ἄρθ. 2. Τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς εἰδικὸν ἀστυνόμον ἐν τοῖς δήμοις Α' καὶ Β' τάξεως, ἐὰν περιελήθῃ ἐν τῷ ἐγκρι-

(1) Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς καὶ τὸ παρὸν ἄρθρ. 95 ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν κατωτέρω ἄρθρ. 2—4 τοῦ νόμ. Α215' 1891.

μένω δημοτικῶ· προϋπολογισμῶ ἢ ἐγερρήθη δι' εἰδικοῦ ψηφίσματος ἢ πρὸς σύστασιν εἰδικῆς ἀστυνομίας ἀναγκαία πίστωσις, καὶ προσέτι· ἐὰν τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, εἴτε οἰκοθεν, εἴτε προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἀκοῦσαν ὁμῶς πάντοτε τὰς παραστάσεις αὐτοῦ, κρίνῃ ἀναγκαίαν τῆς εἰδικῆς ἀστυνομίας τὴν σύστασιν.

Εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἀνήκει ὡσαύτως ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τε ὑπαστυνόμων καὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῆρων, οἵτινες ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖοι νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰδικῆς ἀστυνομίας.

3. Ὁ δημοτικὸς ἀστυνόμος καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι, ἐὰν ἐνεκρίθῃ νὰ διορισθῶσι καὶ τοιοῦτοι, διορίζονται ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἐκ τριῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους δι' ἐκάστην τῶν θέσεων τούτων ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζει ὁ ἐπαρχος, ἐξετάζων ἐὰν ἐτηρήθησαν αἱ ἀνωτέρω περὶ ταύτης διατάξεις.

Οἱ ὑπάλληλοι ὁμῶς τῆς ἀστυνομίας καὶ οἱ κλητῆρες αὐτῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἀστυνόμου.

4. Ἡ παῦσις τοῦ δημοτικοῦ ἀστυνόμου καὶ τῶν ὑπαστυνόμων γίγνεται· εἴτε ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ὅταν δὲν περιληφθῇ ἐν τῷ ἐγκριθέντι ἐτησίῳ προϋπολογισμῶ τοῦ δήμου ἢ πρὸς διατήρησιν εἰδικῆς ἀστυνομίας, ἢ πρὸς ἀντιμισθίαν⁽¹⁾ καὶ ὑπαστυνόμων ἀναγκαία πίστωσις, εἴτε διὰ Β. διατάγ-

(1) Πρόσθετος : ἀστυνόμου.

ματος ἐάν, ἐπὶ καταγγελίᾳ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχου καὶ τοῦ Νομάρχου ὅτι ὀλιγωροῦσι τῶν καθηκόντων των, ἢ ὅτι καταχρῶνται τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

NOMOI

Σελίς

Νόμος 27 Δεκεμβρίου 1833.—Περὶ συστάσεως τῶν Δήμων 5

Νόμος 26 Ἰουνίου 1836.— Περὶ συνόδων τῶν δημοτ. συμβουλίων 49

ΞΗ' 22 Δεβρίου 1847.—Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων 68

ΡΠΘ' 24 Ἰαν. 1852.— Περὶ ἐξορκλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων 52

ΤΚΕ' 12 86βρίου 1869. — Περὶ τῆς εἰς τὸν δῆμον Πατρέων δοθείσης ἀδείας τοῦ νὰ ἐπιβάλῃ δασμὸν ἐπὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰσαγομένων ὀνίων καὶ ἐμπορ 77

ΦΟ' 24 Δεβρίου 1873.—Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Πατρέων φορολογ. ὅρου 77

ΦΟΒ' 30 Δεβρίου 1873.—Περὶ μὴ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν περὶ πεμπτημορίου νόμον τῶν εἰς τὴν Γεν. Πιστωτ. Τράπεζαν παραχωρηθέντων ἐσόδων τοῦ δήμου Πατρέων 53

ΧΞΔ' 29 Δεβρίου 1877.— Περὶ ἐπιβολῆς δασμοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων εἰς τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμ. ΞΗ' κατηγορίας δήμους 75

- Χ'Θ' 19 86ορίου 1878.**—Περὶ ἀναπληρώσεως δημοτ. εἰσπρακτορος 54
- ΨΙΑ' 9 96ορίου 1878.**—Περὶ δημοτικῆς εἰσπραξ. 76
- Χ'Θ' 19 86ορίου 1878.**—Περὶ ἀντικαταστάσεως δημοτ. εἰσπρακτόρων 76
- ΨΕΖ' 21 Δ6ορίου 1878.**—Περὶ ὁδοποιίας ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ 79
- ΩΚΗ' 18 Ἀπρ. 1880.**—Περὶ στρατιωτικῶν καταλυμάτων 54
- ΩΕ' 8 Ἀπρ. 1880.**—Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ δημοτ. φόρου ἐπὶ τῆς σφαρίδος τοῦ δήμου Αἰγίου. 79
- ΘΚ' 13 Μαρτ. 1881.**—Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου κλπ. Ἐράνης. 80
- ΑΗ' 16 Ἰουν. 1882.**—Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθ. 16 τοῦ ν. ΞΗ' ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ὧλων ἐν γένει τῶν ἐσόδων τῶν δήμων. 76
- ΑΖ' 16 Ἰουν. 1882.**—Περὶ δημοτικῶν φόρων τοῦ δήμου Πατρέων 78
- ΑΣΕ' 19 Ἰουλ. 1883.**—Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου πρὸς διοχέτουςιν ποσίμου ὕδατος εἰς Γαργαλιάνους. 83
- ΑΦΙΕ' 27 Μαΐου 1887.**—Περὶ παρκατάσεως τοῦ κατὰ τὸν ν. ΘΚ 1881 προσθέτου φόρου κλπ. 82

- ΑΤΞΘ' 17 Ἀπρ. 1886.**—Περὶ παρατάσεως τοῦ κατὰ τὸν ν. 2K' 1881 προσθέτου ρόρου. 82
- ΑΦΚΒ' 27 Μαΐου 1887.**—Περὶ αὐξήσεως κατὰ δραχμὴν τοῦ ἐπιθεβλημένου προσθέτου ρόρου ἐν τῷ δήμῳ Πλαταμῶδους πρὸς κατασκευὴν ὑδραγωγείου. 83
- ΑΦΙΓ' 27 Μαΐου 1887.**—Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων ρόρων διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου πρὸς διαχέτουςιν ποσίμου ὕδατος ἐν Λιγούδισταν. 84
- ΑΦΛΕ' 18 Δερίου 1887.**—Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου ρόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος ὑπὲρ τοῦ δήμου Λετρίνων. 86
- ΑΧΜΓ' 22 Δερίου 1887.**—Περὶ προσθέτου ρόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου Μυρτσυντίων. 88
- ΑΨΗΒ' 9 Δερίου 1889.**—Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου ρόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος ὑπὲρ τοῦ δήμου Βώλακος. 90
- ΑΨΙΓ' 9 Δερίου 1889.**—Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου ρόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος ὑπὲρ τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος. 91
- ΑΩΝΕ' 2 Ἰουν. 1890.**—Περὶ ἐκτελέσεως ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῷ γειμαρῶ Νέδοντι. 93
- ΑΩΞΑ' 4 Ἰουν. 1890.**—Περὶ προσθέτου ρόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου Παμίσου πρὸς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν δημοτ. γυμνασίου ἐν Μεσσήνῃ. 93

ΑΔΙΓ' 8 Μαρτίου 1891.—Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 27 Δεσρίου 1833 νόμου περὶ δήμων 58

ΒΠΗ' 18 Αὐγ. 1892.—Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς σταριδος ὑπὲρ τοῦ δήμου Λετρίνων. 87

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

1836—25 Φεβρ.—Περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν δήμων 97

» **1 Δεσρίου.** — Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἀρχῆ. καταστημάτων. 97

1837—29 Ἰουλ.—Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων 101

1839—23 Ἰουν.—Περὶ τῶν γρεῶν τῶν κοινότητων 102

1853—19 Ἰαν.—Περὶ ἐργασιᾶς τῆς λείξεως ἐμπορεύματα. 103

1888—15 Ἰουν.—Περὶ ἐνάρξεως καὶ διαρκείας τοῦ κατὰ τὸν ν. ΑΦΔΕ' προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ δήμῳ Λετρίνων περικυρμένου σταριδοκάρπου 103

» **9 Ἰουλ.** — Περὶ τοῦ κατὰ τὸν ν. ΔΧΜΓ' προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ σταριδοκάρπου τοῦ δήμου Μαρτυριῶν 104

- 1890 24 Ἰαν.** — Περὶ ἐνάρξεως καὶ διαρκείας τοῦ κατὰ τὸν ν. ΑΨΠΓ' 1889 προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος τοῦ δήμου Σκυλλοῦντος 104
- » **3 Φεβρ.** — Περὶ ἐπεκτάσεως διατάρξεως τοῦ ν. ΩΕ' 1880 καὶ ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Πυλίων 104
- » **17 Μαρτ.** — Περὶ ἐφαρμογῆς διατάρξεως τοῦ ν. ΩΕ' καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Δύμης 105
- » **27 Μαρτ.** — Περὶ ἐφαρμογῆς διατάρξεως τοῦ ν. ΩΕ' καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Ἐρινεοῦ 105
- » **6 Ἰουν.** — Περὶ ἐφαρμογῆς διατάρξεως τοῦ ν. ΩΕ' 1880 εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Φυεσιᾶδος 106
- » **29 Ἰουν.** — Περὶ ἐφαρμογῆς διατάρξεως τοῦ ν. ΩΕ' 1880 καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δημοτ. φόρου τοῦ δήμου Βουρῶν 160
- » **28 Ἰουλ.** — Περὶ τῆς διαρκείας τοῦ κατὰ τὸν ν. ΑΩΞΛ' φόρου ἐπὶ τῶν τόκων καὶ τοῦ σταφιδοκάρπου τοῦ δήμου Παμίσου 107
- » **15 Αὐγ.** — Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ζεύξεως τῶν ἐξαγομένων προϊόντων τοῦ δήμου Καλαμῶν κατὰ τὸν ν. ΑΩΝΕ' περὶ ἐκτελέσεως ὑδροαυλιῶν ἔργων ἐν τῷ γεωγραφ. Νέδοντι 107

- 1892—2 Σβρίου.**—Περὶ ἐνάρξεως καὶ διαρκείας
τῆς κατὰ τὸν νόμ. ΒΠΗ' αὐξήσεως τοῦ
ὑπὲρ τοῦ δήμου Λετρίνων προσθέτου ὀρόρου
ἐπὶ τοῦ σταθιδοκάρπου 109

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

- 1834 — 13 Ἀπρ.** — Ἀπόσπασμα τῶν ὁδηγίων
περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων 111

- 1838—23 Δεφ.**— Ὅδηγίαι περὶ ὁροθεσίας τῶν
δήμων 117

- 1847-9 Ἰουν.**—Περὶ λογιστικοῦ τῶν δήμων 128

- 1848—28 Ἰουν.**— Περὶ πρακτικῶν τῶν συνε-
δριάσεων τῶν δημοτ. συμβουλίων. 134

- 1849—13 Ἰουλ.**—Περὶ τῶν πρὸς τὸ Ἐλεγκτι-
κὸν Συνέδριον ἀποσπελλομένων ἐρέσεων τῶν
δημ. ὑπολόγων 186

- » — **3 Δεβρίου.** — Περὶ ἀσυμβιβάστου τῶν θέ-
σεων δημοτ. παρέδρου καὶ ἀστυνόμου καὶ
μὴ ἀσυμβιβάστου τῶν θέσεων δημ. συμ-
βούλου καὶ δημαρχ. γραμματέως. 136

- 1851—27 Ἀπριλ.**— Περὶ δημοτικότητος ἐκά-
στου ὑπηκόου Ἑλλήνης 138

- 1852—2 Ἰαν.**— Περὶ ὑπογραφῆς τῶν πράξεων
τῶν δημοτικῶν συμβουλίων 152

- » — **8 Ἰουλ.**—Περὶ ἀδείας ἀπουσίας τοῦ προέ-
δρου καὶ τῶν δημοτ. συμβούλων 155

- 1853—22 8βρίου.**—Περὶ ἀντιμισθίας τῶν δη-
μάρχων 156

- 1854—12 **Ἰουλ.**—Περὶ τοῦ ὅτι τὰ δημοτ. συμβούλια ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῶσι τὰς ἐπὶ δημοτικ. ἀπόλογισμοῦ ἀποφάσεις τῶν νομαρχῶν 159
- » —23 **Ἰουν.**—Περὶ πράξεων τῶν δημοτ. συμβουλίων 161
- 1856—8 **Ἰουν.** 173
- 1858—27 **Φεβρ.** 164
- 1871—26 **Αὐγ.**—Περὶ λύσεως ἀποριῶν ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου, ὡς ἀπρὸς τοὺς δημοτικοὺς ἐισπράκτορας 164
- 1882—23 **Αὐγ.**—Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων ἀκινήτων δήμων ἢ ἐνοριακῶν ναῶν 166
- 1884—1 **Ἰουλ.**—Περὶ ὑπερβάσεως τῶν δημάρχων ἐν ταῖς δαπάναις τῶν δήμων 167
- 1885—22 **Ἰαν.**—Περὶ τῆς ἐκ τῶν στραγγείων καὶ τῶν ἐν ταῖς πανηγύρεσι παρὰ πηγμάτων προσόδου τῶν δήμων. 169
- » —15 **Μαΐου.**—Περὶ φόρου πανηγύρεων 170
- 1886—29 **Ἀπρ.**—Περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαιοματῶν τῶν δήμων 170
- 1890—31 **Μαΐου.**—Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῖς δημάρχοις τοῦ ἀπομακρύνεσθαι τοῦ δήμου τῶν ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἐξασκεῖν τὸ δικολαβικὸν ἐπάγγελμα 172
- 1891—30 **Ἀπρ.**—Περὶ ἐπιτρέψεως τῆς ἐπὶ αἰτήσῃ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοτικῶν φόρων διοικητικῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων τῶν φορολογουμένων 174

- 1891—11 Μαΐου.**—Περὶ τῆς μὴ ἰσχύος τοῦ ἀπὸ
4 Φεβρ. 1830 ψηφίσματος τοῦ Κυβερνή-
του περὶ φορολογίας τῶν κεραμιδοκα-
μινῶν 175
- » — **7 Σβρίου.**— Περὶ μὴ ἐγκρίσεως δημο-
τικῶν μὴ συνήθων ἢ κανονικῶν δαπανῶν
πρὸς τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν νέων δημοτ.
ἀρχῶν 176
- 1892—31 Ὀβρίου.**—Περὶ τῶν δημοτικῶν ἀπο-
λογισμῶν 177
- 1893—15 Ἰαν.**— Περὶ δημοτικῶν ἀπολογι-
σμῶν 180
- » — **3 Φεβρ.**—Περὶ δημοτικῶν ἀπολογισμῶν
τοῦ ἔτους 1892 182
- » — **10 Φεβρ.**— Περὶ ἐγγυήσεως εἰσπρα-
κτόρων 184
- 1893—3 Μαρτίου.**— Περὶ ἀποστολῆς δημοτι-
κῶν προϋπολογισμῶν πρὸς ἐκτύπωσιν 185

— ❖ —

XIX

322 D.

